

كتاب لغت شهنامه ٢٣
I

لغت شهنامه

لعبد القادر

البغدادی

اصحاف

٤٦٨٩

٢٣
٨٩

بوكتاب مستطاب استاذ الاساتذة وجهبذ الجهابذ جومري موت
 ومجد الدين عصر اديب الادبا ورس العلماء استاذ بن عبد القادر
 افندي حيدر بنك ارفا منه مسكين شاعر وجوم مبرور نفسه وحدث
 وعلم نحو لغته فريد ووجب ايدى رحمه الله تعالى حرره محمد
 راده

والموت
 ١٨٢

٤٦٨٤

موقوف هذه السجدة الحمدية لسلطان الاعظم
 مالك البرق والبحر حاد دم الحرس السرى
 سلطان السلطان العارفى محمود
 حان وقها صحنى سرى على طالع وحنى
 وتعلم واسمطى ادا ام جوله
 القصاص المطلق حرره
 احمد سراج راده المص
 ما وفاق الحرس
 السرى
 عهدها

بسم الله الرحمن الرحيم
 شناسه برغت بود محمد خدا گزینت اوست بنده نطق
 که هر سر مود صد زبانه از شکر صدیکه تو کرد
 محمد نابت الاساس و سپاس بجد و قباس اولاد
 به زوال و مفیض الخیر والنوال جنبه شایسته
 و شراوار در که محور اکنون هر دانه برک و هر شایسته
 بر تیان انعام و احسان ایلدی و درود نامعدود
 اول خلاصه هر موجود حبیب ملک محمود حضرت
 محمد محمود آل و اصحاب ایلد روح منور و مرقه مظهر
 علی التوالی مدر الایام واللیک اشار اولو که نیجه
 پادشاهان والا مقدار فریدون و کینه و اعتبار خود
 دین مبینی سلطنت زبون و خاکسار اولو شکر در
 لیس کلامی نبی بنعت کماله صلی الله علی النبی وآله
 و بعد استنوع بدخیر و بنده بر تقصیر المعتمد علی
 ربه القدر الهاد عبد القادر بن عمر البغدادی
 بود جمله توفیر و بوطر ایلد تغییر ایدر که بهر تک
 بعد الالف سبع و شین سه سنده مطالعه شهنشاه
 فردوسی نامدار بلاغت شعار که متضمن احوال
 ملوک و پادشاهان و مقبول طبع مشکل پسندان جهان
 واقع اولو که فی الواقع بیت به ازین کس نگفت

و نتوان گفت در چنین کس لغت و نتوان گفت
 اشار مطالعه ضبط اسامی رجال و بقا ملک اصح
 ضبطه اتباع ایدوب هر لفظ غریبه مصادف
 اولو قد کتب لغات فارسیه به مراجعت الونوب
 بعد تبیین الحقیقه فرج المجاز بر جیده تسویده فرا
 اولو را یک و نیجه کتب مفیده دغ لغات عدیده
 اکاظم اولندر و بر عدت صحایف مسوده ده
 مهجور و زاویه نسیانده خفی و مستور قائله
 حکمه اعز اجابدن بری تسویدون تبیینه نقل
 ایتکی اشارت بیوروب التماسه اجابت
 و استدعاسه اطاعت اولونوب جمع و کیف
 و تمیق و تصنیف ایتکه غم و جنبه ایدر
 اولمغه جرم اولندر شعر و غم و غم و غم و غم
 فاضل مایندی الیه کتاب و اقف خیر و نایقه
 بصیردن ناموله که بوفیرک بضاعت مزاجان
 عین رضا ایلد قبول ایدوب قدح و تزیین
 ایلد باعث فحالت و تسویر اولیوب خلل و
 فسادین اصلاح ایلد دستگیر اولو و فرغ الله
 التوفیق و هو خیر رفیق بیت قلب است نقد
 و خردار جوهریت لیکن امید بر نظر سعد شریف

باب الالف مع الالف
 آسان اداة تشبیه در مشبه بهک آخینه لا حق الحق
 بیت بطور آشاست کردار او نکورای و پاکیزه

و خوب روه آوج مغناسی دخی دارد در بر آسوده
 فعل امر و وصف در نه که رکن الدین بوزر بیت
 بکش از راه جست و جوشن بک از تک و پوریک
 آس کاتبی دخی بوزر بیت در که کین مو که آرای
 رزم در دم عینش آسای بزم نامی لغت خاسا
 و قار و بکین مغناسه در نه که این بزم بوزر بیت
 هر و اگر با قدر عنای تو هم بالاسی که چنان مطبوع
 و خوش اندام و با آسانی نمائش آسنگ مغناسه
 اسم مصدر در عیده ثوباء مغناسه کرد
 و کشیدن ایله استعمال اولور نه که بهر بوزر بیت
 چنان نمود بزم دوش ماه نو دید آ چوماه نو کند
 کاه خواب خوش آسای بونک درت اسمی دخی و آس
 بری پانک در باد فارسی و عربی و ضم بین مهمله
 و آخری کاف عربی ایله نه که بیس بوزر بیت
 چوپانک کند ماه رخ از خفا قراره نو نماید قرار
 نمائی خایباز در نه که ملک روی روم بوزر بیت
 آنچنان که عطسه و از خایباز این دلم کرد و چاه
 تو بازه خایباز دخی لغت در نه که سوزنی بوزر بیت
 کس از این جمله سادمانه نکشت بنب گرم و خایباز
 آلف حذف اولوب خایباز دخی دینور نه که
 عونی بوزر بیت سعت اندیشه را افکنده در دلمان
 عادت خایباز در جیب کجا انداخته نمائش دلم
 فتح دالین ایله رایج فاعل در فار و زار فاعل ایله

نه که طیان دیشد ریت میکند چون زبید ماغی فازه
 در دمانی نهاد باید زاز فازه دخی دینور نه که
 انور بوزر بیت تو ز خواهی و رخ سخن عرضه دادم
 تو در فازه افقی و رخ در عطا سه استافخ و ضم
 همزه ایله دین مجوسده کتاب زندک شرح و تفسیر
 رئیس در زردشت حکیم تالیف ایدوب حضرت بای
 جسته ایکسین بکا ویردی دیوا ذعا ابتدر بیت
 خداوند را دیدم اندر بهشت مر این زند و اشتا
 همه او نوشت آرد کم ضحاک ناپاک اسمیدر بیت
 بران محضر آرد دمانا گزیر کواهی نوشتند برنا و پر
 اصله معرو ایله مغناسه در که عیده تنین دخی
 هر بر او موزنده مرض سرطان ایله ایله شکند
 بر عارضه ظهور ایتمه که اکا آرد دمانا دیوب بو علاقه
 کندینه دخی اطلاع اولمشد آرد دمانا و آرد هر اک
 دخی دینور و عند البعض آرد هر اک اول عارضه نک
 اسمیدر بر اسمی دخی دمانا در که ضحاک ایله توب
 اولمشد اصلی ده ایله اک دخی مرکب در اک مار همزه و ک
 عربی ایله آفت و عیب مغناسه در نه که منصور شیراز
 بوزر بیت عدوی تو که هنرم شکسته باد مدام
 نور حادثه بیسوردنی در آتش اک محتشم دخی
 وصف شتاده بوزر بیت که زند موسی عیسی
 در آب چون گشت جالب خود باشدن ازین انگ
 اول ضحاک ناپاک او نه عیب اولمشد دمانا ایله ملقب

اولی آنکه کتب تواریخده بود و جمله معدود دره اول
زشتی دوم کونای سوم بیدادگری چهارم بی شرمی پنجم
بسیار خوار ششم بزرگ هفتم دروغ گو یه هشتم
شنا بکار نهم بخوری بر اسمی دخی بورد را خدایه

مختصه ذکر اول نور مع البکار

آب مود و استعاره طریقید و نون و طاق و قدر
و منزله و عوض و قاره اطلاق اول نور عریده دخی
بوتجو ز شایعده قال العالی العرب تستعیر الماء کل
ما یحسن منظره و موقعه و یعظم قدره و محله بویده
قدر و منزلت معناسده در **بیت** و راهزنگا نزد اخرا سیاه
فروتر بنی شمت و جاه و آب **آند** **آب** فتح هفده ایل
بند طرفند غنیمت فریده بر شهر **بیت** ز غنیمت سوا
اند **آب** آدم ز آسایش اندر شتاب **موم** **ایزد** **بیت**
بهرام چوبی سپهر سالارید **بیت** بیکدست بر بود
ایزد **کشتب** که بگذاشی آب دریا با سب
اصطلاحه اوج کلمه دخی مرکب در برابر که ذات بار نیک
اسم شریفید و بر کشت در کوزل و محبوب معناسده
و بری **سب** در آت معناسده کشتی ایل مرکب و لحنی هفده
ساقط اول **ک** **کشتب** کوزل آت صلحه معناسده در
و ایرد **کشتب** اضافه مقلوبه قبیلند در اصل **کشتب**
و تاخیر مضاعف پهلوی در و تقدیم لغت جمود در **آذر**
کشتب کشتا سب بلخده با اندکی **آشکده** ویرانی
اسکندر خراباید و بچنده اول خزان و نفاست

اضافت محققه قبیلند در اصل کسر ایل در **بیت** فروزنده
جوشن و زین **اسب** پرستنده فرخ آذر **کشتب**
کشتب دین مجوسده زردشت ایتا عند در آن نفکده
آلتونخ اولمغله بولقب ایل ملقب اول **ک** **بوکا** **زرب**
دخی دیورنه که بویته مذکور در و کجسر و خینه **بیت**
بیت ز پاکیزه جا فرو زرب **بیت** همی بر فروزم جو **آذر**
وجه تسمیه **بیت** نظر منک بویته خط هر در **بیت** زده
موبدش نعل زین بر **اسب** شده نام آن **آذر** **کشتب**
مجوسده هر کیم **آشکده** بناید رسه یا خد متنده شهر **بوکا**
اول آتشی **اسمه** مضافت **ایدر** **و مطلقا** **آشکده**
کلورنه که سیاهوش کوشیوزده خطاب اند **ک** **محله** در
بیت **ما** **اسب** **توشاه** **اسب** **بیت** **کلاه** **تو** **آذر** **کشتب**
و مقام سر عتده آتش معناسده شده احراق جهنم **بیت**
چوق برده **کلمه** **بیت** **سوار** **بیکر** **آذر** **کشتب**
بکابل سوی سام **سور** **اسب** **وله** **کما** **ز** **بزه** **ک** **و** **از** **ب**
اسب **بیت** **اخت** **نیری** **چو** **آذر** **کشتب** **مجازا** **اول**
مواجهه اطلاق اول **کشتب** **بیت** **سپید** **چنین** **کفت**
ک **آذر** **کشتب** **بیت** **نما** **مور** **ز** **ز** **جنگی** **زرب** **زرب** **بیت**
غیر **زرب** مذکور در **آذر** **کشتب** **بیت** **مختصه** **ذکر** **اول** **نور**
و آتش پرست معناسده **ک** **کلور** **نه** **که** **لطیف** **بیت**
اگر **خ** **نما** **بید** **سپید** **بیت** **سودا** **اهل** **سلام** **آذر**
آشوب **مرج** **و** **مخ** **ناسته** **اسم** **مصدر** **در** **آشوب** **بیت**
ما خود در اسم فاعل دخی **کلور** **شهر** **آشوب** **بیت**

بنرم ز آشوب بد کوهان . بویژه ز گردان مازندران
افراسیاب بن پشنگ بن زادشمن فریدون در پادشاه
توران زمین در نووی قتل اندکده مکره او را یکی پیل
ایران زمین متصرف او که زال این سام آن ملکند
سور و ب زو این طهماسبی پادشاه ایله آخر الامر
یکسروالنده که او که **ازجانب** پادشاه توران
زمین این افراسیاب در پرنه مکره پادشاه و لای
اسفند یاران در شهر نده قتل ایله **بیت** مکر شاه رجا
توران خدای که دیوان بدندی به پیشش بای .

مع النار

است ضم همزه ایله کتاب زنوک شرح و تفسیر ندر است
دخی لغت در سه که ذکر اولندی . و اینستا قمر و مدح
و کسر با و عربیله ده لغت در **بیت** بدان آب روشن
و تن بست . بهیچو اند اندر نهان زند و است .
انوریت فتح همزه و کسر را و ایله افراسیاب را در
بیت چمی ساختن کار رزم آزمای . بکاخ اندر غر
رهنای **البحر** سکون لام و فتح جیم فارسی و سکون
خا ایله طمع معناسنه در **بیت** بالبحر خود را میفکن
بدام . میان دلیران شوی نیکام **انجوست** علف
آیدست و اورمی ایله جزیره در که دریاده اولور
بیت بنزد برای تو مانند بست . چو کشته زرد
بر **انجوست** **انجوست** مدح و کسر ایله سیاهی
غلافندن با محندن چقوب حواله ایندی دیکدتر

فصل ماضی در **بیت** . پیچید بر زین و کزگران . بر آخت
چون پیک آنگران . و مطلقا چومق و صومق معنا
کلور **بیت** کش دآخ میا بسته اهلوا . بر آخت ازو
جاده خسر **ار** **دبشت** بعضی ضم همزه ایله و بعضی
ایله روایت ایتمده زوس قدیمده سنه در ایکنجی آی
اسمیدر و تاریخ جلال الدین ملک شاه سلجوقیده فصل
بهار ایکنجی آیدر **بیت** بدو گفت پیران که خوم **بیت**
کس کو بیند بار در **بیت** . فصول اربونک سایه
فصل بهار . زور دین . ارد **بیت** . خرداد . فصل
تیر . خرداد . شهر پور . فصل خریف . مهر . آبان .
آذر . فصل شتا . دی . بهمن . اسفند . فصل
فوس قدیمده بونرا سامی شهر سنه در بر فصلی
یوقدر ابتدا سنه زور دین در مجموعی نصاب الصیفا
بو قطعه ده مذکور در **قطعه** زور دین چو بکده شعی
مه ارد **بیت** آید بهمان خرداد و تیر ایله که در آدین
پس از شهر پور و از مهر و آبان اذر و دی که بر بهی

مع الجیم العوج

انج مدح و فتح کاف فارسی ایله را غا جدر که باشند
اگر در اولور دشمن کیسه آتوب آنکه جکر لری فایده
آلتر **بیت** بچند ناراج و ریش را . کج کز قدش
انج قد رو قیمت معناسنه در ار جند بوندر مر کبدر
بهر داد بزدل بید ختم . ز بهوده که ارج نشافتم .
انج مدح و سکون غار معجم ایله عنصر معناسنه در

ضد و مخالف معنای عکس بر برینه ضد اولی و مقلد اولی
 اولی و جمعی آتشجای در **النج** النجید و فعل امر در قنن
 و کتاب معنای **بیت** میلفج دشمن چو شای کن
 نگو نام خود در تباهی کن **ایچ** کسر هزه ایلد فید و کچک
 او غلبه فارس عراق و خراسان و لایتنی اکا و یرو و یغمد
 ایتمش یک برادر لر تو رسیم اکا حسد ایلد و بقتل ایلد
 نسل و اتباعه ایلد وینور حذف جیم ایلد و مذکور و کلا
 دخی ایلد وینور که نایسته جنگ ایران منم
 با و رذ سالار ایست منم **مع ایچیم انکار**
ایچ معنای معنای در از نشاء الله مخلد ذکر اولی و **بیت**
 نت نه نهادن بر اسیر سیاهوش نکود ایچ با کسی یکس
مع الدال
آفت مدخزه و فتح فا و سکون نون ایلد خصوصت جنگ
 معنای در **بیت** دیر و جهان سوز پر خاشخه نوار و جود
 کار دگر **آوند** مدخزه و فتح واو و سکون نون ایلد
 و بر مان و کوزه آب معنای در **بیت** چنین گفت با
 زال زره چو آوند خواهی به تیغ نگر **آورد** مدخزه و فتح
 واو ایلد جنگ و حمله معنای آوردین دن ما خود
 حمله ایتمک و مبارزت معنای با و رذ بونیز ما خود
 جنگده عدل معنای در **بیت** از و باز گشتند دل پر
 کس آورد با کوه خارا نکود **آورد** فتح هزه و سکون را
 و فتح واو ایلد اوج معنای وارد در بر تراک و رنج و
 بیس معنای **بیت** بار مان و اردوند مردن و فراز

آورد کون کون سیم و زره و بری بنداد ارمانی در که جل
 وینور **بیت** اگر پهلوانند ای زبانه بیار تو ارد وند را جل
 و بری لهر استب شاهک پیر اسیمید **بیت** که لهر استب
 پور ارد وند شاه که اورا بندر آن زمان تاج و کلاه **آورد**
 تقدیم واو ایلد را بر همه او زرنه ایت و شکوه معنای
بیت سیاوش مرا چو فرزند بوده که با فرو با و زو او زرنه
 اند فتح هزه و سکون نون ایلد عدد مجهول در او چو او نه
 و ارجحه عیده بضع معنای و علی وجه الشک و التخیل
 سوز سوز یک **بیت** بدید آید از چهره نور مند نکود زخو
 صد بار و اند **آورد** سوار سده اولی مشترک ایلد
 و سعد در **بیت** کنون این جهانجوی زد منست که
 فتح تر از او فرزند منست **آورد** کسر هزه و سکون را بر همه
 هر ایک یکمی بشنچ کونید **بیت** میرفت سوی سیاوش
 کرده باده سپندار در روز ایزد و فرس قدیمه هفت
 و اسبوع و ملا مقلد ایک او تو ز کونینک هر برینسم
 وضع ایلد جمله سی بود **آورد** بهمن **آورد** از در
 شهر یوره اسفندار مذ **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**
 آذر آبان **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**
 بهر **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**
 باده و بیادین **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**
 زامیاده مار اسفند **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**
 جمع ایلد **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**
 دگر نه یوره اسفند **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**

آرامد آرا میدن دن فعل مستقبل و امر غایب است
 معنای **بیت** بنمودن آشکن تیر هوش بیار
 از غارت و جنگ و جوش **مع الزار**
 آذر فوس قویده تاسع شهر سنه در و تاریخ جلایه
 آفرین شهر صیغدر **بیت** در و همن و آذر و فور دین
 همیشه بر از لاله بینی زمین **اسپر** کسر همزه ایله قلکان
 معنای در اکثر حذف همزه ایله در **بیت** می تیر بارید
 همچون تکرک بان اسپر کرک و بر خود و ترک **آذر**
 مدح و کسر زار فارسی ایله میسقط و هوشمند معنای
بیت زبده خواه روز و شب آثر بانش و شب روز
 بازگش و تیر بانش و آثر بیدن دن امر دخی کلور
 بسیار کردن معنای **اصط** پارس ده که تیر از
 ولایتی در بر شهر در طول اول ایکی فرسخ و
 اول فرسخ در با سنه کیومرث شروع اید و
 جمشید تمام ایله ملوک پیشدادیان و کیانیان
 ایله آثار غریب لری داموا و خانیگر اید و حضرت
 سلیمان داود علیهما السلام دخی تختگاه ایدن
 ایگه حال خوابی بیابدر و چل منار ایله معروف
بیت سکندر بیامد با صطخر پارس بدویم شاهان
 شد و فخر پارس **اختر** بلزد در که عبیده نجم و کوب
 دیو را یکی معنای دخی وارد در یکی قال در **بیت**
 یکی اختر گفت از آن پس راه که بنسازم بر سر شاه
 و بری رایت و علم معنای در شهنشاه بونجه

بیت بیارید کاید بنزدیک شاه چو ترکان بدیدند
 اختر راه **اشخور** مدح و کسر با و داور سی ایله
 و چشمه صوالاجی بر در **بیت** از آن رفتن بیست اند
 خاست بدل گفت کا بشخور این یکی است از وف شرط
 و آره دخی محقق بچقو و فشار معنای **بیت** چو خستو
 نیاید بنزد دکر بر تم میانش بیزنده ار **آغار** آغار دین
 فعل امر اصلا مق و اصل مق معنای معنای متعذر و
 کلور و قشدر مق معنای ده کلور **بیت** اگر شاخ
 خیزد از پنج نیک و نوباشاخ بد بر میا غار و یک **آمار**
 مدح ایله خشل در که جوله آنکه ایگه خشر **بیت**
 هر یک شد زیر نعل اندر و چو کرباس آمار داده خون
اخگر آتش قور در که عبیده جمره دیو **بیت** نه انکی
 چو آتش بود راست رو ز اختر شناس این نه **آشاه**
 اردشیر ملوک فوسک طبقه رابعه سندن که ساسانیان
 اوج پادشاه سمید بر اردشیر باکان در و بو طبقه
 اوکی پادشاه سمید بر پدر نیک اسمی دخی اردشیر دین
 ساسانیان بهمن بن اسفندیار بابک والد که پدر نیک
 اسمید بابک اردوان بن زسی طرفند که ملوک اشکانیان
 فارس حاکمی ایگه و اردشیر پدر بابک بابک یا نده چو
 ایدر بابک آنک خصوص صنده بر واقع کور و صوبین
 سوال اندکده نسبی اظهار ایگه بابک کا غرت و اکرام
 ایدوب قزنی و بود و اندن اردشیر مذکور متولد و
 حد بلوغدن صکره اردوان از رینه خروج اید و قبل

اندکند حکم پادشاه اول در جمیع رجب مسکون حکمی نافذ
 اول که قوی یل ایلد ایکی آر پادشاهین ایگده وری
 ارد شیر نیکو کار در که شاپور ذوالاکتاف برادرید
 اول ایکی یل پادشاه اول که عایت ایلد عاقل و نیکو
 اول غله بولقب ایلد ملقب اول که و برار ارد شیر نیر و
 بن خسر و پیر دریدی یاشنده ایکن پادشاه اول که
 بر یچین بیلد حکم بر بنده می کند نی قتل ایگده **آبگیر**
 اول چغور در که اچنده صوا اول که کرک کول اولسون
 که عوینده اکا غدر دینور بوینده **بیت** بر نیستانین
 نخستیم به تیر که از خون او کشت خاک آبگیر کرک بر که
 اول که بوینده بزم تعریفنده بویر **بیت** طبعها
 ز ترین پراز مشک ناب به پیش اندک و آبگیر کل
ایدر کسره ایلد اینجا معناسنه در شهنام ده جوق
 مذکور در **بیت** بدو گفت بر کرد ایدر میبای چه دانکه
 ایدر مچیت را از در علی و زن حیدر لایح و نزار وار
 معناسنه در شهنام ده جوق مذکور در **بیت** از ابرایشه
 مرد در هزاره همه نامدار اردر کارزار **اسکدار** فتح و ختم
 همه ایلد اول قاصد در که هر منزله اکا آت مهیار
بیت فرستاده شد اسکداری براه پس نیت خود
 ساخت که راپاه **استوار** قوی و محکم و امین معناسنه
 کلور که خاین اولمیه **بیت** بپوید رستم سوار
 یکه کرد اسب و نجفت استوار **اسکندر** عاشر ملوک
 کیانیان در و آخر لیدر این داراب بن بهمن بن اسفندیار

و ذوالقوی ایلد مشهور در که سده با جوج و با جوج ایلد
 برادرینی داتک قتل اندکند حکم ایران زمین متصرف
 اول که اخذ درت یل پادشاه اولدی
مع الزوال العرب
اسپر و کسره و فتح با و فارسی و ختم راه مهمل ایلد
 بر طاعن در که صبی ایلد دریای زهره با بیننده در افرا
 دار الملکی اول که در بشت کنگ بو داغ ایلد دریای زهره
 با بیننده در **بیت** چو باد درد و بارنج و غم دید و زبون
 بیامد دمان ناگه اسپر و از افراز بود و معناسنه در
 ما خود در **بیت** تلی بود بر گوشه ره بلند بر افراز
 بران هو شمند آرزو از زیندن اسمر قیمت و بها معناسنه
 آرزو لایق و نزار وار اولم معناسنه ده کلور **بیت**
 بسنده کنم زین جهانم ز خویش بدانند که پایه و از خوش
اندر و صیت و اصم که معناسنه در **بیت** بکین سپاس
 فرستادمان به پسند و اندر زما دادمان **اورم**
 ختم همه و میم ایلد مشتری یلد زیدر که آفونند دال
 نکه ذکر اولند **بیت** کهین بنده تو بود او رفره که تو
 چون شبا و مردم چو بر آرزو ص در تضرع معناسنه ده
بیت خود آمد از نامور بار که بیزدان نمود آزو
 بجا یکی **ارنواز** جمشید همیشه که ضحاک مشکوم سیدر
 بابوای شاهای شب در یاز بخواب اندک بود
 یا ارنواز انداز اندازه و مقدار معناسنه در **بیت**
 اگر بستمی نیست انداز و مره می از تیره شود کوش کره

مع التین

افس حذف همزه ایله ده لغتد رکلمه تخت و ندر
طرز و استناده و عبت و بهوده و مکر و حیلہ مفاسنه ده
بو بیتده معنی اخیر مراد در بیت که چندین با فصول
خزده کنون رفد آسایش آمد بسرا سپهر پس فتح همزه
و سکون با و فارسی ایله مفاسنه در بیت
نهادند بر اسپهر پس سیاوش نکرد ایچ با کس کیس
الکوس فتح همزه و سکون لام ایله بر دیو اسیمده بیت
چو الکوس آواز رستم شنیده دلش کفنه از تن همی طپیده

مع الشین المعجمه

آرامش آرا میدنند اسم مصدر در راخت و قوا
بیت تخت آفرین کرد بر کرد کاره خداوند آرامش
و کارزار آتش مدهمزه و فتح را ایله کیتقاد ایکه غلیظه
آتش دخی دینور و کیکاوس برادریدر بیت تختین
چو کاوس آفرین چو آتش دوم و سوم کی پستین
و بر کمانکشک دخی اسمی آتش در بر وایتده طهماسب
و بر وایتده منوچهر سلا حداریدر بر او قی فرق جلیه
کتدر تاریخ دولتشاهیده و سیار کتب تواریخ حکایت
مسطور در نظامی بیورر بیت از از شد نام آتش جهانب
که از آملی بمر و انداخت او تیر آتش فتح همزه و کسر
در سکن بر مقلد او چنه دک در که عبیده ذراع دینور
بیت پیاده پس پیل کرده بیای ایبانه ارش نیزه

مع الغین المعجمه

جان ربای

امع فتح و ضم میم و سکون را و جمله ایله مهابت و قدر
و قیمت مفاسنه در بیت جوانی با مرغ مردانه بود
نش در فتنش سپید و کبود از رخ فتح همزه و سکون زار
و بایله شاخ درخت مفاسنه در بیت درین از غنا
و درین بیسته ساره خدارا بخواسکر خواه بار امیغ
آیمختن و نه فعل امر در اصل آیمز در بیت بیامیغ بکار
کز لگو کهن چیز باشد بدید از نوبی آیمختن و تخی
و قوتدر من مفاسنه لازم و معتد رکور

مع الکاف العربی

اشک موقوف و ثانی ملوک اشکانیاندر که ملوک
نوسک طبقه ثانی شد سیدرا شغ غین مع ایله لغتد اشک
بن دارا در بر وایتده بدر پیل و بر وایتده یوگی
پیل پادشاه اولکه

مع الکاف الفارسی

آذرنگ مدهمزه و فتح زار و فارسی ایله بوروش کی نوزده
و آکنده اولور قوجه لقون یا غضبه بیت بکنت این
و بر وایتده از پیش او و بر از خشم جان و بر آذرنگ رو
آذرنگ آتش رنگ دیکدر اصل آذرنگ در راخت
اولمشر بیت فروغی بدید آمو از بود و سنگ دل
سنگ گشت از فروغ آذرنگ او رنگ ایکی معانی دارد
برقی تحت پادشاه مفاسنه در بیت درین افسر و
کنج و او رنگ عاج کاخ یاره و طوق زترین و تاج
و برقی حشمت و ابهت مفاسنه در آذرنگ ده لغتدر
بیت بخوید هانا فرکیس تحت نه او رنگ شاهی نه تاج

و نه تخت **ارژنگ** بود که پادشاه نازندران ایدی
 و دیو سپید انک سپهسالار اید کی کاوس انک یاننده
 اولوب رستم خلاص ایلد **بیت** نباید که ارژنگ و دیو
 سپید بجان از تو یابند هر دو امید و ترا و تورانی
 مبارز کردند بر مبارز در **بیت** یلانی چو ارژنگ مرد
 چو شیر که هرگز ندید دل از جنگ سیر و بر مشهور نشانی
 اسید نقش ارژنگی اگا منسوب شد که شیخ نظامی
 چو **ریت** روان کرد کک سپه رنگ راه بیر آب من
 و ارژنگ راه میر خسر و دخی چو **ریت** بقصر دولت
 مان و ارژنگ طراز سحر می بستند در سنگ اما
 میر خسر و ک بو بنده ارژنگ نیدن چو **ریت**
 که در چین دیدم ارژنگ بدکاره که کرد دایره خط
 پر کاره مجازا تصاویر و نگار خانه سنده طلا
 اولتوره و مطلق نگار خانی دخی اطلاق اولتوره
 شیخ نظامی چو **ریت** که چو کرده اند این دو صورت
 نگاره و ارژنگ را بر یکی سان نگاره بونقاشه ارژنگ
 دخی دینور **مع اللم**
اغال آغا لیدر فضل امر در آغایند مدخره ایلد ارژنگ
 و کشور ملک عربیده اغار و تحریص دیو **ریت** تو لشکر
 بر آغال بر لشکرش بیکار تا خیره کرد در سرش **ارمایل**
 بر سازه اید که خفاک آن مطبخنده شجری است
 غایت ایلد صاحب مرحت اید هر کون که خفاک ایلد
 بیکناه قتل اتدروب مغر سر لینی اموزنده اولان

از دمایه طلا به اینمیکچون مطبخنده قتل اچون کوندوری
 ارمایل که مایل نام بود که ایلد بر سر قتل ایدوب
 بر سر آزاد ایدوب طاعنه چو رر رر روایت اولتوره
 کرد اول با و باقی نسلندند **ارمایل** ایرانده مشهور
 بر ستر در لکن فتح با ایلد در **بیت** دو فرزند مارا کنون
 باد و خیل و بمرت باید سوی **ارمایل**

مع المیم

آرام معرو و مستور مکان معاسنه ده کور **بیت**
 بجز در نشیند آرام تو ز نواج و کمر بستر نام تو آرم
 مدخره و فتح زار و بای ایلد توقیر و احرام معاسنه
بیت کنون خیره آرم دسمن مجوی بدین بار که مر
 ابرو و له سیاوش را دل بر آرم بوده زیور از خاش
 پر از نرم بود اندام عضو بدن معاسنه در
 بر چو که نقش بل مدار بشکخ اندام او شرفکار

مع النون

آذر بادگان آذر با بجان اقلیمید که کربلای شهر
 نریز در قدیمده آشکده ر مکان اولمغله بواسطه ستمی
 اولد معوی آذر بجان در **بیت** بیکاه در آذر با بجان
 بودند شاهان و آزادگان **وله** چنین تا در آذر با بجان
 بستو بزرگان و آزادگان **آزید** مدخره ایلد
 ملوک پیش دادیان در نسل مستندون پادشاه عالیجاه
 کاوه آهنگر اعانتی ایلد ضحاک قتل ایدوب سلطنت
 ایلد **بیت** ز دهنان بر مایه کس نیده که

آفرید و نرید و قصر همه و غذای ایله ده لغت مشهور در
 پدربیک اسمی آیتین در غل و زن پاک دین مانک یکی طرف
 یاه خطی در تخته که خاقانی بیورر بیت خاصه سیم کبیت
 جردر روستم ه قانی ضحاک کیست جردر آیتین ه قانک
 خیانتده ملکتنی اوج اولادینه تقسیم ایله دیار منوریه فاته
 کلخه بیوک اوغلی سلمه نامزد ایله و دیار مشرقه جیحون
 ولد وسط توره معین ایله و ایران زمین که فارس و
 عراق و خراساندر کوچک اوغلی ارجه ویرد اول ایلی
 برادری تختگاه حسداید و سارچی قتل ایله یل فرید و
 ارجک قری اوغلی منوچهری اوزر لر نه ایله ایدوب
 ایکس قتل ایدوب باشلری فرید و نه کنورد فرید و
 بشیوزیل پادشاه اولگه **آب دندان** موافق و
 ملایم و لطیف دکنایندر بیت اگر آب دندان بود
 میزبان ه بدان شهر خرم دو هفته **آیین** رسم و قایل
 تا کوف معناسند در بیت دل از داور بهایر داشتند
 بآیین یکی چشمنو باختند و له که بازنده بر تو نوی
 بوده پس خنکی دوزخ آیین بود **آشکان** این
 اول ملک فرسک طیفه تالنه سیدر ملک آشکان
 جمله سی بوکا منو بدرا سکندر عصر نده خوفند زینها
 ایدر اسکندر دار الملک اولن فارسی و زمین عراق
 و جزیره ی افطحش رومیه و یزد درت یلیدن صکه
 آشکان خروج ایدوب افطحش هلاک ایلدر و جمله
 ملک طوایفه عهد ایله که اسمنی اسمی اوسته یازوب

میں احتیاج ده عسکر امداد ویره لکن یلندن خراج
 آلیه اوز ییل پادشاه اولد **آردوان** آشکانیا
 اوج پادشاه اسمیدر برتر اردوان بن بلاسان
 بلاس بن فیروز بن زسی بن بلاس بن بهرام بن
 شاپور بن اشک بن دارادر اوج ییل پادشاه اولد
 وبری اردوان بن اشخ در که فیروز بن کیکاوی
 بکرمی اوج ییل پادشاه اولگه و برتر اردوان بن زسی
 بن کوردوز بن بلاس بن خسرو بن اشخ مذکور در
 بنس ییل پادشاه اولگه **ایران** فارس و عراق و خراسان
 ولایتی در که فید و ملکتنی اولادینه تقسیم اند که مذکور
 ولایتی کوچک اوغلی ارجه ویرش ایله اسمی ایله شیمه
 اولدند و برتر و ابده ایران هوشنگ بن سیامک
 بن کیومرث اسمیدر و ابرار زمین اکا منو بدربیت
 سپاه اندر ابرار اکنده شده زن و مرد و کودک همه شده
انوشیروان ملک ساسانیه در بن قباد بن فیروز بن
 یزدگرد دره تو شیر و عدل ایله مشهور در اصل انوش
 انوشه خرم و خوشحال معناسند در قری سکیزیل پاد
 اولگه اوغلی ییل سلطنتون کچد کند صکه شول
 عدل ایله یوزینی معمر ایلدر که الهی دوزم رخا
 یولندی حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وسلم
 انگ عصر نده دنیا ی مشرق ایدوب وجود کللی
 آذر برزین صتم با ایله بر آشکده نک اسمیدر برزین
 اول آشک صاحبی در ایشاد الله تعالی محسنه ذکر انوش

روان

بعضی رزده بزرگ
تبر آتش
ماندگار

بیت سزاوار این جشن کین منم بزم آفرین بزم
آفرین دیو و ابلیس و شیطان در بیت برقت اهرمن را
با فسون بیت چو بر تیز و بارکی بر نشست اول
دروغست کیم هم گفت او هفت بد بجز اهرمن جفت او
مهره و فتح با ایله ده لغت در بیت تو گوید که از روی او
ز اهرمنست مردم زادت کاهر نیست و آهرمن
ایله ده لغت در ترک امیر مغزی بود در بیت مکرنا که کین
بر عقیبت سبزه مکر در شب شیخون کرد بر مرغ اهرمن
آزمون از مود بن اسم مصدر در امتحان و تجربه معنا
بیت نشست آزمون را بصدوق شاه و زبانه اهرمن
اسباب راه ارمغان فتح مهره ایله امک و سخی معناسنه
ماوراءالنهر لغتی در بیت بارگاه و اردم دهنه و آ
آورد و کون بسم و زراحتن مدخره و کسر تا ایله
سلاحی غلافون چقوب حواله و قصد اینک معنا
بیت زراحتن نیما در غلاف که قاف را در دل افتاد
و مطلقا چقوب و چیکم معناسنه ده کلور بیت کین
بر سر آحتی از بند خویش برون آمد از خداوند
آفرین مدخره و سکون با بر عری ایله چو قور در اصله
لب در یاد که موج اوره اوره آلتی مجوف اید و
پاره پاره صویر اینر بیت همی خون دام و دود و
بریزد کند در یکی آفرین آفرین آفرین در فعل امر
و اسم فاعل در خالق معناسنه بیت جراح آفرین
تا جها آفریده سوکار چو رستم نیامد بدیده و کلمه تزییه

دلیس

و تحسین و حمد و شاد و غنی کلور بیت همی آفرین کرد و خدا
که کین بفرمان او شد بیای اید و کسر مهره ایله همچنین
و بو بخلین معناسنه در بیت بیای راخ کراید و نگه
سهراب کرده بیاید نماید بزرگ و نه خود آفرین شهر
طوئندی و ترین و آرایشه در و جمعه یومنه آفرین
دید کلور یوم زینت اولد و عجبوند در بیت بر اهرمن
آفرین بیست بیار است میدان و خود نشست
آشوقش متغیر و پریشان اولمقدرا شفق دخی دینور
بیت کنونی رسم آن بارکش کوفتست و ز راه و زنج
اندر آشوقست الان فتح مهره ایله ترکستانده
بر ولایت در و قبل بر شهر در بیت الان و فرغ بلیه
داده بدر کفت کای که دخر و زاده اندر بمان فتح
مهره ایله افراسیاب او غلی ارجاسب شایک برادر
ایکی دزن اوزره کلندر بر کسر را ایله بیت
اندر بمان که پرو زکنت بگشت از دلیر ماسی شست
و بر سکون را و فتح یا ایله بیت برادر برادر دو
آهرمنان یکی کهرم و دیگر اندر بمان آفرین را
ایله علی و زرافنده اما د قیصر روم در کشتاب
از دایه قتل اندو که قصه سنده بیت پر سنده
گفت اهرمن بلیس بیاید همی با یکی ابجمن ابجمن
درنگ و مجلس جماعت در بیت زیکا نیمه پر داخند
ز خوشان یکی ابجمن ساختند آوریدل آوزدن
و کورک معناسنه در بیت نماز آوریدش دران

پیش بخت چنان گشته خشنود از چرخ و بخت او زن
 ز او فارسی ایله او زید دن فعل امر واسم قاعل در
 اقدار من و خصم غالب کلوب یره بر قن معناسنه در
 بیت منم گفت سیر او زن کرد کیر مکنه و کان دارم و کرز
 و تبر اشکودن کس نه ایله شکار ایلکه معناسنه در
 بیت نبود بکینی چنین کهرم که زمان بد و پیل و تیر
 اشکرم اندر خورد لایق و سزاوار املق و یا قشمن
 معناسنه در بیت کنون ارخو دمنه و صنفه ده بدان
 جایکه گفت اندر خورد اشکن علی وزن افسه نسل فریدون
 بر سه سال ارایانه در بیت سراجمن اشکن نامدا
 نگه دارشان بود در کارزار انکا شتن سزک وطن ایلمک
 معناسنه در کردن و ایلمک معناسنه ده کلور بیت
 و زانجا یک زور بر کاشتنده سه منزل یکی منزل انکا
 آرمین مدینه و فتح را ایلمک کی قباک در دخی او غلی در
 و یکا و سک برادر نیر بیت کجا آرمین بود چارم
 بدین هر چهاران بدر شاد کام آب چین سکون با ایله
 کفن آتنده که پیر اندر بیت بر بیان که چیز نخواهی
 ز رخ ندارم بگر آب چین در کفن مع الواء
 آهویو امرو و قدر و عیب و نقیصه معناسنه ده کلور
 بیت هنر بایست است و آهویکی که کرد در پیش
 اندکی مع الها
 ارغنده راد مکه و غین مع ایله علی وزن بر کنده شتم
 ایلمه حرکت کلن بر بختی حیواندر بیت سوی رزم آمدن

سیر مکندر نیاز و سمندر زیر آرغده مدینه وضع
 ایله مثله بیت سر پرده سبز دیدم بزرگ سپاه
 بگردار آرغده کرک آب در زیرگاه صما آتنده صو
 مثله در دیسه و جیله معناسنه بیت ز گفت سیاوش
 بخند پدشاه بند آگه از آب در زیرگاه آزرده مو
 و چلا متس و دیزان اولغه قریب اولک باکی بیت
 سپیدی که دلشک بکشت از ان طاق آزرده اندر
 آرده مدینه و فتح را ایلمه ساکن و مستر معناسنه در
 مصدر آر مدخ در آرمین معناسنه بیت ز درای آرده
 بر خاست موج سپاه اندر آمدی فوج فوج آخته مدینه
 ایلمه بوجلمتن افراخته معناسنه در اشن و افراختن
 مترادف در بیت چو شای یکی م که ساخته سرتش بر سپهر
 بلند آخته استوه فتم همه ایلمه خدیده جایزه در و فو
 معناسنه در انبوه کثرت و وفات معناسنه در بیت
 ز بس کاسه کوه ناگوه بوده ز انبوه شای کوه استوه بود
 آژده مدینه و زار فارس و عرب دخی و ویدر اسم مفعول
 و فعل ماضی در آژدن رنگ کردن یعنی بویامی و نقش ایلمک
 معناسنه بیت بر آورده در کثرت آتنده هم زند
 و استابز آژده و هم راه به راه مکه زده زمین
 بر ز دیار ز آژده و و چنان ایلمه یا کله ایلمه صاحب خوب
 اکو و در بک دیش ایلمک و دیدیمک معناسنه
 کلور بیت ز مردم ستم کرد دام و دوده دلی کونباند
 بدر آژده آتنده مدینه ایلمه صوده یوز یک بیت

بزکانه بدانش بیا بند راه ز دریا کند زینست آینه
 انوشه فتح همه و فتح نوینک خنک و خرم و خوش حال
 معانسه در بیت بدو گفت پیر که از شهر یاره انوشه
 برز تا بود روزگار و غریبه طوبی له و ترکیده بود
 و تار سیده شکا معانسه ده کلور بیت فر و غشت
 جسم و روز از خورده انوشه که گو خود پرورد و له
 علی طریق الاستهزاء بیت انوشه که گوید گوهر بدید
 در و داز شما خود برینا سبز آسیمه مختل الدماغ
 و نک و دینک معانسه در بیت مراد به بردن زبوا
 بدشت سپهر از خورشید آسیمه گشت آورد کامو که
 و مختل جنگ در بیت نهادند آورد کامو بزرگ و جنگی
 بگردار ارغنده کرک و له خورشید و بگرفت نیزه بدشت
 باورد که رفت چون پیل مست آغشته اصلغش معانسه
 آغشتی دهن طایع و اسم مفعول در بیت ز تورانیان
 گشته ام فر چنان که شد خاک آغشته از خونشان
 الفقه فتح همه و سکون لام و فتح فاعل سکون قاف الیه
 قانج و کسب معانسه الفقه مصدر بدیر بیت بگردار
 اگر کردی ز الفقه خویش خور دی

مع الیاء

امور آمو نوینک و خن و بدیر چوین ارما غید که خوارم
 و لایق کیدر بیت باموی لشکر کهی ساختن شب روز
 نامو و از تاختن اسپری کسر همه و فتح بار قار ایله تمام
 و کامل معانسه در تپری حذف همه و ضم سین ایله

لغز بیت زبان اندر آرم بنزد دره چو گشت این کرب
 داستان اسپر اسپنور کسر همه و فتح بار قار و ضم نوینک
 و اما دافز اسباب اولاد از او جاریه سیدر منظم الفقه
 بیزن آن قتل ایله بیت بچهره چوماه و بنام اسپنوی
 سین بکرو دلب و مشکور از در الله ایچون ایس حبشه
 نه و الله ایچون ویرین صدقه شکرانه معانسه بیت
 و کز ایرکله هر چه بایست بود یکی سنج یا قوت بدو بالبو
 و له ز مردان و از جنگ و نیزه دست و به از در هر چه
 بایست است باب الیاء الوب مع الالف
 بالامو و اوج معانسه و کرد در بر ترقه و قانج بیت
 بهال بود چون یکی سر و برزه بگردن بر آرد زبولاد
 و تیری یک آت معانسه که عریده جنب وینور
 بیت زود آمد از کوه و بال از خورده و بهایان خسرو
 آرا خواست و تیر طایغ و کوه معانسه در بوج
 معن شهادت ده چو قدر بیت فسوگر چو بر تیغ بالار سید
 قی و اسب اسور بال کشید و له بر آمد بران بند بال
 چو دود بند پیش دستان و سیمغ زود بر تاخت و ضم
 بایله بکیت و جوا معانسه در بیت همی بدرو و بدرو
 بر باهم از و دادیم و هم زو ستم بوا محمل عاده
 معانسه در اصله بوا در آخوند دال محمل و بیت
 که خرم بوا میهن و مان توه بکیت پراکنده فرمان تو

مع الیاء

باب بدرو و الیاء معانسه در بیت چو از دباب تو خوا

نه انگیزی از هر سوی همتان با نو کشتب رستم قزیدر که گو
 مشکو سی و نیزن والده سیدر بیت بهی دخت بانو
 کشتب سواره بهی داد کرد کشتب نامدار بوب ضم با ایل
 نفیس آود و سترسی خالی و کیچی کی بیت بکستر دبو بندر
 بارگاه نشست از برگاه خضر و بگاه **مع القات**
بایت که کلو مفاسنه که عبیده حاجت دینور بایستن
 تا خود در کلو اولی مفاسنه مستقبلا تنده پس یایه
 ابد اول نور بیت که اکنون که یزدان بود یار منده بکرد
 بایسته چرخ بلند **بیت** ضم با ایل قنداره تربیت شهر
بیت ز زابلستان نامداریای بست ز نوئی نوشتند

عبدالدرست **مع الجیم**
 بر خنجر از همه و غار همه ایل علی و زن سمندر او لوده
 آغ بعمقد که عبیده کابوس دینور بیت سوز دهن
 بصدد دل دویه بکنش ببا بر خنجر سوبده سکون را و فتح
 خایله ده کلمه زنت که شمس فخری یورر بیت چنان دخوا
 شد ظلم از نهیبش که پندار و را بگرفت بر خنجر استاد
 اغاجی دخی یورر بیت بوصول تو فرایم بدم از مکر
 تا فراق آمد و بگرفت چو بر خنجر **مع الجیم القات**
بیت بسجید دغ اسم مصدر در حقیق ایلک و بایسته غم
 و شروع ایلک مفاسنه بیت بخوردن چو کردند سوشن **بیت**
 زینند و از و خور دنیو **بیت** و فعل امر دخی کلور تنه
 بوبیتده در بیت بگفت سواره شمر منکر ایچ خود کرد
 سیاوش **بیت** با اصلده زاید در تنه که میر خور

بیت میداد چو نظم نامرا **بیت** باقی نگذاشت نامرا **بیت**
 سجیدر دخی یورر **بیت** بسجید کارگاه ز کلکش
 کار صد دستور آیده بو کلمه ده لوزی شیوع بولمغه
 نفس کلک جوذا اولوب بر باد دخی ادخل اول نور تنه
 بوبیتده در **بیت** شوم گفت و بسیم این کار گفت
 بخویشان بگویم که مارا چه رفت **مع الجیم**
 رخ حصه و بهره و برز مفاسنه در **بیت** کجای آن
 برو باز و ویر جرخ که اکنون نگار از آن **بیت** رخ

مع الدال
 بر دفتح با و سکون را ایل اسم فعل امر در یولدن صاول
 و اوزاق اول مفاسنه دار و بر دگر و فر و لمی و یول
 کنایت در **بیت** پوشیدر رستم سلیم نبرده باور دگرفت
 با دار و برد **بیت** لفظ عربی جمع بلد در شهر مفاسنه
 اصله بلاد در فارسی قاعده سی اوزره اما له او مشد
بیت بخوان چنان شهر یار بلیده نبودی جز از کوردنار
 باور دفتح و سکون را ایل خواسانده بر شهر در رخس
 ایلک نسا ارا سنده اصلده باور دبا نیس اسمید کلاوی
 اول یری کندیه اقطاع و بر دکه اول شهری بنا
 ایدوب اسمی ایلک مستی اولدر ایدور دخی دینور
بیت میان سر غش است و باور دو طوس و ز باور
 بر خاصیت آواز کوس **بیت** با و بین همه ایلک قانع
 و خستود مفاسنه در **بیت** بکن بیشترین دلت با
 زنده باد خدای جهان کن بسنده و برابر و کافه مفاسنه

پولادونو
بر دیو سیمند

کلور بیت وزوشد کر زنده پولادونده که باوی
بکشتی نیامد بسند بند مو و جملہ و مکر معناسند
بیت بسے کشته ام در فراز و نشیب نیم مرد گفتار بند
و فریب و له می همچو زوبان بند آورده چه سودست
هم سر به بند آور **با** شد ضم تا ایله لغزه و غصبت ایله
همیتمن در بیت با کوس برزدیکی با وندگی داشت
شد ست و تمثیر کند و له چو الکو آواز رستم شنید
دلش گفته از تن می بر طپید **مع الدال المعجمه**
حالا بوالفاظ جمله سی دال ممل ایله او قنور کن اصل
لغت او زرنه تعویب اولند **بالا** دید که آند که عید
جنیت دینور آفریدن دال حذف اولوب بالا
دینور نه که ذکر اولند **بیت** به پیشش زبالا دینقا
و پنج که درگاه کار آمدندی پنج بیدرت معناسند
وارد بر قواق اغاجیدره و تری جماعت مسند
فعل امر در باستید معناسند یعنی اولک **بیت**
بگردان چنین گفت بیدار بیده بدین قوخی قال با باز
و تر بر دیو بازند را اسجیدر **بیت** نه از رنگ ماند
نه دیو سپیده نه سنج نه اکواد و غنچه بیده بونکاب
دیو اسجیدره و تر بر پیوده و بیخ معناسند در **بیت**
که بهرام دادش بایران نویده سخن گفتن او بود با دو
بیجا و جیم علی ایله بر نوع با قوت سر خدر و کهر با معناسند
کلور و مشهور در **بیت** شد آن تخت شاهی و آن دستگاه
ز کاتار و بودشی چو بیجا دوگاه با و کسر با ایله بیدار

و لفظ

و لفظ معناسند در **بیت** که افرا سیاه بش بسیر بر نهاده
نوگد جدار و پنجواب و بیدار بیداد مو و ترک ستانده
بر شهر در پادشاهی کا فور نام و جمله اهل آدمی خوار درستم
آن فتح **ایک** **بیت** دزیر بود و از مردم آباد بوده کجا
نام آن شهر بیداد بود **بیت** ضم با و تشدید بین ایله
تخفیفی دخی جایز در مکر معناسند **بیت** چو زانده
یکی تیغ زده که سدرنگ ریزش برنگ **بیت** بخرد عاقل
معناسند در با ایله خوردن مگر **بیت** شد بدین
موبدا و رد **ساره** شاک و هم بخرد بر ازد
ضم با ایله ابرازیدن فعل مستقبل در با قشمتی و
لایق اولق معناسند **بیت** بر ازد تراگاه و کنت
کیان **بیت** تو شاد مردم ازین دود **بیت** به آفرید
همیشه سیدر های دخی همیشه سیدر ایکنی از **بیت**
شاه اسیرایدوب رو بین دز شهرنده جنس ایلی
اسفند یار کاستان بولند اول شهره داروب
از جاسی قتل ایدوب همیشه لری خلاص ایلی
بیت هار خردمند و به آفریده که باد هوا و اریسا
ندیده ببردند از ایوا برهنه سران **بیت** پارس اسیر
دوشه دختران **بیت** ضم با ایله بسودن دخی فعل
واسم مصدر در یوفکن و لمس و سورک معناسند
بیت چنین گفت پس ما مور با فروده که این را بتندی
ناید بسود **بیت** طوائف بچی اندر که هر چه بود
زدیار و از کوه ناسود یعنی لمس اولنما متی که ناسود

و غنچه که پند **بالید** بالیدن در فعل ماضی در او زنی
 و بیونک و نشو و نما بولن **بیت** دلش آزه ز سدا بچینی
 آکهی **بالید** پرگاهش بهشتی بدو و اصله باد زود
 الف حذف اولند **یا خود** بار الصاقیه در مرکب اول
 در و د اسنک و سلامت مفاسسه در بآش ایله استمل
 اولنور ایسه صاع و آسن اول دیکدر **بیت** بدو گفت
 خسرو که بدو د باتش **چها** جا و د آتار و تو بود باتش
 و کردن ایله استمل اولنور و دواع و مفارقت مفاسسه
 اولور زیر او د اعهده بری برینه صاع و آسن اول
بیت بدو و کردن رخ هر که **بوسم** همان اشک بزم
 بیه **بهر** ادسیا و شک شبرنگ آت در **بیت** چنین گفت
 شبرنگ **بهر** اد راه که فولک **بهر** زین سپس **بهر** اد راه

مع الرأ

بیور کسر با ایله زبان پهلویه اول بیک عدد در
بیت کجا **بیور** از پهلوی شماره بود در زبان دری
 ده هزاره و قضاک دخی **اسمیدر بیت** نه قمر بیت دایم
 ز جیشد غره که **بیرید** **بیور** میانش **باز** قضاک او یک
 آت مالک او ملکه **بواسمه** مستی اول که اکثر **بیور** است
 دیورته که خاقانی **بیور بیت** دوش محمد از در مهر
 بنو تست **آت** دوش **بیور** سب بود جار از دما
باخر و خاور ایکیه الفاظ اضداد دندرم مشرق
 و هم مغرب مفاسسه در قرینه ایله مقصود معلوم اولور
 بویته **باخر** مشرق خاور مغرب مفاسسه **بیت**

چو مهر آورد سور خاور کریم **هم** از **باخر** برزند باز تیغ
 بوک **بیانده** بر عکس در **بیت** کنون خاور آراست **با** **باخر**
 همی **بشکند** **بیت** **بهر** آن **زوله** چو **پیر** این **زرد** پوشید
 سوی **باخر** کشت کشته **فروز** **زوله** چو **خور** چادر **زرد**
 بر سر کشیده **بید** **باخر** چون کل **شبنلید** **وله** همی بود
 نیره **تب** کت **روزه** **سور** **باخر** کشت کشته **فروز** **بهر**
 اسب مفاسسه در **بیت** که **زین** را **بهر** دارم از **بیت**
بهر وی **زله** و **فرمان** **هور** **اصله** **اشتر** آت مفاسسه
 وصف در **تته** که **بویته** وصف واقع در **بیت**
 چو **پاسخ** ندادند **نستور** راه را **یک** **بیت** **آز** **باز** **هور** را
 و وصف مذکور مفاسسه اول و نخی **مسعود** **بویته**
 و **اضحدر بیت** **بهر** **چو** **تو** از **بیس** **خون** **که** **ز** **دش**
 بر **رخش** و **بهر** **پهلوه** **رخش** آت از **قده** **سیدر** **اصله**
الواندن **رنگ** **فستی** در **باد** **سهر** **تیکتر** و **سهر** **کست** **مفاسسه**
بیت **جرا** **پیش** **کاو** **س** **بر** **در** **نوا** **یکی** **باز** **سهر** **پهلوه**
باد **غ** **سکون** **دال** **وقع** **غین** **موج** **ایله** **خانه** **تاب** **بیت**
ایچنده **یل** **کوف** **کوف** **اسر** **بیت** **هر** **کله** **تابش** **قند** **در** **چا**
ز **تابش** **نشین** **باد** **غ** **سکون** **دما** **بهر** **موج** **جیوندر** **وقیل**
در **سیند** **یکیم** **در** **که** **رستم** **جنگه** **کیر** **ایدر** **بیت** **از** **ایر**
بیره **بر** **امد** **باز** **که** **آمد** **خداوند** **کوپال** **و** **بیره** **میان**
بسته **و** **نیزه** **و** **خود** **و** **بیره** **همی** **کرد** **اسپش** **بر** **امد** **باز**
وتاه **مازندان** **وصفنده** **بیت** **چو** **بشید** **سهر** **چون**
یکی **پاره** **بره** **بهر** **برش** **بولاد** **و** **برتنش** **بهره** **بوک** **بهر**

دخی دیوار از شاره آینه محکمه کلور بر تپه مفاسه وارد
 بتر است و فوق مفاسه **بیت** سخن چو ز بس بر
 دستان سام . نشست از پرچم و نیز کام . و بری
 سینه نیک طرف یمن و طرف شمالید که یکی پستان
 طر فیدر **بیت** از پر و سینه اشکبوس فلک از
 دست او داد بوس . تجار از سینه مفاسه مشهور
 تته که بوبیده در **بیت** پیاده ز در میان سرش و بدو
 ستر پشت و بال و برش . و بر وطن و قرا که مفاسه
بیت زهر بر و بوم و فرزند خویش . بگویم و از هر
 پیون خویش . و بر میوه و ثمر مفاسه در کرک با گل
 اوله کرک غیره که اوله **بیت** درختی که شیرین بود
 نکرد کسی که آزار او . و گو آنکه شیرین نباشد بر
 ز پا اندر آید ز ناکه سرش . تجار از نتیجه و فایده مفاسه
 کلور **بیت** بدو گفت کار شاه پیروز که ای باب از آخر نیک
 بار بود دخی بر تپه مفاسه وارد بر توک محل مفاسه
 و بر کره و قره مفاسه و بر راه لوجلیل مفاسه
 و بر دیوان پادشاهی مفاسه و بر از دین دستور
 تته که بوبیده از مفاسه در **بیت** در بار دوان
 بر ایشان **بیت** . روانی ز در و براد ز نخست .
 و بوی و کردی مفاسه ده کلور که عبیده جید
 و رقبه دیوار و بوم و غیره **بیت** بخوانم که رفیع
 از شهر یاره و کره سرش را بکنند ز بار **بیت** که بهای
 چون نمین مفاسه **بیت** دو یاره بهای و دو کوا

یکی طوق پر کوهر شاره وار **بیت** اصل بچاره در کاف
 اولمشد **بیت** هو بود گشت از چو ناکار شده سپهر
 از این کار بچار شد **مع الزام**
 باز بر تپه مفاسه وارد بر تپه طوعان در که آنکه نکار
 اولش و بر دخی قولج در که عبیده باغ و دیوار **بیت**
 بدو گفت رو خجری کن در ازه آباد شده از چو نیک باه
 و بر قول و باز و مفاسه در که عبیده عقد دیوار
بیت جواز جها بخوی بردش ناز که از از سوخت
 اکنند باز بر زخم با و سکون را ایله یوج و بلند مفاسه
 ببلند بالای بوز راه . بر و باز و تیغ و کر زمره اوله
 خواهی بخر تیغ و کر زمره منس بر دارا و بالای بوز
 تیغ تمک و قامک ایکی ده بلند دره و بوم کک و
 بلند مفاسه ده کلور **بیت** چو خورشید بر ز در از
 کوه میانه بستند توراکر و ده و در بیایه و حسن و
 مفاسه ده کلور **بیت** در یخ آه بر و باز و دیال او
 با چهره و بر ز چنگال او **وله** در یخ این دلی و چند
 سپاه که با خود بر زنده و باج و کاه **بیت** ز فتح با سکون
 کاف قاری ایله غم و باده در و قیل مهانی شاد
بیت به یکماز بنشت یک روز شاه . همیشه و بزرگ
 ایران سپاه **وله** تو باین سوارا بس ایچنده بیار
 در ایکیماز چند **مع الزام**
 باز کو مک و عشر و خاج مفاسه در باج معرب **بیت**
 به بچاره که باز و سا و گرا پذیرفت باید زایگان .

باز خواه کو مگر و بازگاه کو مگر آلفر مکان در بیت
 چنین گفت پس کیو با باز خواه که کشی که امت بر بارگاه
 اگر باز نزدیک شاه آورند و کمر برین بارگاه آورند
 بونده باز خواجدر **مع التین**
برطاس حد و در و سده بر شهر دره و قیل ولایت
بیت تخمین زنیاد کج عوس و زحی و ز برطاس
 از روم و روس **برجیس** ختم با ایل سماز ساد سده
 بزم مشرب در **بیت** خورشید پیش چاه آفرین و خشنده
 برجیس که آفرین و نجوم سبزه سیاره جلد سی
 بوبیتده مذکور در **بیت** کواکب و تیر و تاهید را
 چو خورشید و بهرام و برجیس کیو **ایوس** فتح با و ختم
 یا خطی ایل امید مغانه در **بیت** بیوسم بند این
 بگاوش شاه و بنزد چو آمد ز لشکر سپاه و گنبد
 نه سوینور دیو قولی قورب و کلک مغانه ده
 کلور **باس** مقید و بارسته مغانه در قس فتح
 میم ایل قید و بند در شاهانه محکمه کلور **بیت** جول
 و توانا و کربدم به پیر در آکنوخ چو با مس شدم
بلاس ملوک اشکانیان در که طبعه تالشه در اوج
 پادشاه اسعید بر **بلاس** بن بهرام بن شاه پور این
 بن اشکانیان دارا در اوز بریل پادشاه اولدی
 و بر **بلاس** بن فیروز بن بهرام **بلاس** مذکور در برتو
 اوز ایکی بیل و بر و اینده بگر می درت بیل پادشاه
 او که و بری **بلاس** بن اشکان در که این غم آشک در

فیروز این کیلکوس نسیندند را اوز ایکی بیل پادشاه
 اولدر و طبعه را بعد از که ملوک ساسانیان در برتو
 اسعید که **بلاس** بن فیروز بن یزدگرد بن بهرام کوز
 بش بیل پادشاه اولدی **مع التین**
بخشایش رحمت و شفقت مغانه در بخشنده و نسم
 مصدر در بخشنده **اسر** ملک و مهر باند بخشنده
 و به ایلک مغانه بخشاید ایلک مغانه قریه ایل
 تمیز اولور **بیت** سرش ایل کوزه کا و چهره بگویم
 نه بخشایش آرم نه مهر بخشایش در فعل او در حصه
 مغانه ده کلور و بگذر بر جند ده بخشایش **بیت**
 برین همیگشت کرد سپاه بنداک از بخش خورشید و ماه
 و له چو پیداشد آن چادر عاج کون و خور از بخش در پیکر
 آمد بر و **بوش** ختم با و کسر و ایل و وجود و کون مغانه
 بودند اسم مصدر در **بیت** هر آن چیز کو ساخت اندر
 برانت جوغ و ازار اوست **مع الطاء**
بربط جعفر و زنی اوزره قوپر دید کلری آلت لهور
 ختم با و نایه غلطه ز بر ایل ببط در کبدر کار کون
 مشایه اولمغه بوا سله مستی اولدی **بیت** پرستند کانی
 ایستاده **بیت** ابا بربط و چنگ را متس سراز اصل کسر
 که بوبیتده اصل اوزره کلمه در **بیت** بربط چو با بلیت
 بر ساخت زوده بر آورد باز ندر کسر
مع الفین المعجمه
 بالغ ختم لام ایل او کوز بوبینوز ندر اند کلری قدح در

انگله شراب چو لایت بیالغ خورد می چو مستی کند
بیاران خود زیر دستی کند **مع الحاف**
بطریق لفظ عربی رقت رساده مجتهد و صاحب مذہب
منزل سنده در تنه که مطران قاضی و استفت مفتی
و قیس مقرر و جانیق امام و ستاس مقیم و مؤذن
منزل سنده در بیت ز بطریق و از جانیق شهر
هر انگس کش از حد می بود بهر **مع الکاف**
بزشک کربا و زار علی ایله طیب مغاسنه در
نه آخ خشک از اخویش یا بزشک هم جارغ بود و خوش
بزشک **مع الکاف الکاف**
بهشت کنگ فتح کاف فارسی و سکون نون ایله دار ملک
افراسیاد بیت می بود یکسال بهشت کنگ و براسو
از جنبش و ساز جنگ با درنگ تریخ و تارخ در بیت
یکی نامه فرمود بر خشم و جنگ و زبان تیز و خساره چون
با درنگ بیدرک قوای پیرا غنه مشابیه بر نوع اوج
در نیدر بیت یکی بیدرکی نشانده بیره که از سیم
تیر چو خست پیر بارک فتح را ایله اب مغاسنه در اکثر
بارکی یا ایله در بیت کنون رستم آن بار کشی کوفت
ز راه و زرنج انداز شوختن و بر انجخت آن بار کش را زجا
سور شکر خوشی کش کرد در بارک اوج معنی و ارد در
بیران مغاسنه و بر میل و هوس مغاسنه و بر
و لوازم و هماندر که عیدیه چهار دیو رنج ایچیم کسر
بیت سوار و پیاده بآیین و برک هم زیر جوشن هم

زیر ترک بلک بیراق و برک مغاسنه در لام رافق بود
بمزرکه و شایخ هم هر چه بود ز بلک درخت و
زکشت و درو **مع الکاف**
بیل مع و طیر ما نوس رو بلبله دید کلر شراب مغاسنه
کلور که ز کیده کلندر دیو رنج توار میکسار می
بپیار تا سر یکی بیل و له یکی بیل سرنج در جاکم ده
تشی پروی زواره بخورده زواره چو بیل بکف بر نه
هم از شاه کاوس اگر دیاد بد دل بود کسر قورق
مغاسنه در بیت دل مرد بد دل کبر از تن
دلبران ز خفتان بریده کفن بد سکا کاف عیله
بد اندیش و بد کوی مغاسنه در بیت یکی شراب
از پی سکا به از غرغناد و هشتاد کاف بال
انسانده قول و غصه و قوش و قنات و جناح
بیت زمانه بر اندیشه شد زال زره زمانه برادر
بال و بکتر در **مع الیم**
بد رام ختم و مسرور مغاسنه در بیت غانم که کجی و
از بخت خویش شود شاد و بد رام بر بخت خویش
وله چو رستم دل کیو بد رام دیده بشکی و از اسر نجام
دید بچکم فتح با و سکون جیم فارسی و فتح کاف عیله
صفه و خانه تابستانه در بیت هزاره بد و اندر و سچ
و خم به بچکم درش سوی باغ ارم بام او اوشتی
مغاسنه در و صیام مغاسنه ده کلور بیت یکی مرغ
دارد پریشا گام نشینش بیام این بود آن بشام

بیم توقع شد در نه که امید توقع خیر در بیت نشست از راه
 نازر سمند همرفت ز شایم گزید بهرام سبزه ستاره
 مرغ یکد زید رسا خامه ده اولور بیت چو شد رو
 کیت چو درای قیره نه بهرام پیدانه کیوانه تیره و کیوانه
 اسمیدر که کوزر سپهسالار او غلبه در بیت بنمود
 بهرام کوزر ز راه که این نامور لشکر و مرز راه و ملوک
 فرسک طبقه غلته سنون که اندک اشکانه دینور
 بر پادشاه سمیدر بهرام بن شاپور بن اشکان دراون
 بیل پادشاه اولور طبقه رابعه سنون که طبقه سانیان
 بش پادشاه سمیدر بهرام بن بهرام بن شاپور
 اردشیر بابکان در اوج بیل ایله اوج آری پادشاه اولور
 قبری بهرام بن بهرام مذکور در یکی بیل پادشاه
 اولدی قبری بهرام بن بهرام بن بهرام مذکور در قبری
 آری پادشاه اولدی او چلی بو اسم ایله مستی
 اولدی قبری بهرام بن شاپور ذوالاکتاف در
 اون اوج بیل پادشاه اولدی قبری زردجود غلبه
 که بهرام کوزر دیکلمه مشهور در الشمس اوج بیل پادشاه
 اولدی باد و دم غور و کبر در کنایت در باد ایله دم
 مرکب در بیت بیار است آن جنگ را بلیسم همی اند
 چو شیر باد و دم بادرم سکون دال ایله بهوده و
 باطل مفاسد در بیت مکن بکینه برتن خشم که کیتی
 سنجست با بادرم برام اول بهود نیک اسمیدر که
 بهرام کوزر مالنی آلب لنگ ستایه و بردی برسم

فتح باو سکون را بهر مکه و فتح بین مکه ایله بر کلاه که
 جوسیدر آتش عباد اندک کرده و غیر بسنده دخی آله
 طوتر لر بیت سر و تن بشویم برسم بدست و چنان
 چو بودم دیزدایرست بوم بر قیاج مفاسد و آری
 بر بیقوتی دیکلری قوشدر و بری محل و مکان
 مفاسد در واکلماش و نطس اولماش بر در بیت
 زمینی که دارم برو بوم سست اساس بر و لب
 نتوان در دست و مطلق زمین و مکه مفاسد ده
 بیت هم بوم دغم کل و مشک بوده ندیدند جای که
 او خشک بود بیت لغز بود صد جا به دیار روم
 هم بیکش کوزر و زربوم و تو بینه بوم مفاسد
 معلوم اولدی بیت نیا سود یک تن ز بوم و شکار
 یکا یکسواره یکا شهر یار بزم صحت و عشرت مفاسد
 بیت چو فرزند و داماد او را برزم تبه کرد اگر کنون
 میندیش بزم مع التوی
 بامین به راه اعمالند ناجیه باد غیس ده بر قصبه
 بیت سورج و بامین فرستاد شاه بیه بند و
 اندر ز باد شاه بشوین علی و زرد و دغ کشتاب
 او غلی و اسفندیار قزند اسفند را یکس نامید نام و
 کتابیون لقب دختر قیصر د حاصل اولدی بیت
 بشوین دگر بود شمشیر زن نه نام بردار لشکر شکن
 بشوین مفاسد لغوی بهر خوی و میگوید کله جانور
 مفاسد در نه که لطیفی بیورر بیت کس کو بشوین

و نقش برینه که ز کیده بین دینو میخاده
 کلور

اصفا نده اولان مرغار بکس اکا منسوبدر کیمچی ایکه
بیل بادشاه اولک بلبل شین معجه ایله بمبارز تور اندر
افراسیاب پهلوان کند **بیت** ز ترکانه بیامد دلیر جوان
بلبل شین بیدار دل پهلوان **بیر** کیم درک رستم جنگده
کیر ایکه **بیت** تمنن پیوسته برینک نشست از برادر
دکام تر واینده اکا جسته کلدور و تر واینده دیو
اکول دریندنر و فردوسی روایتی ایله قیلان
دریندنر نه که تصریح ایکه **بیت** یکی خام دارد
ز چوم پلنگ پیوسته همی اندر اید چنگ ز خفتان
و جوشن فروز داندش همی نام بر بیان خواندش
ز رخ اوسته جوشن جوشن اوسته برینک کیر
نه که تعریف رستم ده بیور **بیت** زره زربد جوشن
اندر میاه وزان پس پیوسته برینک **برکت** آت
مخصص برکیم درک جنگده کیور **بیت** ز اسبافو
ریخت برکت **برکت** زره پاره شد بر میا گوان **برین**
یو فارین دیملدر بر لفظه منسوبدر **بیت** ز غنچین
بر و تاراه برین چو کرد در تخت و تاج و تکیه
بیر سنک قند کبیر کورد زرا و غلیب ز بچین
دخی دیور **بیت** سبک برین کبیر بر پا چیت میا
کشتن از دمار ایت **افراسیاب** قور منیره
بر شکار گامده کورک ایله عاشق اولدر قور دخی اکا
مایل اولوب سزاینده پنهان ایکه **افراسیاب**
خبردار اولوب بر قوبیده بدی بیل حبس ایکه رستم

تاج مورنده افراسیابک دارالملکته کلوب منیره ^{دی}
ایکله قویله اخراج ایلکوب منیره ایله ایران زمینه
برزن محله صوقا قیدر کور ایله قور بودر که محله تک
مجموع صوقا قیدر و اولر نه کور دینور و برزن
صوقا مناسنه در **بیت** بستند آذین بشهر ویرا
هم برزن و کور و بازارگاه **باب** زن سکون با ایله
کباب شیشی در **بیت** که اورا به نیزه برافراختی
چو بر باب زن مرغ بر ساختی **بار** افراسیاب طر فتن
بر پهلوان تور اندر کورد زرا و غلی بر نام آن قتل ایکه
بیت به پنجم چور نام کورد زرا بود که با بار مان او
نبرد از مود باستان سکون بین ایله ایکه و قدیم
مناسنه در **بیت** بدو گفت نشیند آخ داستان
که دست از دست از که باستان **وله** نباشی بدی
نیز هم داستان یکی تو بخوان نامه باستان **بار** کین
سکون را به همک و کسر کاف فارسی ایله باو فارسی
دخی مروید را اول چو قور بردر که مردار و ناپاک
صول ایچنه آفر **بیت** تن پهلوان از اکر و غاست کین
کشیدند و نیمه تا بار کین **بار** فین با ایله آفرین دخی
مرکب آفرین دخی الف حذف اولمشدر و آفرین بش
و مدح مناسنه در **بیت** همانا که تو خود ز ترکان
که جز با فرین برزکان نه **مع الواد**
با تو خاتون مناسنه در که ترکیده فادین دینور
بیت همین زمان با نوی کیو بوده که دخت کزین

نیو بود با هوای دکنی که چوبان و دوده جی الیه طور
و مطلقا اعاج و کرسته مفاسنه کلور که عید خشت
بیت بر دند بسیار با هو و تخت نهادند بر تخت
زیبا درخت بر و ختم با ایله حاجب مفاسنه بر و
مخفف ز بیت یکی نامدار بر و بر که بر و رفت
نامش کر و زره **وله** دل رسم اکنده از کین است
بر و ماش یکسر پر از چین است **مع الی**
باد افه فتح دال و سکون فایله خواهر و مکاتفا مفاسنه
بیت همیگفت هر کس که جوید بد نه پیچد ز باد افه زرد
پونده یکی لغت دخی دارد در باد افه زباده الف ایله
نه که انور بر بیت زین کین بسند شیر شاد و
ز آب که در بار دیاد باد افه در بر باد افه ایله الف
زباده سی و فتح فایله نه که شاعر بر بیت بچار نهی
پاداش نیکی بچار بر باد افه ایله باره بر فاج معاف
دارد در بر شان و خصیص مفاسنه در باره تو سنگ
نصو صکده و یکدر در بر که و مره مفاسنه صد باره
یوز کره کبی و بر یو کلو و مختل مفاسنه ریاضت باره
و مختل باره که ریاضه و مختل و یکدر و بری
بار و و شهر دیوار در **بیت** سدر باره و در هم انگاه
نماند ز و باره جانشست و بر راسب و آت مفاسنه
بیت پاره کو چماند بچنگ نماید بران رو جنگی
بر شده بلند و یو کسک اولش مفاسنه در بر شدن بلند
اولش مفاسنه در بیت بنمود تا کیو با پیر رفت و بنزد

آه بر شده باره رفت برده فتح با ایله بسی اولش
کرک ارکک کرک دینس بنده دخی اخف در بیت هم بوم
زیر و زور کرده دیده کهان کشته و مهتران برده دیده
بنده مطلقا اسیر در کرک خانه زاد اوله کرک بسی اولش
اوله و کرک دینس کرک ارکک اوله اسیر دینس اوله
اسمی داه و کینز در ارکک ایله غلام در بیت سپاه اندر
پراکنده شده زخم و مرد و کودک هم بنده شد **بجاده** جیم
عزایله یاقوت سرخ در بجاده دخی دینور نه که ذکر اولی
بیت کمرای زین و بجاده ناج ز دیبای رومی و از
علاج **وله** تو کفنی که بجاده بار دهمی بسنگ اندر
لاله کار دهمی و کمر با مفاسنه ده کلور و بو مستور در
نه که خافان بیور **بیت** اقلیم کنایه که ز جاسوسی عیش
بجاده نیار که کند کار بچاره کمر با و سکون با ایله
ایکی مفاسنی دارد در بر بل و مصیبت و دایه در بیت
مکر مکر کز مکر خود چاره نیست و بر تر مکر ایچ نیار
نیست و تجارت مهول و قور قیج مفاسنه ده کلور **بیت**
جباران کوه نظاره بود که از دما زشت بنیاد
بود **وله** دو تیاره ز نیکنه بیچان شدند ز تیغ دل
سام بیچ شدند و بر بر لب تاب و عاج در بیت
هم زیر فرمانش بچاره انده که با سوزش و در بیت
بجینه النفس نه مفاسنه در و عاج و کفر و در
مفاسنه ده کلور مصدر بجینی در بیت دو یل در هم
آمیخته در نبرده یکی بجینه سدا زاع کار و کرد بویره

با ایلک ویزه دغ مرگبد ویزه محض و صرف معناسنه در
 برسنه به خصوصیتی اوله با ایلک مرکب و لحن علی الخصوص
 معناسنه اوله که عیدیه لاسیما و خصوصاً دینور بیت
 برتریم ز آتوب بدگوهره بویره ز گردان نازندرا **اول**
 سزاوار هر کس بخشید کسج بویره کس کس فزون نورنج
باشکونه ترس و معکوس و مقلوب معناسنه در بازگونه
 و وازگونه دخی دینور بیت بدین باشکونه دو لشکر دما
 سنجون برآند در ناگاه بهره حصه و پار معناسنه بیت
 از ایران دوبهره بفرمان آوه چه آباد و دیران هم از او
 بدره فتح با ایلک لفظ عید را و نه بیک در هم اولای
 کیه در بیت پذیرفت هر چیز کا ورده بوده طرائف
 و بذره و بزرده بود **بستوه** عاجز و درمانده معناسنه
 با ایلک ستوه دغ مرگبد رستوه غر معناسنه در بیت
 ز راه جوم برسد کوه شد دلش رجفا بود بستوه
بارگاه ایکی معناسی و اردر بر بارخانه معناسند
 یعنی یوک یاب تو کجی مکاندر که او زرنیه خیمه نور یور
 بار بونده یوک و حمل معناسنه در ته که معور یور
بیت منم بکوه و دشت و یابا غیب نیست هر جا
 رفت خیمه زد و بارگاه ساخت اکثر مجاز مرسل طریقی ایلک
 مطلقاً چادر و خیمه معناسنه ده کلور و بر دیو تخت
 معناسنه در بار بونده اذن و دستور معناسنه در
 و دیو و ملاقات معناسنه ده کلور یو معناسنه
 برینده نگاه ایلک ترکیب اولوب محل دیو معناسنه

اوله **ریت** بسیار بار آن زمان گفت شاه که بنشین
 بره بر در بارگاه یکی راعده بار در پیش من نه بیکایک
 مردم و خویش من **براه** ختم با و راه جمله ایلک ریت
 و زیبا و لغز معناسنه ده کلور **ریت** چه چیز است کم راست
 کو پیش شاه نه رویش نکودنه رایس بر اه بویه بار
 خطی ایلک آرزو و اشتیاق معناسنه در بیت مرابویه
 زال سام است گفت چنین آرزو را نشاید نهفت
بسنده برار و کاغ معناسنه در بسند دخی دینور بیت که
 ذکر اولکند **بیت** بسنده نباشی تو با بلیق از ایدر
 یکی انجمن نه ختم با ایلک ایکی معناسه و اردر بری کوک
 و دیب معناسنه بیت هم تخمشان از بنه برکنیم
 بیوم و بر آتش اندر زینم **وله** چهل رش بالا و پنا
 چهل بگردان رش در بنه آب کل و بر مسافر
 اسبابه و اغریخی معناسنه در بیت و زان پس بدو
 بر میمنه سیاهست بسیار و پیل و بنه نگاه ختم با
 و سکون نوا ایلک مسافر اسبابه و اغریخی اولدوخی
 بر دریت به نگاه دستاخ شوم دستور شوم سینه
 زین خشکیها مکر **وله** بدانیش کرکین سوزیده اش
 ز بنکه به بیشه در آمد خمش **مع الیار**
بالای یک آتدر که عیدیه جنب دینور بیت ز بهر
 اسب بالای خواست همان جا نه خسر و آرا خواست
 بارکی فتح را و کسر کاف فارسی ایلک آت معناسنه
 حذف یاد دخی لغت در ته که ذکر اولکند بیت چو بر نیزو

بارکی برنست و رفت اهر فر با فصول بیت **بسی**
 بسودن دن فعل امر در آل یومین و لمش معنای
 بیت چور فنی برتن نیک بسیار چهره بیار و بیسا
 روشن بهر روز زیستن دن فعل امر در شام معنای
 بیت بدو گفت افراسیاب را بر سر و همیشه بر نشاد
 و هر روز که به ختم با ایله نور دن مخففه را یکی معنای
 بیت کنم بازه آیین فتحاک راه به مشک سارا کنم خاک

باب الباء الفارسی مع الله

پارسیا عقیق و صالح و متدین معنای در بیت
 خنک آن کسی که بود پادشاه کنی را و دارد دلی پارسا
 پیران سر قوم لای و اختیار لای معنای در الف ایله
 اکثر پیران سر دیور بیت پس تا زیر پا چه آمد مرا

ازین بخت بد نیز و پیران مرا **مع الباء**
 پایاب طاقت و جلاد معنای در بیت اگر خود ندان
 پایاب جنگ و پریشان کنم روز تاریک و تنگ و قهر
 و دیب معنای ده کلور و بومشور در تنه که خلاص
 بیور بیت همت عالی تو در بابیت که ندیدست
 شهرش پایاب **مع الله**

بروخت پروا حق دن ماضی و اسم مصدر در خفت
 النبی جایز در بر تاج معنای و اردر بوبیتده بوش
 و خلای ایتمک معنای در بیت زبیکانه بروخت گرد
 جای نشستند و گفتند هر گونه رای **پشت** موافق
 و نیشا بورد و بر سهر در ایکیوز یکدی آینه فریبی دار

نیشا بوره ظهر کج اولمغه بواسطه ایله مستی اولدو بیت
 زکرگان بیامد سوی راه پشت و پر آژنگ رخساره دل
 درشت و تو اخی برانده قرار باد غیس دن دخی بر تو در
 پا داشت جوا و مکافات معنای در حذف ماضی
 لغت زشته که محکمه کلور بیت چنین بود پا داشت زنج در
 باهن بیکر آکج مراد آقوی تا برینه نون ایله ده لغت زشته که
 حکیم سنایه بویور بیت دل خ کرد قصد پادشاه کا کلکم
 در سارا تو شیون **مع الجیم**

بج فتح با و سکون خایله ایماغ ایله باصوب بیک و یقه
 ایلمک معنای در تجید دن ما خود در بیت لکد بر مرد
 زد در نبرده سروتنش را با زمین بچ کرد **مع الحاء**
 پانچ ختم بین ایله جواب معنای در مت پیامت
 شنیدم تو پانچ شوه یکا یک بکو و بز و بکو **مع الدال**
 پرند فحش ایله ساده و به نقش حیر معنای در تنه که
 پر نیان حیر منتقد در بیت دو صد جامه از پر نیان و پرند
 بدو داد سو کند را به فلکند پرند کسرتن ایله دم و قلیج
 جوهر پیر معنای فرند در و شمشیر جوهر دار معنای ده
 کلور بیت ابر میسر لشکرا رای هند و زره دار و در جنگ
 روحی پرند و له بر زمین سیمین یکی تیغ هند و جواد سی
 بزهراب داده پرند و ساده حیر معنای ده کلور
 بو معنای فحش ایله مشهور در بیت یکی نامه دارم من
 از شاه هند بنشته بشک سیه پرند پرند فتح با و راه
 فارسی ایله یکی معنای و اردر بری اکثر ارباب لغت

با و خیز و نیشا بورد

یافته را و تدر که عریه اکا قناری و غملول دیور و تدر
 البعض بر خوش بوی گیاه بهاریدر و غنل بعض کاکج در که
 ایت او زو منه مشابهدر و قار سیده عروس در پرده
 دیور بیت نه کر باس باشد بسا پرند نه هم نیک کلنار
 باشد پرند و بری ایت چار که قنار احمار دیکه ایله
 مشهور در تدر که شمس خری دیور بیت بوی خلقت بهر
 که گذشت • نیشکر آورد بجای پرند بیکند کسر با ایله
 تور از زمین ده فرید و بنا اندوکی شهر در و قیل سم قندر
 بیت جهاندار پر دالتش افراسیاب • نسته به بیکند
 به خور و خواب پایم دسکن با ایله معین و مساعد
 و شفیع مفاسد در بیت پدر پیر شد پایم دسکن
 جوانی خردمند و روشن روان پیر اکنند کسر با ایله پیر اکنند
 فعل مستقبل در طاعتش و پریشان ایلمک مفاسد اکثر
 حذف یا ایلمه را اکنند دیور بیت به نیر و زک ازین بر
 زهنگا بشمشیر پیر اکنند **مع الدالی المبحر**
 پیامید التجا ایلمدر و صفندی پیامید مصدر در بیت
 بدید از بد و نیک بازار او • بیزان پیامید در کار او •
 پراستید کسر با ایله صاچر و صاورد و پریشان ایلمدر
 پراستید مصدر در بیت چورستم بسر بر پراستید خا
 هم جام بر تنش بد چاک چا پرند بر ترا و فارسی ایله صو
 و آب و بای کندر پرند مصدر در اکثر پرند خوف
 ایله دیور بیت ندانم چه چشم بد آمد و یو چه پرند
 آن چو کلبر که رگو پرند و میدضم با و زاده فارسی ایله بعضی

تفتیش ایلمدر پرند و میدر مصدر در بیت سور خانه آفرید
 شافت فراوان پرند و میدر کس ایستافت **مع الازار**
 پیشیار قار و روه مریدر که بولنی قار و روه طلیعه
 مرضی چون کوسر در بیت بر شک آمد و دید پیشیار
 سوی اندرستی نشت کار شاه پور این و او غل معیار
 بیت برتم فرار پور جا پرده ازین یو فاجعه بیدار
 پرند او کسر بن ایله شمشیر جوهر دار در بیت بیندانت
 تیغ پرند آورش • همخواست ازین برید سرش با یکا
 خدمتکار مفاسد بیت بدو گفت بهرام شو پایکار •
 بیادر که سر کین کشد بر کنار پاور و قدرت و طاعت
 کنا پندر بیت ستودان همی سازدش زال زره نواز
 همی جنگ را پای و پرده شکسته سلیح و کسته کمر •
 نه کوس و نه بوق و نه پای و نه پر پیکار فتح با ایله جنگ
 و خصومت مفاسد در بیت که فرزان فریبده کفتار
 بس با کشتن ز پیکار او پیکار کر محارب و محاصم معیار
 بیت چنین پاسخ آورد پیکار که که ار پهلوان با نام
 پر خاشخو جنگه شتری و راغب یعنی محارب مفاسد
 بیت دور خاشخو با یکی تند خو • کر قندر پرست بر زور
 پیغمبر عفره رسول خدا مفاسد در و اصل لغتة ایلمی
 و خبر ایلمی پی مفاسد در که بر کسیدن آخو موصول خبر
 اوله بو معنی شهنامه ده چو قدر بیت که پیغمبر شاه تور
 سپاه کوی پر تنش با درفش سیاه پیمر منگه بیت
 چنین گفت گامد ز کابل پیام پیمر زنه بود سین دخت

پرستار خدمتکار معنای در کرک ارکک کرک دیش کرک
 بنده کرک قرال اصل پرست ایله آردن مرکب و صندریست
 پرستیک اسم مصدر در خدمت و اطاعت و انقیاد
 عریده خالقه او کور اسمی عباد و طاعت در مخلوق
 اولور اسمی خدمت در بوبیتده عباد و مطیع معنی
 بیت یکی مرد بد اندران روزگار ز تخم فرید و آمدن
 پرستار و با فردوز یکله بزقار شمس بسته میله
 شیخ صدر دخی بیور بیت پرستار اوش هم چیز کس
 بنی آدم و مرغ و مور و مکس و بوبیتده کنیز و جارت
 معنای در بیت پرستار زاده نیاید بکاره و کر چند
 پدر شهر یاره پرستار پرستش و عباد معنای اسم
 مصدر دخی کلوزنه که گفتار و دیدار گفتن و دیدن معنی
 کلوزنه بیت همی گفت کار مرد بارس و پاک پرستاردا
 یزدان پاک پیشکار فرموده خدمت ایمن خدمتکار
 معنای در بیت ورا گفت کشا سب کار شهر یاره
 منم بر درت بر یکی پیشکار پروردگار بحسب الله
 و بسلیحی معنای در بیت زکیتی هر مند و خاش
 نوی که پروردگار سیاوش نوی نه بنی که پروردگار
 پلنگ نیاید پرورده خود رنگ پدر مادر آنه پدری
 الحمد لله معنای بیت از افراسیاب آید
 چین پدر مادر شاه ایران زمین نکاو رنگ ایله آردن
 مرکب یورغم معنای طواره مخصوص و صندریست
 بخش نکاو سپردم عناه زدم بکر بند کبرش سکا بازور

زانو بیکه بر ساح تو را نیدر که افراسیاب طوس سپهسالار
 ایله پیش جنگ اندکده اکثر ایرانیلری سکا ایله ایله
 یغور و قار و زرارینه یاغرد بیت کجا جبار بازور
 نسته بوده باضون و تنبل بران کوه بوده

مع الزار

پرور پیوند و علاقه معنای در و زکیده پرور و زکیده
 پرور طرفه و نهایتده اولغله مجازا طرف و نهایت
 نسته دخی استی اولور بیت بدو گفت خ فویش کرشیم
 پشاه آفرید و کشید و زرم هلم مادر ت خویش کرشیم
 ازین سوی وان سور با پرورست پرآمد قنیر ضم با ایله
 عمری تمام اولگردیمه دغ کما یتر قنیر را و لچکد بیت
 میار ایت اندر و یوتیزه همی زان نبردش پرآمد
 پیشتر فتح با ایله کم قدر و محقر آنچه در که با فردن اولور
 و بالیج پولینه دخی اطلاق اولور بوبیتده طریقی
 ایله کونته اطلاق اولمندر بیت که از فکیتی یکی تخت
 نیز نهانی بدار این بدخشان پیشتره و بوبیتده سار
 یعد زره اطلاق اولمندر بیت چوپوشید شب عاج
 کیتی پیشتره پراندر بر سز مینا پیشتره حقیر اولدوغی
 اعتبار ایله تقیم محکمه نفیر و قطیر قوم مد یوده یک پیشتر
 نکداشت دینور بیت سرور دم این دزم کاموش
 درازست و نکاشتیم یک پیشتره بالیز قاون قوپوزست
 بیت بهو کامچین گفت کار تو بخت ز بالیز کین بر نیا
 درخت پرور ملوک فرسک طبقه رابعه سندن پرور

بر زمین تو شیر و ان عادله و لقبی خسرو در بهرام چوین
 غانکسی دفع اندکین حکم استقلال ایلک پادشاهان ایلدی
 او تو سکن بیل پادشاه اولک تو اینج فرسده مبالغه ایل
 نو کور در ویدر که او ز بش یک خدمتکار و مطربه
 جاریه لر و آنک بیک خادم و حاکم و کنیز باشنده
 بیک شب یوز آنه و قاتر وید یوز آلتش قیلن و اثر
 شهر لده اولان نردن ماعدا و آت بندکده ایکینوز کسه
 آلتون بخود ایلک اطرافنده عود و غیره یاقوب کندینه
 رایحه طیبه ایلک ایدر لر اید و بیک کسه طوار ایلک صو
 کو تو رب تو ز اولما مخچون یولنده سر پر لر ایلک اکا
 بیتر اولان امور غریبه غیر سلاطینه بیتر اولان جمله
 ایکینوز مشال آلتون و ارایک که زردست افشار ایلک
 مشهور در موم کی ملایم ایلک اندخ ال ایلک در لودر لو
 صور تکر و وزب یوز لر ایلک و آلتش بطمان بر آلتون حاجی
 و ارایک جوهر نفیسه ایلک مرقع ایلک و سلسله ایلک باقی
 او سنده اصلش ایلک دیوا ایدر یک با ایچنه صوفای
 و عاج و ساج دن زرشانی برنجی و ارایک انواع جوا
 ایلک مرقع و مکمل ایلک صور شکار و غیره و شکل اقلیم
 سبعة و فلک البروج انده مصورا ایلک و فصول اربعه
 مناسب فرستی و دو شمشیر و لر ایلک هر فصلده برینی
 استلک ایدر د و بر شطرنجی و ارایک که بر طرف با قوت
 مخروط و بر طرف زمرد مخروط دن اید و بر زردی و ارایک
 بر طرف مرجان دن و بر طرف فیروزه ایلک یشمخ مرکب و

بر خواجه سی و ارایک جوهر نفیسه ایلک مرقع و تخریه
 آلتون و کاسه لر بعضی آلتون و بعضی زمرد ایلک و بر
 قیلن و ارایک عایت ایلک کوده دار و عایت ایلک بیاض
 لک و ارایک و بار بید نام بر مطرب و ارایک که فن
 موسیقیه مثلن دنیا به کلیمند برینی ایچون اوج یوز
 آلتش لحن و نوا تصنیف و اختراع آلتش ایدر که هر کول
 برینی او قورگو و سکر کنجه مالک ایدر جمله لک کنج بار د
 ان شاء الله تعالی محمده ذکر اولنور و بر کنج بار د اور
 بونک اصل بودر که قیصر روم ایلک کندر مابینده محاکم
 واقع اولمغله پرویز قیصر قصیدین اندکده قیصر تو تم ایدو
 آبا و اجداد خزینه لرین یکسره طولدر روب دریاده اولان
 خزینه لرینه ارسا ایدر یک باد محاکم اسوب بالظوره
 پرویز تصرفنده اولان ساحل دریایه کلوب جمله اولان
 پرویزه ضبط اولنوب کنج باد آور د ایلک تسمیه اولندی
 حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم اول بدرجه
 نامه یازوب ایمانه دعوت اندکده حضرتک نامه شریفین
 بر تدر حضرت دخی فرق الله ملکه کما فرق کنگ دیو
 بد دعا ایلدر هم اول سنه قتل اولنوب مال و ملکین
 بر باد اولدر خسر الدنیا و الآخرة **مع السین**
پاس ایکی معناسه دارد بر تر رعایت و حفظ در بیت
 به پیر و وزیر از باره کاخ پاس به ارایک و از پاک یزدل
 سپاس و بر کجه دن بر حصه معناسه در بیت چوبک
 پاس بکشدت از تیره شب چنانچون کسه بر خورشید

چو ماه از تخت سیمین گذشت . سه پاس از شب تیره اندر
گذشت **پارس** سیر از ولایتی در شیراز آنک دارالملک

مع الشین

پادشاه جواد و مکافات در پادشاهت دخی لغت زنه که در
اولنگیت بیاداش با خواهر از رخ همی . سر بدکان
از رخ همی **پر خاش** فتح و ضم با ایله جنگ و جود بیت
چکا کاک برخواست از هر دورگو . ز پر خاش خون اندر آمد
بجوی بخش ضم با ایله ایله با صلحش و یصلت نفس و خفا
مغاسنه بخشدن در ما خود در بیت هم بخش کردن در
نعل . هم جامعان ز خون کشته لعل **پرویش** ضم
وزاد فارسی ایله لغت و تعقیب مغاسنه اسم مصدر
پرویش مصدر بر بیت بدین کنی ات در نکو هست بود
پرویشمار پرویش بود **پرویش** عذر مغاسنه اسم
پرویش مصدر در اعتذار مغاسنه بیت بنزدیک پیدا
چه پرویش برم . برآمد ز کاوس که بر سرم **مع الکاف**
پنگ کسر با ایله بیوک چلوک و مطر قدر بیت تخت
اندر آمد بگزگران . همی کوفت چون پنگ بگزگران

مع الکاف الفارسی

پالنگ بولار و چلبه مغاسنه در بیت بند بر پیش
و تیغی بچنگ . گرفته بدست دگر پالنگ **پشنگ**
فتح با ایله پدر افرا سیاه را بن زاد شمشیر این تور این
فریدون در بیت چو بشید سالار ترکان **پشنگ** .
چنانخواست کاید بایرا بچنگ . و آفرایا یک بر او غلبه کرد

شیده لغتی ایله مشهور در و حذف نون ایله ده لغت بیت
کراین کرده اندم چلبش را **پشنگ** که او داشتی روز جنگ
پشنگ بود نامش پدر شیده خوانده که شیده بخور شید
نامده ماند **پنگ** فتح با و سکون نون ایله مابوت قباغید که
ترکیده آنک شکله کینک دینور بیت سر پنگ مابوت
کردند سخت . شد آن بار و زخم و درخت . کراین
پنگ مابوت سر بر کساه تن کشته از دور مار مارا . چو شد
پنگ نزدیک تختن فوازه پر سید و دید و پیر دوش نماز .
سر پنگ مابوت کردند خشک . بدین و بغیر و بموم **پشنگ**

مع اللام

پول جبر و کوی در حذف واو ایله بی دخی دینور
بیت یکی پول دیگر بیاید زدن . شد ز را یکی راه باز
آمدن پول فتح با و سکون ایله چشم و توابع و خاصه
بیت یکی هفته بودند با سوک و درده سر هفته پول و
کرد کرد

مع المیم

پلیسم کسر با و فتح سین ایله بر مشهور مبارز تورانیدر
رستم آن قتل ایله در بیت بیامد ز قلب سپه پلیسم .
دلش پر ز خون بود و چهره در شرم **مع النون**
پرداختن حذف النون دخی لغت مستقیلا تنده خاز آ
تبدیل اولنور بر کاج مغاسی دارد در بر خاله و بوی
ایلمک مغاسنه متعذر و لازم کلور بیت یکی چاره
باید کنون ساختن . دل و جانم از رنج پرداختن .
بیار آروی زمین را بدار . چو بردخت از آن باج بر سر نهاد

دو زنی دوزمک و آراسته اینک معاسنه در تیره که رود
ببوی **بیت** بهشت آیین سرای را بخت آید زهر کون در
تخاله است . قجرا رونق و جل و بر یک و تمام اینک
معاسنه ده کلور و بر رسته ایله مشغول و مقید
معاسنه نه که خلاص المکان ببوی **بیت** چو پنبه زار باکو
بشکند راه ز کوش پنبه برو کن بکار حق پرداز **بیت**
فتح با و سکون ز او فارسی ایله غمناک و محزون معاسنه
بیت بختی در کو زار و گریه شنیدم بجای و تن خویشی
پژمان شنیدم **پیش** فتنه ایله بر مکان اسفید که طوس
ایله افزایس با بیننده محاربه و قتال اولمندر کو در
اکثر اولاد اول جنگده کلا اولدر **بیت** کنون با نایم
ز جنگ پیش از آن کشتن و زرمگاه کشن . اول جنگ
پیش و جنگ لا و دخی و بنور کیو کو در زک آنده دلا و گنج
مستور در **بیت** در کانت همی گذر کند از جوشن . مانند
کیو در جنگ پیش **پیش** فتح با ایله کینباد او چینی او غلی
کیکا و سک کجک برادریدر و لهراسب پذیرد **بیت**
پشین بود از تخر کینباد . خود مندر شاهی دلش زده
پروان فتح با و سکون را ایله انک الایلیجی قالدیر که
انک بوزینی خیمه ایکن آنکله با صوب منقش ایدر **بیت**
نت را بنیزه چو پروان کنم . ساره همی بر تو بریا کنم .
پروان فتح با و سکون را ایله غزین شهریه و تیب بر شهر
بیت بدو گفت کای نام بردار بنده ز پروان بنام
تا بسند **پرستیدن** خدمت و اطاعت معاسنه در پرستار

نترج اولدر **بیت** خنک شهر ایران که تخت ترا . پرستند
و بیدار بخت ترا . پرستند شهر باران ها . از امر و زما
پیشین زما **پروان** فتح با ایله نرم و بار یک جو منقش در
بے نقش اولانه پزند و بنور **بیت** دلش زان سخن رتیا
شد . هم پریشان بر نقش خار شد **پیش** قیل کو دده کو
دیگر را کتر رستمک بقع در **بیت** سپه را سوز را بستان
کنیده ابا پلین سوی دستا کشید **پروان** او اسباب
وزیری و باش سپه سالاریدر پد رنگ اسمی و لیس در
بیت به پروان و لیسه چنین گفت شاه که گفتم بیا و زهر
سپاه **پهلوان** سکون لام ایله شجیع و دلیر معاسنه در
اصل ده پهل ایله وانه رخ مرگیدر پهل چشم و خاضه
معاسنه در تیره که غ قریب ذکر اولندر و وانه حافظ
و ناظر معاسنه در و او با دن بدلد و مجموعی قالدیر
و سر لشکر معاسنه در **بیت** مرا شاه داد این دیش
سپاه . پهلوا و تخت و کلاه . تو که پهلوا زنگ
سپاه . چرا آمدستی بدین رزمگاه **پهلوان جهان**
باش سردار و باش سپه سالار دیگر چو پهلوان دخی
دینور حالا عجمده بو منصیده اولانه امیر الامرا دینور
رستم کینباد عصر نون تا یکشور و فاته چو پهلوا ایدر
بیت کس کو بود پهلوا چو . میان سپه در نمانده
مع الواد
پهلوا فتح لام ایله ایکی معاسنه وارد بر تر شجیع و مرد
بزرگ و ضابط معاسنه در **بیت** بنو مود تا کر ز سام

بیادند ز پهلوانان و در چوب تیره شد پهلوان پیش
 بر آراست با شاه ایرازمین و له فیروز باشد سپهبد
 چو رستم بود پهلوانی خواه و له زکردان پهلوانی چند
 که آورد سازند و در نبرده مقارنانی بشن شهره اطلال
 اوله رتری اصفهان در و تیری ری در و تیر همدان در
 و تیری نهاوند و تیر آذربایجان در **بیت** ای بود یک
 زبان شهریاره ز پهلوان و شد زهر شکار و له بدان کوه خوش
 کجمنه و است که یک موی او بهتر از پهلوان و له بنمود
 تا قارن جنگجوی ز پهلوانی شد اندر آورد و له زبان
 پهلوانی بود که غنودر موی قله در معلوم او که زبان
 فارسی بشن قسم در تیر پهلوان در باد شهره مخصوص می
 مجلسانده بود که حکم ایدر لودی ایکنجی زبان فارسی که
 شیراز و اطراف لسانیدر آوچنی در دردی در امل
 مداین و اطراف لغت در باد شهره که قبولانده آنکه حکم
 اوله راید و اندا در غنودر بعضی کتب لغت مذکور که
 بهمن بن اسفندیار همزده اطراف عاملان در کاهنه طوا
 ام کلور ایگ بر رینک لسانی بلیمک ایله بهمن دانشمند
 امر ایلمی که لسان فارسی در لغت وضع ایدوب
 در ایله تسمیه اوله و حکم ایدر که جمیع مالکده آنکه حکم
 ایدر لجه تیان به وضع خوش اوله و له مر و ایام ایله
 پاکیزه و منیع اوله در دخی خوزیه در خوزستان و
 اطراف لغت در ملوک و اشراف خارج شهره و منیع
 استغناغ و حامده آنکه حکم ایدر لودی بشن سرباز

مورستانه غنودر مواد غنای عجا ربندر که انکه بنظر
 خود ملوک و ارباب مصالح و دعا و آنکه حکم ایدر لودی
 و منیع ملوک و خوش آمده بهمن در زبان پهلوانی دیدگر
 که زبان پهلوانی دخی در نوریت کشاده زبان و جواب
 هست سخن گفتن پهلوانیت است و له اگر پهلوان
 بنده زبان به تاز تو اور و نور و جله خوا و له ساوش
 غمی گشت از ایرانیان سخن گفت با پهلوان زبان گفت
 و له مبالغه نسبت ایچوندر کیانی و خسر و دیدگر
 که امور عظیم و اشیا نفیسه که نامنه و اکا برانه
 اوله اکا دخی پهلوانی در نور کیانی و خسر و دیدگر
بیت یکی پهلوان نهادند خوا و نشسته بر خوا او فغان
 و له بهمن رستم بنار و بر و له بگفت با پهلوان سرود
 بوته پهلوانی دخی در نور که سیاوش نامنده بیور
بیت چو زد یکی شهر ایرام رسیده هم جا به پهلوان در
 پیغوغ با و سکون یا و فتح غین معجیه زیر بادده
 بر عظیم شهر در با قوتانده اولور و عند البعض
 ولایتک پادشاهی سمیدر پادشاه روم و عجمیه
 و کسری دیدگر که **بیت** کو اگر دکش نیره اندر نهاد
 بران نره دیوان پیغوزاده هم ایرجی زاده پهلوان
 نه افراشیان و نه پیغوی بهادندش آن نام خیر
 بنشته بدو در خط پیغوی پر و فتح با و سکون را ایله
 و آقا بدر **بیت** بیالار تو در چمن سر نیست چو خسرو
 نالش پرو نیست مع الهام

پژماید سکون زاده فارسی ایل فریدون طفل ایکن سودر ایل
 پرورده ولد دخی صوغونیک اسیمدریت یکی کاو کشت نام
 پژماید بوده زکالوم ورا برترین پایه بوده و کسب بار عیله
 ورا به همل ایل دخی مضبوط در اول جاموسه زما یون دخی
 دینور فتح با و زار عیله ایل ورا به همل ایل دخی مردیدر که
 شمس خیز بوزریت نورسختی و فریدو و بار کبر ترا
 ز احرام بخواتد رختن و زما کو پنجه مژده و دم دیش
 پر موی بر چنگال را و زون نیزه به با غلیوب حصار طبرستان
 اولک آنکه حصاره چکر لربیت کردی زانکرا رجه کرد
 ز پولاد بر هر سو پنجه کرد پیشگاه صدر خانه در بیت
 یکی خوان زترین بزمود شاه که بنهاد کجور در پیشگاه
 تاج از صدرده او تورانه دخی اطلال اول نور هر کسک
 رتبه سنده کوره تنیس اول نور بویتده صاحب تخت و مسند
 معناسند در که منوچهر در عبارت در بیت از ان پیش
 سپردن شاه تو کفتی بنده ما مور پیشگاه ترا در تیر
 شاهی دهم بهمن اندرت پیشگاه دهم پایگاه
 مرتبه و منزلت معناسند در بیت یکی کام خواهم ز پرور
 و کچه مرا نیست این پایگاه و آخ و اسطبل معناسند
 کله در بیت وزان روز چون رختن خسته رفت سوا
 پاکه می خوامید لغت و زردبان پایک و صدر مجلس و
 آنجا نه معناسند کله در بذر ایل و وار می و شفا
 معناسند اسم در بذر سندن مصدریدر بیت اگر
 لشکر با بذر شوند سوارم بدخواه چیره شوند و

و پذیرفتن دخی اسم کله در قبول معناسند پیغوله
 مشکه بیت کتم هر چه دارم برایشان یله کریم ز کشتی یکی
 پیغوله پناه علی معناسند پناهندن دخی اسم در پناهند
 البجا و صغنون معناسند و اندن فعل امر دخی کله در
 بیت زهر بد زلال و برستم پناه که پشت بسپارند
 و زیبای گاه و اسم مصدر دخی کله در بیت بزرگوار
 هر دو پناه بهمان دلشده ماه و هم پیشگاه تونده پیشگاه
 مهربان شدن عبارت در بذر فتم با ایل میوه دارو پس
 درخت در بیت هم ریک و کز بود و چوب پنده و چاه
 چون سیه دیک بار شده و خاق و کا و معناسند
 کله در بیت شمس خیز بوزریت خسر و اعظم جمال بی
 و دی آنکه هست آتش تیغ و راج و تن اعدا پنده
 بوده مشکه بویتده قوجامش و کاو کی قوروش
 کهنه ک معناسند در بیت چو فرزند پذیرفت سوئی
 تو اندوه این چوب بوده مخور پیغاره فتح با ایل طعن
 و سز نش معناسند در بیت نه پیغاره باید کشیدن مرا
 نه زهر سخنها چشیدن مرا پالوده سوزش و مصغنی معناسند
 پالودن مصدر در سوزش و تصغیه معناسند بیت
 چو آن شاه پالوده کشت از بذر بتا بیدار و فوره از دخی
 پرستنده خدمتکار و مطیع و عابد معناسند در بذر
 شرح اولنگ بیت و کونه یکی بذر پرستنده مرده نه با کج
 دلگرنه با دار و برده و خادم و جاریه معناسند کله در
 پرستارگی بیت پرستنده خوب رخ یافتند پراز

هر دو بشاقتند **پیشه** الابه و ایکی رنخو ذوالوجین
 پیش رنخ و صیدر صا جنه دخی اطلاق اولنور بار
 نسبتیه ایله مرکب اولچین معار مذکوره اولور **بیت**
 بزرگان که از تجیز و لیس انده دور ویند و با هر کس **پیشه**
پیوسته پیوستن دخی اسم مفعولدر موصول معناسنه
 پیوستن بر نشه بر نشه به وصل و ربط ایتکدر **بیت**
 تو با او چو پیوسته خون شوی ازین مایه مردم
 با فزون بنور و علامت و رابطه معناسنه ده کلور
بیت بویزه که پیوسته خون بوده چوار دور ویند
 چون بوده خون بویکی بنیده خصلون و قرابت معنا
 مع الباء
پوی پوی سرعت و عجله معناسنه در پوییدن
 ما خود در **بیت** هم پیش من جنگجوی آمدند چنان
 خیره و پور پوی آمدند بر و پای قدرت و طاقیت
 کنایتدر پای و پر کبی **بیت** چو این چار کوهر جا اود
 دلا در شود پرو پا آورد پیغور زبان ز کس و خط
 تنگی و پیغور شهره منسوب نشه پیغور شرح اولنور **بیت**
 نوشت اندر نام خسر گو **بیت** آفرینی بخت پیغوری
پیوستگی وصل و مقارنت معناسنه در **بیت**
 بخون نیز پیوستگی ساختم دل از کار ایرا پیر د ختم
 و بدنه ارتباط صحت و کفایت معناسنه ده کلور
بیت بینن همانگاه پیوستگی برانسان که بینی بندگی
 پای معروض و پایدین دخی فعل امر ده کلور پای پیوستگی

وارد در تری کو بیک واکلنک که عینده انتظار و تری
 معناسنه در **بیت** تو امروز پیش صفت اندر میای
 یک امروز و فردا کن رزم را رنخ ایام ایله با همی
 و چغمن معناسنه در نشه که لطیفی بورد **بیت** پایدی
 در آنکله بر فرزند در پی بر فرزند **بیت** ناکت ایام ایله
 و بیک معناسنه در نشه که لطیفی بورد **بیت** هر که در پیش
 آیدتی بر میجد دندان زند هر که در پس میرود می پای
 و دندان کند رابع قیام و استقلال معناسنه در نشه
 لطیفی بورد **بیت** جوهرم که بخویشتم پایم عرضم که
 بد بگری پایم خامس بقا معناسنه در که حالت و اند
 او زیننه ثبات در که مسعود سعد بورد **بیت** بلکه خویش
 بنار و ز عدل خود بر خور **بیت** بکام دولت پای و بوز
 و حشمت پای **بیت** سادس ضبط و حفظ معناسنه در **بیت**
 ز بازایا بر از بداندین و دوست که زدیگر کن
 سیرت اوست پی پاید محققدر ایام معناسنه **بیت**
 چو این راه دشوار و این کوه سار **بیت** بر پی اسب رخ شد
 سپاره و قمل و اساس معناسنه ده کلور **بیت** چو پای
 او گشت بسیار شاخ **بیت** پنهان کند کردش یکی خوب کاخ
 پاردخی مجازاتمل و اساس معناسنه کلور نشه که سعد
 بورد **بیت** پادشاهی که طرح ظلم افکند پای دیوار ملک
 خویش بکند **باب النار**
 حرف ماضیه مخا طبر را قبلی مفتوح اولور نیکنی شعر
بیت خود بهتر اندر چه ایزوت داد **بیت** ساینس خود را به

از راه داد مع الالف

تا اسم در وصف قسم اول قات معناسند که عید
طاق دینور یکتا دو تا یکس آخر یکگاه بر یا زیاده اولور
توصل وصیت و اضافت ایچون نه که سحر بوزر بیت
بست دو باز فلک راست کشد از فرقی تا چو تو فرزند زار
ما در ایام راه و گاه باز زیاده اولور مدح صوت ایچون
یا قافیه ایچون و هر کلمه یک که آخری الف در حال بویله
نه که انور بوزر بیت شعله صبح روز کار و روزنگ
دزد آتش با سنا دونه و قسم نمانی بدر معناسی و این
بر ابتدا غایت ایچون بیت ز مقصود ما فروخت
سال که تا فرجه اکتتم از پشت زال نمانی تو بیت ایچون
کلور آیا معناسه بیت بنزد در آمد و نمانی سپاه
که تا این فروشی از کجا و چاه نمانی تعلیل ایچون کلور
حتی و لام جاره معناسه بیت بنمود تا رخس را
زین کشده دم اندر دم نمانی روین کشده رابع
انتهای غایت ایچون کلور و بومستور در قیاس نمانی
ایچون کلور البته و زنه معناسه نه که سحر بوزر بیت
ار که شخص منت جعفر نموده مادر شعی هنر نبرد از ر
تا دس استمرار ایچون کلور مادام معناسه نه که سحر
بوزر بیت قلم پارس غم از آسیب و نه نیست و بار
مهرش بود چو تو یی سایه خدا سابع از مصدریه اولور
که معناسه کلور نه که شاعر بوزر بیت لقب از عرف عام
تاج دین داد غلط کردم ندانم تا چه دین داشت

مع الباء

تا درت معناسه وار در بر طاق معناسه بیت
ز نام آینه که جنگ آورده مکن جنگ و یکسو نبرد
و بر ما یک و آفتابک ضیاع و لمعا فروغ معناسه
و بری قوریم و بوزر و شمع معناسه که ایپده و صاب
اولور و بری عوارث معناسه بومعا تا بید در دل
تا خود در بید مجازا بوزر چور یک و اعراض انیک

مع التاء

توخت توختی در فعل ماضی در آزار جمع ایلمک
و قنمق و او ده مک و المق معناسه اما معنای
ثالث کینه مخصوص بیت یکایک هم و ام کین توختیم
هم شهر آباد او سوختیم تحت معروف و تحت معناسه
کلور بیت بپردند بسیار با هو و تحت نهادند تحت
زیاد درخت تحت استی و قنمش معناسه در نقش
تا خود در اصل ماضی در بیت هم یک نفست باقا
و شمع برو نکذر مرغ و مور و بلخ و زرد و نیز
معناسه ده کلور بیت زرد یک کوزر کشا و تحت
سوار بر نرد فریز رفت تیرشت علی و تن بونست
عدد در او چوز معناسه بیت بر آورده یکسر زنگ
رخام دراز او پندش تیرست کام مع ایچیم
ز قنچ علی و زنه در سنج ایچنه و طار و صرب بولور

مع الدال

ترفت علی وزن فرزند مکر و جمله معناسه در بیت

بیت زرقند بسیار و بهوده چنده بکرز گاه آمت ز
 تند ضم تا ایلد موث و طالع سورا باشی حرف ایچیل معنیه
 کلور بیت تو باشاه بر شو بیالار شده زیران و لشکر مشو
 بیج کند **مع الذا اللمجه**
 تو فیند تو فیند دن فعل ماضی در یکصلمی معنیه که چنده
 و طالعده آواز عکسیدر نون ایلده مرویدر بیت
 بیره میان سپهر تو فیند کوه و بینکند مهر و له تو فیند
 دشت و برآمد خوش تو کفتی ای کرکند نوه کوش
 نازید نازیدن دن فعل ماضی در یکدیر یو کور در معنیه بیت
 چو بشید یرو از انجا رفت سور چاره خویش نازید
 نقت **مع الرا**
 تار درت مغلس و ارد در بری تیغ معنیه در ابر لیم
 تیلی کنه و بری مظلم و تار یک معنیه در بیت شب
 تار بود و چو قطران سپاه نه پروین بیدار بود و نه
 و بری بود متکالی ارش و اوزن معنیه در بیت
 تی زالی سیمغ بدو و کرده از و تار از خوشی پود کرد
 و بری باشک و پرسی معنیه در بیت زدن مرد را تیغ بر
 خویش به از باز گشتن ز کفار خویش تیرا و معنیه کلور
 بر ترا و معنیه در ناله سبعة سیاره دن عطار
 معنیه در بیت شبی چون شبه روی شسته بغیر
 نه بهرام پیدانه کیوانه تیره ثالث حقه و نصیب معنیه
 بیت نه کهواره دیدم نه پستان شیر نه از بیج خوشی مرا
 بهره تیر و له ترا تیر از تیر فیروزیت درین پادشاهی

نازد و زیت تیر ناله عطار و در بر ایج کمی و کشی در کید
 بیت سر بادبان تیر بر کاشی و خط پیش طلاع بکشد کجی
 خامس دلیل و قول از معنیه در ناله سبعة سیاره و بولا
 معنیه در مظلم معنیه اولی مجاز و در سابع قریب
 قدیمه سابع شهر سنده در و تار بیج جلالیده اول
 ضیفدر ناله خان و خریف فصلیدر سابع هر ایکه اول
 او چنچ کون در تیر مایده مایده واقع اولد قده محوس
 بانده بیرام اولور و بویرا تیر کاز دخی دیرلر منو چیر
 انوا سیاب شهر آملده ما و را و التهر ستمه بر اوق آینه
 سرحد و سنور اینک صلح اند کلر کونه منو بندر عاشر
 هر اوز و یوغون درک در کرک سقنده اولسو کرک
 معصره کرده اولسو تیار خون و اندوه معنیه در
 بیت چو بهرام بشید کفتار او و دلش کشت بیچاره ز تیار
 اصل نیم ایلد آردن هر کبدر نیم خون و اندوه معنیه
 کفتار و پستار قبیلند در شاعر بیورر بیت مخ ز نیم تو
 به بیمار کفتار شدم تو به بیمار مهمل باز و به نیم از مرا
 نیم خانه و کار و اسرار معنیه ده کلور تیره که بیج عطا
 بیورر بیت سالی بکوشت کاندیرن بیمارم ناهت تو
 کبرم و سولی تیم آرم و آخر بیت اولنده دخی نیم بوی
 تشویر خجالت و شرم معنیه در بیت که پاداش
 نیکی هر انگس که کرده نباید بفرجام تشویر خورد و له
 پرازنک و تشویر سدا و درش ز کفته پشیمان آمد درش
 تند ضم تا و سکون نون و فتح دال ایلد رعد و کور که معنیه

بیت بر آوردن چو تندر خوش و نمودگان بر نهان
 بدوش تور تورج دخی دینور فید و او غلیدر که مادران
 التورج چیں و ماچینه دک انگ حصه سیدر بر اوک سلم ایله
 اتفاق اید و سایر چی قتل اندیل اربک قز او غلی منوچهر
 تور ایله سلی قتل ایله **بیت** بسی کرد یاد از نیاز و شمع
 هم از تور بر زد یکی تیز دم و تورک نسلنه و اتباعه توران
 و تورانیا دینور **بیت** و زان پس زمرک منوچهر شاه
 بشد آگهی با بتور اسپاه و اول ولایت دخی تور دینور
 میر معزی یور **بیت** کرکین تو بکزد سوی هند و خشم
 توره برد سور توره اکثر توران زمین دینور و تور
 لغت فرسده دلبهر جایه معناسنه در تنه که حکیم قطرا
 یور **بیت** بیج تور را نذر ماید فلک بیکار توه و رنوما
 شود چون مردم مستور توره و آیرج قزیک اسمی دخی تور
 که منوچهر بر قول ایله اندخ حاصل اولد **بیت** ویر ایونق
 حافظه سی اولاکمته در قور کسر و او ایله قوت حافظه
 ان شاء الله تک محکمه ذکر اولور **بیت** کر قند بس مو
 تیز ویر سخن کوی و دانادل دیا و کیر **وله** هلمچه شیر
 ناخورد سیر شناسد هلمچه موید تیز ویر **تور** و **تور** مار
 مار یک معناسنه در و تور اتباع قبیلند **بیت** بمیدان
 چنین گفت بهرام کوره که اکنون چو شد روز ما مار و تور
 تخوار ضم ما و او رسمی ایله پادشاه دهستاند که او سب
 طر قند کچنر و مبارز او **بیت** چو پرسی ز کردار کچنر
 تخوار دلاور بگوید نشان **تور** صوی و اصل مردم معناسنه

بیت چو اندر تبارش بزگی نبوده نیارست نام بزگان
 مشنود **مع الزام**

تور تو خوش دخی فعل امر و اسم فاعل در تو خوش تو خوش
 قنمده طلب اولمعه مجازا طلب معناسنه ده کور **بیت**
 بدان خنجر آکونخ یوسوره چو شیر زنیایا یلان رزم توره و کجا
 تور معناسنه ده کور اسم جاعد در **بیت** همی از لب شیر
 بوید هنوز که زدی بر کمان تو از جنگ تور **بیت** یاز سر کج
 معناسنه در ان شاء الله تک محکمه شرح اولور **بیت**
 نشست از پر باره تند بازه همیرفت باور بس رزم ساز

مع الثمن

ترکش بلک اوق طوران یا بندر که کیش دخی دینور اصل
 تیر کیش در **بیت** چو سیر اب شد ساز نجیر کرده کمر بست و
 ترکش پرازی کرد **توش** زور و قوت معناسنه در **بیت**
 برین اندر از زخم بیوش گشت و زاسب اندر افتاد و قوش
 گشت **وله** پس پشت او اشکن نیزه موت که بار او دل
 بود و با ما و و توش بقیرت معناسنه ده کور **بیت**
 پر اکنده شد و انس و توش مخه بنده اندر آمد سر و شمشیر
وله تو خود زین میندیش و باز بهوش چکفت آنخ منده
 بسیار توش

مع الغین

تیغ اوج معناسنه دارد در بر قلعجدر کرک بر یوزلو او کرک
 ایکی یوزلو اوله و بری طایغ دپه سیدر **بیت** بیفاد و بیزن جدا
 گشت از وی سوز تیغ با تیغ بهنادر گو و بر رو شیا
 و تیغ معناسنه در **بیت** چو مهر آورد سوی خاور کرک تیغ

هم از باختر برزند باز تیغ **مع الفاء**
توف ضم تا ایله یفتو در که طاعنه و حمانه اولو صدا
 معنایست توفیل مصدر بر بیت رزغم تیر زین
 و زغم یل . ز که توف باز آمد در زنگ **مع الالف**
توق ایکنی ناضحی ایله پرده و ستر معنایست در بیت
 بر آمد چو زین سپر از افق . زانجهم بیفتا ندر کوه

مع الکاف

تارک باشک و پرسی میان هر معنایست در اصله کاف
 تصغیر ایچوند **بیت** شما را ز پیکشکن چه پاک .
 کور و یخت بر تارک خویش خاک ترک ضم تا ایله تورا
 زین ایلنه اطلاق اولنور **مع التاء الباء**
ترک فتح تا ایله تولغه در که خود و مغزو دخی دینور
 کاف عربیله مشهور در **بیت** مرا تحت زین باشد
 و باج ترک . قبا جوش و دل نهاده بمرک **و کس**
 بدان از برادر که تن مرک است . هر نامور سودن ترک
تک اسم مصدر در سکر تک و دوید معنایست تکید
 مصدر در بود دخی کاف عربی ایله مشهور **بیت**
 همیرفت پیش اندر کو چارسک . سکانه که گیرند آهو
تک . وقوع و دیب معنایست ده کلور **تکوک**
 کاف اول دخی فارسید رطولو معنایست در که
 کوکدخ یاغ **بیت** همی تیر بارید همچون **تکوک** .
 اسپر کوک بر خود و ترک **تک** زنگ پنه در یه
 کریشنگ و امثالک چکر مس و آوازیدر **ترنگ**

علی وزخ خدنگ او تمک و چکر مک معنایست اسم صغیر
بیت بمغز اندر افتد ترنگا ترنگ . هوا پر شد از ناله
 بوق و زنگ **تک** بش معنایست وارد در روضیق و طار
 معنایست و تری یوکل بر طریقه که ترکیده دنگ یو
 و بر آنگ و فاکر توک معنایست در **بیت** زین
 کیانی چو بکشت دنگ . بیالین نهاد آخ چنانخ **تک**
 و بر توک ازین ده بر شهر در که کوزلدر نهایت حسنه
 ترکانه شکی اکا منسوبد و تری طاع در که معنایست
 بوینده معنی اخیر مراد در **بیت** فیله چو آمد بتکی
 فرازه بخوردند و سیراب گشتند باز **مع اللام**
تنبل فتح تا و سکون توخ و ضم بار عربیله مکر حلیه
 معنایست در **بیت** بدو گفت شاه آفریدکو تو یه .
 که ویرا کنی تنبل جادوی **دل** نداند جز از تنبل
 جادوی . فریب بداندیشی و بدخوی **مال و مال**
 مار و مار معنایست در لام رادخ بدلدر و مال انبدر
بیت هم دشت تن بود بیدست و یال . شد
 از پی شبانی زمه **مال** **مال** تل لفظ عربیدر پی
 معنایست در که فارسیده توده دینور **بیت** تکی کو
 بر گوشه ره بلند بر افراز تل شدیدل هوشمند .

مع المیم

هم فتح تا و سکون تا ایله کوده دار بویلی بوصلی
 معنایست رستم القابند در **بیت** یکی آفرین کرد
 سام دلیر . که تنها از بر بالما سال دیر . و فتح نامی

لغیر بیت کنون هم آمد ز نزد تم مگر بنوا
بکسله ز هم نیز دم آه مغاسنه در که عبیده نفس
الصعداء وینور بیت بسی یاد کرد از نیاز دشمن
هم از نور برزد یکی نیز دم تخم تا ایلد معرو و نسل
و در بیت مغاسنه ده کلور بیت کسان که دانی تو
از تخم کوره که بر خیره کردند این آب شور

مع التون

تتم صفت ایلد موصوفد مخم کبدر تم شرح اولد
رسم القابند نور بیت تتم بوشید بر بیان
نشست از بر اردای دما و اسفندیاره دخی
اطلاق اولمشدر بیت جواسفندیار آن یلی تتم
خداوند فرنگ و با سهم تن نازبان نازبوند
صفت مشبه در یارک و سکرک مغاسنه در بیت
شود نازبان بجز ز خن نماند که ترک نشوند انجمن
و جمع ناز و دخی ناز و ب در که مقابل عجم در بیت
مراخ خانه را داشتند چنان که هر مکه را این زمان
نازبان اول چو شد کار کسی بران راستی بدید آمد
از نازبان کاسی نیر زین ایر باله سیدر بیت
ز بس چاک چاک نیر زین و خود روانها می داد جا
درود و له ز زخم نیر زین و آوار زنگ و بی موج
خون خاست از جا زنگ تا فتن و تابیدن اوج
مغاسنه وار در تری بولک و بوم مغاسنه
عبیده قتل و بوم مغاسنه بیت یا موختنا نیر

و تا فتن و بار اندر فتن بود را با فتن و الگ و
الک و الگ لواز مندر بعضی بونی معانی اصله
عدایک و نانی ایشلا من و ضیا و برک و لعل مغاسنه
نالت قزم و حارت آلمن مغاسنه در تفته بونک
ما خود در قزم مغاسنه مجاز المخرج مغاسنه کلور
نته که ذکر اولند ز بایدن طاقت کتورک مغاسنه ده
کلور تا فتن آت سورک و چاپچمن مغاسنه در بیت
چکوی بهانه که تا فتن و وزی کونه رنگ و فتن
و غارت و شیخون الگ مغاسنه ده کلور یکینک
مستقبله خازایه تبدیل اولنور بیت بدایه سان
و سب تیره به ساختن و نیاید ز ترکان یکی تا فتن
ترکان جمع ترک در توران زمین الگ اطلاق اولنور
بیت چو بشید سالار ترکان بشک و چان خواست
کاید بالیرا بچنگ تو فتن قزمق و اکتاب مغاسنه
بیت ندانی می جز بو آموختن و برید زینگی بدی
تو فتن و آوده مک و ادا ایلک مغاسنه ده
آمانه مخصوصه در یکینک مستقبله خازایه تبدیل
اولنور بیت سب و روز کارش بدر سوختن
هم دام باد افروسی تو فتن ترخوان یکین روین
شهریه اولان بدر مندر لور ان شاء الله تعالی
سرخ اولنور بیت ذکر گفت کوار دز زرخوا و سپه
بر دو شد بر ره بنفوخا یکین بهادر و شجاع مغاسنه
مک لفظه منسوبه ترک میدانده کوفه و حله مغاسنه

بیت بنمود با چهره رزم آزار رود با تکیان لشکر
 ز بجا و له و زانجا دلاوریها نوشتافت و بکشت
 کسی را که یار و سبک تکیه سلطه نمود که پدر و زکیب
 جنگه خفت و نشاط ایله حمله و کوفه و فایده ها در معاشه
 تکیه بر پادشاه و بر پهلوان دخی اسمیر **تور** ما و اوتور
 چینی و با چینه دک اولان و لا بتدر که نور این فریدون
 نه که نوره شرح و کند و خسر و پرویزک دخی خور اسمیر
 شیر و یه دخی حکم نسل سلطنت کسه تا لمغه اول فریدون
 اندر بریل ایله در شای پادشاه او که حضرت رشت
 پناه صلی الله علیه و سلم بونک عصر نه جسته انتقال تدر
تکیه علی و زنگر مبارز تورانیدر **مع الواد**
 تا و طاققت معاشه در اصل مایه در **ترا و زانو فار**
 ایله داماد و فراسیاد رکیده آنی آندخ کند ایله طو توب
 برادر بگرام انتقامی ایله قتل ایله یکی نک مشکلی بونده
بیت چنین گفت کین بدیه انرا که ما و بود در شش
 روز جنگ ترا و تو تو کرک در غضبه تو یوز نه دیگر
بیت تو بادی این گزیده جگه بر زانکار ام و ا
 نه تدر و سو کلون دید کلر بر فو سدر در **راج کچی**
 تدر و اچکال باز اندر و چکان از هوا بر سمن بر کوفه
 تند و او رجهک و عنکبوت معاشه در تیند دغ ماخو
 تیند او رجهک معاشه در عنکبوت فعیدر **بیت**
 شکاف و پنهان در و کشته ما و تند و شده بر درش رده
 تیوطاقت در باب معاشه **بیت** بدلت نما ندر غم عشق

بیکر ره زهر دور آمد غریو تنگ و فتح تا و با و سکون و غم
 کاف فکر ایله صند و معاشه در بیت تنگ و زهر
 بر استر نهاده به چیز دیگر بشناده داده چینی و سپید
 و زنبیل حجام و عطار طبله سی معاشه ده کلور
مع الهاء
 تا سه الم و اندوه معاشه در که بشره وجه اندن
 مشکدر اوله **بیت** اگر تا سه هستم ز این سخن
 نه سر هست پیدا ترا و نه بن تا زانه فحیدر که باز با
 دخی وینور بیت فر این درج و تا زانه برداشتم
 بتورم ذکر خوار بکده اشتم تیره طبل و کوس و نثاره
 معاشه در بیت تیره بر آمد زهر و سرای جها
 پر شد از ناله کوس و مای گجه غم تا ایله نسل و دشت
 معاشه در بیت همیوار و ارنجه کیو گاه که از
 در و سخن نکر دژرکان ترونه فتح تا و غم را ایله
 صرب و دشوار بولد که انش و یوقشی و طاشی
 چون اوله **بیت** بیابان و دشت و ترونه بریده به
 رنج بر تن از زهر کشید همیشه و فتح تا و کسریم شده
 ایله شهر آمله قریب بریشه نارون در فرید و نگ انده
 در سرای و اراید بریشه نارون دخی وینور که ذکر الود
بیت ز آمل گذر سدی تمیسه کرده نشست اندر
مع الهاء
 تا موز میشه کرد
 تا موز مظلوم و یار یک در آفرین کاف مجذوف در بیت
 هم ریک و کز بود و چوب پده جگه چون سیه دیک

ماری شده فسخ ما و کسرین او فکری کرد در بیت
 نیارم برو کرد و نیر و بسی شدن جنگ جستن به نیش نشسته
 نشین میچو ایلده لغت زنه که اسد برید در بیت توانی و
 سوز بار سچ چون گفته یکی سنگه خوانند و دیگر تشی
 کر پی ننگ فارسی ده چون اسمی وارد در تبر چیز و در
 و تبر خبر و ز جیم و با و زار و نیات ایلده و تبر چیز و در
 ایکی زار و مهله ایلده و کلایا علی وزن و موز و تبر چیز و در
 کسر جیم و سکون زار و فارسی ایلده و تبری خار نشین
 و تبر زار انداز در و تبری و زره در زار این فارسی
 و تبری زار و در علی وزن سمنش و ایکی زار و مهله ایلده
 و تبر سنگه در و تبری زکاشه در زار و جیم ایلده و تبری
 زکاشه در زار و مهله ایلده و تبری و با و ترک و تبری
 تو ز فسخ ما و سکون و او ایلده شیراز ده بر شهر در اصلده
 تسدید و او مفتوحه ایلده در توج موبید و یا نسبت
 بیت بکیتی ندارم کس هم نبرده ز روی و تو ز و ازاد
 حوده اول شهرده ابو و انچه و لطیف کنایه زار و لوگر
 جامه تابسانید و آویار و فخی اولور بیت بیوشید
 جامه سب تو ز قیای و خود آنداز کوه به رهنای
 سپاهش هم تیغ اندر بیت و زره سفدر زین تو ز
 نشست و تو ز ختم ایلده او کور تو خشن فعل ستمیل
 محاطب اولور جمع ایدرس و ادا ایدرس و یکده ایلده
 بو بیت شاگر بخار زده مذکور در بیت تو زنه کج خواسته
 تو ز و بل کران و ام سائلان تو ز و

باب پنجم مع الالف
 جو یا طالب معنای در و بر پهلوان مازندران در رستم
 قتل ایله
 مع الباء
 جامه سب با و فارسی ایلده و مضبوط در علم حکمت و نجوم
 بر مشهور حکیم در کشتا سب بن لهر آب و زیر در و جامه
 نامه آنکه تا لیکن در بیت بخواندش گرانایه جامه سب
 کجا رهنمون بود کشتا سب را جلب لفظ عربی غوغا
 و شطاطه معنای و هر نشسته آوازینه و صوت اطلال
 اول نور بیت همی لشکر آمد سه روز و سه شب و چنان
 پر آشوب و جنگ و جلب و بر اندند یک نیم رفته
 نه بانگ تیره نه بوق و جلب و فارسیده و و سب
 و فجه معنای در نه که شمس فخری بیور در بیت
 کسی که یکسر مواز هوش بر کرده بقی که مادر او
 زاینه است و زین جلب
 مع الاء
 ججشت فتح جیم و سکون با و عربی و کسر خایله بر دج
 در یا سیدر که از سیاب هوم زاهد دلایلی ایلده
 طویلو بقتل اولور بیت بجنید و زو خوشی
 کشیده بدریای ججشت شد نابید مع الدال
 جغد ختم جیم ایلده او کی قوشیدر کوندز کر لنور کج
 ظاهر اولور شوم در و یا یقوشه مشاهد در بیت بموب
 جیش گفت و هماغه سفده که بر ناپید از خانه باز جغد
 مع الدال المعجمه
 جمشید رابع سلاطین پیشدادی بر پادشاه مشهور

با یاد خوندن اشیای بدی با بنکرده خصوصیت واقع اولین
 برابر اسکندر احوالی اول جائید معلوم ایدرد سکندر
 حکمایه امر ایدر که اکا نظیره ایدوب بر آینه اندر احوال
 عالمی آنده مشاهده ایدرد و مشایخ صوفیه با تندر جانم
 قلب عارفند که امر غیبیه آنکه مطلق اولور و شواهد
 جام جم قوح باده در جام نجره رده اول صرح جاده
 اطلاق اولنور و مشهور در و جام بر قصبه در ملاک
 اکا منسوب در و جام تو جود کوپ کبی بر کوسد رنگده
 چالنجی آتیه مهره دینور بیت بزدمهره بر جام بر پشت
 وزور شد آواز ما چند میل بزدمهره بر پشت پلان
 بجایم سپه تیغ کین بر کشید از نیام جم خاتم ایله یا مادیه
 ذکر اولنسه حضرت سلیمان علیه السلام در و جام ایله ذکر
 اولنسه جمشید در واکر قید در خالی او کور غیرتانه
 سلاطین دین هر کیم اراده اولنسه جایز در بیت
 کرادانی از خسه و ان عجم زعمد فریدون و ضحاک و جم
 جرم کسر جیم و فتح را ایله توران زمین ده بر مکاندر
 کبخسدر برادری فرود تصرفنده ایگ بیت زکیسویا
 بے آب و نم کلات از دکر سو و راه جرم مع التو
 جشن دو کون و یک و اچمه و ضیافت و عیش و عشرت در
 بیت یکی جشن کردند کز چرخ و ماه ستاره بازیندر
 جهانان القاب سلاطین و ندر حافظ جهان معاشه
 بان حافظ و ضابط معاشه در باغها و دیده باو کشتی
 و بادیا که جهان پهلوان امیر الامرا دیکدر شری پهلوانده

ذکر اولندر بیت جهان پهلوان برستم سپرده هم روزگار
 بهی زوشمرد **جهن** فتح جیم و سکون ما ایله افراسیابک
 یکجا اولن در بیت دلیری کجا جهن بدنام او پراکنده
 جهان کام او **مع الیاء**

جزیره سپه سالار افراسیاب پیران و یسه قزیر کسپا
 مشکو سی ایگ اندن کبخسدر برادری فرود حاصل اولد
 بیت جزیره زنی بود نام فروده زکین سیاوش دلش
 پر زود و **جیره** بر قلوب مجموع و منضم اولن معنی
 بیت بنمود شان با جیره شزنده سپاه و سپه پزیره
 شدند **مع الیاء**

جهانجوی وصف ترکیبی در طالب دنیا معاشه سلاطین
 القابند در بیت دلیران هم دست کرده بکشی به پیش
 جهانجوی خورشید فتن **باب انجم الفکار**

چلیپا خاجدر که نصاراده اولور و بیده صلیب دینور
 و آتش پرستلر یا تندر اوج کوششی اولور آلنونین
 یا کوشدن یا بقدرن یا دمردن یا انجندن اولور زنگار
 بنظر **مع الیاء**

چوب غالب و راجع معاشه در آل ایله اولور سه
 غلبه قتل و عملده اولور لسا ایله اولور سه قصصا و حسن
 کفار ایله اولور بیت که بیدار دل بود و بسیار مغرور
 زبان چوب و شایسته کار نغزه چوبیدن غالب
 و راجع اولن معاشه در تنه که کمال فخر در بنو بیت
 بحسن از ماهی چوب و پروین اگر باور نند اینک ترا

چپ باو فارسی ایله صول معناسنه در و صاعه رات
دینوریت ستون کرد چپ و خم آورد را **مع الاء** ^{فخاز}

چرخ چاپی بجاست **مع الاء**
چست ضم جیم ایله چوک و چاپک و منضم و متداخل

مع الجیم
چاج جیم فارسی ایله ده لغتد راز کسانده بر شهر درگاه چا
اکا تنسو بد ریت چنان هم شهر با بایج **مع الاء** ^{تو کفی}

عوسیت با طوی و نایج **مع الاء**
چرخ بشت معناسه وار در تر اسم مصدر در حرکت دور

ورقص معناسه زدن ایله استعمال اولور نایه رسته
حکت دوریه سی اوله اکا چرخ دینور فلک و چقون و دو

وفکلی و فوی معناره سی کبه و اکا کوره هنر و اریسه
اکا چرخ دینور ناکت فانی بای معناسه در نور مبدن

حلقه کی اولغله تشبیه چرخ دینمستد ریت یکی تیز بیک
تیر خدنگ **مع الاء** ^{بچرخ اندر و راندم بید رنگ} **مع الاء** ^{رابع یافته}

و کربا معناسه در خاقس خواسانده بر شهر در چرخ
بچخند دن فعل امر در دو شمع و خوشمق معناسه

بیت یکی لشکر ستاین چو مور و ملخ **مع الاء** ^{تو بایل و بایا}
مع الدال

چرخ دفتح جیم و سکون را ایله فاپو ایشکی و عتبه سی التده
اولا بر در که ایشک اوزرنده اولور میت با پلور چند
مردان مرده که جویدم جنگ راز بر چود **مع الدال** ^{مع الاء}
چکا دطایع باشی در بیت بیامدهی دیده با از چکا د

که آید سپاهی بایران چو باد تارک و باش و پسی معناسه
کلوزنه که سنایه بیور ریت شب و روز غرقه در احسان

که تاجیت ز احسان او بر چکاد م چهر زاد اسم هار ریت
بهن بن اسفند یار در چخند چخیدن دن فعل ماضی و اسم

مصدر در دو شمع و خوشمق معناسه بیت یکا
که با سام یار در چخنده لیا زخم کز زش که خواهر کیند محمد

چخیدن دن فعل مستقبل در صالتمق و خوام ایلمک معناسه
بیت چو باد سپیده دما بر دمه سپه چکه باید که اندر

چکاند مذکور که متعده بیدر صالندرمق معناسه بیت
په باره کوچه ند بچکه نماید بر و روی جنگی پلنگ

مع الزا
چار معروف و چاره دن مختلفد ریت بد و کفت پیرا
که مارا بچکه چه چارست جز جستن نام و تنک چیر

یکن و غالب معناسه در اصل چیره در **مع الزا**
چرخ قورغه معناسه در و اچما چپان معناسه ده کلوز

خیار که کبی تته که ملا روم بیور ریت نانه بشکافی
به نشتر ریش چیره کی شود نیکو و کی کردید نقره

چرخ دفتح جیم و سکون را ایله طوی قوسیده که عریه
جبار کا دینور **مع التین**

چا بلوس جیم عربی ایله ده لغتد ریش صمص و شیرین
زبان معناسه بیت بروم اندر کو شاه بد فیلقوس

یکی شاه باد نش و چا بلوس **مع التین**
چخش بویونده باد نجان دکلوز و در دفتح جیم و سکون

حایله در کسر دخی لغت زنه که بوبیده در بیت فرستاد گفت
ای بل کامرا چش باور کردن دشمن چنگش فتح جیم و سکون
نون و کسر کاف فارسی ایله بر مبارز تو را نیدر رستم
آن قتل ایله **مع الفین المعجزة**

مع الکاف
چرخ فتح جیم و سکون را ایله چاقو قوت در که عبیده صفر
دینور

چاک ایکی معناسی دارد در تری بر توح معناسه در قنای
و نیمه انگشته اول بر توح معناسه ده کلور و تری حکایت
صوت در اجسام صلیبه بری برینک مصادره صد حال اول
چاک چاک اجسام صلیبه بری برینک مصادره صد حال
اول تراوت صوت در سلاح بری برینه طوقه سی کی
و پاره پاره معناسه ده کلور بیت تن از خوی آید
و دهن پر ز خاک و زبان کشته از تشنگی چاک چاک
چکا چاک بود دخی اسم صوت مذکور در بیت چکا چاک
خبر بگردد رسید ز هند وستان خون بخجور رسید
چک ایکی معناسه دارد در تری حجت و برات معناسه
موبله صک در و تری قطره و طبله معناسه در یکیدن
ما خود در **چالاک** خفیف بحر که جلد و چوک معناسه در

بیت یکی مرد در دار چالاک بوده ز ما در تراوت سی
ز ضحاک بود چاک مثله چاکوک دخی لغت زنه که است
بیور بیت چه چاکوک دست است باز و سگاه که در پرده
داند نمولو خیال **چکاوک** فتح و او ایله طو زخی قوت
عبیده قهر دینور و علم موسیقیده بر لحن و پرده در

بیت خوش آن موز سنا ده را چون شنید ز راه چکا
بسته میکشد **چکوک** فتح جیم و ضم کاف ایله مثله و او
حذف ایدوب چنگ دخی دینور **چوک** مصروف
و نیمه وسعایت معناسه ده کلور **چوک** فتح جیم
ز ایله لشکر در و امداده کلن عسکر معناسه ده کلور

مع الکاف الف

چنگ اوج معناسه دارد در تری بر توح طرناخیدر
کرک چار پا اولسو کرک قوش اولسو و برنجی قوشک
منقارینه ده اطلاق اول نور مجازا انسانک نیمه
چنگ دینور بیت بقیشر و چنگش میان سخن و زرنه
پیر کهن و تری آلات ملائیکه بر مشهور ساز و تری
شیل واکری بوکری معناسه در چنگ دست دست
قلای چنگ شد دینور **چنگ** ایکی کسره ایله اجسام
بری برینه ملاقاتن حاصل اولو صوت در کرک و چاک
صوت کی **بیت** از آن لای دوی چنگ درگاه بگردا
طهوره کوه نای **مع اللام**

چنگال بود دخی بر توح طرناخی معناسه در کرک
قوش اولسو کرک چار پا اولسو چنگل دخی ضم کاف
ایله بو معنایه در بیت نذر و **چنگال** باز اندرو
چکان از هوا بر سخن بر که خواست مجازا انسانک نیمه
و قولنه ده اطلاق اول نور بیت زخم عمود و بکوشان
هم خرد شد بال و چنگال **چنگال** ایکی معناسه دخی دار
بر تری مشو اول بر مقلد که در در که اوجی سوری

و اکثراً اوله عبیده اسمی کلاب در وبری بسیه معناسه
که باغ ایله بالی بچنده از لکشتی اتی انمک در بوکا چنگاله
دخی دیوز چپال منده لاهور پادشا میدر هر کریم

مع المیم

چم کون دریدر چم ایکی معناسی وار در بری جمیدم
فعل واسم مصدر در صالحه و خواصه معناسه
و بر معنای لفظ معناسه در شهید یور بر بیت
دعوی کنی که شاعر دهرم ولیک نیست در شورتو چنگ
و نه لذت و نه چم **چپین** ختم جیم و کسیر بار فاکت شد
ایله انچه چو بقدن اویش طبعه ریت بکستر و کپاس
و چپین نهاده بچپین بران نان کشکین نهاده **چچیدن**
دور شمع و خورشید و ارشمک و عناد انمک معناسه
بیت که یار و چچیدن ابا آسم که با آسماخ بر نیاید زما
چغان فتح جیم و عین معنی ایله توران زمین ده زهر
بیت چغان و شکته و سلاب و منده کلبای و جری
و رومی و سند **چغان** جمیدن دن مانو و ذرخا معناسه
بیت فریکس نالیده بود این زما بلب چغان و تن
ناچا **چر نکیدن** چونک مصدر بر که ذکر اولندر بیت
چونکیدن کوزه کا و چهره تو کفتی ای کوه بارد سپهر

مع الواو

چکا و مذکور چکا و ک فوئیدر که عبیده فوره در بیت
بر آمد خوش خوس و چکا و کبوده نشد باز پیش تراو
چغوسر چه و عصفور در اصله چغوک در بیت اگر بازی

اندر چغوک نکره و کر باشه سور سلطان میر چام کو غلغلا
و شعر خود معناسه در بیت یکی چام کوی و یکی چنگل
یکی پار کو بدشکن برشکن **مع الهاء**

چام شعر و نظم در بیت برزد دست و طنبور را بر رفت
سر ایله چام اندر رفت **چاه** معنوی و زندگ معناسه
کلور که سابقه فوئیدر شکله چو قریب کرده اولو ایدی
بیت بکیت نه بینم کم از طوس کسی که او از در بند
چاه است و بس **چر** که معروف خیم در بیت ز باران
و از برف و از نوسه شاه یکی چو که زد در میاد و را
چرم پولاد در قرائد که عبیده ازرق دیوز بیت
پوشید سهراب خفا چنگ نشست از بر چرم شنگ
چمنده جمیدن دن اسم فاعلی در رونده و خواصه
معناسه در بیت فرو آمدند از چمنده ستور شکسته
دل و چشمها کشته کوره و بیک و اولای معناسه ده
کلور بیت چمنده بر شاه بردا گهی که تیره ستان رو کار
بسی چیره غالب و یکن و مستولی معناسه در بیت
چرا بر دلت خیره شد چیره دیوه که برد از دلت ترس
کیهان خدیوه یعنی نچون شیطان قبلکه بویله بیت مشکو

مع الباء

چدی فعل مستقبل مخاطبه را صله چیدی جمع ایله که معناسه
چیدن و دوتور مک و در مک معناسه ضرورت معناسه
یا حذف اولند **بیت** چواز کوه خورشید سر بر زدی
منیره زهر در همی مان چید بهار بید از کشتا کل خیم

ز روی زمین شاخ سبیل چمن چوبه طلالت لسان و قضا
ایله غالب و ملقدر چوب ده شرح اولگند بیت زمین
یوسید و چوب نموده بران کتری آفرین بر فرود
چو کانی چو کال باز لغه مناسب اولان آندر

باب الحار مع الالف

خدا ایکی قسمد رتری اصلی خود ایله آبی دن مرکبدر
الوجود معنانه در و بر صاحب و مالک معنانه
اسم مفرد در بیت بر و رفت مهربان خدای
سوی خانه زالی زایل خدای ایکی معنایی و در
تری سنگ سخت و قاتل طاش در که دم نائیری اکا کز
اوله عبیده غلوه دیور و تری موقوف بر قاش در
بودنی ایکی نوع در بر الابه و مخططدر و خارا غلای
دیمک ایله موقوف در و بری خاری ساده و یکریک در
خینا ختم خا و سکون نون ایله سرود و طرب معنانه در
عبیده تخی دیور خور الایح و در خور معنانه در بیت
خور از تو نبود چنین کاریده بود کار بد از در میرید

مع الباء

خوشاب سیراب و تازه و طری معنانه در خیزاب
موج معنانه در خیز ایله آب دن مرکبدر خطاب فتح خا
ایله باتی و چامور لیر معنانه در
خار پشت کپه در اوز و او قری دیکنه مشایبه و غله
خار پشت دیکدی بیت قاده دران پس دشت در
سر ناز استیده چون خار پشت خشت خشت دن فعلی

بار الی و مجروح ایلمدر معنانه بیت چو اواز کاخ تیر
بکشد خشت بر رسم و خشت چکی بخت خشت موف
و یلمان نیزه و چوب معنانه ده کلور بیت در خشت
زوبین زکرده چو آتش پس پرده لاجورد و تجار
فرزاج و نیزه معنانه ده کلور بیت بیالای سر و
پیل باور دخت افکندر دو میل مع الهم
خنج فتح خا و سکون نون فائده و منفعت و ناز و طرب
بیت مزهر شهر و سپاه است و کنج همه آتشت
و تر از دست خنج خوج جیم فارسی ایله اول حریج
نیزه اوزرینه برقی اولور بیت سپاهی زکرده اکوچ
سکالیده جنگ و بر آورده خوج مع الحار
خنج علی وزن قریخ ترکسانده بر شهر در بیت سپه
برگ آمد اگون نیاز و زنج پراز در دشت نا طراز

مع الدال

خرد ختم خا ایله هر نسته نک او قاشی و کوچکی معنانه
بیت چنین گفت پیران بهومان کرده که دشمن ندارد
خردمند خرد و شیخ سعدر کلستانده بو مضمونی ناکه
ایدوب و میسر بیت دان که چکفت زالی بار شتم کرد
دشمن نتوان حقیر و بچاره شمر مع الدال المعجم
خا و چیلان و زغن معنانه در خود فتح خا و کسره
ایله یاتس ارپه در که طواره بدر لر بیت وزان پس
سوی روشنای رسیده زمین پر نیان دید یکسر خود
چرا سر بسیر کرد و خود به مالک سر پرده باید کشید

واورسی ایله بیدوزنه اوزره دخی لغت رنده که حکیم
 بیدریت زخوید بنرنگر ددی سرین کوزله زلاله شج
 کوردی سرور خال حکیم انوگ دخی بیدریت برحیط
 فلک زلاله سپر سازد ماه برسیط کره ازخوید زره
 پوسند مل **خوآد** فتح کاوشد بیدر ایله برپهلوا ایر اندر
 زال افراندن که برانشکده با اندریت چور زین
 چون قارن رزم زن چو **خوآد** وکشواد لشکر شکن
 و بنا اندکی آتشخیزده اطلاق اولور **ریت** چنا
 دیدر خواب آتش پرست سه آتش بیدر فروزا
 بدست چو آذر کشب و چو **خوآد** و مهر فروزا
 بگردار گردا سپهر **خوآد** ختم فرین قدیمده نالت
 سنده درو تارنج جلالیده نالت شهرور فصل بهار در
ریت زخوآد کام توایزد و داده همیشه زاجت
 باده و آبریک یوم سکا امید **ریت** برون رفت
 شادان بخزادر دوزنه نیک اختر و قال کینه فوز
خمید خمیدن دخی فعل ماضی دراکدر و منحنی اولور
ریت وخواست کار و بخت کند چو دیدم خمیدم ز راه
 کنند **خمان** خمانیدن دخی فعل مستقبل دراکمک و منحنی
 آنک معناسنه آنک متعدیست در **ریت** **خمان** شمارا همین
 مانند **خمانده** هم پایدار خمیدن دخی ماضی در صد
 وینقولن و چکر مک معناسنه در که طاعده و صحاده و
 و طاسده آواز چقر و چکر **ریت** هم دشت آواشان
 می خمیده همیرفت تا شهریران رسید مجازا دنیا ده

مشهور اولی وصیت و صد اصاحی اولی معناسنه ده کلو
 خود تولغه و دم نایقه در که جنگده باشد کیر **ریت** مباح
 و نیزه و خود و ببره همی کرد اسبش برآمد بار **مع** **لار**
خوار بار آرن یوکیدر که قوت و ماکل اچول اوله خوا
 خورخ دخی ما خود **ریت** اگر مصر یا نه اکتم برک راست
 شود **خوار** بار همه زود **کاخشین** سار مارت دید کلری
 دکرده چوق اولور **ریت** پیاده همی شد زهر شکار
خشین سار دید اندر اردو باره **خشین** بوزر نکلو
 معناسنه در که عیدیه انجری دینور باز **خشین** کبود رنگ
 طوغاندر غایت ایله صیاد در و مقبولد رشمس **خوآد**
ریت بهمد و نکستد رنگ ناز شیر زیان بدور او نبرد کیک
خوآد باز **خشین** **خاور** منوب معناسنه در **ریت** چو **خوآد**
 تا بان زکند گذشت ز بالا همی سور **خاو** و کشت
 مشرق معناسنه ده کلو رنده که با خنده شرح اولندی
خوآد **ایک** واورسی ایله خوان سالار معناسنه در که کیده
 چاشنی کیر یاش دینور و عند البعض طباخ معناسنه
ریت بزمود **خوآد** **ایک** ان را که **خوآد** بیارند و بنهند
 پیش کوا **خوآد** **ایک** دخی ما خود در **خوآد** **ایک** سوزه
 ویمک ووشمک معناسنه در **خوار** **خوار** واورسی ایله
 بی آرام معناسنه در **ریت** چنین گفت پس تا مور **خوار**
 که این کیست کاید چنین **خوار** **خوار** **خوار** فتح **خوار** و زار
 کیلان قریب بر ولایت **ریت** سور با ختر با بزم **خوار**
 همی کشت لهراسب را سر **خوار** **خوار** **خوار** و طوق کوز

مغاسنه در بیت یکی خیر ز بر سر از دو دفره سپه راهم چشم
شد خیر خیر خیر خیر خیر خیر خیر خیر خیر خیر خیر خیر
مغاسنه در بیت یکوهر بدان روزنگ آورم که پیش
خیر بدیه جنگ آورم خواستار خواست ایله آردن کسید
شفیع مغاسنه بیت بریدند سر زان تن پلو آه نه فریاد
بود و نه خواستاره و دنگ و شفاعت مغاسنه دگم
بیت مز اورا کنم از پدر خواستاره چو زید بمشکوی
آن کار خوار ذلیل مغاسنه در مجازا سهل و آسان
مغاسنه ده کلور بیت که گریه بر آردیل اسفند یاره
نیاز گذشتن بدان راه خوار خور و اورسی ایله
مغاسنه در بیت چو پیداست آن چادر عیاج کون
خور از بخش دو پیکر آمد رو و هر ایک او بر یکی
کون مغاسنه ده کلور بیت که مسعود سعد بیور
بیت روز خورست از بد و رخ همچو خوره تافت
خور از چرخ فلک باده خور خوره ارد شیر ختم خا
و تشدید را ایله ارد شیر با اندو که الکه و ولایت
بیت زیر مایه چیزی که بد دلپذیره همی رفت تا
خوره ارد شیر خوره ارد شیر مشکه بیت یکی نام او
خوره ارد شیر که کرد در یادش جوامع دیر
خیا که سازنده و مطرب مغاسنه د مع الزار
خا میاز تائب و استنک مغاسنه در مع التین در
خس یا او تے که به منفعت اوله چور چوب مغاسنه
بیت بچشم تواند رخس افکنده باده نه بینی تو این

لشکر کیقباد مجازا ناکس و بد کوهر مغاسنه ده کلور
مع التین المعجمه
خلالوش غلفه و شطاطه مغاسنه در بیت خلالوش
و افغان و فریاد مرده چو ندر بر آمد ز جای نبرد
خدیش ختم خا و کسره دال ایله که بانویغنه قادی و احباب
مغاسنه در بیت چه خوش گفت آن مرد با آن خدیش
مکن بد بکس که نخواهی بخویش مع التار
خف بانمش بزدر که قادی نه استنک اول نور مع التین
خفیا که کسره خا و جیم فارسی ایله توران زمین ده بریا
ساکنی ترک درانده اول ترکله دفعی خفیا و دینور
بیت چنین تابخفیا پاست برانده فرود آمد آنجا و
چند بماند مع الکاف
خاشاک سو بر نذر و چور چوب مغاسنه در بیت
مرا چون بدرگاه دادی پناه چو خاشاک و خاکم
براه خایسک کسره یا و سکون سین ایله چکوک و مطر
مغاسنه در بیت بپولاد خایسک آهنگاره فرورده
مسارهای کرا خدوک ختم ایله طیره و خشتناک مغاسنه در
بیت هر کار چون در روی هوش داره خدوک مکن
چند را کوش داره زگیده بدوک مغاسنه ده کلور که
برکسه یولد اشی او نندر سه بکا بدوک و نرم دینور که
عنصر بیور بیت هر که بر در که ملوک بوده از چنین کار
با خدوک بود خنک ختمین ایله ایکی مغاسنه دارد در
بری بختو مغاسنه که عریده طوبی له دینور بیت

خنک آن کسی که بود پادشاه کنی را دارد ولی پارسا
قوری معتدل و لطیف و طوطی معناسنه در بیت همی را زد
تا بجا شد خنک بخت از بکوه بادی سبک

مع الکاف الفارسی

خنک قاین آغا جید راندن اوقاید و ب تیر خنک دینور
بیت بر آورده آن تیر می خنک گرفته گمان ببرد بخت
گاه اولور یا کز خنک دخی دینور بیت خنکی که بیکان و
ده ستیر ز ترکش بر آورد کرد دلیر و آنداز ایردخی
دوزب زین خنک دینور بیت ز اسبان تاز بزمین
ز بر کستوانهای و خندان خنک خنک بخت معناسنه در
و منازل شمس قدح بر منزل در عربیده ایکنه دخی
سر طاک دینور بیت چو سر بر زدا ز برج خنک شید
چرا گشت چون روی روی سپید خنک کسره خا و سکون
نون ایله قرآند که بیاضنه بر سواد مختلط اوله عربیده
اشه ب دینور بیت بنارک ز پولاد سبز ش کلاه و فرس خنک
و بر کستوانش سیاه و نقره خنک بیاض قرآند که هیچ
سواد اولیه عربیده شهب قرطاسی دینور نقره کوش
و قرطاس کاغد در سلما بوزر بیت نقره خنک صبح را
در تاخت سلطان خنک ساقیا کلون کینت را بمیدان
در نکلن سبز خنک طلورنه قری دید کاری آند که سواد
بیاضنه غالب اوله عربیده آخم دینور فتح همزه و جاره
و تشدید میم ایله الفوری بوزر بیت هم سبز خنک چرخ فلکین
بارگیر اوست هم دشتگاه بچکین دشتگاه اوست

خنک زیور پول پول بیاض و سواد نقطه لر را لان آند
عربیده انمش و ابلج دینور مسعود سعد بوزر بیت
باز یوزر کردان کار ز کار با جرب ز خنک زیور خنک
آته مخصوص دکلر مطلق ابیض معناسنه ده اشتغال
نته که شاعر بوزر بیت قوس قزح گشت کمان و ارکوز
از دو طرف خنک بی و سرخ نوز خنک بیت بر صم شهب
بامیان طالع نیک بر سینه اولور سرخ بیت دخی بر صم
یا نده اولور بامیان بر ولایت در غزنه ایله بلخ ما بینده ایله
اولور آساب سمعائیده بویله مذکور در که بامیان بلده بین
بلخ و غزنه با قلعه حصینه و القصیه صغیره و اما المملکه
فوا سعه جدا و با بیت ذاب فی الهواء با سا طین مرفوع
منقوش فی کل طیر و خلق علی وجه الارض شتابه الدعا
وفیه صنمان عظیمان یقران ارجل فر اسفله الی اعلاه
احدهما یستی سرخ بیت و الآخر خنک بیت قبل این آند
مشکها سیف الدین اسفونکی بوزر بیت مردم نادان
اگر حاکم داناستی شحنة یونان بدی خنک بیت بامیان

مع اللام

خوچال فتح خا و جیم فارسی ایله کوجه قوغه در خو هل
ضم خا و فتح ما ایله کچ و اگر می معناسنه در خو طال
فتح ایله او کوز در لیبی نک طو لوسی آلتون معناسنه

مع المیم

خوام فتح خا ایله بشارت معناسنه در بیت یکی نامه
فرمود نزدیک سام سر سرد رود و نوید و خوام

آمد دخی بوزر بیت سپهدار از آن گفتا گشت رام
 ز بیغاب با لوبد و خام خام کس خایله ایکی معقا واردر
 بری خایله دغ فعل امر واسم مصدر در و بر کوزل و خوش
 صورت معناسنه در خم فتح خایله خمیده دن ما خود در
 اکلمک معناسنه بش معناسی واردر بری بوکلم معناسنه
 بیت همه بند و بیچ و هم تاب و خم و خم و بیچ و ر عینش
 و کم و تمانی کمر و طاق معناسنه در بیت در و جهان فری
 بر تو باده خم جوخ کرد و زمین تو باده تالک ایوانه
 معناسنه در کمر ایوانه ایله اولغله ایوانه خم اطلال مجاز
 بیت هزارم بد و اندک و طاق و خم هزارم نکار اندک
 بیش و کم و عینک دخی بو معاده سولیمش در بیت سپه
 بهلول بود با شاه جم و بنجم اندک و شاد و خم بهم رابع
 کند حلقه سید که بو غازه که بو معاده تشدید میم جایز
 بیت درخواست کار و بنجم کند چو دیدم خمیدم ز راه
 کردند و کم کند بقدر اک بر شست خم خم اندر خم و روی
 کرده و نرم شست بونده عدد در التمس معناسنه
 یای قولید که کوش بند اولد و غی بر دی اشاغیدر
 یای انجاسی طرفین دغ قرش و تو شو طوغی کور بنور
 بیت چو جب راست کرد و خم کرد در آخ و خوش از خم
 جوخ چاچی نجاست خم خم خایله کو پدر تو جند کو پیک
 دوزین کوس در بیت بوزر بود بار درش کا و دم
 زدند و بستند بر پیل خم تو جند اولغله رو بیند دخی
 دینور از شاه الله الله محکمه ذکر اولور خم بش معناسنه

واردر بری بخت و طبیعت معناسنه در غیری به بولغله
 واقع اولستدر بیت در کوی بد آنکه خوانیم خم که با او ندر
 دل از دیویم تمانی زخم و جراحت معناسنه در بیت زده
 بر خم و یکست بند همه بند و پابند کیسو فکند تالک کوز
 چپاخی معناسنه در تنه که منجیک بوزر بیت دو جوی روان
 در دمانن زخم و دو خم زده بر و چشمش زخم و رابع
 بغرض و شکینه کارندوسی در تنه که شمس فوی بوزر بیت
 خصمش ار که خور و عجب بوده که سکا زاکلیجه باشد خم
 خامس ایکی پنجه دغ طوقمش جوال معناسنه در خام
 اوج معناسنه واردر بری بشامش ضد بخت در مجاز اوج
 بی بخر به معناسنه کلور تالک دباغت اولنماش کوز در تالک
 کند معناسنه در بیت بهر سو که خام اندر اند ازین از در
 بیر دخی اصلده دباغت اولنماش کوز کند ز اندک
 ایدر لر تنه که بوبینده اصل اوزر به کلمش در بیت میخفات
 کان خام خم کند به نیر و زخم یکسلانش بند شمع زخم
 دخی بوزر بیت دیو بند و بنجم خام کند کره ساید بر زخم
 سمند خم خم خایله کسری دخی مرویدر سموک در کوز
 افر عبیده محاط دینور مع النون
 خان پادشاه سم قند و پادشاه چین و پادشاه کشاکش
 هر کم اولور سه و اولوبک و پاشا معناسنه ده کلور خانه
 او معناسنه ده کلور بیت که آیه بشاد سوی خان مزه
 چو خوشید روشن کنه جان مزه سه روز اندرین خان مزه
 شاد باش می نوش خور و زخم آزاد باش و کار و کار

و منازل غریبا معناسند ده کلور خون مرده و باقی نیت
 و خصلت معناسند ده کلور الترابه طم و دم مضمون زنده
 و ترکیده دخی دم ایله قان قرابت معناسند ده کلور نیت
 تو با او چو پوسته خون شوی ازین مایه مردم با فرو شوی
 بد و کفت زخم ترا هر خون بچینید و شد مردار همون
 بخون نیز پوستکی ساختم دل از کار ابران ببرد ختم
 نهانش بین اسکارانو چنین دانه و این مشور و بگو
 سپید سبزه خون که خون و می و مهر توانفت
 برین دانه از دیکه رهنمون که مهر فرو نیست از مهر خون
 خون اسب و شان عقایدند مردم الا خون معناسند ابتدا
 منشأ از اسباب با حق و غدر ایله قتل ایدوب فانی بود
 دو کیچک بردن دم الا خون پیدا اولگه دیو بیایلیک بیت
 بساعت کیاهی برآموز خو بد اینجا کجا طشت شد رنگون
 کیا را دم هم کنونت نشا که خواند و را خون اسب و شان
 بس فائده طبع را هست که هست آن کیا هلاک از خون
 خفان بر نوع پنبه دار قفا ندر که چنگه زره او شند
 کبر لقا کند دخی دیو نیت زره بود و خفان و بیر
 ز کلک و ز پیکان بود تنی چها بخور در زیر پولاد بود
 بخفانش بر تیر چون باد بود **خاستن** فالق و قیام مکان
 مستقبلانده بین زایه تبدیل اول نوریت دو صدمه
 بنوازم نشان بخاسته بزمود نشان که بردست است
 خواستی و اورسی ایله استمک و طلب معناسند در و آل
 و جرم معناسند ده کلور مستقبلانده کس مایه تبدیل اول نور

مع الواد

خون قحط حایله اوج معناسی دارد بر سر مشی او تندر که
 عوبیده لبلا ب دیو و بر بیان او تندر که اکن ار سنده
 یا با نچه ده کند غن بتر قوت بولسو دیو تو پور و ب بیان
 از **ریت** کرایه دل که رستم بود پیش روه ماندری
 بوم و بر خار و خوه کنون رزم از جاسب را نوکنم
 بطبع رولک باغ را خوکنم بکیتی صد تشکده نوکنم
 چها از ستمکاره بی خوکنم و بری قره چاو معناسند
 بنال انجون چنوب او ز زنده چنوب بنا ایدر رفته که
 شمس فخری یور **ریت** هر که تطییب کند اساس علوت
 چرخ مایه که باشد او را خوش تو فتح خا و ضم مایه موز
 و معرفت معناسند در **ریت** هستیش باید که خستو
 ز کفتار و پیکار یکسو شوی تو خستو شو آرا که هست و
 یکیت و رولک خرد را خوی راه نیست **خستو** ضم خا
 و سکون شین معایله راض و موافق معناسند
 مخفقت **ریت** خردمند مردم بیکسو شوند و لشکر بدین
 خستو شوند **خام** کا و صفر که بی دباغت در یسند اول
 قربا جدر که انگه ضرب اول نوریت همی کوفت بر کفت و
 خام کاوه چنین تا ناندش تی که هیچ تاوه بیارند و بر کفت
 خام کاوه زمان تا ناندش نیرو و ما و خدیو کسر خایله
 و قیل بالضم خداوند یعنی مالک و افتد و پادشاه
 و وزیر معناسند در **ریت** بکار آوران دانسته کت خدیو
 بدادست و منکر بزمان دیو خسر و ایکه پادشاه یکم

بر طبقه زماله در که ملوک اشکانیان در خسرو این بلاس
 بن فیروز این هر فر این بلاس این بهرام بن شاپور
 اشکان این اشکان این دارادر یکی بل پادشاه اولی
 وری طبقه را بعد از که ساسانیان در خسرو و یزدت
 ایله مشهور در احوال پرورده شرح اولند **خون** فتح خاتم
 یا خطی ایله خود و خلیفه تو کرک معناسه در که
 عریده بصاق دیوز **خیز** دو فتح خا و با و سکون زار
 و ضم دال ایله جعل بو جکید ریشی بو **ریت** آن زار
 بین که راز بلغم و حیوت و همچون خیزدوی که شود زری
 پنج **خون** فتح خا و ضم تار شست ایله بر حیواند که بونیور
 انفس شیان در انجی سلاطین ده بولور حاطنه زهر
 تاثیر آن و زیر اکا قریب اولسه او زرنده عرق ظاهر اولو
 شق اولنیه انجی طاس که در انجند نقوش غریبه و تصاویر
 عجیبه وارد در اول حیوان تعییننده درت قول وارد زری
 چین ده بر صغور و راج و مشهور بو قولدر مانه ایله
 بیک بیلدن صکو بونیوز را و لور نالت کر کن در رابع
 چین صحرانده بر قوتدر غایت ایله بو کدر **ریت** چهل
 تنک بار از ملع خنوه زکو برده افسر ز کج بهومع **البار**
خاشه خاشاک معناسه در **ریت** نه کو یا زبان و نه جو یا
 زهر خاشه خولیتن پرور و خنجه ضم خا و سکون نون خیم
 عربیکه وقت از زاده اوله آواز در کرک ارکند کرک شست
 بعضی اول حاله لذت نه تحمل ایله میوب چاغ **ریت**
 بوقت جماعتش یکی خنجه خاسته تو کو که کا و بفرید

خنده خنده دن اسم مفعولدر مشهور و معروف معناسه
 خنده اصله بنقولن و صد ایلمک معناسه نه که فعل
 ماضی ده شرح اولندی **ریت** یکی شادمانه بداندر چاه خنده
 میا کمان و میا خنده زنه نیزر خاسته از آن
 انجمن در احوال است **خیز** فتح خا و کسر نون ایله **ریت**
 مجموع و منضم اولن معناسه در جیم و با ایله ده مضبوط
 نه که ذکر اولندر **خیز** او یوشمش ال و این و قاشمش
 کوز و طون معناسه در **ریت** کجاسته بدکیو و کوز
 و طوس شده خیزه زغم دو چشم کیوس و کجوج و مع
 معناسه ده کوز **ریت** همه پیش من پوی پوی آمدند
 چنان خیزه و جنگجوی آمدند و پیوده و عبت معناسه
 کوز **ریت** نه بی زکر دال جگر زه مکن خیزه با جرخ
 کردان سینه و تورغون و فرو مانده معناسه ده
ریت چو جمشید ریاد بنشست و رانده بدان کز نو
 خیزه بماند **خاسته** خواستن دن اسم مفعولدر طلب
 و مال معناسه ده کوز کرک متاع کرک نقد اوله **ریت**
 دلی که خود کرد و آراسته یکی کج باشد بر از خواسته
 خود کام کند مراد را و زره اوله معجب و مغرور معناسه
ریت نویسد بهر کشور نامه بهر تهر باری و خود کام
 خله فتح خا ایله درت معناسی وارد در ترکی کورک
 و فردی اغاجیدر که کمی برده او تور دفته الخله دوز
 یورودر **ریت** سر بادبان تیر بر کاشتی خله پیش
 ملاح بکذاشتی و بری مفاصله و اعضاده اوله

صاحبخدا که وجوه هزار و غورته که مسعود سعد پور
 بیت رویا تابان زخم اندامها بچان ز بعضی کویا
 دارند بادلقه و در دهنه و در راجی سحر و زینت
 که انگه دور تیلور کنه و جوالد زو درفش که تنه که خیر
 بیور بیت آدمیا زاسخی بس نبوده کا و بود کش غله
 در پس بوده و در صاحبجو مفاسد اسم مصدر در تنه که
 نه میر خسر و بیور بیت چور محش سنا بره افواخته
 خله در دل انجم انداخته بو معانی خلید دغ مانخود
 صاحبجن و اکنه بازمی و جوالد زایک دور نمک و مشک
 مفاسد در و فعل لازم دخی کلور ملار و دم بیور بیت
 که منافق خوانش این نام دون و همچو کردم میخله
 در اندک و غله ضم خایله فتحی دخی و در تشدید لام
 دخی لغتد ریونک دخی درت معاس و ارد در غلغله
 و اصوا جمع و هذیان مفاسد در بیت بر آرد یکی باد
 بی زلزله و زکیتی بر آید خوش و غله و در زخالی و بول
 مفاسد در بیت چو شیر اندر آمد میان رده و زرمه
 شد ز مردم غله بو بیده قافیه ده نظر و ارد و بری
 تنگ و کم شده مفاسد در تنه که غنچه بیور بیت
 او را و در آیه کرده و هر او را ز دل خله کرده
 و بری سوک مفاسد در که پور و نند چو عریضه کجا ط
 دینور تنه که عسجد بیور بیت چو آمد زان برون
 بدان ماند سرخش که از بینی سقلاک فرود آید می غله
 خوشه صلف و باشق در و منازل فلک در بر منزلد اکیسیده

عریضه سبک و بیور بیت یکشت اندرین نیز کردان سپهر
 چو خوشید از خوشه بنود و جهر خوارایه کم قدر و بیها معاش
 بیت بجای سبک گفت آنکی شهریار که این روز را خوارایه
 اگر صد شود کشته یا صد هزاره بی خوشی خوارایه مدای
 و و شاه و کشور چین کینه داه بر فتنه با خوارایه سوار
 خسته ایکی معناسی و ارد در بری خستن دغ اسم مفعول
 مجروح مفاسد عریض و بیمار خسته دید کلر مجاز در و بری
 چکر دک مفاسد در که فواکه ده اولور تنه که میر خسر و بیور
 بیت لب رطب خوانی و آنکه خسته از دندان کنی خسته
 از دندان مرغ کنی کر رطب میخوانش مع الیاء
 خستکی جواحت و یاره مفاسد در بیت هم دافه گرفته
 بدرید پاک و خستکیهاش بر لبست پاک خسر و نغیس و
 پادشاهانه و یکدر بولست شی مفتخر و امر معتبره است
 اولور کیانی و پهلوانی دخی بویله در بیت می خسر و نغیس
 بلور کسارنده را و داد با قوز و زور خوی فتح کا اشتهام خسته
 ایله بدخ دغ خارج اولور قدر بیت از ایشان روانه
 خوی چون دوروده
 کسر خایله قریه و تولم مفاسد در اصله خیک در بیت
 بتادی دران شهر از قریه هم مست کشته و لیکن زخی
 باب الدال مع الالف
 دارا مع ملوک کیانیان در این بهمن این اسفند یار در
 اوان درت بیل پادشاه اوگه اسکنه شکنده قیل اوگه
 قصه سی مشهور در و داشتن دغ صیفه مبالغه طوبی

و حفظ اید یکی معناسنده کلور **مع الباء**
 داراب دارای مذکور که پدر پدر و والد که همانست همین
 کند بر رنوز داراب عامل یکی بهمن هلاک او که های
 پدر و صیتی ایل پادشاه او که وضع حمل اید یکجک سلطنت
 کندینه غالب اولوب او غلنی بر صندوقه قویب دریا
 بر اقدی یکا ز صو کنار نه یکین اول صندوقه کور یکجک
 او غلنی آلدی صوده بولغده همین داراب قو که حد
 بلوغه کله کوه اول کار زک صنعتی سر فز و اتمیوب سلاح
 ادا نته مشغول او که والد که های بر عسکر که روم شکسته
 کوند مش ای داراب انکه منضم اولد بعد الرجوع اول
 عسکر که سر دای داراب که دارابک مشا هده اندو که
 بها در لغز های به تفرات کده احوالی تفحص اید و غلنی
 اولد و غنی محقق بلد کند صکر سلطنتی اکا تفویض ایلدی
 جمله سلاطین جها اکا رام او که فیلقوس رومی قرین
 آکوب کنده دمان او غلنه پد رینه ارسال ایلدی
 اول فرزند داراب دنر عامل اید وضع حمل فکده فیلقوس
 او غلنه ردید داراب اون ایکی بیل پادشاه اولد و غلنی
 دارانام او غلنی دلی عهد ایلدی **مع التاء**
 دخت دختر معناسنده در بیت کزیده دلم دخت هراب
 بیارم ز دیده بهر آب **دشت** معنای و ترکسانده بر
 ولایت در و تیریز ایلد اردیل مابینده بر شهر در و صفت
 بر قریه در و تیر از ده بر موضع که دشت ارزن ایلد
 مشهور در **دست** معنای و تیر از ده بر موضع که دشت ارزن ایلد

اسباب و طبوس ثیاب معناسنده در که بویده کله و
 بنده دینور بیت یکی است جامه پوشیده و تیر از ده
 کفنی که جانش بکفت و زکستر دینها شتر و ارشت و زکستر
 پوشیده هم زدست و تانی کوه و قره دیول معناسنده
بیت چو میند از سر آید بتا بیدر که بدیشانه سپار بیدر یک
 کوی و یک امنست بگو شیم دست پسین که داند که دید
 باشد جز این و تانکث بر دفعه اولون و لعب معناسنده
 قمار بازی باندازه مود و قدر تکه که سنایه بیدر **بیت**
 در با خنق قمار بدوست و در اول دست کیم و غلنی
 شیخ نظامی دخی بیدر بیت دلا چند ازین بازیکنان
 بهر دست رنگی بر آید خنق و دست خطر رهنی جوق اولد
 بعدد که محاطه سی اولد دست خون قتل ایلد اولد و غلنی
 تته که خاکان بیدر بیت در قره زمانه فکادی بدست خون
 و اما ل کیتین که حریفیت بس غامه رابع طرف و جانب
 معناسنده در بیت ز یک دست رسم بر آمد زدست
 زکر دسوار هم تیر کشت و زدست دکر کیو کودرز و
 طبوس به پیش سپاه اندر لگو پیل و کوس و دلماده بر آمد
 ز قلب سپاه و ز یک دست دشمن ز یک دست شاه و تانک
 صدر و پیشگاه مجلس معناسنده در بیت نشسته است
 دستانه سام و مکر بسته بر در کیش خاص عام و سادگی
 جنس و نوع معناسنده در تته که شیخ نظامی بیدر بیت
 سه از قصه آرزوهای خویش و سخنهای زهر دهنی و در
 پیش و خواجه حافظ دخی بیدر بیت که توزین دست

به هر دو سامان دارند و نه بآه سحر زلفت مشتوش دارم
 ساقی ار با ده ازین دست بجام اندازد عارفان را هم در
 مدام اندازد و تو معنی از کلام سبیل معنی اول لغت حذف
 شد که سحر بپورر بیت ازین مپاره عابد فریاد ملک
 صورت طاوس زیبای سلما و جی دخی بپورر بیت
 قضایا مهر طفال فلک امید بد جنبش بخوابانید زیا
 مانی درین کهواره مینا مهرت هم جنس و هم نوع
 معناسند در تته که سنای بپورر بیت یار با جنس تخم خواب
 آمد یار مهرت یار آسمان جنتیت ده موافقت
 اول لغت مهرت موافق معناسنده کلور تته که خلا
 المغان بپورر بیت بهر چاین کرد در خاطر قضایا مهرت
 شد با او بهر چاین کرد اندیشه قدر مهر استیا آمد
 خواب حافظ دخی بپورر بیت که دهد دست این غرض
 یارب که مهر ستان شوند خاطر مجموع مازلف پریشان
 دست عید لوتی با ایل الیه معناس و ارد بری
 و دشت در ثانی لباس و ثیاب در ثانی کافور و
 رابع صدر مجلس در و تا موسده انجن بودت معنی
 مذکور در خامس جیل و مکدر سادس او نیامی و
 لعب در حویلی مقام ثالث و عشر بنده درت معناس
 جمع ایدوب دیمشدر که تم قال نشدنگ الله الست
 الکر اعاره الست فقلت لا والکر اجلک فی هذا
 الست ما انا بصاحب ذلک الست بل انت الکر
 تم علیه الست اول لباس در و ثانی صدر و مجلس

و ثالث جیل در و رابع لعب در غالب اولان تم که
 الست و مغلوب اولان تم علیه الست وینور
 قازن و تخره معناسنه کلد و کلد مولد در مغرب و کلد
 شد که سلیمان عبدالحی قطا ایل طلق اول بر ایل
 دیو آیدوب و بپورر بیت شعر مال قطا الست
 من فعله غیر سخام الوجه و السخبط و الی عن
 علی رنمه و انقلب الست علی القطر دست نانی
 انجن صدر دیو معناسنه در و دست اول و ثانی
 نوریه طریقی ایل به صدر دیو معناسنه در

مع الجیم

دم آیم صولجی و افور زنجی و متفیس معناسنه در بیت
 بد و گفت کای بدین به بهاه بینان دم آیم نزار دنا
 آیمید مدینه ایل کسید و چکک معناسنه مع الحاکم
 در و افق فتح دال و سکون را ایل ایکی معناسنه و ار
 بری اول عشره در که هر کون صحته توجی زیاده اول
 قبری در شتی و غلظت و شدت معناسنه در و افق
 ضم دال ایل دغ دخی حذف و او ایل لغت در بر او تکر

مع الدال

اندخ نصیریدر
 دار و بر دگر و معناسنه در دار اصلده طوت معناسنه
 و بر دغ با ایل اسم فعل امر در صاول و او راغ او
 معناسنه حکام فر شو سنده عظمت انجن بو الفاطی
 و یکم کلمه واحده حکمنده اولوب شکوه و عظمت معناسنه
 اول بیت بپورر بیت سلیح نبرد و باورد که رفت باکا

دند فتح دال ایله ایله بایک و خود کلام معناسه در بیت
 بخواند انکس زکر دند راه زهسا یکاناتی چند را در خود
 لایق و نرا از معناسه اسمر مصدر در خوردن در بیت
 بایر اگر چه چو او مرد نیست بجای سیاوش در خوردن
 دستبرد قهر و قوت و غلبه معناسه در دست یل بردن
 و گبر بر داسم مصدر در بیت بدین شاخ و یال و بیا
 دستبرده ز تخمی بود نامبردار کرد در ندر کسه دال ایله
 دهر و زور کار معناسه در بیت بدین هر یک ز باج
 و ساوه نزارند با ما به پیکار نا و دانستوند دانستند
 و اهل معرفت معناسه در بیت بود دانستوند و هم
 پہلوک نه بیند کس سیر ازینجا چون **دستان** زند برستم
 اسیر اسمی بالکند دستان و ز نو بزرگ معناسه و صنفید
 دستان اصله حبله و مکر معناسه در بیت نهادم
 نام دستان زند که با تو پدر کرد دستان و بند

مع الال المبحه

د اشاد عطا و احک معناسه در بیت بزم نمودن
 د اذن بدوی بگفتش که ز نهرا ایدر میوی **دید** دید
 ماضیر او فورک و بل اسمک معناسه در بیت
 سیاوش بدشت اندر و کور دیده چو باد از میان
 بردمیده و تنفس و حصول معناسه ده کلور مجازا
 شمشک و قهر من معناسه ده کلور بیت چو رستم
 پیام سپید شنید چو دریای تش ز کین برد میدی
 و اضطراب و چالفتن معناسه ده کلور بیت چو ریا

جوشان زمین بردمیده چنان شد که کس زور مال
 ندیده و صباح اغوش و زدن اوت بتمک معناسه ده
 کلور در و دختیت و دعا معناسه در بیت اگر میگرد
 بایدت زاب روده فرستد باید ز کشی درود
 و آبیاده صلاه و سلام معناسه در و با ایله مکتب
 اولوب بدرد او د لور سه شری ذکر اولند در و
 لفظند ماضی دفع کلور در و دن اعاج یونمی اوکن
 بچمک معناسه ده کلور و آسم مصدر دفع کلور کین
 معناسه بیت کابل تیغ الماس آورده بوده در و
 داس آورده بود و آفریدن موسیقیده بریده
 و تبعه در بیت سر و با و از چون بر کشیده که انکس
 خوانی تو داد آفرید در آباد ختم دال ایله کین
 بر کین در بیت چو کین د کین در آباد راه و صی کرد و در
 کشاد را مع الزار

دستوار ال و کنکید که قوج لاله طوب یور
 بیت که پیش تو دستان سام سواره بیا مد چنین
 خوار با دستوار در و کر ختم دال ایله بخار و خراط
 معناسه در اصل در و در و در و داسم مصدر
 یونمی معناسه بیت بزم نمودن در گران آورند
 نرا و ارجو به گران آورند دمار طاع مغاره سی
 معناسه در بیت که اسدر یور بیت کین پر دمار
 و شکسته دره دمارش پر از کاه ز کیره دستور
 دست ایله وردن و گبر بش معناسه دارد در و

قدرت و قوت صاحب دیک در بخور و فرود بر کی مرکب
 بو معناده سکون تا و فتح و اول غنچه بیت به نگاه
 شوم دستور شوم رسته زین خشکیها مکره تا نه فالو
 و رسم معنانه در نه که ملا تا تنی یور بیت چنین است
 دستور این زال پیر که زهرت دهد چون چشاید شیر
 ثالث وزیر معنانه در وزیر لره اجراء قوانین و
 احکام قدرت قاهره لر اول غنچه اطلاق اول غنچه بیت
 یکی را خود یکی پور بوده که هم پور و هم پاک دستور بود
 رابع نمونه و اورنگ معنانه در دستور العمل دید
 بو معنانه در نه که خلاق المعانی یور بیت را خداوندی
 که فکر تو دستور کنند نقشبندان طراز از فلک صوت
 بافت خامس افق و اجازت معنانه در نه که خیر
 یور بیت بعد تو میدار خود دوریم داد
 بر آهنگ سفر دستوریم داد معنی انجمن قوانین
 مشتمل اول دفعه در نه که قاموسه مذکور در دستور
 بالضم النسخه المعموله للجما غایق منها تحریر و
 فارسی اما فارسیده بو معنی موجود اول دفعه مطلق
 اولدم احتمال در که تعریب اولند فده بو معنانه وضع
 اولمش اوله زیر تعریبه نقل معنای اصل شرط و کلام
 جایز در که قبل التعریب بر معنای اوله و بعد معنی
 آخوه وضع اوله نه که محله مبین در وضع دال
 اوله و غنک وجهی بود در که فعلول فتح فایله لغت
 عیده موجود دگر تعریب اندک کلامی اغلب و زانکه

موافق ایدر لر و نبر علی و نری غیر مندر ستانده بر شهر
 بیت هم کابل و دبر و مای و هند و روان همچنین
 سند دار ستون و درک اوله اغا جدر کرک ستف درک
 اوله نه که بو بیت در بیت دوم دانش از آسما بلند
 که بر پای چوشت به دار و بنده کرک سیاست اغا جدر
 نه که بو بیت در بیت کشان نیز کیور از بر دار
 بسته سوی چاه ساره و داشتن دغ فعل امر دغی کلور
 معنانه معنای اول دغی بو نمونه خود در جنگده بری
 برینی تشیظ و الهاب همچون استعمال الفاظ و نوز بنده
 اول الفاظ درت مذکور در بیت برآمده و دار
 و بخش نه با اسباب و نه با مردمش یعنی ویر و طوط
 و صقله و قل ایله اصوات بلند اوله دمدار ضم ایله دلم
 آردن مرکب در عسکر صوکیدر که عیده ساقه دینور
 بیت چو دمدار برداشتی پیش رو بمنزل رسیدی
 هم نویسد و دیگر منازل فلک دغ برج جوزا در بیت
 چو پیدا شد از چادر عاج کون خور از بخش و دیگر
 آمد بر و دیور کسر دال ایله بود دغی خراین کجمن و ک
 بر رسید بیت در کج کش نام او دیورست بر از خضر
 و کور و زیورست و دیگر کاتب و نویسنده معنانه
 بیت دیر خردمند نوشت خوب بدید آورید
 اندر ورشت و خوب دمو رفح دال ایله بر مبارزید
 بیت وزان سو پیچید سوی دمو ره گرفتش بر و گردن
 بزور اصل لغتده آواز آهسته و نرم معنانه در

و مار فتح دال ایله نفس معناسنه در دمار از دوز آورده
 هلاک نمکند کنایه در بیت نور سالی از رستم نامدار
 نخستین مخ از وی بر آرم دمار اصل دم ایله آردن مخ کعبه
 دم نفس در مجموعی دخی نفس معناسنه در نه که کفنا رو
 دیدار و پرستار و خواستار و رفتار بو منوال و زوره
 دادار حاکم عالم معناسنه داد ایله آردن مرکب در بیت
 نخست آفرین کس بدادار پاک کز ویست نیرو و هم زو
 دادار متکله اصل داد آورده در تخفیف اول نمشد در بیت
 نه من سوز آید کز دوی همی گفت کار داور را بیت
 و شکیر ال طوبی معین و مساعد معناسنه در ال طوبی
 اسیر معناسنه ده کلور بیت هم پیش مخ و شکیر آورده
 بناید که خسته به تیر آورید دیدار دید ایله آردن مرکب
 دید اسم مصدر در دیدن معناسنه نه که نظامی بنو در
 نامی بخت بینی اندر جام دید باید هزار غوره خام
 مجموعی دخی دیدن معناسنه کلور نه که پرستار و خواستار
 بویله در بیت اگر هست خود جار کفنا نیست ولیکن
 شنیدن چو کفنا نیست کور نمک و ظهور معناسنه ده کلور
 بیت کز تو بیدار ناید گناه باند بتو تاج و تخت و کلاه
 در یوسف فریاد و چشم از زمین سوی دیوار کرد
 زلیخا ز دیوار دیدار کرده یوزالت ظهور و لغله
 یوزه ده دیدار دیوزنه که سعدی بیورر بیت دیدار
 می نای و پرهنز میکنه بازار خویش و آتش با نیز میکنه
 و ملاقات و کور شک معناسنه ده کلور بیت یک امشب

بگویم دست پسین که داند که دیدار باشد جز این
 دامیار دام ایله آردن مرکب رالف مدوده نایه
 قلب اولندر صیاد معناسنه در دستیار معاون و
 مساعد معناسنه در دیدار یکی دال فتحی ایله هر
 سکرچی کونی امید روی بمر فتح دال ایله هر ایک
 اوان لشن کونی امید **مع الزاء**
 دز کسر دال ایله فکده در دزدار فکده حافظی در بیت
 به بیرام دز یکی راه نیست و کرمست از ماکس گاه
 نیست دز فتح دال ایله کسر ایله ده مر ویدر و زاو
 غار سید رستم در و تند مزاج و سودا و طبیعت و صغیر
 ضم ایله اولور نه بز معناسنه در که عبیده غده دیوار
 دز فتح دال و سکون را ایله یو معناسنه در کرک
 برده کرک اغاجده کرک کله سرده در زکر خیاط
 معناسنه در بوکا منسوب در بیت هم در زکر گرفته
 بقیر بر آلوده بر قیر مشک و غیر یارق و شکاف
 معناسنه ده کلور نه که سنای بیورر بیت کرکیر
 خیره لرز بوده کیسه کس فواخ در ز بود دیر یاز
 بطی احو که معناسنه در یازان الله الله محکمه
 شرح اولنور بیت اگر چند باشد سبب دیر یاز برو
 نیر که هم مانند دراز زمان گذشته و قدیم الایام معناسنه
 کلور بیت که هم خویش بو دنداز دیر یاز که داماد
 بد کوسه افراز دماز فتح ایله و زاو عی و فارسی
 مر ویدر بانگ و لغه معناسنه در **مع التین**

داس اوراق معاشنه در که غریبه منجل دینوریت
 کاجل تیغ الماس آورده بوده در و در اهل پرورده
 و آریه و لوبی قلعینی معاشنه ده کلوزنه که خلاق المغان
 بیوریت داشت خوشه هم مسار شود بر دهنش که رزند
 پیش تو تیر فلک از منطق کلاه دایم تکرار و دهره معاشنه
 کلوز دوس فح دال و ضم با ایل که رز و چون معاشنه
بیت زیاد دوس تو کوه بلند شود خاک بغل افشا
 سمند منوچهری دخی بو معاشنه سولیشدر **بیت**
 چون زنده مهره تیران دوس شست مخ چون زنده
 بر کرده کرد و عمو و کا و ساره بعضی اسافل شخص معاشنه
 کلوز خوب نظامی تک بویتنی ایراد ایل که بیت کرد و
 کشته کردی افشانه که دم و که دوس می جنانند
 دیس که ایل حرف تشبیه در مشبه به آخریه لاجون
بیت یکی خانه آراست فرخار دیس در و سدا
 کل اندام کیس دس فح دال و حذف یا ایل ده لغندر
 تنه که عنصری بیوریت نذیر و نه بیند ترا بیکس
 که رزم مثل و که بنم دس **مع الشین المعجمه**
 درفش اوج معناسی وارد بر تر نیز در که بشمخ تک
 و سراجک الهی در تنه که میز خسر و بیوریت به پیش
 خارجو یی نیم نیم خلیده چون درستی در ادبی مان
 در فستیدن امر و اسم مصدر در در فستیدن یلدر می و
 در خستیدن در تنه که نظامی بیوریت در فستیدن تیغ
 آینه تاب زده خنده بر چشمه آفتاب ثالث

علم و سجا قدر معنای نه دز ما خود در کلام آن دز و جی
 ظاهر اولوریت یکی بر نهاده زیر و زده تخت در فشی
 در فشان بساز درخت برش ماه زری و تو غش
 بزر بافته بر نیان در فشی آصلده در فشی فرید و عیله
 در فشی کا و یکه و یکه مشهور بعد هر علمه اطلاق اولوریت
 اصل بود که ضحاک هر آموزنده ایلان شکسته
 ظهور ایدوب کمال و جعند راحت و حضور اولوب
 وجعی انجن مغز آدم ایل ساکن اولمغین هر کون ایل فشی
 قتل ایل کرد اتفاقا کاوه نام آهنگر بر او غلی بو صیلا
 ایل چون قتل ایل کاوه تک علم نجوم و وفی و خوصده
 مهارت اولوب ضحاک هلاکته رصد او زره اولوب
 ظفر و قهره مناسب ساعتده و فح وضع ایدوب
 ایسته متغول ایل او کنه طوند و غی سختانه تقسیری
 ظلمند متضجر اول خلقه سردار اولوب مذکور سختیا
 بر نره بد ایدوب علم ایدندر و خلقی بانه جمع بود
 فرید و نه معاونت ایدوب ضحاک بولوب هلاک ایل
 فرید و پادشاه اولوب اول علی فال طو توب هوا
 ایل تر صیغ و ترین ایل هر بار دشته غمیت اندک
 او کنده کو تورب و فکر بر کانه ایل منصور و مظهر
 اولور داند حکم هر کلن پادشاه اول علمه تعظیم ایدو
 انواع جواهر ایل فرین ایل دیزد جو زمانه کلنج که
 آخر طوک فرسدر حدقن زیاده جواهر ایل موش و فرین
 ایل دفعه قاصیه ده مسلمانده نصیب اولد و کا و یکه

الف و نون تاکید نسبت آنچه در خسروانی و کبان کبی
دشکش بیت معنای دارد در زبانی هر سنه که ال ایله آتیه
 ملایم و ال ایله اولی که آت اولی که آتیه که بویته در بیت
 جو بیدار است در ستم از خواب خوش و بر آشفته بر باره
 کرک یایی اولی که کباب ده دیو رتبه که سلما بیور ریت
 طفل تخت نست پر بای که جریخ کوز نیست و چون کمان دشکش
 در قبضه فرمان نیست و یا کز دشکش دخی دیو رتبه که
 سلما بیور ریت پیش زور بازو بیت قوس فلک شد دشکش
 زیر پای همت مال چنانچه پای مال که کرک غیر مذکور اولی
 نه که شاعر بیور ریت دشکش چنانکه آب خم که فیض او
 بی مدد سرشک در عدل نمیکند و نماند اعجایب یزد که
 معنای در که عید و فاند ال ایله دیو رتبه که شاعر
بیت فرست میانه آنکه از روی یقین با دیده بینا
 اندر روی با آنکه دو چشم بیدار شکسته هر سوی بی و
 بطن و تخمین و ثالث قرین معنای در که عید و فاند
 دیو رتبه که نظامی بیور ریت دشکش کس نیم از بهر
 دشکسته میخورم از دست رنج و له پایکه عشق نه ما
 کرده ایم و دشکس عشق نه ما خورده ایم و دست رنج
 صنعت و حرف معنای در که اندک که بهین حال اولی
 نه که سلما بیور ریت با موز فرزند را دست رنج در
 و کرد دست دگر چو قارون بکنه و رایج که او دین معنای
 که احسانه ال او زادر خامس سیر معنای در که اندک
 با غنور دشکش غیر و لاد که الیه او یا دگر می ملایم

سنه در که مجازا طبعه و مسخره اولان که به اطلاق
 نه که بیت نظامی ده ذکر او کندر دخی فتح دال و سکون
 خایله ابتدا و آغاز معنای در دخی دشکش و برق
 معنای در و دخی دخی فعل امر دخی کلور و در ریت
 چاوش معنای در که حکام فرستاده حلقه بولقظی دیو
 اوزاغ ایدر مجازا الیه اولان نیزه به و اناجه دخی
 اطلاق اولی و طرفه سنان و در آه معنای
 بوکا تشبیه طریقی الیه در **مع الفین المعجمه**
 داغ طواره و غیره نشان آنچه اولان یا قیدر مجازا
 حرفت و الم معنای ده کلور ریت ز چکال شیران و
 غرم و دریده بر و دل پر از داغ و گرم و داغ اصلده
 نماند و علا معنای در نه که نظامی بیور ریت صید چنان
 خور که دغش نماند و روغنی از بهر چو اغش نماند دغ
 فتح ایله او تسر و اکین نیزه معنای در تشبیه با سنه
 قل تخمین که به دخی دغ و دغ غیر دیو ریت **مع الفان**
در خف قنقذ و زنه اوزره زنبور سیاه معنای
مع الفان
 دین کسر دال الیه لفظ عید ز کیده او که دید کز
 یا بشک سنه در که آنکه قوس طوطیور ریت سرینک
 تابوت کردن خشک و بدین و بموم و بغیر و بمشک
 سرش را بدین و بمشک و کلاب و بنویدن را بکا فو
مع الکاف
 و با که ضحاک اسبید ده ایله آک دخی مرکب رتبه که

شمرنده ذکر اولند رک فتح ایله ایزطوبتین بر معنای
مع الکاف الکاف

در هفت کنگ فتح و کسر دال و سکون زار فارسی
و فتح کاف فارسی ایله قدس شریف اسمید زیت
کنون سلم جو یای جنگ آمدنت که یارقی ز در هفت کنگ
آمدنت در آتنگ بد آتنگ و بد خوی معنای
بیت در آتنگ و خود رای خواندی مراد نکوی که گفت
این سخن مرزا اصل بد قصد در انسانه خصوص دکل
نته که عنصر بیورر بیت بیک خدنگ در آتنگ جنگ
و آتنگ تور پلنگ شیخ و بر نهنگ در یابار و آتنگ
مبلخده و کلخن ده توتن چقا جی بول معنای

مع اللام
دوال قایتس معنای در که اندخ قوشی ایدر رک
بکیریم هر دو دوال کمره بکیریم جنگی دو پر خاشخه
آندخ کند دخی ایدر رکنده دخی اطلاق اولنور بیت
ز قرآک بکشد و بچان کند بهیخواست کار دمیاش
ببند بترک اندر افتادیم دوال سپهبد ز رستم بزد
بال و آندن کوس چالچی آلت دخی اولور ته که نکا
بیورر بیت آنکه امر و ز بعد چندین سال بهر کوس او نشد
دوال و آندن او زنگی قایتس دخی اولور دوال
قایتس لدر دید کلر مخلوق قدر که آدمی بر صند دوال
کودن کوترم و بیکرت ایتم معنای در ته که میر خست و
بیت شه غار ایدر رک کرده با دراز و دوال با کرده

دوالک تصغیر ایله بر قایتس در که آنکه فارا و نیز لر
مع المیم

وام ایکی معنای دارد بر طوزان معنای اسم
کرک آغ اول که آنکه بالون ایله قوش صید اولنور
کرک بر نیچی قوش و بر نیچی چار با آنکه صید اولنور بیت
بدام آیدش ناسکا لیده پیش و پلنگ از پس لیت صبا
پیش و کرک صحن و امثال طوبیجی آلت اولور و بری
بر نیچی اولیک چار با در چقال و تلکی کبیت بیت دوام
و مرغ هوا را تمام نینداخت جز خرص خورد بدام
دیهم تاج پادشا بیدر اصلی دایم در بیت چو دیهم
شاهی بسر بر نهاده سر سر جازایم داد و در خیم
در آیه خیم در مکر در آفر و بیت معنای در
و خیم طبیعت معنای در ته که ذکر اولنور مجموعی بدخو
و بد طبع معنای در بیت کجا چار دیولم در خیم بود
کران جایکه پیل رایم بوده اکثر جلا و خونبار طلاق
اولنور بیت بدخیم فرمود مانع نیزه بکیرد کند نفس
ریز نیزه چنین گفت در خیم زار دما که از جنگ من
کشی نیابد را درم کسر دال و فتح زار فارسی ایله خرو
واند و ناک معنای در بیت زنا آمده کار دل را بغم
سزد که نادر نیاستی درم بهی رفت با او تهنی هم
بدان باره بر نباشد درم محزون صولت که آنکه
مخمر کوزه درم دخی دیورر بیت دویا قوت خندان
دو ز کس درم ستون دوا بر و چو سیمن قلم محزون

منویش که اولاده منور کوزه دژم دخی وینور پرتان و
 آشفته کجا اولمکه او بکلویه و قورقچ و هوله دخی دژم دینور
 بیت دیران ایرام و زال و نهم بگردند جمله جو شیر دژم
 همی ز آسمان کس اندر رشیده ز دریا نهنک دژم بر کشیده
 دم فتح ایله بش معنایه و ارد در بری ماده جات اولم
 نقش در بیت چو کین شنید این سخن شد دژم رخس
 کنت زرد و فرو برد دم دم آب بر یو دم صودر که
 بر نقش ایله اچکن صومقدار یزدانای او فوریک معنایه
 اسم مصدر در بیت یوزدای از دمای دژم همی آتش
 افروخت کوی بدم نالت دمرجی و قویچی کوز و کیدر
 عربیده منوخ دینور رآبع صباغ اغوی معنایه اسم
 مصدر در سپیده دم که ابتلاج صبح نشه که ظهیر فارابی
 یوزر بیت سپیده دم که شدم محرم سر اسروره شنیدم
 آیت تو بوالله الله از لب جوره تو معنایه دیدن
 ما خود در مصدر ماضی ده شرح اولده فاس هر نشه تنگنای
 و اغوی معنایه در قلیج و بچی اغزینه دم تیغ و دم کار د
 دینور ایکی اغز لو قلیج تیغ دو دم دینور متواضع اغزینه
 دم کار دینور و پیکانک و سنانک یوفقه کنارینه دم کانی
 و دم سنا دینور و کلخن اغزینه دم تون دینور و عیال الفیا
 داستان افسانه و مثل و حکایت گذشتگان معنایه
 دستار ستمک پیر اسمیت بد و گفت شنید آن داستان
 که دستار ز دست از که باستان داستانک اصل معنایه
 مکر و جله در آن دن متولد اولد قد کبکی و جلیج و با

توی بیاض اولمکه پدر سام بو بنم او غلم و کلدردیو
 مکر و جله ایدوب کوه البر زده بر افدی سیمخ آینه
 یوزر بیت ایلمک بعد و افق سنده کورد که کشیده
 دیر لر محبوبک فلکایر ده صباغ ذرو واروب سیمخ غزل
 آلدی نشه که بو بنده سیمخ لسانند و ستانه خطاب
 واقعیت بیت نهادم زانام و سنا زنده که با توید کرد
 دستان و بنده دستان سرود و لغنی معنایه ده کلور
 عندلیبه هزار دستان دید کلری بوندن ما خود در نشه که
 سوزنی یوزر بیت بفضل و عدل معنایه در آن جلک در عالم
 زنده از فضل و عدل تو به بنایلیک داستان داستان
 جمع دست دخی کلور نشه که سجد یوزر بیت داستان که تو
 داری ای پری رو بس دل بری بکر و داستان
 و سوزنده بر موضع اسمیت دان دانستن و در فعل
 و اسم فاعل در سخندان کبی و ظرف مکان دخی قلمد کبی
 منظر و ظرف خاص اولور که انکچون معد و جلیج
 ستان دخی اگر چه طوف مکان در اما ظرف عاید منظر و
 اختصاصی یوقدر دانه وجهه معنایه ده کلور نشه که
 سوزنی یوزر بیت دانست و دام خال و رخ و زلف
 آن صنم رخ سال و ماه بسته بدان دان و دام
 داستان جوان بزدن اولان سوزنه و پیشگیر در توالیه
 وزنه معنایه ده کلور بیت بمن داد زنیگونه و ستار
 که ارض چا آفرین را بخوان دان صیغه مبالغه در بندن
 مشتقد در بندن بایلمه سونمک و کبر ایلمک خیل معنایه

و نماز ایله صالحی صالحی یوریکه خوامیدن معناسنه در
بیت بیامد سوی میمنه بارمان . سپاهی زرگان
 دنان و دلم **دیمان** دهمان معتبرده ایله خان
 مرکبدر رئیس نظام و شیخ البلد معناسنه در **بیت**
 ز دهمان بر مایه کس اندیده که شایسته آفرید و سپید
درختان درختیدن دین مبالغه اسم فاعله درخت
 معناسنه **بیت** یکی بر نهاده زیر و زده تخت و درختی
 درخت مینان درخت **دما** دمیدن دین مبالغه اسم
 صولیجی و افورچی معناسنه در اکثر مهیب حیواناته
 استعمال اولنور مصدر ماضیه شرح اولندر **بیت**
 چوپران بیامد برنخ دما سخن گفت با در دلی یک
 دین کسر ایله هر ایک یکر منجی کونے در **بیت** بمان با مان
 نه فور دین که بتواید اندر چکا هور دین **مع الواء**
 و غوغ فتح دال و ضم غین معجه ایله توران زمین حدود
 بر صحرای سمیدر رسید قریبده طوس ایله کیوانده شکار
 وارد قده که سبوز افر با سندن بر با که قریب تو
 کیکا و سه کتور دیلر سبا و تن اندن حاصل اولدی
بیت بیار همه جنگجو آمدند . چوز ذیک داشت
 دغو آمدند دیو شیطان و ابلیس در عنقریب معناسنه
 کلوریت چار دولت خیره شد چهره دیو که بر دواز
 رتس کهان خدیو **مع الهاء**
داه ایکی معناسنه وارد ز بر عشره داون معناسنه
 اصل بود در حذف الف ایله **بیت** بعد **بیت** ابر داه

و دو مفت شد کتخار . گرفتند هر یک سزاوار جای
 تکی کینز و جاریه معناسنه در نه که سنای بیور **بیت**
 شاهزاده بوی چو دگر مال . داه زاده شوی چو **بیت**
لما در آگاه فتح و کسر دال ایله دین ایله اکامین و کید
 خشمکین و غیبی او رکش معناسنه در آدم و برنجی
 حیوانه صنف **بیت** سوار چکانو وار دلیر چوپل
 در آگاه و درنده شیر به پیش اندر آمد نه دره **بیت**
 چوپر در آگاه و غوغه شیر **دشنه** فتح ایله چو در **بیت**
 هر آنکه که تشنه شد تو بخون . بیا لودی آن دشنه ایگو
 در و نه فتح دال و ضم را ایله حلاج یابی در **بیت**
 کمان تو کرد در و نه بدست . زیم غ ارجیم جادو **بیت**
 درون معناسنه ده کلوریت که میر خسر و بیور **بیت**
 چون غم زده را در آنجیر . از خور دین غم دز و نه شد **بیت**
 دیزه کسر ایله باغ آت اطلاق اولنور معونه دیز در
 نه که قاموسه بو مشدر که آت دیز غم انجیل معونه
 بالکسر و لما عتبه فحوه کس نه لون ایله متصف اولد
 توغن اندر چار پردی شرح فیه ده اول باغ **بیت**
 دیمندر که آسمان را دغم هو الکفر بسیمیه العجم دیزه و **بیت**
 اذالم تصدق خضره ولا ترقه فکانتها لوان
 قد اتمرت جاذیر ایله با نسبت اختصاصیه دین مرکبدر
 دیز باغ دید کلری رنگ در دیزه بولونه غسول **بیت**
 نشه در کرک آت اولسوتنه که بو بیت **بیت**
 بو نمود با بر نهاند زین . براغ دیزه پلین روز **بیت**

کرک قاز اولسون تته که شاعر بویور بیت قطار است و نیز
 صدوسی که بارش طشت و طشخان بود و تبس و کرک
 قورت اولسون تته که بوبیتده در بیت در فنی کجا بکیرن
 دیزه کرک نشان سپهدار کیوسنک **دمنده** دمنده
 اسم فاعله در دما معنایه **بیت** بزال آگهی شد که رسم
 چه کرده ز پیل دمنده بر آورد کرد **دمنده** و متحرک
 معنایه ده کلور **بیت** چوکوه دمنده مر او را بدید
 بگردار کوئی بر او دوید **دما** ده کسر دالین ایله چنگه
 ایکی طرفه اقام و التهاب حب معنایه در معنای
 لفظ ویره ویره دیکدر ایکی فعل امر دوز الف ایله مرکب
بیت دما ده بر آمد ز قلب سپاه **زیکدست** دشمن
 زیکدست شاه دم ایکی معنایه وار در تری دپیدر
 قار ایله صوق هواد عبارت در معنایه و معنی در **بیت**
 که کرک اندر آمد میان رده سک و مر در دید روز
 تانی کور که در که دم جیده و قویجیده اولور منفی
 معنایه تته که میر خسر و بویور **بیت** نقد را سک در عیا
 آورده ده و کوره را بکار آورد **در منه** کسر دال
 و فتح را و سکون میم ایله پوشن او تیدر که عبیده شیخ
 دیور فتح دال و سکون را و فتح میم ایله ده لغت **بیت**
 بگردیم تا راج کنج و بنه بایرانه هشتم جز در منه
 دشمه علی وزن چشم بر پهلوان ایرانیدر **وده** بر تخی
 جانور در سبع معنایه و بر تخی اولیانه دالم بنور
بیت شبی قیر کون ماه پنهان شده **بجواب** اندر

مرغ و دام و دده **دوده** ایکی معنایه وار در تری
 پسر مهر و فرزند و غیره و قوم در که ترکیده بویور
 که چک قیلد در **بیت** زهر یکی باز کم بوده راه بیند اتم
 میهن و دوده راه دودمان قیلد و صو در مغایر تری
 میر خسر بوبیتده ظاهر در **بیت** شکی نیست کان را
 باشد تمام که آبای خود را کند زنده نام **نه** دوده
 که دودی بود تیره داغ که در دودمان بر نیاید چراغ
 تانی ایس معنایه در که سیاهی مرکب آندر دود
 لفظه منسوب در تته که میر خسر و بویور **بیت** دید از قلم
 جاحت انگیزه در دوده سرشته آتش تیز دیده دیدن
 ما خود اسم مفعول در کورلش معنایه و ماضی در کورلش
 معنایه و کوزده بیک معنایه ده کلور که عبیده
 نالمر و انس دیور و کوزه اطلاق مجاز در تته که
 میر خسر و بویور **بیت** شبی همچون سواد دیده پر نور
 هوا غیبه فشان چون طره خوره و بیک معنایه اولور
 بوبیتده ظاهر در **بیت** چنان فی دلم را پسندیده که کوی
 بچشم اندزم دیده **مجاز** آ دیده بان معنایه ده
 تته که عبیده عینی دخی بویور **بیت** عودیده بستید
 سودرز و گفت که جز خاک تیره نداریم جفت **وله**
 عودیده بستید دستان سام بوزمود بر چه کردن لکام
دیده کاه دیده با اولد و غی بر در که انده نظر اید
بیت چو بر خاست از دشت کرد سپاه کس مبرسم
 از دیده کاه **وله** از ان دیده که دیده بکشاد لب

که این دشت پر خار و تار یک شب دانش پژوه موفت
اندوز معاسنه پژوهیدن ما خود در نقص و تقشیر
معاسنه بیت بدو گفت کار شاه دانش پژوه چو خورد
نایان میان کرده **دستگاه** معروف و آلالت قدرت
و محل مکتب اولمغه قدرت و امکانه دستگاه دینگی
بیت اگر کش کرد در مدار دستگاه بنز و بنام جهاندار
و محل تغل و تصرف دخی اطلاق اولنور کارخانه معاش
عوام از آن تحریف ایدوب درگاه دیر لخته که نکل
بور **بیت** کیت درین دستگاه دیر پای کولس الملکه
زنجیر خداه آنور دخی بور **بیت** با صطیاع بیار
دستگاه وجوده با ستاد بیغزو دپایگاه صدور
دایه معروف قدر که ترکیده طایه دینور و انابک دلال
و مرتبه معاسنه ده کلور **بیت** سیاوش جهاندار
پرمایه بوده و رارستم ز ابلی دایه بود و له تراپور
یکی دایه امه همت دایه هم نیک سر مایه ام **دیه**
فریه و کوی معاسنه در **بیت** همیکدر در کارش
فریه چوره رار ماکرد و آمد بدیه **دیه** بایه حذف
ایدوب ده دخی دینور و بو مشهور در **بیت** یکی نامو
زان پسندیده ده گذر کرد بروی که او بوده **دخمه**
فتح دال ابله میت تر به سیدر که غارده اوله یا بل غلر
خانه کبی بنا اوله **بیت** خبر شد که سام زینا بمرده دخی **دخمه**
سازد و رازال کرد و له یکی **دخمه** از بهر و ساختند
هم فرش و یار انداختند و له یکی **دخمه** پرداخت

جهانه نهادند و راز **دخمه** و ان و له یکی تخت و مو
بس شایه ناره نهادند و یکی بل اسفند یاره بستند آنکه
در **دخمه** گاه **دخمه** یوزمان از نامبردار شاه **دخمه** یوزمان معلوم
اولدی که **دخمه** انجن میت وضع اولند و غی سردار
و **دخمه** دلا و **دخمه** گاه اول خانه کبی بنا در و آداه **دخمه**
بو و جمله مذکور در **دخمه** جایگاهی که چهار گوشه کافه باشند
وزیر او پوششی داشته و زرد بان درونها ده و هر
آدمی که بمیرد یا بخت کرده در و نهند و آن کنند که بر سر
بنا کنند و سردابه و کتب تواریخچه مسطور در که سلطان
و اکابر و فرس جالبیه تر به لر که کوه صطیعه و اطرافنده
ایک آوج قسم اوزره در تری ذکر اولنا در و بر طایغ
اتکند قویوب و زرنده طاشکر جمع ایدوب **بیت**
ایدر لر ایگ و تری کوب با چنده قویوب را التند دخی
ایدر لر ایگ **دیره** ایکی یوزلو یکجده که ایکی طرفه دخی
فاطعدر و سنان کبی اوچی سور بدر ترکیده اکامج
و کیلانده سا طوره بکوز بر حوبه در که دست سی و اید
سعد بور **بیت** زاکر نه ز دانش بهره بود و کجا دل
ز دهرت **دیره** بوده و تعلیم سمترانه و او را داغ
بود امی آلت معاسنه ده کلور نظامی بور **بیت**
تبر بر نارون کسناخ میزده بدیره سر و بن راشاخ
و **دخمه** دشته معاسنه ده کلور خا فای بور **بیت**
دیراچ کشته **دیره** بخون ریختن **دخمه** خود ریخته کرد
تو مکش **دیره** و مشاب **دسته** درت معاسنه و از

بوقیله ندر یکی طالع ار الفقه فارسیه دزه دینور
 باری نسبت اختصاصه ایله نه که حافظ بپور **ریت** کشته
 چشمش بر آهواره برآورده کیکان خویش از دره
 اصلده در ظرفیت ایله بار مذکور دن مرتکب برانگیزد
 دینور نه که خلاق المعانی بپور **ریت** چون تا فاشک نرسیده
 لاله کوه و دژ گرفته دیوبای اورچک و شکست معانی
ریت پایی دروازه کیده بجا تنیده دروخانه دیوبای
 دیده **خسر** کسره ایله خسر و بزرگ خرابی شایسته
 بر بید **ریت** و کز انکه نامش اگر بشنوی بخوانی و را
 دیده **خسر** و **دغوی** ذکر اولنگ و غود که تورم حد دهنده
 بر صحرادر **ریت** بنجر شیر بدشت **دغوی** هم باز و بوز
 بنجر جوی و **دغوی** مشهور و رسوا معناسنه در فتنه بشود
ریت زبان برکشید بر رخ مهال و **دغوی** شوم من
 بدین درجه اول بکنار کز شیز بدنها و **دغوی** کن
 خویش را درجه **درای** درت معناسی و ارد بر یکی
 در جنبک چک و مطرقة معناسنه در **ریت** از ان
 روی آنرا نه پشت پای بپوشند هنگام زخم **درای**
 نمانی در آمدن دن فعل امر در ایچو کبر دیکد زنه که انو
 بپور **ریت** از خیر خبر دین خدا و مر جبار جبار
 ناکت چاک معناسنه در که عریده خوش و ناقوس دینور
ریت از ان نای و موی و چونک **درای** بکر و در طهر
 کوه نای اصلده در آیدن دن تا خود در آید فتح
 دال ایله کسری دخی مر ویدر چاک او تمک و امثال

و قایه چاغرم معناسنه در نه که نظامی بپور **ریت**
 در آید هر سو درای شتر و زبانیک تپی مغز اگر دهنه
 رابع در آیدن دن فعل امر و اسم فاعل در آیدن دن
 و گفتن معناسنه در کنس انجیلین سو بیک که لقلقه کلام
 و بیه فائده و لا طائل اوله معناسنه در نه که
 او صبر جام جده بپور **ریت** فدا اگر خوردنست و کایید
 هرزه چند در آید و درای بویلمه و دیمه معناسنه در
 نه که انوری بپور **ریت** کز خاصیت و دوا از خاص تو بپور
 مکوه و رزق توزیع و توزیع تو یافه مدرا و یافه در آید
 کوی و بیه معنی سو بلیجی معناسنه در نه که خلاق المعانی
 بپور **ریت** ز بس که می بکد از دهنم ز غصه و رنج و بجا
 رسیدم ازین شاعران هرزه درگاه میر خسر و دخی بپور
 خسر و از ایوان تو بر گشت روزه ناکت این هرزه در
 هنوز **داوای** جنگ و خصومت معناسنه در **ریت** دل از دای
 بپرداختند باین یکی جتن نو ساختند و له اگر تو بد
 گفت مخ بگری و دلشک بر آید از داوای اصلده
 داوری اول قضیه معناسنه در که حاکم متخاصمین بنیده
 حکم و فصل آیدر آخونده کی یا نسبت ایچوندر نه که حافظ
 بپور **ریت** لاله ساغر کبر و زکس مست و بر مانام نسق
 داوور دارم خداوند اگر داوور کنم اول قضیه نشا
 جنگ و خصومت اول معنی اطلاق المسبب علی السبب
 قبیلند جنگ و خصومت اطلاق اول و مطلق قضیه

وامعناسته ده کلور تته که نظامی بوزر بیت درو
کنیم درین دایره بخت زخم لاف نام آوری و
بخندید و انا کزین داوری به از چو منی بدست آوری

باب الرأ مع الالف

روشنا گزوده معناسته در رشتن دغ مأخوذ راکن
واوت بنمک معناسته در اکن اعتبار را ایلک کو ایلک
اولنشد بیت نیامد ز کشتن جز رخ بهره یکی روشناید
ز دیک شهر و آو حذف اولنوب رسنا دغی دیو تته که
مطار روم بوزر بیت هر که در رسنا بود روز و شام
تا بمانی عقل او نبود تمام

مع الباء

رکیب رکاب و او زنگی در لفظ عربی را مال اولنشد
بیت نمک که در ستم بران سر فازه بدان شاخ و یال و
رکیب درازه و لغت فوسده رکاب بیاله دراز داشت
پهلوی در شاقان بوزر بیت خورده انداز می رکابی چند
و اسباب صلاح بر سر این نوسن مطلق عتفا افشاند
مع التاء

رست ضم را ایلک اوج معناسته و ارد بر رشتن
فعل ماضی در اکن واوت بنمک معناسته در بیت
چنین گفت کینت سر کین تخت را کنده تخم بر خاش
ورست و ثانی مارله و غزعه معناسته در معنازه اول
مأخوذ در بیت سوراخ مانده بوم و بوم و رست کلاه
من اندازه کیر دخت و له زنا کس مانده برین بوم رست

زنگی بیاید ترا دست شست و ثالث قوی و حکم معنا
تته که نظامی بوزر بیت کرده بچنان عروزی بست و کان
خانه ریک بوم را رست و آو حد دغی جام جمده بود
تا یقینش بدو درست شده بر یافت این درست شود
و فتح را ایلک قوزنگ و خلاص اولدر معناسته فعل ماضی
وصف معناسته ده کلور تته که شمس فخری بوزر بیت
همیشه ناک باشد سرو و سوس و بیسان بر کشته دیر کی رست

مع الحاء المهملة

رمج اصله رماح جمع رمح نیزه معناسته لفظ عربی
اماله اولنشد بیت بومود شاه جهان ما سیلج و بیارند
نیج و سنا و رمج سیلج دغی عربی را اصلی سلاح در مال
اولندی

مع الخاء المعجمة

راخ غم و اندوه معناسته در بیت دو کوشش بخنجر
چو سوراخ کرده دل من ز نوران پر از راخ کرد
مع الدال

ره آورد بول ارغمانیدر بیت بهشتم ره آوردش
آوریده هم بهر بانی نکو چون سزیده ره نور و عرت
ایلک بول طی اید بچی معناسته در نور دیک طی انمک
و دور مک معناسته در بیت چو اشته کس اندر نبرد
چنانده چرمه ره نور

مع الذال المعجمة

راو دفتح و او ایلک اول بر در که چار و چینی و او صو
اول بیت قیلک براو و همیداشتی و شب و روز در رست
بکذاشتی رود انا و خود مند و حکیم معناسته در بیت

چو اوراد و آزاد و خامش نبوده ز شام تا که چون سباز
 نبود دل یکی دشت بینی هم سبز و زرد و کز و شاد کرد
 دل را دمده و تنخی و جوانمرد مغاسنه ده کلور بیت
 تنگ آنکس کو بود پادشاه کنی را و دار و دلی پارسا و
 همیشه زنی شاد و بزرگ پرست و برادر برین بوم کشته
 رسید فتح را و سکون یا و فتح با ایلک توران زمینده
 آنده اکثر تورانیان قتل اولند بیت چو کدو ز زرد
 رسید رسیده سراز از لشکر همی برگزید و در دست مغاسنه
 وارد در بری جای و آفر صومغاسنه در بیت چنان
 بد که بیکوز کا زرب رفت و ز خانه سوی رود نمازید
 جوی ایلک رود که فرقی بود که جوی ارمانک رسید
 رود اچنجه جارا و لا صود ز تنه که اسدر بر از دما
 و صفته یور بیت زدنای او دشت هر جا جوی
 بهر جور در رود در از هر گاه ذکر حال و اراده محل
 ایلک یار عکس که مجاز مسل قبیلند بر بر بر نیک
 مقامنده دخی استلک اولنوره تنه هر سارک تمید
 تنه که انوری یور بیت یار سار رود بر بطش کبسل
 تا بیستش روز کار شود تا مکر به سماع آن غزل
 باده چند مان بکار شود و مجازا هر تنی اولک سازه
 اطلاق اولنور بیت سورتالمان آمد و غرور و
 چرا پر شد از ناله نای و روده اسدر دخی یور
 بیت سپید چو آمد هم آنجا فرود شد از رزم زنی
 بزم و شادی و روده ثالث این و فرزند مغاسنه

تنه که حافظ یور بیت خواهی که بر نخبه دت از دیده رود
 خون دل در و غار صحت رود کسان مینده و آید است
 صد ایلک یوکی و یلکی پولمنش قوز و قوش مغاسنه در
 رود آور سلندر و سیل کنور و کی کو یک و چور چوب
 تنه که رسید و طوطا یور بیت رویم ز غمت چو دشت
 رود او رنده فرکان فرخ از هر شک رود او رنده مانند
 فرزند یا مدیچک و اما در روز کار رود او رنده
 فتح ایلک حکیم و فیلسوف مغاسنه در جاماسب صفته
 یور بیت سر موبدان بود و شاه رده و چرخ زرد
 و اسپهبد آه اولو و خود مند و دانا مغاسنه ده کلور
 بیت سپه طوس رود راده و باز کرده بنی مرد پر خاش
 و تنگ و نبرد **مع الزام**
 رود بار رود ایلک بار دغ مگر بر بار بیک و اولو
 و کنار مغاسنه ده کلور پس رود بارگاه اولو چا
 مغاسنه در تنه که بوبیتده در بیت پایده همی شد
 ز بهر شکار خشین سار دید اندر رود باره و نگاه
 چای کناری مغاسنه در و بر شهر امید بیت بوزش
 بیامد بر شهر یاره چو آمد بنزدیکی رود بار را مشکر
 کسر میم ایلک مطرب و سازنده مغاسنه در بیت
 جهان با ذین بیار استند همی و رود و را مشکر
 خواستند **مع الزام**
 روین و ز توران زمین ده ارجاسب تختکای در
 اسفند یار کا مفتخوان بولندن و اروپ فتح ایلک

بیت ز روین دز اکنول جانیده پیر نکر تا چه گوید
 تو زو یاد گیر ز اوزم اغاجیدر که عید کرم دینور
 و اکرم شجره الغیب آب ز آندن استقظار اولان
 صودر آنکه دم صوار لر غایت ایله قوی اولور **بیت**
 کما ز ابره کرد آن نیر که پیکانش را داده بود آب
بیت بره کن کما زو این چوب کره بدین گونه رود
 آب زره تاک ایلر زک فرخی بودر که تاک اوزم
 شاخیدر که اوزم اوزرنده بر بویه شاخیدر اولان
 اغاجنه ز کیده صیدینور ز اوزم اغاجیدر که
 آصه اولسون کک اولسون تاک آصه اولان مخصوص
 پس ز تاک دغ اعم در تاک دغ دگل کسوب بره کوب
 تاک ز دینور تنه که شمس فرخی بیور **بیت** بنام خیر
 اگر تاک زرنش اندر ده بجای خوشه هم لعل آورده
 بونده و از بچ دگل ده اوزم تن بر در زرباغ معاشه
 کلور تنه که نظامی بیور **بیت** چو سلب رخ نیم بدست
 شامانه سد بار ز برد سبب صفایان و تر زیندن
 فعل امر دخی کلور زین بویامی و رنگ کردن معاشه
 رنگ زربویاجی معاشه در که عید صباغ دینور
 نه که رسید و طوطی بیور **بیت** بد و داد جامه کرای
 رنگ زره نو این را رنگ رخ فریزر یوتیز کیگا
 بر او غلیدر پیران و یسه برادر لر قتل ایلدر اسچی
 ربودر نیز و صفیدر **بیت** به پیش سپه کشته شد ربودر
 که کاوس را بد چو جان غریز ز کسر او آخری زار

فارسی ایله مراد و آرزو معاشه در **بیت** ترار ترانشه
 کشته شوم درین آرزو فریست میدوم **مع التین**
 رس صتم را ایلر حریص و اکول و کلونده معاشه
بیت مبلغ و الفقه خود بخوره کلور از رسیات
 بجای مبره آتوشکوردخی بو معاشه بیور **بیت**
 رسی بود کونیند سالارشان هم سال چشمش بچر کن
 آنور دخی بو معاشه بیور **بیت** هر در نیم جو کره
 رس شاید از نیم جو سک سا جوره سا جورایت
 بوینه بقله قلمی اغاج پاره سیدر که ز کیده کسمک دینور
 و کلونیند زمان معاشه ده کلور و مطلقا کلونیند
 معاشه ده کلور تنه که شمس فرخی بیور **بیت** از موی
 زرخ دشمن شه را فلک آرد همگام خفه کردن و آتش
 رس روس فریاد و فغان معاشه در **بیت** چو بر خور
 نایم بر آورد روس بر آورد چون رعد نونده کوس
 تلکی و روباه معاشه ده کلور و جهت شماله بر مشو
 ولایت در روسی اکا فسو بد رتنه که آنور بیور **بیت**
 اولانایبی که نیست بکاره راست چون پیر کافر و سبت

مع التین

رخش بش معاشه و ارد بری متغیر و زبون معاشه
بیت بخشای برغ تو اورداد بخش که از خون کشت
 رخساره رخش و لایار اینا بر کله بخش کرده نشستن
 خویش از رخس کرده نمانی رستمک مشهور آنی در **بیت**
 بگفت و فرود آمد از پست رخش رخ دیواریم کشته

اصطلاحه رخس بکله کلکون آت معناسنه در رستمک آت
 بولون ايله متصف ایدی غلبه استعلا ايله علم اولدی
 و عند البعض بوز آت معناسنه در بعض بوز چیل
 آت معناسنه در دیمدر و عند بعض آت الاله بکله
 بوز آت دره ناکت قوس قزح معناسنه در که ترکیده
 الکم صاعمل دینورنه که فالک بوز بیت معن چوز نه
 آشفته تیر اندازست برقی تیرش بود و رخس کائنات بند
 رابع بر تو و عکس و شعله معناسنه در نه که عکس بوز
 بیت جو خون دشمن او شد بر منوب آب و فکند تیغ
 یانیش رخس در عیان و شمس فخری دخی بوز بیت
 روی قزح زرد کرد اگر افکند بر سپهر تیغ تو رخس
 خامس اول متصل در که نصی اغوش اول و بیاضی
 سیاه اچنده لمکا اول و عند بعض یلدرم و صاعقه
 معناسنه ده کلور و لغت شادیده زبان پهلوی
 کونش معناسنه ذکر اولند و غمی بیج بر کبابده بو معنایه
 اولد و غمه مطلق اولدم بوجمله معانی رخسیدن دن
 ما خود در رخسیدن در خستیدن دن مخفدر رانی
 کسریم ايله شادی و طرب و سرود معناسنه در بیت
 سخن چون برابر شود با خورده روان برانیده را مش بود
 وله ترا باهنر کوهرست و خورده روانت همی از تور مش
 برد وله پرستنده کان ایستاده بیایه ابا بر بطل
 و چنگ را مش بکراش فتح ايله اوج معناسنه دار
 بری قولاج معناسنه که عبیده باغ دینور ارش دن

مخفدر بیت ز صدرش فزونیست بالا راوه هماغه سی و پنج
 پشای اوه نمانی اول بر در که چوی انش بوقش اولد بیت
 برایی که بد کنده ورش دراز به بند با سپه در نشیب
 فازه ناکت هر ایکه اون سکر بنی کونی در بیت یکی گفت
 بایار خود در ورش می ار خوانی بیار و بکش تو معنایه
 رخس آخری نون ايله ده لغت رسته که مسعود سعد بوز
 بیت روز رخس است ارنگار دلگیا شاد و بنشین و
 بجام می کرار ریش مجروح و یاره لو معناسنه در بیت
 کسی که خود را ندارد ز پیش و دلش کرد از کرده خویش
 ریش و قرح و یاره و چنان معناسنه ده کلور نه که سعد
 ایکس بوشیده جمع اتمشدر بیت حذر کن زد و درو
 ریش که ریش در لو عاقبت سر کند مع الغین
 رانغ طالع انکی داخ کوه معناسنه در بیت طلایه
 شمع و چراغ نه بر طرف کوه و نه بر روی رانغ تیغ
 کسر ايله کینه و حقد معناسنه در بیت چرا ویره کردم
 به برنده تیغ چادارد از رخ بدل شاه رینغ

مع الکاف

ریدک فتح را ايله کینج و تازه خدمتکار معناسنه در
 بیت پرستنده باریدک پهلوان سخن گفت و بکشاو
 شیرین آب رودک حذف یا ايله ده لغت رسته که بوشیده
 بیت نه ماه سیاهی نه ماه فلک که این چون غلام است
 و آن چون زدک مع الکاف الناری
 رنگ اول ایکی معناسی وار در تری مکر و جمله معنایه

بیت بنی اورا چلویم چه رنگ آورم که تا دست وی
 زیر سنگ آورم نه آنی حیات و زندگی مفاسد **بیت**
 فرو مانده است و مردان جنگ و یکی را بند هوش با توش
 و رنگ نهالت بر کوهی و کا و دشتی و آه و بوکا کوره
 بیا چویم مفاسد در تنه که نظامی بپور **بیت** به نشانی
 نوک نیز خدنگ نهی کرده صحای چین را از رنگ و رایج
 نایچ چون و بوری سن المینچ بسکن دوه و شتر مفاسد
 نه که دخی بپور **بیت** کار و نه بیکم داده جمله بارکش
 کار و نه دیگرم بخشد بختی جمله رنگ بهیکم کنج دوه که
 ایکی اوج باشد اوله و عند البعض اول دوه در که
 آنه سی نافر عی و پدر ایکی اور کچلو اوله ترکیده به
 دوه و بیکم دخی دینور بیکم حذف با ایله ده
 لغدر نه که شرف با فقی بپور **بیت** بود بیکم فلک
 مست و سر غریبه داده دادش ایزد بیکم کافی تو را
 چهاره و بختی اول دوه در که عی و جمید منور
 اوله بخت نصره منسوب در حاقس فائده خوش کا
 مفاسد در که عنصر بپور **بیت** بهیج ره زور تا در
 نه بنی سوده بهیجس زوی تا در نه بنی رنگ
 سادس خجالت و ترمندی مفاسد در تنه که ریتی
 الدین نیشا بوی بپور **بیت** در ثنای منت از رنگ
 که تو بوی کرم ایله سابع لون و بویه مفاسد
 نه که نظامی بپور **بیت** هفت رنگست تر بهیج رنگ
 نیست بالا از سیاهی رنگ نه تا قمر در لو و نوع

ماسع خیانت مفاسد در عاشر حصه و نصیب مفاسد
 حاد عشر روت و میرت مفاسد در نای عشر احوال
 و شایع مفاسد در تنه که ابو القیاس بپور **بیت**
 زو و غش لبب بار شده نقش نکین و ز سر کنگره بخواند
 مرا و رازنگا **مع اللام**
رنجلی فتح را و جیم عی و سکون نون ایله طعام مفاسد
 اصله رنجال در **بیت** زمین کرم و زمست و روشن هوا
 بدین رنجلی نیست رفتن روا **مع المیم**
رام ایکی معاسی وار در بر پوش و مطیع مفاسد
بیت برین کونه خواهد گذشتن سپهر نخواهد شد رام
 بر با بمر نه آنی هر ایک بیکم بریجی کوندر مسعود
بیت رام روزست و بخت و دولت رام و اردلام
 خیر و در ده جام **رستم** این دستان این سام با
 زینا در کعبه و عنصرند کچسروک آخر مدینه و ک جهان
 پهلوان و امیر الامرایک زابلسا و نیموز رنگ نصره
 ایدر و الی آتای اولادی و ذریه نصره فنده در بجم
 پادشاهند توابع در انکره ملک تعبیر و لنور **رستم** سکه
 یوزبیل و یب یا سادی نه که بوبینه **رستم** لسان
 اسفند یاره خطا بده و اقد **بیت** ز هفصد هاما
 قوتست سال که تا قمر جدا کشتن از پشت زال
 زیاد و او ایله **رستم** دخی لغدر نه که بوبینه
بیت بتوران بیامد خود و **رستم** و زیشان
 ماند با **رستم** تا ایله دخی **رستم** لغدر نه که بوبینه

مذکور در بیت یوسید رستم تحت ارشکفت جان آفرین
سنا بس گرفت **ریم** کور در زاوغل و کیو برادر در بیت
بر پنج جو ریم کور در زبده که با باران او نبرد آرموده
رزم موک و جنگ اولدوغی بر در جنگ و صولش معنا
کلور ریم جواشک و یاره نک چرکیدر و در یونج

مع التول

مفاسنه ده کلور **روین** توجده اولانسه در ویران ویسه او غلیدر که
بیرن آنه هلاک ایلدی روز با نهارا درگاه پادشاهید
نوبت ایلد ملازمت و موصلیت ایدن کسه در کرک فای
قسمندن اوله شه که بو بیده در بیت یوسیدر و در یونج
در بر قند با تیغ و کیلی سپر کرک چاوش نوحندن اوله
شه که بو بیده در بیت چو آن روز با نهارا لشکر زدو
یدیدند زخم سرافراز تور کرک جلا و مقوله سی اوله
شه که بو بیده در بیت جوارى زار و زربان شاه
سروخ برهنه بر نذت بر اه رشتن کسر ایلد اگر مک
مفاسنه در که عریده غزل دینور مستقبلا تنه شین
سینه تبدیل اولنور بیت یا موختشان رشتن و
تافتن به بار اندر و پودرا با فتنه رشتن و فنی
سین مهمله ایلد بو معنایه در شه که لطیفی یورر بیت
چون زیارش جدا بماند کربست دو کر لیه گرفت و
بستم رلیست و قشچی و نفوط مفاسنه ده کلور غیر
ماضی ده سین حذف اولنور شه که او کج جام خمر
بیت رلیستن کیردت ز خوردن زشت به بدرت

باید آمدن ز بهشت **روین** نعلب اسفند یار در شه که
سرخ اولدور **ریم** کسر او فتح میم ایلد مکار و حیلد معنا
بیت که آن ترک بدر پیشه و ریم است که هم بدتر است
و هم دشمن است **رازبان** ارباب حاجتا مصالحی پادشاه
عوض ایدن کسه در بیت بکشد باران را از خویش نمودند
انجام و آغاز خویش روان ایکی معنای و ارد در بی
رفتن در صیغه مبالغه در کید بی مفاسنه آب و آکی
رفتن ده جواز مفاسی اولفله مجازا جاز معنای
کلور تون حذف اولنوب روادخی دینور تانی
روح مجرد مفاسنه در که انسانه مخصوص در حکما
نفس با طفه دیر این سینه رساله مواجیه ده شکر
روا اطلاق اولنسه مراد نفس با طفه در و کج اطلاق
اولنسه مراد روح حیوانیدر و روا بر جسم لطیفدر
اجسام محسوسه ایلد متشابه در مبادی عالیه بر
و جان کیه فنا بولیب عاقبت مبتدا باقی به معاد
و رجوعی اعتبار ایلد روا ایلد تسمیه اولندر و جان
روح حیوانیدر که هر حیوانده اولور و روح حیوانی
بر بکار لطیفدر که جسم لطیف و جسد کثیف بشنده علامه
مادام که اول بکار لطیف وجه صلاحیت او زنده
حیاه موجود در و اگر وجه صلاحیت منطقی او کور
حیاه زاینی اولور و اول جسم لطیف که عریده روح
مجرد و حکمی یا تنه نفس طفه و فارسیده روا بغیر
اولنور جسد مذکور دن که عریده بدن و فارسیده کلبه

دینور بالقره خاچ اولور بیت سپردم ترا جان
 و رفتیم چاک و بر و از ابردم بزدان پاک و در
 خردان و تن چاک پاک و تو کوی که بهره ندار و
 ز خاک و له سواران ربایم بر از تن بر تنها
 روان کیر داز چاک کین و له بکوش تو که نام فرم کنده
 روانت بجای اندر و بفرست مجازا مجاوره علاقه
 خانه اطلاق اولور تنه که سعد بویور بیت شبانه
 کار و بر حلقش بالیده روان کوشند از کوی بالیده
 روین ضم را و فتح یا ایله قول بویه در که عبیده
 قوه الصبح دینور **مع الواد**
 ریو کیکاوس او غلبه که اکا ریو نیز دخی دینور
 تنه که ذکر اولندی بیت تکبیر ایستای همی ریو بود
 دیر و سبکسار چون دیو بوده اصل لغته مکر و
 آل معاسنه در تنه که یونف ریخته بویور بیت
 نخستین گفت کاینها کار دیوست همیشه کار دیو
 آن مکر و ریوست **مع الیاء**
 زده صره وصف معاسنه در بیت زده کشیدند
 ابرائیم ببتند خون ریختن رامیا و له نکر کرد
 کینخه و از پشت پیل بید آخ سپر رده برد و پیل
 رسته فتح را ایله امکه بیت ابان کیش و تیر و تیغ و
 سپر و درسته پیاده پس نیزه در رخته بیمار مرض
 معاسنه در بیت زکار بزرگان چوپر دخته شد
 سهنداه از ان رنجها رخته شد و له زازان چوادی

به دخته شد و روانش از ان دیوز درخته شد رم
 سوار معاسنه در که عبیده قطیع دینور مجازا آدم
 سوار سینه ده که گروه در رم دینور بیت کربن
 زو پذیریم هم زخ کرد و آزاد شاه رم و دایه
 بار فارس ایله کابل پادشاهی مهربانیدر که زاله
 عاشق اولوب کخج ایله آله رستم اندخ متولد و گد
 بیت چور و دایه این از پذیرستوید و لیس کشت چور
 و زخ شنبلیله و تیار و بیکه رود و جوی معاسنه در
 تنه که سنای بویور بیت زانکه دایم غم رود دایه منم
 و یک فرود و سه همراه **مع الیاء**
 روهی روهی بر خاص پولاد در ایو کیکل اندخ
 و بوکا پولاد بندر دینور بیت سه مغر زور چون
 از روستی بزرده زنده اور و روهی رشتی ضم را
 خواب ایلمک و افسا و معاسنه در بیت کس را نماند
 رشتی کنده و کربان زندی در رشتی کنده آخر ندکی
 درشت نقش دیوار در که کهنه بکدن و شک و زره
 تنه که فرالا بویور بیت چون نباست بنای خانه در
 بیکانم که زبیر رشت آید رهی بنده و چاک و خدشکا
 معاسنه در بیت که تو شهر بار و ما چون رهی
 بزانه دل نهاده که فرمان دهی روز معروف و عسکه
 ویریلن و طیفه و علوفه عبیده ارتان اچند دینور
 بیت در کین بکشد و روز بیداده بسی از روان
 کردیاده علوفه عسکه توزیع ایدنه زوری ده دینور

بیت یزید از آن پس روز دوازده که گویند نام که
 و همان مدتی روس ولایت منسوب و برپا شد
 نورانیدر **باب الزار** **مع الالف**
 زینا بزکلو و بر اشکلو معناسند در **مع الالف**
 در سب اوج که سیمیدری نسل فریدون و پسر پسر
 بیت بر آنکس که بد از زار و سب و پذیره شدن را
 بر آنکس است و وری طوس نو در که او غلبه در **بیت**
 در سب سپهر نگار شاخ که بر دی بهر کار تیار شاخ
 که باج کیان بود و فرزند طوس و خداوند شمشیر و کوب
 و کوس و وری کجین که خزینه دار در **بیت** چو کجور
 کجین و آمد در سب و بخت کجی بر آذر کشب **باب**
 فتح ایله زه ایله آب در که بر چشمه معناسند در که
 بر دغ یا طاشین صدق این جفر و اول در یک صود که
 یوز کج دینه ابرو نیمه **بیت** نیز دیگر رود که سنگس
 کیش و زکایه بدید اندر و هر مکن و خلاق المانع
 دخی بوزر **بیت** زکاب دیده از ابر را مباد و ملک
 اگر زاشک من این ماجرا بر انداز زه زه زه پیدام
 و اسم مصدر در زه یک چشمه دغ صومعه مقدر که دیده
 نبغ و بنور ملار و دم بوزر **بیت** قوت از قوت
 حق میزهد و زغ و دغ که حرارت میچده زه مثالی
 از شاه آینه تکه محکمه کلو ز زهش دخی اصلده اسم
 مصدر در چشمه معناسند ده کلو ز زه که شمس خرمی بود
بیت شاخار عدل اعون تو باره جو یار بزل را

کلکت رهش و آسندیک بوینده جماعده انزال معنا
 اسم مصدر و اقع **بیت** هر شاه ایلی است کاند که
 بگاه زهش مردم آرنیدر **بیت** بوزر و زینت در
مع الالف
 در دشت پیشوای آتش پرستانه کر که و ضعیف
بیت اگر شاه یابی و کر زردشت و نهالی ز خاکست
 و بالین زشت و د بجز زرف چیز ندارد و بخت
 بس است این که کوید منم زردشت و زردشت خد
 ایله ده لغت زه که شمس خرمی بوزر **بیت** ابو احمی آن
 شاهی که رستم بر آرد پیش او از خون انگست و بین
 تا چون توان در ملک او کرده حدیث مذہب برین
 و زردشت و دالک بایه ابدال ایدوب زرتشت ده
 لغت زه که میر خسر و بوزر **بیت** زرتشتیان کس نماند
 آشکاره مکر در بیابان و در کوه ساره زرا دشت زیاده
 الف ایله ده لغت زه که لطیفی بوزر **بیت** بهل آیین
 برین و زرا دشت و بشع احمد مختار ده دشت و بوزر
 دخی زرا دشت لغت زه و آسند و ایمنده اسم اصل
 نه که بوبیده بوزر **بیت** پیمر را بیم بد از نام که بد نام
 زردشت ایستمان و اول دین باطل و آیین باطل
 نچه کتاب تألیف و ارد در **بیت** استاد و ذکر اولی
 و وری زند در از شار آینه محکمه ذکر اولی و رنگ
 کسر نوخ و سکون بین مهله ایله زندک جز گیر رسو
 قرآن که اجاد در برینه رنگ و نور خسر و آن بوزر

بیت چه مایه زاهد و پریر کار و صومعه کی که رنگ خور
 شده در عشقش و ایاده کوی تنگ و چنگ و عدس
 معناسنده کله رتبه که منجیک بپور **بیت** انکور سنگ خارا
 آهن بر و ن کشده نسکی زلف تو نتواند بر و کشید
 و بری ایازده در زندک مجموعی تفسیر ندهن عبارتند
 بر تنگ تفسیر نه خورده و نور که سوره تفسیر مقامه
 و قیسی بپور **بیت** بنیم آخر و در بکام دل خود راه کی
 ایازده خوانم شاکی خورده و بری بازند در بودنی
 تفسیر زنده در صله زنده حضرت ابراهیم علیه السلام
 اولاً صحف عشره نک اسمیدر و بازند صحنه اخیر
 اسمیدر حکم و نصایح مشتمله رتبه که لیبی بپور **بیت**
 حرف که نخستین بود از نامه بازنده است که با مردم
 نا اهل میونده زردشت تألیف اندکی کتابی
 بواسطی ایلد تسمیه ایدوب حضرت ابراهیم علیه السلام
 نازل اولاً صحف بونکر در دیو تلبیس لک ایلد ادعا
 ایدر ایلد و اصله عجول در و بر قول ایلد فلسطینی
 شام ایلد مصر اوزر سنده بر سهر در و حال ایلد
 دیمک ایلد معروف در حضرت ارمیا پیغمبر بعضی نک
 خدمت ایدر ایلد خیانت ایدوب اوزرینه کذب انمک
 ایلد بد دعا ایدوب برص اوزرینه ظاهر اولی اوزرینه
 واروب آنده دین مجوسی اخراج ایلد و اول سنده
 علوم ریاضیات و احکام نجوم و طب و اخبار قرون
 ماضیه و کتب انبیا درج ایلدی لغت سماویه در

بنو کاخا طب اولدم دیوز عم ایلدی بیج کسره معنای
 فیم انما کماله شرح ایلدی بعده هنده و حسن و لا
 و ترکستانه واروب دینی عوض ایلد قبول نمیب
 و لا یتدل اخراج اندیلر فغانه و وارد قنده با دینی
 آنی قتل انمک استود که فاجده کشتن سبب این لهر آینه
 بلخه کله بر مدت جس اندکون صکره احضار ایدوب
 قواعد دین مجوسی اکا شرح ایدیک قبول ایدوب
 اتباعنه ارا ایلد و تألیف اندکی کتابی اوزر ایلدی
 بشل او کوز در سینه یاروب آلتون ایلد نقش ایدوب
 اصلطه و وضع ایلد و اما مجوس زعم ایدر که اصلی
 آذر با بجا نیدر کشتن سبب اوزرینه کندر ابواتند
 ایدوب آنده آتش در بر یوالق و ارا ایلد هر کس طوط
 الی یا نودی کشتن سبب بنوشه تصدیق ایدوب آنگده
 بنا ایلد بونده کلام ارباب لغت مضطر بدر طبعی
 الزابنده شمس فخری به تابع اولوب بمشدر که زردشت
 حضرت ابراهیم علیه السلام مکتب بر اولو امام اسمیدر
 خنی اولیه که بو خود مقتدر آتش پرستانند زنده
 حضرت ابراهیم علیه السلام مکتبده امام اولور و
 و کانی لغتده مسطور در که زردشت لسان سربا
 حضرت ابراهیم اسمیدر بودنی مشکل و ناموجه نور
 و مولانا محمد کشمیر دیمدر که زردشت نسل منوچهر
 بر کسده در نبوت ادعا ایلد و شاکر و افلا دوس حکیم
 و افلا دوس شاکر و قیاس غوث در کتب علمیه

حدود سیلانده بر کوهده ریاضت ایله مشغول اولوب
 آنده بر مدت منتهی اولدوقده زنده و پازنده کنایه
 تالیف ایله سلطنت کشتا سبک او تو زبیل مرد و صکره
 طاعنه انوی بر دراعه سفید کیوب ردای آتش
 او موزینه قویوب کشتا سبک کلوبه دعا ربوت ایله
 آنده معجزه طلب اندکده آتش بکاتایر ایلم و دیو جوا
 ویرک دفع الم ناره متعلق اولمانه اتمک ایله ارمین
 باقراوزینه دوکدیر اصل متالم اولمک کشتا
 نبوتنه تصدیق ایدوب خلقی دین مجوسه دعوت
 و عزرا ابراهیم ابن شاه حسین اصناف جمع اندوکی
 لغتده دیمشد که زردشت آذر بایجانیدر واسم
 اصیل ابراهیم در بلخه واروب کشتا سبی دین مجو
 دعوت ایله آنده آتسه طونوب باقاسم ایله اکا
 تصدیق ایدوب خلقی دیننه جبر ایله باقوا الکلیج
 برینده شفاء علیل یوقدر ملا حسین واعظ طوبه
 التفسیرده خاطره اوللا ستهه یه ازاله ایدوب
 بیان دانی و توضیح شافی ایدوب دیمشد که حجت
 مجوس دین حضرت ابراهیم علیه السلام اتباعی اوغا
 ایدر لر و آتسه عباد اندکلی ذاتنه دکدر بلکه آنه
 قبله بلوب وسیله توب آفرید کار عدا ایدر لر بعد
 مختلفه لرین بو وجهه یه ایلدی که اصوله مذا ایلدی
 برکی کیودشیه در کیومرث یا نکر نده ابن آدم در و
 بعضی شک یا نده حضرت آدم فرقه ثانیه زوانیه در که

اصحاب روان کبر در فرقه نالسه زردشیه در اصحاب
 زردشت حکیم در آن حضرت ابراهیم علیه السلام مدغم
 پیغمبر اعتقاد ایدر لر فرقه رابعه تنویه در که قدیم نور
 و طلیعه ذاب اولمشد در فرقه خامسه فرقه مانه نقاش
 که نصارانک و مجوسکه مذمبون بر مذاهب افریغ ایله
 ساد فر دکیه در که تابع مزدک اولمشد در قبادیو سیر و
 عصر نده ظهور ایدوب آن اتباعی ایله کلا ایله سابعه
 فرقه دینانیه در که اصلین قدیم دین حکم ایدوب یزدان
 و اهرمنه فاعل اولمشد در ثامنه فرقه مرقونیه در که یزدان
 اختیار ایله فاعل خیر و اهرمنی اضطوار ایله فاعل شر
 اعتقاد ایدر لر بو سکر فرقه دین آتیه فرقه هر بریسی اول
 فرقه مشعب اولوب و ایکی فرقه هر بریسی بش فرقه
 منقسم اولمک مجموع مذاهب مجوس بنی مذاهب اولمشد
 زفت ضم زایله بخیل و نمیک معناسنه در بیت
 نو باکنج و دنیا جینی مکن و زهر سلاح ایچ زفتی مکن
 بر شکل آمد با و از کت که اربد ز آد و مایه زفت
 وقع زایله قاهره و کوده دار معناسنه در تکه که ملازم
 یوز زیت خشکیس شد با مکن خرس و برفت و بر گرفت
 از کوه سنگی سخت زفت و کسر ایله عیدر بر معناسنه
 معود قدر
 زجیم عربی و فارسی ایله و ویدر عربده ایکی معنی ایله
 بر کتاب علم سیر کو اکیدر تقویم اندک استخراج اولمور
 بیت سناره شهر پیش دو شهر باره پرا ندیشه ویز مجاور

مع الحیم

ناتوانی بنا ای پی مفاسسه در که مظهر دخی وینور معنای اول
زه دخی معتبر در کشت مفاسسه و معنای ثانی ده اصمعی
یا مقرب اول و غنچه متر قد در فارسیده دخی ایکی معنی
وار در بر راه نفس مفاسسه در و تری زل و لطیفه
تبه که سوزنی بیدر بیتینی دوشه تار تو خواهم بنظم کرد
و انکه فوروم بره زنج و مسخره **مع الدال**
زنده اوج مفاسی وار در بر تی زردنت مذکور بر کتاب
اصله حضرت ابراهیم علیه السلام نازل اول اصحیف عشره
اسمیدر تبیس الیه بواسطه مستی الیه **بیت** یکی جادو آید
بدین کسری با یوا بدو پیغمبری همیکوید از آسمان
زنده خدا چنان آدم خداوند را دیدم اندر بهشت
و این زنده و استاده او نوشت ثانی بویک و ایر
دستار زنده اول زنده بو معنایه در استدر دخی بورد
بیت دو بازو بزنجیر با کرده بنده هم بسته بر یال پلا
زنده ثالث بر پهلوان توانی اسمیدر اکان زنده دخی
وینور **بیت** بنیست کار کار رفت زنده کوی ویدر

سر و بلند **مع الدال المجه**

زایماد هر ایکه بکرمی سکرچی گویند مسعود بعد بورد
بیت چون روز زایماد نیار زنی تو باده زرا که خوشتر
آیدمی روز زایماد زشت یاد یغبت و ذکر قیام
بیت کند هر که او هست از دیو زاده بتر دیک رسم را
زشت یاد **مع الدال**

زاستر اول طرفین و یکدرازان سوز حقیقی در **بیت**

یکی جمله سازیم چون شیر زه شوند ازین که مکر زاستر
شمس فخری دخی بورد **بیت** بنشست آفتاب پهلوان تو قدر
چو خشن بدید و گفت که از خیره زاستر زبرد بوقای علیقدر
و بر صکارا و ندر **بیت** بپوشید روی هوا را بیره رخ شید
تا باشد چون زبرد و آهر اسب و غل کشتاب ادید
بیت دو فرزند بودند بسا دوازه نر و ادرخت و یکی
و کلاه یکی نام کشتاب یک زبرد که زیر آوری زبرد
زوار فتح زایله ز نوا نده محبوس اولنکه که خد متکا بر
بیت سوی خانه رفتند زان چاه ساره بیک دست ستم
بدیک زوار ز فر فتح زان فایله چکه در که دیش او زبرد
بتر **بیت** سه دیگر زدم بر میان ز فتن بر آمد می جوی
خون از جگرش سکوته فایله ده کلمه در ته که بوسیده
بیت سوز زور که دم فر آن تیر رام بدان ما بدوزم
زبانس بکام زنهار و زنهار درت مفاسی وار در بر تی
الیا و بیان مفاسه در **بیت** به بهرام گفت اردی زنهار
بگویم بنو هر چه پرسی زکاره زنهار خوار بپاشگی مفاسه
کانه بیان اکل و بلع ایدر ته که نظامی بورد **بیت** و یکی
بود صحبت زنهار به نکر دند از و فانهار خواره ثانی
عوزه و عصمت و حفظ مفاسه در ته که عهد نامه کیگانه
بورد **بیت** زنهار در دست رسم نهاده چنان خط و
سو کند و آن رسم و داده زنهار شد لشکر ما همه هر
شد از بی شبانی رسم ثالث تا کید ایچون البسه معنای
تبه که حافظ بورد **بیت** دل خواب میکند و لکه را اگر کند

زینهارای دوستانه جانم و جان شاه را بجمع تحویر همچون
 کلور بر تن معناسنه تشه که بعدی بورد بیت زینهار از قریب
 زینهاره و قمار بتنا عذاب النار زرموش و قوجه و پیر
 کلور بیت بهار آمد و تیرهای سپهر چاکاه برآیند کاه
 زال زرد پد رستم یعنی در بیت مرا هست جای دگر آنخو
 نیم رخ پدیدار چون زال ز زال ایله زرم کتب توصیفی
 هر بریسی قوجه و پیر معناسنه در لکن زال اسم مرعینه
 اولمغله ز زال و صف و لندر بالکزدستانه زال دینو
 و زال زردخی دینور اما بالکزد از اطلاق مسموع و کلور

مع العین المعجمه

زراغ ایکی معناسه وارد در بری قوجه و غراب در بیت
 سیاه و متب تیره بردست و زراغ ایکی خوش گسترده
 از پر زراغ و ناله گوشه کمان معناسنه در که کرش کجا جک
 بر در بیت بیامد هماغاه چنگش چو باد و دوزاخ کمازا
 بره بر نهاد زینغ کسر ایله حصیر و بویا معناسنه در بیت
 بر دوزاخ باغ کرین کار و کرده نه نم دشمنه و روز نبرد

مع القاف

زوف کشا متب روم ده قتل اندک از دما واقع اکتو
 معناسه بلبل بیت همی پیل را در کشید بوم دل خیم
 از یاد او شد درم بدریا سپهر اندر افکند زوف و زوریا

مع القاف

زورق کو چک کی و بیک کی ضد لیدر لفظ عربی در بیت
 سپه بود سر تا سر و دوباره بیاورد کشتی و زور نرا

مع الکاف الفارسی

زرنک ختم زا و فتح را ایله آت سور یسی در بیت همی تازگان
 بیامد زرنک و فیله همی تاخت از زرنک زرنک و قجین ایله
 درت معناسی وارد در بری بدخت کوهید کز او دلو
 اولور تشه که شاعر دیمشدر بیت چنان بکرم اگر یار داد
 ندیده که خاره خون شود اندر شیخ و زرنک زکال
 اتحاجی غایت صلابت ایله اولمغله آندخ اوق و ایزد
 تشه که منوچهر بورد بیت آفرین زان مرکب شبید زرنک
 رختن رنگه آنکه روز جنگ بر پشتش نهو زین زرنک
 ناله جدید و یکی معناسنه در تشه که ابوالموتید بورد
 بیت عید شد دیگر که آن دلدار شک بهر کشتن جا
 پوست زرنک و نالت دوزخ و جهنم معناسنه در رابع
 شهر سیستانه اسفید زرنک الی معناسی وارد در بری
 جوس معناسنه که طوار بوینه آصیلور بیت خروشنید
 زرنک و هندی درگاه به پنج اندرگاه ماه کم کردیم و یک
 و قلندر دیزنده چکراخی معناسنه ده کلور تشه که فیضی بورد
 بیت آن نهشتای که از آواز زرنک بیک او مضطرب دند
 شایان نامه زما میرسد و آو فنی چکراخی بیده اطلاق
 اولور که قوتی ایا غنده بغلند و عیده بوکا جلیلی دینو
 تشه که حکیم شقایق بورد بیت مرا بوده است زین بیت
 ای عزیزان و دگر چون جوه باز نیز چکی بهر صیدی که
 می افکندم او را بهمیدیدم شبای نه درنگی کنو
 آن باز پزیده است و ماندست به دستم قصه و جفته زرنکی

زکال کوهید کز او دلو
 منوچهر بورد
 تشه

جوه باز نیز چکی
 تشه

تا آنکه طایفه سودا در موطنی زیج در بیت زهر سو چوری
 بر آنکه شده بر تهار زنده زنگ شده اقلیدر نه ده اطلاق
 اولور شده که شمس خیزی بیور ریت خدایگان سلاطین که
 معدنش گرفت روم و خوالع و هند و خلق و زنگ
 زنگبار و خلیفه اسیمیدر بارکنار و حد معناسنه در تنه که
 جو یار و دریا بارده ذکر اولور شد تا آنکه معناسنه که
 دمرده و صوده اولور شده که سید بیور ریت آهنی را که
 موریا به بخورده توان بردار و بصیقل زنگ متوریا
 دمر فور دیر که دمر که ماده سس چور که واقعا اید
 متور چانه دخی دینور شده که به سید بیور ریت بس که
 دنیا را که بستم چو موردان کش و مدتی چون مور چانه
 در آهن کشم پاتنه زنگار دخی دینور کفار و زنگار که
 مرکب در تنه که شاه طاهر بیور ریت کجاست سافه سیمین
 بدنه که بر دایه بصیقل می از آینه دلم زنگاره ترکیده
 چنگار دید کلری بویه و لونه دخی اطلاق اولور شده که
 حسین ثانی بیور ریت بدور بصیقلی رای عالم آرایین
 بجا صیقل توان یافت زنگ بر زنگال و رابع شعاع
 و آفتاب معناسنه دتنه که عماره بیور ریت خسته چون
 عقد در و برک چوزر باده همچون عقیق و آب چرخ
 خامس دایره و دت پولتدیر سادس کوز چپانخی
 عربیده غمض دینور **مع اللهم**
 زال رستم پدر نیک بختی در اصلده قوه و پیر معناسنه
 وجه تلیق دستان تر خنده ذکر اولور شد سیدی بیور

چه خوش گفت زالی بنور زنده خویش چه دیدش پلنگ افکن
 و پیل تن زایل ختم و فتح با ایله و زاول بایرینه و اولور
 لغدر رستم قیله سیدر و کایت بنور زنده دخی اطلاق
 اولور اصلده سنده بر شهر اسیمیدر بنور زنده توان بعند در
 بیت بر دین رفت مهاب کابل خداره سوی خانه زایل
 زایل خدا زنده پیل فتح زالیله بیوک و کوده دایر
 معناسنه در بیت همیرفت شاه از بر زنده پیل یکی
 تحت فیروزه بر سال نیل **مع الهم**
 زادشم جدا از اسباب در دادشم دالیله ده لغدر
 بیت ای کویدار سب و کنج و درم که بنهاد نور از
 زادشم زخم فتح ایله کن بر چرخنده ایران زمین بر خنده
 بر شهر در بیت بگویش که بخشنه آمد برنم که مادی
 از بر او دوزم و تو دوزم همچو در بیت به دشت گفتی
 که رو دوزم است نه رزم کویلیق رستم است
 زنده رزم فتح زالیله بر پهلوان تورانیدر یا کز زنده
 و زنده دخی دینور رزم پدر اسیمیدر بیت بدان جایه
 خشک سنده زنده رزم سر آمد بر و رو بر پیکار و دوزم
 زاد بوم مکان تولد و مستطراس معناسنه در
 زاد اسم مصدر در تولد معناسنه و بوم مکان
 معناسنه در بیت چنین گفت میر که این زاد بوم
 چا آفرین تاپی افکنده روم زخم ضرب و زدن معناسنه
 اسم مصدر در باره و جرات معناسنه کلد و کوف
 بیت سر راه باید که از کوه نای خرویش آید و زخم

چه خوش گفت زالی
 بنور زنده خویش
 چه دیدش پلنگ افکن

هندواری و له چنین گفت پس شاه توران بدوی
 که یار گزینیم در زخم کوی زخم آتش پستلک زخمه
 طعام بیکده و زند او قودقه نغمه لیدر که گزیده و
 بوغاز زنده بر نوع زوید صوته را بنجی آنکه فهمید
 نه تحریک شقه و نه تحریک لک ایدر له بیت ابا باز کرد
 چاه بزم گنیم آفرینی نه و له بسی ز بر آتش
 بزم همی آفرین خوانند **مع التون**
 ز راغنی قوم سال اول ایدر بیت زمین ز راغنی بسته
 چوسنگ نه آرام شیر و نه جای پلنگ آصل ز غنک
 کاف فارسی ایله تنه که عسجد بوزر بیت زمین ز غنک
 و راه درازش هم سنگلاخ و هم شوره یکسر لیق
 علی وزن کشید تمید معاسنه اسم مصدر **بیت**
 ز لیق شنیدم ز تو چند باره ندارم سر جنگ با شهر
 زوین ضم ز او کس با فارسی ایله نزه و حبه درخت
 آنک یلما نیدر **بیت** سپر بر کفت زوین و ران
 بختند با خستهای که و بر پهلوان تورانی اسمی در
 ز ایلست ملک رابل در که ولایت رستم در **بیت**
 چنان دای که ز ایلست خان تست سپر بر سپر زوین

مع الواو

زرسا و که اغزند دوشن آلتون او فاعیلند
 آلتون معاسنه ده کلور که عبیده تیر دینور تا و ران
 تختب شهریه قریب بر زمین وارد که آنده تیر اولور
 بیت بپایان تب چون بخواند چکاوه زمین زوین

که دوازده ساوز و زاب دخی دینور عاشر سلطان
 پیتدا و ایدر این طها سب این منوچهر در بر و اید
 بش یل و بر و اید و ایل بش یل و بر و اید و ایل
 یل پادشاه اولک افرا سیاب نو در این منوچهری
 قبل ایدوب ملک ایران مستو اولوب قبل و غار
 عام ایله جمله عمارتکی یعوب کار یزدر طولدروب
 انجلی کسوب ایران زمینی زیر و زبر اندکده نال
 افرا سیاب ایران دخی ایدوب زوین پادشاه
 ایله زودخی بدی یل خراج زمین المیوب ولایتی
 معمر ایله و سلاطین قدیمون باقی قلا خرابی که
 افرا سیاب اکا ظفر یولامندی کندینه و عساکری
 صرف ایله **بیت** روزهای زوین بخت بیامد
 بر آمد بر افرا زخت **مع التون**

زیرگاه گاه خند رفته که از سارانه کلور زیرگاه
 کرسی و اسکلی معاسنه در بیت سپاه انجمن شد
 شاه نهادن زوین یکی زیرگاه چو دارا بران گشتی
 نشست بر قندگردان خسرو پست و له جاندا
 کینخرو از تخت و گاه نشست از بر زوین که با سپاه
 زواره فتح ز ایلست رستمک برادریدر **بیت** نشست
 از بر رخس و برداشت راه زواره کلور رخس
 و کلاه زنده فتح ز ایلست بوک و جیم معاسنه در
 دری دخی معاسنه در زوین زرخ و در عدد و جی
 ایله دار الملک افرا سیاب اولک بیت کنگ بینده

بر عظیم چایدر بیت بیا مدحین تا آب زره میان دو
 از رخ و بند و کوه و قابل سیاه اولان کر و پیر
 بت کرد زره را که ناکره بنمود تا بر کشید زره
 زه کسر ایله درت مغاس و ارد در بر کله تحسین در
 زهی معاسنه بت فضا گفت کبر و قدر گفت ده فلک
 گفت احسن و گفت زه نمانه بای کرینی معاسنه
 نمانت شربت و قیلا معاسنه در و قارین در کله طلاق
 بر آدیک صرندون چکر بیت ز بیت سپید زهی کشید
 چنان که استخوان وی آمد بدیده رابع با قمر معاسنه
 بو معایله موک زلیق در و آرزوی ما احاطه بعین
 سنان بو زره بیت زره دلی سوزنیت در پیش ازین
 نیست چیزی از دنیا آتوری دخی بو زره بیت ای
 خداوند که هر که خدمت سر در کشته از زه حبیبش
 فلک در کردتش افکنده و فتح ز ایلد ایکی معاسنه
 و ارد در بری زهید لفظن اسم مصدر در زهید
 چشمه دین صوفایم و جفت در صومعه و رخ
 معاسنه نه که مسعود بو زره بیت سبک شکست
 چشمه چشمه مگر آب این چشمه رازه نبوده نمانه
 نطفه در که اندر زه دوش نسل و درت اولور سنان
 بو زره بیت فلیست دیده او که جفت دیده کرد
 اندر مشیه دل احسن و زه کند زه در زه طوغور
 زخمی در عید طلق و محاض و یوز نه که ملازم
 بو زره بیت در زه کدرنج آستان بوده بو چنین

اشکستن

اشکستن زندان بوده حامله کرمان زره کایان
 فدان چنین خدا که پیش آمد خلاص زه دانه نطفه
 اولدوغی مکاندر که ترکیده مذره و عید و رحم یوز
 زحمک ایکی اسم بسیطی دخی و ارد در بری بو کافخ
 با و کاف عربی ایلد و یار حطی ایلد دخی و ویدر
 نه که شمس فخری بو زره بیت زبان حامله رابیم بد که
 پیش از وقت زهر او بدر آیند آخته از بوکان
 و بری عیشا در کسر عین جمله و شین معایله نه که
 حاکم بو زره بیت بپاکه جرم از تزویج یوسف
 بدور عیس از پوند عیشا زه و زاد مجموعی دول
 و دوش معاسنه در که عید نسل و درت در
 و آوی حذف ایدوب زه زاد دخی و یوز فارسیه
 بر معایله دلالت ایله اسیم مترادفی زکب بدوب
 یند اول معایله استعلا اندکوری نظایری چوقد خور
 که زه کسر این ایلد تحسینا بو تحسین دیکدر
 بیت بنادی یکی انجمن بر شکفت نه شاه ابر
 زه زه که زنه بر مبارز در پر شا و راز درت
 و زینان خوا و پاده بیده بره زنه شاوران
 سپرد
 مع الیاء
 زهی ارض در که مقابل آسماندر بیت زمانه همیشه
 مانند غمی ز تنگی زه خویش بو زهی زخم برودت
 و صوفی معاسنه در و یار خفیفه حرف نسبت
 اگر چه یا عید دخی نسبت ایچوندر اما مشد در زه

طبیعی بار و اولد و غنول او زنی زنی دیندی اکثر
 زمین در نور نون تا کید نسبت آنچه در الحاق و حوض
 سماعه موقوف در زمستان دفعی بودند مرکب در **زی**
 زیستن در فعل امر در زیستن یا شامق معنایند در
 غیر ماضی ده پس حذف اول نور و تسوی و جانب معنی
 اسم جامد کلور بیت چو این گفته شد رفت ز جامه خوا
 دلی پر ز کین و سری پر شتاب **زینهار** اهل فقه
 و جوبه دهنده معنایند در زینهار بونده حوزه و عصمت
 معنایند در بیت کرانمایگان زینهار شدند از اوج زور
 بخوار شدند **باب الزار العاص مع الذال**
 ز غنول و زل سمند بر نیچی جانور لک حالت غنول
 اول موهو آوازیدر و کوکرمش و غضبناک معنایند
 کلور ۹ بغیر بروی چو شیر ز غنول **معین** راز **حک**
 سرخاب چند **مع الذال المعجم**
 ز کید فعل ماضی در کیدن مصدر بیدر غنول ایلمک
 و المثل کنی کنیه سولیمک و سوزان معنایند
 بیت بگفت این و نیغ از نیل بر کیده ز خون سیاوش
 فراوان ز کید **مع الزاد**
 ز غار غین معجمه الیه نوره و شطاطه معنایند در بیت
 سپیدار تور ز بانگ و ز غار بهر تید چون سخت شد
 کار زار **مع الزاد الفاس**
 زار درت معنایند و ارد در بری کنکر دید کلور کئی
 جوق بر او تدر که اندن تزه دودغ ایدر و دودغ

بیت دران در زیننی در خاقان تازه زمینش هم
 لاله زار بیت و زار نه پلید و در معنایند در ترک
 مقلای روم بیور بیت شهوتی است او و پس شهوت
 پرست و زار شراب زینناک زار مست و نالک
 و پیدوده معنایند در کرک سوزده اول سوزده که مقلای
 روم بیور بیت می نداند خلق اسرار مراد زار میشد
 کفار مراد کرک غیر پسند اوله تنه که مقلای روم بیور
 بیت خادع در دند در مانهای زار زار زار
 ستانای رسم بازه راجع پاک اولمش خرم معنایند
 بونده اوله راه مهمل ایله ده مرویدر تنه که پس بیور
 بیت پای او افروخته اینجا چنان و توز کون بر زار
 افروشته و بومفاده جاش منهور در جیم و بی و کج
 ایله تنه که سوزنه بیور بیت هر که تخم کین شه کارد
 چو وقت جاش گشت و جاش بردارنده راجع
 کینال باده زار خای هرزه کوی معنایند در خای
 مأخوذ در خاییدن چیمک و مضیع معنایند در خاش
 انک اسم مصدر بیدر اصلی خاشد رتودکی بیور
 نشست و سخن راهی خاش زده ز آب این کوه با شش
 زده خاشتن بود دفعی او معنایند در خایسته ماضی و اسم
 تنه که شاه با صخره و بیور بیت بر خوان زار خای منه
 هر که این خوب قول بخته خایسته و خاییده خاد
 صکره بایر بیل بود دفعی اول معنایند در تنه که شمس خری
 بیور بیت ازان کرد دست محنت نیز دند که خلق

و شمع را خایده را از خاک بیدان و بپایین سوزان
مغاسنه در نه که انوی بیور ربیت انوی لاف من تیره
بسیار منده بالغ طفل نه جای بین را از مخای و مغاسنه
حقیقی سی را از مغاسنه موقوف در **مع الیتین**
رگس فتح زا و کاف ایله معا و الله و حاشا مغاسنه

مع القاء

زرف در یک و عمیق مغاسنه در بیت چنین با بنزدیکی
زرف سر و رسیدند با جوشن و تیغ و خود و مجازا
فکرده تعمیق مغاسنه ده کلور بیت هم را از با بر تو باید
کشاده زرف بین تا چه آیدت یاد **مع النون**

رگان زگیدن در صیفه مبالغه در غضبناک و مر لایحه
و سوزی مغاسنه در بیت رفتن از ایران زگان
و دژم و دهن پر زباد و در و از زخم زبان خشم آلود
و ند مغاسنه در بیت بینداخت و افکندش اندر میا
بر انکشت از جای پیل زبانه فیکه و تیره اختصاصی بود
نه که دیکند ربیت درین بیت زین پیش گذار کام
که بر زبان دارد اندر گنایم و له مرا که بجوای زشا
جگاه چو غم زبان با تو آیم و ما و له بند شیر در نه
خوا بگاه نه کور زبان یافت بردشت راه

مع الهاء

زنوده فتح زا ایله خوف و مرقعه در که پاره پاره ایله
زاله و رت مغاسنه و از در طول و در که کوه کوه باغ
بیت بدید آمدی منجین از برش چو زاله همی کوفتی

بر سرش بیت همه شار شاخ زاری و ناله گشت
بچشم اندر و آب چو نه زاله گشت و ناله فراغ و مغاسنه
عزیده جلیده و بنور نالت سبتم و قطره و طله مغاسنه
کوک کوه کوه یا غلغله نه که حافظ بیور ربیت با دها
میوزد از بوشا شاه و ز زاله باده در قوح لاله
میروده ترک کوز بایسته اولی نه که سلما بیور ربیت
سهی سر و از دو زکشی الی انکشت و کلبایه چند بر یک
سمن ریخت و رابع طولم در که او فور و با نکل صوفه
بوز ز زنه که شمس خنری بیور ربیت تا غلام او شاد
کننده پیکر آید شود زاله **مع الباء**

زنی فتح ایله کول مغاسنه در که عزیده غور و بنور
و جوی خود بیت بسی زرد و مر غار و شکاره بیاسود
در این سبزه زار **باب الیتین مع الالف**
شناستند در فعل امر و را و ملک و مدح مغاسنه
بیت زما ز استایه سکا ز استاه که یک سبک به ز
زن پار ساه آسم مصدر و خن کلور نه که شاه ناصر و
بیور ربیت بر حمد و ستا بایش فتنه و بر شخته ستان
سخن بستا هین و سه ایله نادن مرکب و جملکوساز
مغاسنه ده کلور نه که نظمی بیور ربیت ستان
بر آورده بانگ سروده سرودی نو آیین از صند و
سارا محض و خالص مغاسنه در بیت کنیم تا زین
ضیاک راه بے مشک سارا کنیم خاک راه ملا جامی خن
بیور ربیت چه حاصل زانکه دانی کیمیا راه من خود

نکرده ز سارا سزا و حکاکات معاشه در سزاوار
 جزایه لایق دیگر و آرایه و مناسب و مقدار
 بیت بیاورد طوس آن کیانی درفش و اباکوس و پیلان
 و زرینه گفتی بنزد قهرز کاوس و گفت که آمد سزا
 سزاوار بخت **وله** سه پوشیده روی و سه دهنم
 سزارا سزاوار بج گفتی **سکو** پانچ سین و ختم گفت
 عیله ملت نهاراده بر مشهور را بهر دیر با پیشدر
 بیت دلارار روی بپنداند **سکو** پای راهب در
 رهنمون سو فرامی سین و فتح غایله وزیر کیناد
 فیروز در وزیر چهار پیر بیت قباد اندر ابراز شده
 کتخداه همی اندکار جا سو فر **مع الباء**
سبب معروف و او بر یکی و طوقد بر یکی معاشه
 کلور بیت چنانست کههان آسیب سبب پس هر
 نهاده تشیب **سبب** بفتح سین و کسر با و فارسی
 و جیم عیله ترکستانده بر خرم و دلکش شهر بیت
 بخارا و سغد و سمرقند و چاچ **سبب** و آن کشور
 و تخت و تاج **سهراب** توران زمین ده حاصل اول
 رستمک او خلیدر بر سبیل شکار شهر سمنکانه و
 حاکمی نگ فرینی آلدرا ندن حاصل او که حد بلوغه
 عسکر افراسیاب ایله جنگ کیکا و سه کلده رستم
 آنی بلیمک ایله هلاک ایله والدی خانه دعوا شده
 خاطری خوش ایله فرامرز و فتح اندن حاصل اول
سرخاب درت مغاس و اردر بری انقد دید کلری

قوش در بیت بوید روی چو سیر زنند سخن راند چنگ
 سرخاب چند غانی کلکونه در که قاریلر یوزلرینه سوار
 ترکیده قزلچ و فکر دیورتنه که خانان بو در بیت سرخاب
 رخ فلک ده از می کو آبله از رخان فرور بخت
 ناکت تبریزده بر مشهور ط غدر تر به اهل اسلام
 و مرقد اولیای گرامدر رایع آب سرخ معاشه
 کمال فحندی نوریه طریقه بو در بیت تبریز و ارجا
 جان خواهد بود پیوسته مرا و روز با خواهد بود
 مادر نکتم آب چوند و کچیل سرخاب ز چشم
 خواهد بود **مع الباء**

سخت معروف و سخت دغ فعل ماضی در سختی طمتموع
 و طرلمن معاشه متعذر و لازم کلور بیت یکی توه
 بر در درخت که در چنگ او پر مرغی سخت یعنی اول
 یلارک اشکی درخته او رفته پنجه سنده بر مرغ
 و زنج طرکمور و ساخت مخفی دغ کلورتنه که سوغ
 بو در بیت آنکه خط اوید و در سخت با فضیلت
 همی دهد یا بخت **سخت** بفتح سین ایله محکم و استوار
 معاشه در بیت نکه کرد رستم بدان سرفرازه بدین
 چنگ سخت و رکاب **راز سخت** ضم ایله او موز معاشه
 که عیله گفت دیور بیت که او راز کیم کیست
 بر تیر و کمان و پروبال و سخت **وله** بر در سخت
 آن حدیره فروماند از کار دست دلیر چنان کش
 جدا گشت باز و ز دوش همی سخت اسب و همی ز دوش

و تفتن در فعل ماضی و مخی کلور دک و ملک معناسنه
 سنجید و مخی وینور لکاهی بیور بیت تیر از جعبه سفته
 جست در زه آورد و در کشید در سفته بر سفت
 کور و شیر نشست سفت و زهر دو سفت بر و جست
 و آیری و درشت معناسنه ده کلور که عوبیده خوش بود
 بین دخت قسم دال ایله رسمک والدیه سنگ و الوده
 و الی کابل منکوه سیدر بیت چنین گفت کامرز کابل
 پیام و پیغمبر زنی بود بین دخت نام **مع الجیم**
 سنج مدت قلیل معناسنه دنیا و صفیدر سله پنج دن
 و کبدر ز کیده سفتا مدت مقامنده اوج درت کون
 دید کلور که بیت چه بندر دل اندر سرار سنج و چنانازی
 بتاج و چه ناز بکنج **وله** که بنسند از نادر داد که
 سنجست کبی و ما بر کز ره و عاریه و مخی اطلاق اولور
 صاحبچه رجوع ایدوب مدت قلیل اولن اعتبار یکه
 بیت بخوام که با سحر ابوم و کچ زما و زمین از تو
 دارم سنج و و تمهانه و مخی اطلاق اولور بونک و مخی
 رجلی مصمم اولوب مدت اقامتی قلیل اولن اعتبار
 بیت کرامت درین خانه با ستم سنج و نباشد کسی
 ز من هیچ رنج **سلاج** بر بلند اعاج در و بعضی اردج و کشید
 بیت کوی چون درختی بران تخت عالج و بیدار ماه و سال
 چو سلاج و مشهور آبنوس اغاجیدر بیت نشست
 بر تخت عالج نهاده بر عالج کرسی **مع الحاء**
 سنج فتح سین و کسر ایله طوغری و مستقیم معناسنه

بیت خم آورد و نوک سناخ سنج و سر پرده بر کند
 هفتاد و پنج **سنکلاخ** طاشکورد در بیت شکفت آیدم
 جفا فراخ و چگونه کرد او یکی سنکلاخ **سبالخ** فتح تیس
 و یار حطی و کسر لام ایله کسری ایله و هر باره کرد که
 حصار اچند طشره به از لر قنبره و یک ایله حاله موز
 بیت چو با جیش هو ما بر آویختند سبالخ بمیدار و
 رنجند **مع الدال**
 ستر و ماضی در ستر مخ مصدر در حگ و از الیه و پاک
 ایلمک معناسنه در بیت هو ما چنین گفت سهر کیده
 که اندیشه از دل باید ستر **وله** فرود آمد و در کشت
 ز خاک و بنفشاند از خاک و بستر پاک **وله** بن خوش
 بستر و زین بر نهاده زیز دانه نیکی دهش کرد یاد **وله**
 بزمود ما رویش از خاک خشک ستر دند و بر و بر کنده
 مشک و تراش انمک معناسنه ده کلور تنه که عجب از
 محمد بیور بیت زلفی که می نهاد سر در قدمش بستر
 بد جا و لم یج و خمش و انکس که نهاد استره بر فوق
 سرش و چون استره سر اندر شکست **سنو** ولایت
 مشهور در و حوام زاده معناسنه ده کلور **بیت**
 فرستاد و گفت از خود مندهند و فرستاده کارا کن
 نام سنده بو معنایه سنده و مخی وینور فتح بین و مخی
 لغندر ابوالفرج روفی بیور بیت ای کوه کش سنده
 که کور سندی و از غول و غنی و از عمل دور شد و سر کوفه
 مار و سوده پر مور سندی و رو کور طلب که از در کور سندی

سپردن پیش ایله ماضی واسم مصدر در سپردن مصدر در
 طایفه من و تسلیم معناسند در ایام ایله بصمتی معناسند
 کلدر که عرض اولی که قطع را اهل کتابت در بیت بسی
 به پدر کرد و فرزند خود به کوه در و دیوار سپرد
 و که چو با شتاب آمد گفت شاه چو نه سپرد چشمت
 راه که گشت غرض اول چشمت که بیت خود سپرد و چشمت
 گزاف زجا به زید و بسپرد محضر بای سالخور چون
 بشامش سپرد و قوت در بیت چلوئی تو از خوابه سالخور
 چشیده بکیمی بس کم و سپرد سپند مودت بوزر که در
 بر کوه سپید در بیت بخون زیان میازا بینده پروتا زیان
 تا بکوه سپند سیاوش کرد کسر کاف و بیکه سیاوش بنا
 اندو که شهر در بیت بهیفت سوی سیاوش کرده بهاه
 سپندار در روز ارد سفد ضم بین ایله هم قدر بینده
 رفیع بخش و نشاط انگیز شهر در بیت زمین تالاب رود
 چون مراست به سفید و این پادشاهی جدا سمند
 فولاد که قوی و غنی و بلیه سیاه و سار کوه صا
 اول بیت نشست از راست از سمند چو در زمین رخنه
 کوهی بلند شتا و ضم بین و فتح و اوله ستود و
 بنا اولی خانه تا بستاندر بعضی صفه بلند و بعضی
 روانی ایله تفسیر سمند در بیت ستا و ندایوان گنجروی
 کار پره چون خانه مانوی اصل ستون آورد در بعضی
 و بسته معنی و تسلیم و بیکدر و آوی خرف ایدو
 شتا و ندی و بنور شد که طیان و سمند در بیت جهان

جای بقایت است آسانه بگذاره بایوان چو بری زنج و بکاخ
 و ستاوند **مع الذاک المجمع**
 ساد ساده و بی نقش معناسند در تجو زاید و ب هموار و بر
 معناسند ده اطلاق اول نور بیت در خانه که کشته نداریم
 بیایند و جمله کشته ساد سیه رود تو را زمین ده بر
 چایدر بیت مباد این بر و بومهارا در روده کلات و سیه
 با کاسه رود سپید مذکور اول سپید در که صاحب
 سپاه و سر لشکر معناسند در بیت زهراب کرد آوریده
 پیام به نزد سپید جهانگیر سام و مجمع البله انداختن
 طبرستان پادشاه اطلاق اول نور مذکور در و علامه
 بخانه ترح با ریخ غنی ده و میمند که سپید ملوک و یکه
 مخصوصه زنده که ملوک روم قیصر و ملوک فرس کسر و ملوک
 عجمه شاه و حاکم غر شارس و ملوک ترک خا و خاقان
 و ملوک هنده رای و ملوک چین و قفقوز مخصوصه سپید
 معروف در قلعه در بیت در نزد که بدنام آن در سپید
 که ایرانیان را بدان ستا میند سپندار مذکور فرس قویده
 آفریننده در و اصطلاح جلاییده آفریننده فضل
 شتا در یاکز سپندار دفعی و بنور بیت سپندار مذ
 پاسبان تو باده خود جای روشن روان تو باد

مع الزار

سار ایکی معناسی دارد در تری راس معناسند چاهسا
 و کوه سار و سبکسار یکی بیت کشتار بیکور ازیردا
 بر دویسته سوی چاهساره و آداة الفضله و مجمع

و گفت مرزا ابراهیم که مؤلف در صحیح عین در نگاشته
 و امکنه مذکوره ده سار مکان و محل معناسند در پیش
 و سار و سکار ده سار مانند و مثل معناسند ثبت شد
 نانی بر کوچک سیاه فوسد که ترکیده صغری و عیدیه و
 وینور و چکر که فوشند بر نوعی چکر که طاعون
 آنکه اولور و صوتی چهار سار سازه تشبیه ایور در
 لغت سی و در تاج فی یوزر بیت ساربت خسارتی
 چار پاره زن و خنده زنان چون نیکان ابر زوزر که
 شانی کله دخی یوزر بیت ورنه فر و اندیشه که در گشت
 مکافاه طاعون علی تعبیه در چکر سارست و کاف تصفیه
 سارک دخی دیورته که شمس خیز یوزر بیت چوم و ضل
 بی سیم و زر که سنده شده چه بانک لکله پیشین چه
 نوز سارک و تین معیایله ده ویدر و سار را ایله
 دخی لغت از شاهانه مخلنده ذکر اولور **سار**
 اولور و بزرگ و هر قبیله نک رئیس و سید و سردار
 معناسند در بیت بد و گفت سالار و مهر تویه سیاه
 رد را در تویه **سالار** بار قاپوچی بلسته معناسند
 بار اذن و دستور معناسند در بیت بسالار بار آنرا
 گفت شاه که بنشین بر در بارگاه کسی را بده بار
 در پیش من زبیکان کمال مردم و خویش من به بگو میز
 دخی دیورته که خاقانی مدح نبوده یوزر بیت اول
 بده میر بار یزدا و آفوشده بر دو کون سلطه **سبیر**
 قالی و ختم معناسند در بیت چو جندی بر آمد برین

سالیان به بد و بالا سبیرش میان **سبیر** فتح بین
 و کبریا و قشت ایله المی بچن در بند و بر قوله بر
 بطاندن قون بر حصه در بیت زهی بر کاشن بودا جرم
 سبیره یکی نیر بیکان او ده سبیره و لغت خوا سانه تا
 حنوف اولوب سیر دخی دیورته که انور بو قطعه
 یوزر **قطعه** از برادر پدرا قول دو بار صده وزیر
 آسمان باز چار کم به زست خورد و زاده نخل دو
 و سه سیره با چنبر مصحف و بنی بروهم بادا حروف
 نام تو چندان حکام توه کایدرون ز صوثر به دود
 دم و مصراع اولده منادر عمر در زیر ابرادر
 عم در و حرف را ایله یوزر و مصراع ناندون عطار
 زیر آینه آسما عبیده عطار در درت ناقص اولوب
 حرف داله عطار قالور و خورد و زاده نخل در
 غسل در زیر نخل دخی هم منو کله اولور و هم اکا قوت
 و ماکل در و چنبر مصحف خنبر در حرف ماکه بش در
 آخینه لاحق اولوب خنبر اولور که قوا نوز در و صوت
 به دو و بیت صور در زیر حرف تاکه درت یوزر با قیط
 اولوب صور قالور تیغ صور اسرافیل دخی دم چنبر
 اول **سور** مرکوب اولف صلا جیتی اول چار پادارت
 و قار و دوه و اشک کبی بیت چو او را بین میازا
 ابا او بیارستور نونده و بوبیده مطلق جیوا و نو
 معناسند در بیت همی بچه را باز دانستور چه در
 مای چه در دشت کور سر رأس و باش و هر سینه نک

طرف اعلا سینه سر و طرف اسفلته پای و بنور تجار زانها
 و غیره بر او زینیه باش و سردار اولنه اطلاق اولنوریت
 می آورد و را مشکرا را بخواند و زیر آن بزرده سر از آنجا
 سر ختم بین ایله پنج بوزه سیدر بیت چو می نیست
 برکن ز سر جام راه خویم که داند سر انجام را سپهر
 موث و سپردن دل فعل ام در ماضی ده شرح اولندی
 بیت برین بندوخ باش و کذر ازین بجزیره است
 مسیر زمین سنار فتح بین و نون ایله دریاده صیغ
 بر در که می او زرنده او تورر بیت چنانم زانده
 به نمکساره که مرگ بود مانده اندر سنار سینه فتح بین
 و یار حطی و سکون نون و ختم جیم ایله آتش پاره ادر
 بیت سینه چو باران زترین چکان و روان ابر بارنده
 بر آن سهر صغ و لغو مفاسد در بیت چو بر شاه ذی
 بکتر دهره بیاورد و فریگی ماده سهر سپندار مذکور
 استفاد یار مذور بیت بهیرفت سور سپاهوش کرد
 بهام سپندار در روزارد سوسمار کلدرد که بیده
 دیور عورتک سهر اولمغیون بر لر بیت دراز که گرفتار
 مردی هزاره بند خور دینشان بجز سوسماره یا کلد
 سوس دخی دیور ته که رود کی بیورر بیت سوس
 ای بکدر اخته نیک در زانرا ساخته سوکوار
 یا صلوه مصیبت زده مفاسد در سوک نام و مصیبت
 بیت بد و گفت پیر که ای شهر یار چه بود
 کشتی چنین سوکوار سور دو کون و عیش و عشرت کرد و بید

عرس دیورر بیت اگر سور و شاد کند دشمنان نه
 بزیم و زتر سست نادانی آنه سوری نشاط و شاد
 مفاسد در ته که کمال اسمعیل بیورر بیت لعلست
 می سور و ساغر کانت جیمت پیاله و شرابش
 جانیت کل سور که کلاب کلیدر بوکا منوبدر
 کل مدینه عیش و عشرت اولمغله اکا نسبت اولندی
 سلمان ساوچی بیورر بیت ز بار دل صبورم گرفته
 کل سوگر زغم مانم گرفته چار تنبه سور که آجر ارجا
 شهر صفر در بوکا منوبدر اول کونده که یوم خوش
 نشاط بخش و فرح انگیز برارده عیش و نوش انگله
 اکا نسبت اولندر و مؤید الفضله سور مانند
 پیکان بر کل لعل رنگ در مهر خسر و بیورر بیت موکه بر
 که ز جان شست امید کلتن سوری بود و برگ بید
 سپار کسر بین و بار فارسی ایله اوج مفاسی و ادر
 بوی صیان دهریدر که انگله بر سوکیلور عریده
 محراث دیورر بیت چو این راه دشوار و این ساز
 زیر پیه اسب خشد سپاره ناله اوزوم صفا جوی
 کرک بقی کنه کبی اولسلا که ایچنه اوزومی قویوب
 ایام ایله باصر لسته که لطیفی بیورر بیت کجا بکدانه
 پرورد دیرنده که زیر پا نکر داند سپاره کرک
 منگنه کبی نشه ایچنده صقیله که اکا چرخشت دیور
 ته که شمس خیز بیورر بیت پراست ساغر لاله زبانه
 صباه ندیده رنج قرا به خورده زغم سپاره ناک

آلات خانه متاع البیت مفاسنه در تنه که فوخی بود
بیت بهانه جوید و بر مال خویش لغت خویش گزین مرا
چه ذخیره و زان مرا چه سپار **سوفار** را و قی کند که
کریشه گیر و اکنه دکنی مفاسنه ده کلور تنه که سوزن
ببور بیت فر سوزنیم شعری اندر بر آن شعر ماند
یکی سوزن سوفار شکسته **سکسار** حریص و طالب دنیا
و بر ولایت اسعیدر **مع الزار**

سین سینه نون امر و اسم مصدر در پنج و غناد مفاسنه
بیت ولیکن ستودان مرا از کریم به آید چو کریم
بکار سینه سکر فتح و کسیرین و سکون کاف فارسی
ایله ولایت بختاند مرغی سحر در **بیت** هم سکری
آن رسم تیر دل که از تیغ او گشت که لاجل
مع التین

سپاس منت مفاسنه در بیت سپاس نهادی
ازین بر سرم که نازنده ام حق این سپرم و شکر
و اتمان مفاسنه ده کلور بیت ز کردار هر کس که
دارم سپاس به بگویم بیزدان نیکی شناس و کطف
و احسان مفاسنه ده کلور تنه که ابو شکور بود **بیت**
ازان پس که بد کرد بگذاشتم به و بر سپاسی
بنگاشتم **سرباس** گز مفاسنه در که باش سمته طوئو
عد و حمل سی انکه دفع اول نور اصله و صفی که
پاس حفظ ایدگی مفاسنه **بیت** دل سرکش از سوز
بود هم کوش پر بانگ سرباس بود **سندروس**

صنولوس دید کلور صمغ در که کهر با یکدیگر بیت
ز مغفروا گشت چو لاسندروس زمین سرب
تیره چو آبنوس **سپس** صکره و بعد مفاسنه گز
سین اول حذف اولنوب پس **بیت** چوین گفت
شیرنگ بنزاد راه که زمان مبر زین **سپس** یاد راه
سپس کسر سین و فتح یا ایله سیستان ولایتی
بیت نه منی زمین سپس جو بخواب سپارم
سپاست با فرسیاب **سرخس** خواسانده به شهر
اصلده خیس و کد مفاسنه در ضحاک ظلمند
بردخیره که بر اولافوا اول شهره بیابا ایکن
و اصل اولد قوه خبر قتل ضحاک ایستد کلر اول
بنا ایدوب سرخس ایله تسبیح ایدو یغنه شهر که ایا
و خیس کذا فی عجایب المخلوقات الفارسیه

مع الشین المجه
سروش فرشته مفاسنه در که چیریل اولد که
غیره بیت بوغان یزدان جسته سروش و ماروی
بنمود در خواب و تن **سکالسی** فتح سین و کاف
عریله سکالیند اسم مصدر در تفکر و اندیشه کرد
مفاسنه **بیت** همی گفت رازیت این را برز
سکالسی همی کرد با خویش دیره و کشتن و سولیک
مفاسنه ده کلور **بیت** که ایدون که فر بد سکالم بدو
ز کیشی بر آید یکی کفیکو **نظامی** دخی بود **بیت**
بعل که سخن سکال با به کل همه سکال لال باشد

وصالی وطن آنک مغفانه ده کلور و یومغنی مشهور
 و غناد و مخالفت مغفانه ده کلور تنه که سدر بیدر
 بیت اگر افتد بزرگسمن کاره چه پاک از زر برزم
 من بخواره و کر و زری سکا لوز و رمنده بنده شیم
 از ازوز از گزند سیاهوش بر و اولیه و ایکی و
 ایله ده لغندر کیگوس او غلندر و الیه که شیز
 نسلندر طوس ایله کیوشکاره و اردقه ده که کوفه
 کیگوسه کنور دیلر سیاهوش اندخ حاصل اولدی
 اوکی آنه سی سودابه کندینه عاشق اولوب و جمله
 کندینه رام اولمچج آتسه یا قمنی استدر سیاهوش
 خبردار اولوب افرا سیاه قاجدی اکا اغازو
 اگر ام ایدوب فزیکسن نام قونی اکا ویرد اندن
 کینخسره حامل ایکن برادری کیشیز اغوا سیله
 قتل اولندی ایران به بو خبر کلد که رستم ابابکی
 اولمغه اوکی آنه سن قتل ایدوب توران منیه
 عساکر بیشمار ایله واردی افرا سیاه سطوته
 باب کتور میوب قاجدر ایرانلر بیک فرسخ یره
 اردینه واروب قتل عام ایدوب جمله ولایه
 خواب اندیلر سیاهوش فتح و او ایله سیاهوش ملنظند
 لغندر بیت جهاندار نامش سیاهوش کرد
 برو چرخ گردنده را بخش کرد سیاه پوش معون
 و چاوش مغفانه ده کلور قومیده لون سیاه
 مهیب اولمچچون تیا بلری سیاه ایدی بیت

بنزدیک شیر درنده داد خواه که او بد سینه پوش درگاه
 شاه **مع الفین المعجیه**
 سینه ما ایله ده لغندر تنه که ذکر اولندر طوغنی و شیم
 بیت یکی بودم دانه باکرز و سینه هم کار و کفار و
 کوش سینه و طکانغ بات مغفانه ده کلور تنه که
 منو چهری بیدر بیت نو کفتی کرسینه کوه سینی
 فرود آرد همی اجار صدم **مع الفار**
 سقفت ضمتن ایله نصار مفت سیدر لفظ و بیدر
 بیت سقفت کفت کین نیست کار کران که پیش از تو
 بودند چند سران **مع الکاف الفار**
 سوک ماتم و مصیبت مغفانه در بیت بسو سیاهوش
 سیه پوشد آب کند چرخ نقرین برا فراسیاب
 سینه قلنجی و صاقلی کوسه مغفانه ده کلور سترک
 بزرگ و عظیم و قوی مغفانه در بیت بیارای چنین
 کفت کاه زخم کرک بندخ بستمیر و دسترک و لوج
 و معاند مغفانه ده کلور بیت ستوده بود و خود
 و بزرگ که آزادم در نیاستد سترک و شها منلو غنا
 کلور که کسه به رام اولیه صعب المراس اوله بیت
 از و شاد شد شهر بار بزرگ چنین کفت کار نامدار
 بزرگ سنگ معون مجاز از زانت و وفار مغفانه
 کلور بیت همی از ستایش به آید درنگ که پیروز
 با ستد خداوند سنگ سیرنگ کسر سینی ایله سیمرخ
 قوتیدر که عریده غنقا دینور بیت از انجا یکبارز

نموده که نزدیک در بای سیرنگ بوده خیال دخی
 بود ریت جو خیال ندیدم از رخ توه جو حکایت بدم
 از سیرنگ **معالم**
 سام جد رستم در فریدلو عصر نده جهان پهلوان ابدی
 مدار ملکی و عماد دولتی ایگد ولایت نیمروز و زابلستان
 و جمله هندوستان اقطاعی ایگد **سام** آت رختی در
 بیت ز اسبان نازر بلنکینه زین برین و ستان
 نشاندن نکلین و خوف تا ایله سام دخی وینوریت
 نگو رتک ایگد باسیم و زره که با سامها در نستانده
 سلم فرید و نک بویک او غلبه کرد فراتون اقصا موت
 زمین دگ حصه سی ایگد سهم خوف و قورقو معاشه
 سه خاک بوندن مرکب در بیت بگویم بکا فدل خاره سنگ
 بدزد ازین سهم چوم پلنگ **سیام** ماوراءالنهر ده
 شهرینه قریب رطاعه رقتع خواسانه سحر ایله آنده
 اولک چایده آکر کوستر مشدر ماه اسما غایب اولد قوه
 درت شهره بر تو صارکد **بیت** نه ماه سیام و نه ماه
 که این چون علامت و آن چون ردک بعوه نعل
 طریقی ایله ماه سیام اول ناحیه اسمی اولگد ننه که بویه
بیت سورمه سیام رفت کورد ز کورد سیه را پور
 برادر سپرده مجاوره علامه سیه خسته دخی نسبت
 اول نور ننه که ملا جامی بود ریت سه روز آن ماه در
 بود ماستب و چوماه نخب اندر چاه نخبه گاه
 اولور ایگینه ده نسبت اول نور ننه که شمس خری

بیت کر مقتع بر آوردید می از چه نخب و زکوه سیام
 بنامید زرار روتش توه در دمی صد هزار بدر تمام
 بوگاماه سیام و ماه کاشغور و ماه کس و ماه نخب
 و ماه موزور و ماه مقتع دینور و مقتع صیفه و منلو
 اوزره اسمی عطا فراسانده ووشهر نند در خلانت
 مهدی عبا سیده ماوراءالنهر ده نواحی سفد و
 ایلاق ده ظهیر ایدوب اعتقاد در حلول و تاسخ
 اولمغه اذکار الوهیت ایگد علم سحر و نیرجات
 مبارک اولمغه قومی اکا اتباع ایدوب عباد ایگد
 واعلا کلمه سینه جانکین فدائیکر اول در تیل
 بو منول اوزره شوکی کوندن کونه منرا اید اولی
 سینه سنین و مائین ده مهدر عباسی از ال سینه
 غریمت ایدوب نیچه مدت محاربه دغ صکر مغلوب
 اولدوغن محقق ایدیکجک قتل فایندوب کنیزی
 ایچنه القا ایدوب ایچنده اریکد و بر اثر قالمدی
 چهره ناپاک غایت ایله قبیح و یک چشم اولمغه قناع
 ایله ستر ایدرایکد و لهذا مقتع ایله نسیمه اولدی
سپهرم کسرین و فتح باور فارسی ایله بر پهلوان
 نورانی در **بیت** سپهرم بدو بارمان پیشترو
 خبر بدو یستان ز سالار نوسم ضم سین و تستدینا
 ایله تخفیفی دخی جایز در آتک و قاترک و اشک
 طرنا خدر که عبیده حافر دینوریت ز ستم ستور
 دران پس دشت زمین شش شد و اسما گشت

مع النون

ساربان شتریان معناسند در بیت زور شاد دل
یا یکی کار و کام بد انسان که نشاند ساربان
سامان صلاح و انتظام و عقل و سرحد معناسند
و کسب بهرام جوین دن بر کسند اسبید ز اولادند
طوق کسند ظلمت را برین بنای عصرند ما و را از آنند
پادشاه اولاد ساربانان دیمک ایلک مشهور و مشهور
سلطنت اندوز سلطه محمود سبکدین غنویه منتقل و
ستود آتش پرست کورخانه سید بیت ز بهر سودا
کاخ بلند بگردند بالا روده کنند سان رسم و قانون
و طرز و سلوب معناسند ده کلور بیت بر انسان که
رستم ای نام برده ز خویشان نزدیک صد بر سرده
وله ندارد جهان بر یکی سان شکب و فراز است
پیش از پس هر شیب و آداة تشبیه و خی کلور
نه که دقیقه یور بیت خورشید تیغ تیز از آب میدهد
مهرج نوک نیزه تو لک می کند سا سان ابن بهمن
ابن اسفندیار در بهمن کند قزین نکاح اید و سلطنت
ولی عهد اتو که سا سا عار و ناموسند و همیشه
سیاستی خوفنون قاجوب بر بوک در ویشتر ایلک
سیاحت اختیار ایلک سا لک جمع سال در خط قیاس
بیت چنین با برآمد بر و سالیکه همی افت از شاه فرکی
شمکال توران زمین ده بر سر در رستم حاکمی نگ
قزین نکاح ایلک الوب سرب اندر حاصل اولوی اول

شهر حال رام هر فردیمک ایلک مشهور و در بیت غمی گشت
چون بارگی را نیافت و سر اسبید سور سمنگ شتافت
سوزبان کسر ترا ایلک ایکی معناسی و اردر بر سر پایه
و سود و منفعت معناسند در بیت که بردند تاج
از ایرانیاه و دهر بار جاجملکی سوزبان و له چنین
نامد کبود زربانه از آن کر که چهران به سوزبان و تاج
راز و مانع الضمیر معناسند و کر که عبد الرزاق محمد
بیت بدان جهت که منم محرم سخن بچک و نهفته نیست
ز منم بیچ سوزبان سخن و او علی کمال سمعیل و خدیو
بیت قلم دوزبانست و کاغذ دور و نه باستانم
درین سوزبان سخن فتح بین طرتم و وزن ایلک
معناسند در بیت هم کج ارجاسب در باز کرد و بقا
درم سخن آغاز کرد سر غین ضم ایلک بویوز دین او
بر نوع صور نادر که جنکه استیلا اول نور بیت بر آمد
خوشتیدن کره نای و دم ناز سر غین و هند در ای
سراییدن اوج معناس و اردر بر ترقی و ازل می
معناسند کرک آورده کرک قوشده اول سلب بیت
هما نگاه طنبور بر بوکرفت و سرایدن از کام دل
در گرفت و نای کفتن و سولیمک معناسند در
چو مهر سراید سخن سخنة به ز کفار بد کام پر دخته
نالت اشکم و شنبودن معناسند بومع شهنایه
چو قور بیت تمن بد و کفت منم بده ام سخن هر چه
کو به سراینده ام و سراینده با شید و بسیار بوس

بکفارا و بر نهاده دو کوش سپردن ضمیمه ایله طبرستان
 و تسلیم ایلمک در وایاغ ایله بعضی معناسده کلو
 صیفه و ماضیده شرح اولندر **سکالید** سکالشی ده شرح
 اولندر **ستان** سندن کلمه سندن فعل امر در آل معنا
 و ظرف زمان ایله مکان بنیده ظرف مشترک دفع
 کلو رماستان و کلمه ای که و چاقون معناسده
 کلو که ارفه او سته یا تمقدرت که انور بر **بیت**
 از زلزله حمله چنان خاکه بچینیده که نم نشناستونکون
 و ستاز **ایستان** رستم زال ولایتی بر عظیم ایلمک
 حد و دوا ساندن یا با میا سهرینه در غور و لبست و زنج
 اکا تا بعد **بیت** نو که در و رارستم دایستان و کونه
 خوی بود در سیستان **سهمکن** کسر کاف فارسی ایله
 اکثر سهمکن دینو قورقچ و مهلو معناسده در قورقور
 ننه که ذکر اولندر **بیت** بنزدیک رود که سنگش کشن
 ز کایه بدید اندر و سهمکن سری ضم بین ایله صغری
 و کفل در که ترکیده اوجه دینور **بیت** یکی خشت زرد
 بر سرین قباد که بنو کمر گاه او برکت و سچیدن
 غم و شروع ایلمک معناسده در بیج بوندن
 ما خود در و شرح اولندر **بیت** از از ره بیامد سوا
 رفت ره سیستازا بیچید گفت مع الواد
 سا و خراج در و باز باج در **بیت** کون سا و بون
 و باز گران کوکان از از مرز چند سر که واکه
 اغندن ساقط اول براده معناسده کلو رطبی

بیور **بیت** کرم که بگیری از جهان سا و با خود
 ز فقه سا و و سا ویدن فعل امر و اسم مصدر
 کلو سا وید و ساید که سور مک و در پل ملک از یک
 و سخن ایلمک معناسده کلو **بیت** و ضمیمه ایله بون
 معناسده در **بیت** بسا کوزنان بسر بر سر که هم زم
 شیران کند آرزو **مع الهاء**
سجده بر دیو مازندران در **بیت** ز دیو که پیش اندر
 سجده بوده که جا در دلس زین سخن رنجه بوده و بر
 طوتمی اچون اولن آلت در سجیدن دن ما خود
 سجیدن طرتمق و وزن ایلمک معناسده در **بیت** خود
 و جازای سجده در اندیشه سجده کی کجدا و سته
 یور غون و عاجز معناسده در **بیت** بجستن که قیم به
 دشت و کوه که از ما ختن شد نو ندیم سته
 ضمیمه ایله سته دن محققدر **بیت** سه دیگر سخن
 راند از مفتوح که گفته سته آدم اندر **بیت** ستمینه
 کسر بین و فتح ما و سکون نوز ایله قور و شدیدی
 معناسده در **بیت** زایرانیا بدتم کینه خواهه دلیر
 و ستمینه هر رزم گاهه اصل معناسده کابوس معناسده
 که او یقوده اغر باصر آتیه فارسیده دیور که مردم
 در خواب فرو گیرد ایله تفسیر تمسک در قهر خسر و بیور
بیت حور بستمینه داد تو که لولو بوجل نهاد تو
سرخه ضم ایله افراسیاب که بر او غلبه فرماز این سم
 آتیه جنگده سپر ایدوب افراسیاب سیا و بوغ کلو

کبی آنی بوغلدی **بیت** ز کند آوران سرخه را پیش
 خوانده ز رستم سخنها فراوان سبد کوه تو را زین
 بر کوه در کچهر و برادی فرود آمد و غنی قلعه که اسمی
 او سنده ای **بیت** هم پاک سور سبد کون برده بند
 اندر و دور از انبوه برد سیه معروف و بر آت سید
بیت سپید سیه را با لید موی پرویال پیسود
 و بستر در و سوخته مهر و خسر و پر و زک خراب مانده
 بر سید **بیت** در کج کس خواند سوخته که از آن کج
 کتور فروخته قاقو مغاسنه ده کلور که یا نمش
 اول سدر بور **بیت** فنا د آتش صبح در سوخته
 یکدم چنان شد آفر و خسته سالخوده جوق لثامش
 پر و فروت مغاسنه در کانه کثرت سین آن اکل
 ایلمش **بیت** در خنای بسیار د آب روان همی ستر
 دل سالخورده جوق سخته ملوتمش و موز و مغاسنه
 اسم مفعول در ماضی و مصدر مترج اولند **بیت**
 چو مهر سراید سخن سخته به ز کفتار بد کام پر و خسته
 سده فتح نین ایله مجوسده بر عید در وسط شهر
 شتا اولان بهمن ماهک اوخی کونده اولور **بیت**
 یکی جشن کرد آن شب و باد خورده سده نام آن جشن
 فخرده کورده و لیا را بد آن فال و جشن سده
 بهمن فر و بز و هم تشکده و لیا سده آتشی
 بر فروخت بروغار و خاشاک چند بسوخت
 سدیق موید رمدی صاد ایله غلطدر سید ایله

تخصیصه دین مگر کبر رسد یوز در حال صا د ایله یارلور
 و چه نسیمه بود که کیومرنگ یوز اولاد اولد و کوی
 اناته تزویج ایدوب اول کونده نیران کیشه احوال
 اولد مجوس اول کون عید تخا ذایله **سپیده**
 سپید ایله نام تخصیصه دین مگر کبر رسد یوز در که ز کیده
 دینور **بیت** سپیده چو از کوه سر برد مید سید از دا
 نیر متب نابیده و اسفیداج مغاسنه ده کلور و آن
 موید رسته که میر خسر و یوز **بیت** پس عود ک کشته
 سنده از سپیده سیاه رنگ سنده و بیاض مغاسنه
 کلور بریده که مغاسنی ایله ذکر اولنه کوزک چشمه
 سپیده چشم و سوادنه سیاه در نور و بیضه نک چشمه
 سپیده و صار و سنده زرده دینور تکه که سلما طلوع
 صبحه یوز **بیت** گرفت آفاق یکسر سپیده
 عیان شد زرده خور در سپیده ساوه مهر و کاموش
 کستان اقر با سندن بر پهلوان اسفید رستم آن قتل
 ایله سودا به پادشاه بهمن قزیدر که کیکاوش منکوت
 سیاه و نه عاشق اولد سیاه دش کارام اولموب
 خوفن افراسیاب کندر **ستاره** مهر و علم و سجا
 مغاسنه ده کلور **بیت** پسر بر پدر بهی را و حبت
 ستاره بهی داغ ماه حبت و سده ایله تاره دین مگر
 اول ساز مغاسنه ده کلور که افوج نی اوله تکه
 خانان یوز **بیت** که ولادتش ارواح خوانده کوه
 سوره ستاره بست ستاره سماع کرد سما اکثر

دینور که نظامی بیور ربیت ستاره زنگ بر آورده بک
سرو و سرود نو آیین سراز صد در و و زدک ی
او یوتن دخی بر او یون در بیا فغان بیور ربیت
دو اسبه رخ بهم آورده بر بیا غور ستاره یازی
کردون مکر نمیدانند زدک پدر او یون سلمانک بود
مجموعه ربیت فار در عقل مانده خصمی کم زیاده
در معرفت ستاره مقید بشد دست کوراه خانه
وحکایت مکن طویل با آنکه ده هزار کش چون تو
چاکرست منصوبه چیل نتوان باخت باکس با آنکه
کعبین سپهرش منته است اول فار که کافر بود
نمانی زیاد تا کث ستاره رابع خانگیر خامس طویل
حالا طویل دینور ستادس ده هزار سابع منصوبه
و کعبین ایکی زار در که تخته او زرینه آتزل سر خاره
برالتون اکنه در که زکیده اکا صحنی دینور قاریل
آنی چلک او زرینه زینت بجون صبحر کربیت دورخ
بهر خاره آراسته دوستان چو دینار پیراسته
وقار بیک بش بر من بر قشاعی سید را نخل باقی
قاسر لسته کمال اسمعیل بیور ربیت دختران طرم
در نماشاگاه عوض جز پنج انگشت خم بر وفق سر
سر خاره نیست سوسه بر قوت در که لغزای چوک
ایدر بیت نیاید بکار خراین ساز جنگ کجا سوسه
سجده بچنگ پلنگ سکالیده فعل ماضی ز فکر المی
مفاسنه در سکا لشد ده شرح اولتد بیت سپاهی

ز گردان کوچ و بلوچ سکالیده جنگ و بر آورده خوج
ساره سنین مجملیده لغندر رچار شغندر که ز نای هندو
بر او جنی بلده بغلیوب و بر او جنی باشکریه را غور
بیت زمر ساره هندوی بر گرفت برهنه سرودت
بر سر گرفت سفته سفتن دخی اسم مفعول و لغزش مفاسنه
سفته کوش حلقه کبوش مفاسنه عبید بقید نظامی بیور
بیت سفته کوشی چو در تا سفته در فو و سی بهای
چاکر کفته فیضی دخی بیور ربیت باغ از نقش کلور
در با سختش ز سفته کوشان و بش مفاسی دخی و آ
تری کوپ حلقه سیدر که قولاعه کچر هر نه دخی اولور
نمانی او جی سوار و کسکین پیکان مفاسنه ده کلور
نظامی بیور ربیت تیر از جعبه سفته پیکان جنت
در زه آورده در کشید درست سفته بر سفت کور
و تیر نشست سفت و از هر دو سفت بیرو جنت
تالت او موز مفاسنه در که عبیده کتف دینور مانیر
دخی لغندر تته که نظامی بیور ربیت سفته فارغ از کویه
کوش که کودنی ایمن از کماره کوش رابع بریدن
بریده ارسا اوتان نشنه در کرک بضاعت اوله
تته که خاقانی بیور ربیت باد از سر پیکانت سفته دل
بد خوا مان و وز نام نگو سفته در بار تو عالم راه سنج
دخی بیور ربیت ز مردم دایما سوی سما واه دعار دوت
سفته باشد کرک بدیه اولسک تته که انور بیور ربیت
ولیکن چو او بر سر کنج باشد چنین سفته خوار و آ

نماید **وله** درخشم تو غورهای رحمت • در زخم تو
سفتهای مرهم • خامس سخن تو و طرزه سوز در که
بازده اختراع اولت من اولت که انور بود **ربیت**
از عقبتش بکد و رسم آه سفته شده در جهان جیفه

مع الباء

ساری آمل شهر نه فریب بر شهر **ربیت** بنمود
تا بسار بر بند • بقل و بمسار و خوار بر بند • چو در
سوی کینه بستافتند • بار سران آگهی یافتند •
صغری قوتی مفاسنه ده کلور تا نزدخی لغذر
یا سار دخی لغذر تته که ذکر اولندر خاقان بود
بیت سار کفنا که هست هر روز پای لنگ •

لاله از و به که کرد دست بدست انقلاب **سوی** که
طوغری و مستقیم مفاسنه در و سر و سر اول
ایکی مستقیم شاهی اوله و سر و آزاد اول سر و در
بر شاخ بلند اوله و سر و ناز اول سر و در که دالری
در طرزه مائل اوله **باب التین المبحه مع الف**

شفا فیه تین و غین ایله شکاکات ایله ده لغذر
قوبور و تیردان در **بیت** بیفکند رسم شفا و کما •
فر و ماند خیره از لیسای گیاه **مع الباء**

شاداب صوبه فائش بازه و تر معاسنه **بیت**
همانا بر آمد یکی با و سخت • که بنکست شاداب شاخ
درخت **وله** تو کفنی هم دشت سهراب بود •
بسان یکی سبز شاداب بود **سید سب سید** ایله اسب

مر کبدر رسد کوشند را سب ایله ترکیب و لیج الف
اولک بر قیاح که سیمدر جمله لک کتاب او غلی در
بیت پس آزاده سید سب فرزند شاه • بکینش کند تیز
اسب سیاه **شباب** فچی نک آت چالدر قری لضمه سید
بیت خداوند خانه بوید سخت • بیا و بخت آت **شباب**
شاه از درخت • سلاطین و اکابر رسته سنی جواهر
طوقور رسته که بویتده واقعد **بیت** یکی شوشه ز زبیم
اندرست • دوشیش ز خوشاب و از کوهرست • عیده
فتح شین ایله مستعده و آمثال مولدین ده عاقبتی
الدهر بشین و آبن الورد طریق توری ایله بویدر
سخر مخ کان مرد و واجب فقه • ردتی الغید بعین
الرأس والقیه شایا مقام عاقبتی الدهر بشین
آتش مفاسنه ده کلور نیت دخی مخفقد کسره جهه لایله

مع التاء

شست بش معناسی وار در بر التمش در شین معناسه
صا و ایله غلط مشهور قبیلند در **بیت** کمندر بفرایست
خم • خم اندر خم و روی کرده دژم • نانی آوی کر لکده
بر مقدن آوی ایله کریشه ملا مس اولای در **بیت** چو و از
کمان نیز بکشد شست • بر رسم و رخس جنگی بخت •
نات با لای اوله سید را کور با سکی دم در سوزنی بود
بیت چاکام و مرادش ز ماه ناماهی • چاکام حاید او
چون چاکام مای شست • زلف و لبر و کاتشیه اولنور
خم زلف معناسه دکلور تته که تو هم اولک سوزنی بود

بیت زشت زلف کمان ابروان و تیر قدامه نماند
 بهره و خط و نصیب تیر مرا آید نشسته فضا و معنای
 نه که شمس خرمی بیور **بیت** چو فضا دل رک جا خوش
 فلک بکشد از آن زهراب خوشست عاقبت نشسته دل
 مختصر در او نور کوه معنای اکثر کسرتین ایله در تیر خور
 بیور **بیت** که چه پدر بر سر تخت کشید شست و فرود
 آمد و پیشش دوید شکفت کسرتین و کاف عربیله اسم
 مصدر در عجب معنای کاف فارسی ایله و دید **بیت**
 زاکر فرید نیاید شکفت و از خود اندازه باید کرد
 شکفتن کسرتین ایله مصدر دیدر عجب معنای معنای مستقبلا
 فایده تبدیل اولنوب قبله بر یا زیاده ایدر لشکبند
 و شکبند و دیور شکفتن ضمیمه ایله آچلم و تفتح معنای
 شکوفه بوندن ما خود در مستقبلا تنده بر او فریادید
 شکوفد و شکوفنده دیور شکفتن دخی بو معنای در
 نه که اسکد بیور **بیت** چون این اکلی نزد بایش کشید
 کل شاو اندر دلت بشکفد شکفتن دخی بو معنای
 نه که سنای بیور **بیت** هیچ عقلش بزرگی نوز یافت
 هیچ جانی بصیر از و نشکفت **بیت** فتح بین و
 با و عربیله چو کن و کریم القفا معنای در **بیت**
 زما در برادی بیدار زشت و بگردارنا خوش بماند

شبست

مع الحیم

شکج بولکم و قورم معنای در مار شخ معنای
 کلور نه که از رخ بیور **بیت** هلاک دشمن او را زبند

و از بلغار شکج و افعی و وید بجای رخ و خدنگ
 تیار که علقه معنای ده کلور فاما شکج فتح بین ممل
 و صتم کاف عربیله و مان معنای در سجدینک بوشند
 واقع اولوب تحریف اولنمقله بو محله ضبط اولن
بیت نشسته رادل بخدا آب کاه کوزه بکشته بران

شکج مع الحای

شاخ مع و مجازا قول و بازو معنای ده کلور **بیت**
 نکه کرد رسم بدان سرفرازه بدان شاخ و یال و کب
 دراز و آوزون پیاله معنای ده کلور نه که منصو
 شیرازی بیور **بیت** فاده در سرش از باده شیشه
 خماره بعزم غیش صبحی نهاده برکت شاخ و برتن
 و چاک معنای ده کلور نه که ملار و م بیور **بیت**
 کانه زمین و آسمان بس فراخ کرد از تنگی دلم را شاخ
 شاخ شخ فتح ایله بایر بر در که سخت اوله و اکس و آو
 و انج آنده بتمیه **بیت** هم ریک تفتست باغا و شخ
 برونگد و مرغ و مار و ملخ تشدید خایله ده کلور
بیت کستوش بختی سرازتن جدا و بختی که هرگز
 زوید کیه طاع و پی سی معنای ده کلور نه که نور
 بیور **بیت** زانجا زمین غم بجایه تور سده چوبیل
 و سنگ که آید به پستی از سر شخ شوخ کیر لودر و بیه
 ذو و سنج دیور **بیت** بدان جامه شوخ زدی بخت
 بیفاد و گفت ارش نه بخت و مشهور و متعار کیر
 و دلتش معنای در نه که میر خسر و بیور **بیت**

اگر شوخ بر جامه مز بود چه باشد دلم از طبع مستی که
 مجازا به سرم و به چایا مقاسنه ده کلو ریت جهانجوی
 گفتن که اگر شوخ گاه زمر هر چه بینی تو فردا بگوی
 شکوخت و شکون و فلک زده مقاسنه در بیت بدفت
 پر ساد و شکوخت به سر برهیز و سناخ و کلوخت و شکوخت
 ما خود در شکوخت سوخت و لوتیدن مقاسنه در
 شمس خیز بوز ریت ظلم از نسیب ناه جهان سخت میدود
 کاندر عدم نهاد شکوخته از کلوخت مع الدال
 شاد و دور و شایور و یار عطی ایله و شاه و درد و ایله ده
 لغت در دوشمه در کلیم و قالی کبی بیت جهاندار بر شاد و دور
 بزرگ و نشسته همی بیکوش پیش و کرک و خسر و پر و کرک
 خواجه نمانه سندن بر خیزه اسبدر ریت و کرانکه بد شاد و دور
 بزرگ که خوان نامش کوان شرک و آراغی مقاسنه ده
 کلو که عوبیده دله دیورته که لبی بیور ریت دل کشت
 از علامت خط امید واره چون بزرگ که میشو از شاد
 شاد و پروز مشرق دخی بیور ریت بخط و آه لب دندان
 بنکر که همواره مراد دارند در تاب و یکی همچون برن و رنج
 خور سید و یکی چون شایور و از دور مهتاب

مع الدال المنجمه

شبنم شبنم مقاسنه لغت ریت هان روزه پاک شبنم
 زهر بر ریتیدن از دی شاید شایستن و نه فعل مستقبله
 بر استور و لایح اولو مقاسنه و مقام قلنده احتمال
 و اردیجک یوده که عوبیده قد یکون صیفه سی ایله الیور

مجازا استعمال اولور تته که سعد بیور ریت هر بیت
 محان هر که غایت و نایب که پلنگ غنچه باشد
 سعاد کنیز دن و چار بدن رستم برادریدر که رستمی
 چاه اچکنده هلاک ایله شبنمید بر خوش رایجی ای صفا
 کل در بیت بدادش سه چام دما دم نبیده رخسار کشت
 همچون کل شبنمید سید کسر ایله آفتاب و کونش در بیت
 بیوسید روی هوا را به تیره رخ شبنم نایب شده چون

مع الراز

شاکار اوج تشریفش در که حکاک اوله اصل شاکار
 بیت کما هی نوارم بهانه نبی و چو شاکر و شاکار خندیم
 دی شیکر صباح و بامداد مقاسنه در بیت بشیکر
 چون بر دیدم آفتاب و سر ناهارم در آمدن خواب
 سیار کسر ایله اکس ایچون بر در ایله سوکملک و شوق
 بیت چو این راه و ستار و این کوه ساره بزرگ سب
 مخ شد سب ساره تو بیتده بین مملک و بایر فارسی ایله
 مر و در نته که ذکر اولند رشت یار فتح شین و سکون ذال
 معجمین و یار عطی ایله سوکملش بر در و تخم اچکنده
 صاچلمش اوله و شکار نون و کاف ایله ده لغت در
 و شکار و دخی لغت ریتش خیز بیور ریت زمین خاطر
 کردم سیار و تخم ثبات و دران نکلندم تا خود چه آید
 از شکاره شکاریدن او کوز ایله بر سوکملک در
 شیار یک مثله شیبور کسر شین و ضم بایر عوبیده بر نون
 جنگ بوریسی در بیت بستند بر بیل رو مینه غم

دیدند شبور با کادوم شاپور اصلی شاه پور در
 شزاده مغاسنه بر قاج پادشاه اسمیدر بر اشکانیا
 شاپور این اشکان این دارادر برادر اشک و جنگ
 آتی بیل پادشاه او گد روی را ایله جنگ اید و سبدر
 آله و غی خرابی و امول جمعی کیر و آله و بر ساسانی
 شاپور این اردو شیر با کادور او تو ز بیل پادشاه و گد
 و بر شاپور ذوالاکتاف بن هر فرین زنی در لونی
 ساسانیان و ذراع اب بادیه نسیس لره غضب اید و
 پادشاه این ملک ایگد و فنده بر اعزای کورسه فولدین
 بر ندخ چیتوب صالحیور و انکچون ذوالاکتاف ایگد
 مشهور او لدر بنش بیل پادشاه او گد و بر شاپور
 شاپور ذوالاکتاف در بنش بیل پادشاه اولدی
 شمر فحشین ایله حوض و کول در که عبیده بر که وغیر
 دیو ریت زنی پر زغولان نهی از شمر در و بر یک
 و از دی نیای کدر شهر یور فرس قدیمده سادس
 سته در و تاریخ جلالت ده آخر شهر صیدر بیت
 و شهر یورت باد پیر و زکرم بنام بزکی و فرود هنر
 و هر ایک در دخی کون در بیت بشهر یور بهی از
 جهاندار دارا ببار داده حذف و او یله شهر
 دخی لغت رتد که سرف الدین شیر از یور ریت بشهر
 سهیل آمد بدیده ای باندنه همچون جهه یاره معنی
 نامه مثال لیب یور ریت چو در روز شهر آید بشهر
 ز ساد شهر را داد بهر شهر و اردوه یو کید را صلی

بیت نذرین و سیمین شتر و ارسیه طبریا و ازجا
 پارسه **مع الزائر**
 شیر کسر ایله آهوش در بیت ز دیا و فر چار صحت
 نیزه هم تخنها کرده از چوب نیزه و آند اولایا
 اطلاق اولور بیت چوبانغ نزدیک سدر یوتیز
 بزه بر نهاد خنینه نیزه زیلا خدکی بزد بر سرین
 که بر دخت بر مارک و مغوشش شبدر ز قوه باغ
 آند بیت م در ستم و اسب شبدر و تیغ و نیارد
 بر و سایه کستر دمیغ و شیرین آتی اسمیدر که خشر
 باغشکه نظامی یور ریت چو پرور این سخن بشید
 و سدنیزه بخت از جا دست بر نیت شبدر و علم
 موسیقیده بر پرده و لحن در بار بد اخراجی نظامی
 یور ریت هر آن شب کو کوفی راه شبدر و سدن
 جمله آفاق بختیزه و بر شهر سمیدر مجر بیلانی یور
 بیت از در شبدر با بحد بچاراه از پس خون غدار
 گرفته **مع التین**

شماس لفظ عبیدر ملت نصارا ده معیم و مؤدل
 پای سنده در و آداة الفضلا ده شماس واضح
 آفتاب پرستانه در بیت پرستار و با فر و برزکی
 بزنا شماس بسته **مع التین المبحه**
 شاه ریش بیوک ارشون و یگد ر شاه بزرگ معانه
 یا خود پادشاه مغاسنه در و ریش ارشون و محقق
 ارشون و ذراع مغاسنه و عند بعض بنی ارشون

مفاسنه در بیت زین تا سر تیغ بالای او و چو صد
شاه ریش بود پنهانی او شمشادش بر مبارز تورانی
قازان آنی هلا ایگر سید و تن کسرا یله بر سه سالار
ایران در بیت و را گردنید و تن دارد بیای
که کوی بی اندر آرد زجا **مع العین** یکی
سراع سالیبا و چادر مفاسنه در اصله عربید یکی
مفاسنه در بیت سراع یزد زود و نهاده تخت
بدان تخت شد هر که بد نیکخت **مع العین** المعجم
شیخ ضم ایله صغر بوینوزیدر بیت شیخ کاو و دنیال
کر که بدست و بکوپال سر هر دورا کرد پست

مع الفاء

شکوف فتح شبنم و سکون نون و فتح دال ایله
طبل و دهل مفاسنه در بیت بیره یزد و شکوف
و نارون و سوی جنگ دشمن نهادند **شکوف**
زنجیر دید کله بویه در بیت چو مار یک شد چشمها ستان
ز کرده ببارید شکوف بر لا جورد **مع الکاف**
شولک ضم شین و فتح لام ایله قره بوزآت در بیت
بزر اندر و تن یکی شولکی که یاید چنین از هزارند
وله بیفاد از شولک خوب رنگ و رفت و بر دایت
هنگام جنگ **مع الهمزة الفارسی**

شبا هنگ ابرته یلدر زکار و اقرا مفاسنه که عیده
طریق دیور حقیقه بر یک زدر که عیده شهر دیور
بیت چو یک نیمه از تیره شب در گذشت شبا هنگ

بر چرخ گردان بکشت و کیچه و قتی و شباهنگاه مفاسنه
کله رشت که نظامی بپور بیت شبا هنگ چون بوزد آرد
دوده بر آهنگ شب مرغ و ستان نمون شرنک زهر و خل
بیت نهامست او را نه نیز ست تنگ و مرا انگین
و بود آن شرنک شنگ مطبوع و شیرین و شکا مجبور
بیت توی شنگ و بال و پنهات خوب و در و کوچ
مایا و مروب اصل مفاسنه حامی و راهزن و طرا
مفاسنه در غنچه بپور بیت چه زنی طعنه که با خیر
چیز نومه که توی چیز و توی مسخره و با شنگ
و آداة الفضلاده سرداغاجی و مکابره مفاسنه
مذکور در و تحفه الایجابده تخم ایچول اولای خیار
مذکور در و لغت و فائیده خرطوم قبل مفاسنه

مع اللام

شیل کسرا یله بونوع هنر چه و نیزه در بیت
هنگام تخت زرین و زرین سپهر و با خود و خفتان و تل
و تبر **مع المیم**

شام اختام و مغرب و قتی در بیت یکی مرغ دارد
پریشان بکلام و نیتن بیام این بود آخ بشام
شجم فتح شین و جیم و بیکه سرهای تحت مفاسنه
بیت سپاهی که نور و زرد آوریده شجاش بکیم

مع النون

شمارک شهر ستان مفاسنه در بیت بر آرم یکی شادان
فراخ و اولاد و اندر ابوا و کاخ و قلعه و قبه مفاسنه

کلور بیت از ایشان یکی شارسان ساخته سرش را
 به پروین را خوانم شین کسر ایله پیسته در که دو دیک کی
 بر نشسته در او شا فکر قولتور عظیم شطاطه سی وارد و گنگو
 دو کج معناسنه ده کلور که چو بانگر و غیره قولتور **بیت**
 بزرگان که از کوه قافیت آمدند ابایزه و شین و لایق
 یعنی یوز اقلی ایله کلوب عظمت و طمطراق و کذا
 ایله و شکرینه زور و صقل ویره رک کلدیل و شش
 فعل امر دخی کلور را و را را التهر لغتد رشده ملار روم
 بیت کویدار بنده بر و بر صدر شین من بکیرم گفتن چون
 بنده کهن و لایق در یاد خشکی میروده او بهر خانه
 میدوده بنشسته نشسته معناسنه ملار روم **بیت**
 پیر و طفل نشسته پیشش بر کده تا بسعد و بخش و لایق
 کند شافین سورچک و لغزیدن معناسنه **در بیت**
 بر آشفنت بر خویشن چون پلنگ ز شافین پای
 تنگ **بیت** کسر شین و با و عریله بر هر ده و پریان
 معناسنه در بیت هیرفت شین دل و خشک لب چو
 از خنجر روز بگریخت سبب **بیت** معناسنه در بیت
 و پریان و حیض اولی معناسنه در خاقانی بوزر
بیت روح القدس بشید اگر بکرمه متقن پرده درین
 استار افکنده شین فحشین ایله بیت پرست معناسنه
بیت خم آورده از بار شاخ سمن صنم کشته بالیز و کلین
 شمن **بستان** معز و حرم معناسنه ده کلور که جماعت
 نشاند بخارند **بیت** اگر منم در **بستان** او زنده باد

یایم بس گفتگو و له **بستان** هم پیش سردابه باز
 دو بدند و بر دندیک یک نماز و له که اندر **بستان** شا
 جهان نباسد شکفت از سوزنا کلاه و قوسری معناسنه
 کلور **بیت** کجاست آن **بستان** پر ماه رگو جدا بد جدا
 شاه جوی **بیت** تر کن تر مسار معناسنه اصله تر میکنی در
 بیت چنان تر کن نزد شاه آمدند جگر خسته و بانه
 آمدند **بیت** تر کن کسر شین و فتح کاف عریله شکار ایلمک
 معناسنه در **بیت** جهان اندام چو ابر و کلاه که پرورده
 خویش را بشکری **شکو** **بیت** قورقش و بیت آلمی معناسنه
 شکوه مهابت و عظمت معناسنه در **بیت** نباید شکواید
 ازین بختک نباید کشیدن زیگار چنگ و خنجر و او
 لغتد رشده که ملار روم بوزر **بیت** شخه از موم اگر
 نهند پرلوانا از ازان دل بشکند **شکفیدن** کل و چنگ
 آچلمی در اصله شکوفیدن در شکفت ده شرح اولندی
بیت چو کل چهره سام بل بشکفید چو بیل ز بچه
 شیر و **بستان** پر اشمن معناسنه در که و بیده
 لیاقت و نور مستقبلا نده سین داله تبدیل و نور
بیت شاییدن مثله **بیت** بخوبی نزار سه فرزندم چنان
 چون بشایند پیوندمه تنایه دخی بوزر **بیت**
 چو ازین برد و فارغ آید تو آنکلی خیر را بشای تو
 شای صیغه مبالغه در لایق و یقین معناسنه در
 تکه که میر خسر و بوزر **بیت** جلوه ده بچشم دانایا که دل
 و دیده را بود شایا و له بد شوارت یار شایا بود

باسانیت خود فراوان بود **شکن** فتح شین و سکون
 کاف عریله توران زمین ده بر ولا بندر بیت
 چنان و شکنی و سفلای هند و کای و بگری و برگی
 و **سند شکن** کسری و فتح کاف ایله شکست و بونوختن
 مفاسنه اسم مصدر در بیت کسان چو کا موس
 شمشیر زن که چشمش ندیدست هرگز شکن و بگویم
 و قورم مفاسنه ده کلور شکنج دخی و بنور سرود
 و لحن و لغت مفاسنه ده کلور تنه که اسدر بپور
بیت زشتا در همی در کف رود زن شکافه شکافیه
 کست از شکن شکافه ساز زخمه سیدر که بیده
 مضرب و بنور **شایگان** کاف فارسی ایله سخته و اجنه
 این در بیت اگر استکار کن در چاه و مومای روشن
 شایگان اصل شاه کاه در کان بر نوع ادا قمر بندر
 خدایگان کی خدایگان کنج شایگان خسرو پرور که بخیر
 کذا فی اداة النضال و مطلقا کنج فراوان مفاسنه
 استعلا اولو ز طهر فارسی بپور **بیت** سپهر قدرت
 خود می یابد بعد وجود تو در کنج شایگان گوهر مطلقا
 فراوان و به نهایت مفاسنه ده کلور کرک کنج او سکون
 کرک غیر بسی اولو تنه که ابوالفرج رونی بپور **بیت**
 این کر آتش شایگان که سپرده بتواقبال مقتدر چرا
 و فتح قافیه ده قافیه شایگان بر معیوب قافیه
 عامه علمایانده جمعه دالت ایله الف و نون ایله
 قافیه در یار و دوستان کبی که امثال بسیار و فراوان

و شمس قیس یانده اول قافیه در که حرف و بیسی
 اولیه خواه مکررا اوله خواه اولیه و تحقیق یانده
 مطلق ایطاد عبارت در تنه که محله ده مبین در قافیه
 بپور **بیت** فرومایه آن منزه قافیه هرزه
 آن شایگان رسید دخی بپور **بیت** ابیات برضایت
 و شیر منست به شایگان و لیک باز کنج شایگان
سورید درت مفاسنه و لهر در بر هیچ شراب لیک
 مفاسنه در بیت اگر ما نشوریم بهتر شوده کزین
 سورش آشوب لیک بود اصل مفاسنی فر شد رقی
 و خریک مفاسنه در تنه که سنای بپور **بیت** یکی توده
 و چشم از پر و خشک اگر منوکنده نخواستی مشورم
 سلحشور سلاح فر شد رقی و بیکر فر شد رقی بونده
 قولی مفاسنه کنا بندر تنه که سحر بپور **بیت** چه خوش گفت
 آن تنی دست سلحشور جور زار بهتر از پنجاه فر زور
 نماند از شمشک و اولامتی مفاسنه در **بیت** بدو گفت
 رستم که مندیق ازین که با ما نشورد کس اندر زمین
 نماند چلتم و بولاندر منی و مکر رانمک مفاسنه
 تنه که میر خضر و بپور **بیت** بپورید آمده آب شور
 تنی شد ز پهلوی بینده زوره ملا آروم دخی بپور
بیت بر مشوران ما شود این آب صاه و اندروین
 ماه و اختر در طوا سور بخت مکر الحال و بد بخت مفاسنه
 بونون ما خود در شعر بپور **بیت** سور بختان بار زو خوا
 مقبل از زوال لغت و جاه بولمنی و مکر اولمنی

معناسنه ده متعذر ولازم کلور تجار برهمزده و مکدر
 اولم معناسنه ده کلور تکه که نظامی بورد **بیت**
 بستورید شاهنشاه از گفت او زبیداد بر خانه جفت
 ملار و مک بویشده شور مانم که و کج معناسنه اسم
 بیت خلق چند جمع شد بر کور او موکنان جامه دران
 در شور او و عشق برهمزده و مضطرب اولیده
 دید کلری بودند ما خود در تنایک بورد **بیت** ار تو چو ی
 و من ز عشق تو خود را بقی نهاده شوریده و آریع شای
 و آواز موحن معناسنه در تکه که نظامی بورد **بیت**
 ز شوریدن ناله اکو نای و رافا دت لزه بردست
 و پای شان جمع ضمیر غائب در آنک معناسنه **بیت** بنیم
 با چیست آغاز شان و برهنه شود یکمان راز شان
 کوچ بالی نهده معناسنه ده کلور حقیقتده فرص عمل
 اسیدر که ار اچکنده بال ایدر تکه که لطیفی بورد **بیت**
 لب شکر مذاق و انگبین شای و کدر خوانمش از انگبین شای
 خانی دخی بورد **بیت** ز بد که نیکو ی باید تو عذرش
 ز آفرینش نه که معذورست مارار نیست چون نخل غسل
 و بلکو و فسانه معناسنه ده کلور سین مملکه ایلده مرده
 نه که ذکر اولکند و تانیدن دغ فعل امر و اسم فاعلی
 کلور تانیدن طرامق معناسنه در **مع الواو**
 سبوانش در خند و از اصله سبب در **بیت** چو نفتم
 بزمان کیهان خدیوه سور کوه البرز از ان صعب شو
مع الهاء

شاره سین مملکه ده مریدر تکه که ذکر اولکند و علامه
 بخانه نرج نارنج غنشی ده دیمشدر که شاره اهل هندک
 بر نوع نیاید که اکا شال دینور **بیت** یکی شاره سر بند
 پیش آوریده شده مار و بود اندرون بایدید **بیت**
 شاه دغ محقق در مقام نغزین ده تفو معناسنه ده کلور
 می گفت نه بر منو چهره برین دوستی کردن مهر فر شاه
 پادشاه و داماد معناسنه ده کلور تکه که شمس فخری
بیت مملکت را ترف و قدر همین بس شده خسر و صفر
 آفاق ممالک را شاه شادمانست بدو جا ممالک زان
 که بودند بدو جا عو و کتا از شاه شیر و یه خسر و بود
 او غلیدر بدو قتل اندکند حکم الهی آری پادشاه اولک
 و مدت عمری بکرمی ایکی بیل در شوشه درت معناسنه **بیت**
 بر آلتون و کومش سبیکه سیدر تکه که تعریف ناز یازده
 بورد **بیت** یکی شوشه ز زبیم اندرست و دوشینش شو
 و از کورست و برهنه که و شکله اوله اکاده طلای
 اولور د و کدر یو کلن یه بصیحه چوبی وضع اندکرت
 شوشه دینور اکثر تا و انده اولور حال شیشه ایلده مرده
 کمال اسمعیل بورد **بیت** چرخ را بردرست بخت نیازه همچو
 شوشه بر آستان بستند و کومر که اوز و تکریده ده شوشه
 دینور تکه که نظامی بورد **بیت** شوشه از کال مشکین رنگ
 کرد آتش چو کرد آینه رنگ و نمانه شهدا قبر او زده
 اولک علامه در نظامی بورد **بیت** چو شوشه تربت
 دیده الماس شکسته در جگر دیده نالت پسته و یغن و لا

نشسته در کرک بغداد کرک خاک اوله خواهر کرمانی بوی ربیت
 و مدلا از شوشه خاک مخه کیار وید از گوشه خاک مخه
 رابع هر نشسته ریزه سیدر نظامی بوی ربیت بوی سوسن زهر
 نایز کرک هست شوشه زهرها وید برکت دست شفته
 فایله ده لغت رفته که مسعود سعد بوی ربیت کشتروم
 هم نیک برک ز زجران چه شفته زرم اندر بلا بیچاند
 سعد رخی بوی ربیت ندارم دست خویش از دامن
 بازه و کرک و مرا چون شفته در کار شب شب ایله
 نسبت اختصاصه دهن و کبر راجع معانی وار وری
 قوه بویجی در مویجی سبج در و قی القحاح التبع الحز
 الا بود مویجی شب شبی چون شب و شسته بفر
 نه برام پیدانه کیوانه تیره نمائی که مک معانسه درکن
 عدد ایله اشکی اولور یک شبه دوستی کی علامه بوی
 بیت مجرور حقیقت عظیم سلطنت آه زخم شون آنرا
 خویش بنده مسازد بر یک شبه دونه که خاک بر سر
 اسیر زخ نتوان شد با لبای دراز نالت بردکنو انچه
 اوج ارشون مقدار اولور قنی بر لده بتر مرین یارانی
 که یارانی اولور صاریه مای قریب چکی اولور و نمی کند
 تخمه بوز و لغت عبیده شب صابر بوز در کبرج دیور
 و قی القحاح الشبه ضرب مخ التماس تشه لطیفی بوی
 بیت کیسه را بجه بود مر تبه چو ز معجزی نباشد
 شبده سید ایله ما اختصاصه دهن و کبر افوا سید
 بر او غلبه رسمی تشک و زنه که ذکر اولند و آت معانسه

کلور و چشمه یا لونده کوشه حسن صورت ایله مشایه
 یاو کنده و سرعت سیرده در بیت نشست از بر سیده
 راه جوی و نزدیک کوز زینها و کرک شاه کیکاوس
 مشکوه سی سودابه شهریدر بیت یکی شهر بد شاه را نشا
 نام بهی از در جشن و سور و خرام شخوده طرغ ایله
 یوز ز مجروح معانسه در شخودن مقصد در بیت کشت
 غلطی بجاک اندرا شخوده زحال و برهنه سراه قی ز
 مطلق مجروح معانسه ده کلور بیت دلی کوز و زرد
 شخوده علاج بز شکان نداروتن سودا نشانه طرغ
 شایند دهن ما خود اسم آلتد و طوار قضا غیبه معانسه
 کلور تشه که ملار روم بوی ربیت گفت بشا نشانه بیت
 بخاره گفت لا حول اریدر ستر می بداره و بیبا معانسه
 کلور که آنکه غله صادر لرک بوندن ماعوا ایکی معانی
 دخی وار در بر بال قوسی معانسه در قافای بوی
 بیت زانکه چون نخل این بار اخود مهندس بود نشا
 آب چون آینه شانه انکبین کشت از صفاء تائی یون
 کور که معانسه در تشه که انور بوی ربیت زیر طوق
 تو که دین شب و روزه لوح داغ نوشانه دودام
 ملار روم دخی بوی ربیت گفت بر چه موضعت شو کریم
 گفت بر شانه کیم نه آن رقم تورک زکری و امثال ذری
 قویون و کچی یونینی کور کنه نظر ایدوب آندن اول
 احوالنی استخراج ایدر لر عبیده بو موفته علم الا کاش
 وینور قافای بوی ربیت در شانه کوشه کد و دن

من حکم به از زمان بینیم . میر خضر و دخی بیور ربیت بخت
 شانه را از کوشش خالی کن که تا بینی . یکی آینه غیب
 و تنوی چگون و حیرتش مانده از بزرگتر است آنک و غایت
 کمتر از افغان و بین در شانه بر پا چندی بیند افغان
 افغان بونده سنده قریب بر قوم در آنکه انخوا دخی
 و بیور اول و لاینگ قوز کوچ یور کلید رفتن شانه
 مهارتگر دارد علامه سیر از کلکات این سینه
 و بیشتر که علم اکتفا ده مایه اول که سینه دهن سینه
 آینه احوالی استنباط ایدر اول سینه و جوز قیود
 قلمبیدر کثرت جنگ و جد و ارمیدر یوقمیدر احوال
 ملک و وزیرا و اکابر نه منوال او زره اوله قریب
 تعیین ایدر کس بر قاج شرطی دارد بر بر مسؤل له
 و مسؤل عنه نتیج ایله بر قویون دخی انمکر و قبری اول
 قویون مسؤل له مالندن اولمقدر و قبری اول دخی
 از دیاد مایه اولمقدر و قبری دخی و مسؤل له طاهر
 اولوب لبا سگر پاک اولمقدر و قبری اول کور که کجی
 و دمر و اصل اولمقدر و قبری اول کور که به سینه
 حکم که اللمقدر و قبری اول کور که ار قه سی کوش و
 وسطنده زیاده سی اول یوز نظر ایدر نک یوز
 مقابل اولمقدر بوند حکم کور که ده نقش اول
 رقوم و اشک و دوائر و نقطه تدقیق نظر ایدر
 اما را و علامه ایله احوال مذکور استخراج اول نور
 و محل استخراج اول خطوطه آینه و آینه گاه دیو

تکه خالای بیور ربیت در شانه دست ظفر آینه غیب
 هم آینه هم صیقل شمشیر قضایه . تیغ مد و مد خطاب
 ایدوب ویر که آینه شانه ده اسرار غیبیه و احوال
 مستوره نمایا اولدوغی کبی سنده دخی اسرار غیبیه
 اول افتوح و لغت مندر جدر دخی سن آینه قضایه
 که قضایه نمایا اولور و کشدینی سنده کور و تیغ
 قضایه صیقلی سنس یعنی آنک منسیر و بین معنی
 اول سنس قضایه بر شانه مانع اولمقدر تیغ اطلال
 اولمقدر که تیغ زره یا او خوا سینه البسته نفوذ اولور
 اکابر سینه حامل اولمقدر که تیغ دیوانه سینه
 یار و راستی و لایق و زیبا معنایه شایسته و
 ما خود و ربیت که فرزند شایسته ایدر بدیده زهر زهر
 دل بیاید بریده و تجارت اصطلاحده چوق قماش و شمع
 نمونه سیدر که مشتری به کوشه مک لایق اولمقدر که تیغ
 سیر از بیور ربیت شایسته بدست آر که بیند درین
 شایستگی جنس چه بسیار و چه کم را **مع الباء**
 شیر و بر مبارز ایراندر و خضر و پرور او غلبه شیر و
 دخی دیورنه که دگر اولمقدر **باب القاد**
 اگر چه بوحرف بولسانده یوقد را اما السه اخوی
 بر قاج کلمه و خیل یا غلط مشهور قیلند اولمقدر دگر
 اول نور **مع الباء**
 صرلاب میزان شمس معنایه در اصطلاح دخی مجتهد
 بیت هی باز جسته از سپهر بصرلاب بصرلاب که دگر

صلاب تشدید یافته و دیورتی که اسیدی بود بر بیت
 بگفت این و صلاب بر داشته و بر دیده باده
 بگذاشته و اصطلاح باده و در مگر در شیر خور و سکنه
 معانی که تحریر اید و بدمندر نظم چو هر کس شایسته
 ساخت و از سطوح و انا صلاب است و بیونانی اصطلاح
 ترازو بوده که در سکه عدل سازا بوده و کر معین باز
 پر سی زلاب بودیم بگفتار روم آفتاب
 چو این نامها شد پیوسته و ترکیب مؤلفه اصطلاح
 خاست پس آنکه و اصطلاح بگفت و ترازوی
 خورشید باشد درست و در کار دانا بدین داور
 دو گونه نمودند نام او که یکی گفت لایست نام حکیم
 که او ساخت این بیکر مستقیم اگر چه بر اسکنده اند
 ولی پیش از اسکنده ساختند و در گفت لایست
 این نور بوده و از سطوح خزان را پور بوده و در گفت
 دیدم تاریخ عام که شد پور در پس لایست نام از
 بهره کودانت اندر سپهر بر راست نهیست ترازو

مع الزام

صلاب باب هفده ده ذکر اولی اصطلاح در بیت یکی
 کاخ کشواد بود و اصطلاح که آزاد کارا بود و در

باب القاد

بوجوف دفعی بولسانده موجود اولیا و قد ندر

مع الکاف

ضحا که خاص سلاطین پیشوا و لیا در سیاهک این کیو

نسلند در و بر وایتده خواهرزاده جمشید را اصلی
 ده آگ در تو بیکه ضحا که اولگه نه که صدر کتابه شرح
 اولگه و نظام التوار بجه شاد این عاد برادرزاده
 دیوب و برین اولگه و ذاب اولگه و بیکه بیل پادشاه
 غایت اید ظالم و ستمکار و در شیطا علیه الخری و الیک
 یکی او موزینی بوس انک اید هر ریسنده اید ایدی
 سکنده بر نشه پیدا اولگه زار و تزار اولگه مؤلفه
 غیره تسکین و بر نشه بولنا مغله هر کس یکی تسکین
 ایدوب انکه صوار لگو و بر وایتده مرض سرطان
 پیدا اولگه خلق اندر مشغول و متفجر اولگه بولنا
 اکا از و با وندی آخال مرکاوه نام بر آنکه صفا
 او غلنی بوا امر بچون هلاک اید کاوه او غلنی کار اید
 او زربنده خروج ایدوب خاطر پریشان و ریسنده
 بانه جمع ایدوب ضحا که قدس شریفه طوبی هلا
 اید و در بندگی پادشاه اید **باب الطاء**
 بوجوف دفعی موجود اولیا و قد ندر مع الباء
 طما سب اصلی تم اسب در تم کوده دارم
 حرف زار مجیده مذکور اولگه زو پدیدر مع التاء
 طموش ثالث سلاطین پیشوا و باند این التواء
 این هوشتک این سیاهک این کیو و در او نور
 بیل پادشاه اولگه اسلحه انک غصه شده است و اولگه
 دین خصوصه بر که به تعرض انخودی دیر اید هر کس
 اسند و که دینی اختیار اید و شیطانی رام اید و

اوزرنه سوار اولدی بوسیدن اکا طموش دیوندر
وینور

مع الدال

طلخند بر پادشاه بندور دشمنند شکست بولجی الملک
فیل اوزرنده اولان تختنه کج تسلیم اندر والد سبی
واله و سید اولوب بیج بر نشاند ایله منتی اولمیش حکما
سندون بر حکیم شطرنجی اختراع ایدوب لعی ایلمیش
اولور ای بیت همیکرد مادر بیاز نگاهه پراز خون
از درد طلخند شاه طور دفع طاق و ضم و او ایله مبارز
تورانی در بیت سوی میسر شیر جنگی طوزده ابکا
دیده سواران کرد

مع الزا المعجمه

طراز حد و چین ده بر شهر در کوز لدر غایتکه صاب
حسن در بیت سپهر را برک آمد اکنون نیاز
ز خلع پراز در دست تا طرازه و نقش و زینت معانی
کلور طرازیدن دز ما خود در بیت از ان بیسته تاکام
باز آمدند بر از نیل و ن خون طراز آمدند
طرازیدن اکنه ایله نظیر و نقش ایلمک و بزه مک و ترو
اتمک معانسه در سعدر بوزر بیت چوب طراز بلس
اکسون نگردد چوب نواز خر افلا طول نگردد اکسون
سیاه اطلس در حبیب و ملغله سلاطین و اکا بر ملک
طرازک آلتی معانی دخی وار در تبر مصدر مذکور دام
واسم فاعل در مطرز و محسن معانسه در تکه که
اسمعیل بوزر بیت فلک زهرم سر تبر بوند هر که
که نوک خامه بنده شود مدح طرازه ثانی علم جامه

سجاف معانسه در اوایل اسلامده سجاف طموش
اطراف قباده اولور ای سعدر بوزر بیت طرازین
وطاق دستاره رماکن این هم علمی بدست آره
ملا جامی دخی بوزر بیت یکی کفتا هانا سحر سازی
ز سحرش بسته بر دام طرازیه آلتی حذف ایدوب
طراز دخی ضرورت ستوده دیونر تکه که لطیف بوزر
بیت جامه عمر تو بدست دوام از جلا اید طوز داک
تاکت دیبا و جامه کرا آنها معانسه در تکه که منوچهر
توین قلم ده بوزر بیت برکت مار طراز عین
از کام خویش چون بر آرد و عینکوت از کام خود
مار طرازه رابع جامه مذکور ک کار کاهی و کارخانه
تکه که قطامی طلوع آفتابده بوزر بیت کشاد از کج
در هر کج رازی و زیبا گشت هر کوهی طرازیه
خامس طراز و نمط و اسلوب معانسه در تکه که
منوچهری بوزر بیت قیمت یکا طرازین از طراز و
بوده در جهان هرگز شنیدنی طرازین طرازه
سادس بعضی لغت خواسانده مقیم آب معانسه در

مع السین

طوس این نو ذرا این منوچهر این میسنجورین فرید
کیکاوس و کجند و غصه بر سپهسالار ایدر بدری
نودریدی بیل پادشاه ایران اولک افرا سیاه
ایله جوی حار به اندی آفر الام افرا سیاه
ایر ایدوب هلاک ایله و خواسانده بر مشهور شهر

فردوسی آندند در طاق قدیس طاق صفه و مصدرة
مفاسنه در و دیس مانند و شبیه مفاسنه در طاق قدیس
حضرت سلیمان علیه السلام مک صند سیدر و مطلقا ایوان
شاهی مفاسنه ده کلور و خیر و پر و بزرگ تختی اول کلور
طاق قدیس ایله وصف اولندرت که نظامی بوزر بیت
بگردا کرد تخت طاق قدیس زینا پادشاهان خاک لیش

مع الفاء

طرائف لفظ عیدر جمع طریف در طرفه مفاسنه
اجناس به همایا یا طلاق اول نور بیت پذیرفت
هر چیز کا در ده بوده طرایف بد و بدتره و بدده بود

مع الباء

طاق تک ضد جفت و طاق ایوان مفاسنه در تکه
انور بوزر بیت نازک اچور و زوینب باشد ما عدد
همچو جفت باشد و طاق در و زوینب جفت گیر یا باشد
در چنین مانع و کاخ و طاق طاق و طاقچه و دکنه
بجوه مفاسنه ده کلور تیره انور بوزر بیت دیدم از
پرتو و بین و شبیه نیم بر کناره طاق مع الکاف

طورک فتح کا و ضم وا و ایله بر سپه سالار تورانیدر بیت
سپاهی بسوز یا بزرگ قوسا و سالار ایسان طور
ضحا کک دخی بر سپه سالار پدرت که اسد بوزر بیت
شد آه لشکر کش پیش طورک و رو اچور ره میش

مع المیم

از پیش کرک
طبل در زیر کلیم ضرب مثاله ندر مخفی ایستایکلور

کتابه در بیت نباید که از مانع می شد به بیم همی طبل سازد
بزر کلیم آتوا الفرج رونه دخی بوزر بیت کوس شاه
از و از پیل زده نه چو طبل عدوش زیر کلیم انور
دخی بوزر بیت کوس تور فلک رسیده و باز طبلت
بمانده زیر کلیم کمال اسمعیل دخی بوزر بیت
صیت و صدان مشرق و مغرب و گرفت دست
بنوت تو چوز و طبل در کلیم غریبه دخی بو مثل مستعمله
تعالی جمع اندک و امثاله دیمند که و خر امثال
البغدادین فلک یضرب الطبل تحت الکسا یقال
ذکک فی الرجل یبرق و بر عدتم لا یخجج ولا یبرز
الخصم او یخفی یا بدخی اعلانه زخمی دخی اساه
بوزر بیت درخ المجاز فلان یضرب الطبل تحت الکسا
یقال ذکک بلرانی ملا تروم بوزر بیت خوام زد
از خوف و بیم ایچین طبل بوزر کلیم طارم
فتح و ضم را ایله ترکیده تحریف ایدوب درم او
دید کلور کچه او در که بوزر کلور و صحرا نیش قوللور
اونام طرز زنده اولور و شهنشین و قبه و امثاله
دخی اطلاق اولور تو معناده غریبه طارم
تسیر با فلک طارم دینور و قاسم و سیار و چاک
اوه دخی اطلاق اولور و آوزم اصم سی التده
اولا اصالح مفاسنه ده کلور مع النون
طالمان خواسنده بر شهر در یخ ایله مرو با بیننده
بیت سوی طالمان آمد و مرو روده چهار پند

از ناله نای و روده و قزوین ایله آهزار اسنده بر قضا
 صاحب این عباد وزیر مستور مولد بدر طبر خون
 ایکی مغاسی وارد در تپی قول سکوت در که سرخ بد
 و بید طبری دخی دیور تیر زده تحریف اید و سطر قو
 دیور شمس قری بوزر بیت در زمین عدد و خراوه
 هر چه روید بحر طبر خولست نهاده ده چون برده
 مجاز مرسل طریقه قول و سرخ مغاسنه در تکه که
 بویتده در بیت هوا خیره کنت از فروغ در قس
 طبر خون و سبکون و زرد و بفتش و تانه بر نوع آت
 سگار در مذکور انجمن اوج و کنگ بر در حلقه ایله
 بند اولوب قوش سور سینه آتیلور اول انجمن
 اول مغله اسمی ایله مستی اولنگه نظامی بوزر بیت
 طبر زده هم چون قوم آبخیزه طبر خون زخم چون
 کنم غمزه تیزه طبر زده ایو و قوی شکر در که باله ایله
 اوقا نور طیسقون فتح طا و ضم فاف ایله ایر
 زین ده بر شهر در که قویده تختگاه ایگه بیت
 نشسته نبی شاه در طیسقون خود مند مویتد
 اندرکو **مع الیاء**
 طلایه قراول و چو خجی مغاسنه در بیت طلایه
 بهرام بوده کندش بر پل رارام بوده و چاسون
 کلور بیت لیجیده بنشت خنجر چنگ طلایه فرسنا و بر
 کنگ **باب العین** بود خجی فارسیده اولین
 حروف نور **مع الالف** غنا عیده سیمغ

قوتی مغاسنه در و فارسیده بر ساز امیدر تکه که
 مسعود سعد بوزر بیت به پروزر و پروزر نشین
 می خور بکام دل بلحن چنگ و طنبور و ریاب و
 ربط و غنا **مع الیاء**
 عتاب ضم عین و تشدید تا ایله اول کسه سمیدر که
 غار اذیر بر نوع قمانی اختراع تمند را کانت نسبت الیو
 عتاب دیور تخفیف ایله ده کلمه شد رتکه که عید لوزا
 محمد بوزر بیت که بر بیابانی رنگین آدمی کرد کس
 پس در اطللس چیست کرک و در غنایه سوسمار
مع الیاء
 عمار فتح عین ایله اول کسه سمیدر که عمار اکامند
 عمار محمد کبی یوقا رسو سوبیدر الایله ده و دو کونگر
 و حالا عاتورا یومنده زر بفت و دیالر ایله فایکینو
 که دور در عمار خدق یار نسبت ایله ده کلور تکه که
 بویتده واقع در بیت هم جامه و کوهر شاهوار
 همه ناز را سبک بزرگی عمار **مع التین**
 عروس ایکی خزینه اسمیدر بر بی کچنر و خزینه سمیدر
 کیکاوس آت طوسده جمع ایش ایگه کچنر و حال
 و فائده کو در زه سیارش اندر که بونی زاله و رتکه
 و کیوه و بره بیت دگر کچنر کنش خواندندر عوکی
 که انگد کاوس در شهر طوس بکو در زو فرموا کاوا
 بخش برال و کیوه و خداوند رخس و بر خسرو
 پرویز که سکر خزینه سندن بر سیدر بیت خنشین بنیاد

کنج عروس و زین طاس و از روم و روس
 و آداة الفضله عروس کعبه یولنده بر بیا با همید
 اکا و ادنی عروس دینور مذکور در کاف ایله عروسک
 مجمع الزنده منجیق کوچک معناسه مذکور در نظامی
 بیورر بیت بر قلعه آن عروس طنازه غضبان فلک عروسک
 اندازوله عروسک زنانه چو شیران شموس و فخر کشته
 زان قلعه چون عروس و بعضی کتبه منجیق طاشی
 معناسه ذکر اولوب بوبیت اخیر ایله استشهاد او
 صلی طاشی معناسه ده کلور دیوب ملا جامی نک
 بوبیتی ایراد اولند بیت و رزانه شوی از فغان
 بر برج فلک عروسک فلک عروس در پرده لعلکون
 بر کل در آسدر بیورر بیت دره در دره زان کل
 که خوانی عروسش پرده درو **مع الواد**
 عوشاط و غوغا و کشت اصوات در بیت زکیته
 بر آمد زهر جای عود چهارا کهن شد سراز شاه نو
 عینوز یاده یا ایله ده لغت رتبه که اسدی بیورر بیت
 از ایرانین رفت بر چرخ عینوز ذکر دار آن نو سپهر آت
 ایکسند غین معجمه دفعی درویدر **مع الهاء**
 عاده فتح غین و تشدید ایله کوچک منجیق در لفظ
 عیدر کا موسده و میشد که آلاوده تشدید آرا
 شی اصوغ منجیق بیت بد یوار عاده بر پایی کرده
 میرج اندر کورزم را جای کرده بر آورد و بیدار دل جای
 بران باره عاده و منجیق عشوه و زیب و لطیف لیل

معناسه در و تشیوه و طریقه معناسه ده کلور نظامی
 بیورر بیت بدین عشوه داد نوشته را شکب و یکی دلی
 یکی یوزیب و آنکلا دفعی بیورر بیت و بر بحر علم کشی
 نطق تو میرود به بادبان عشوه و به لنگر جیل
 عک تشدید کاف ایله صفصفا فوسیدر که عریده عقیق

مع الیاء

عاری لفظ عیدر محمل شریف کبی بر بودج در عمار
 لفظنده شرح اولند بیت بر زده عیالک بدیا جلیل
 بر قند با خواسته خیل خیل **باب الغین المعجم مع الیاء**
 غاب لفظ عیدر بیت و اولی معناسه بیت
 سری پر زباد و دلی پر شتاب و خوشا و جوشا چو
 غاب و فارسیده ایکی معناسی وارد در بر سخن با
 و سقط و پیوده و لا طائل و بر فضله طعام و غوغ
 تو کند معمار اول بودند ما خود ذرت که شمس
 خرمی بیورر بیت هر آن سخن که نه در مدح پادشاه بود
 بود بنزد بزرگان روزگار چو غاب و یقین که باشد
 سرمایه غدای وجوده ز خواج نعمت و احسان او شاد

مع الحیم

غمخ فتح غین و میم ایله بر طعام در که اجناسی طارو
 و است و یا غدر و انسزد دفعی اولور بیت و اغرمج
 از تو پنچی بپله زهی ستد خیزده زخ رویی

مع الدال

غوغ فتح غین و سکون را ایله خانه تابسانیدر بیت

بس خوان کاشانه و خوان غوده بدواند و روان شادی
 و نوش خورد غنچه غنیم و سکون نوینک مجموع و دلش
 مفاصله در بیت پیاده ز کفن بمانند کنده کرتیخ هیست
 نباشند غنچه **مع الدال المعجزة**
 غنود غنودن ماضی و اسم مصدر در او یومق و نوم
 مفاصله در بیت چنین گفت کاستب نباید غنود
 هم متب همی تیغ باید بسوده غنودین دخی لغت رسته که
 انور بوزر بیت بر خاک درت ملک تو کوی که آرام
 طفلیست در اغوش رقیبی غنودیده غنید غنیم غنیم
 را ایل غنیدن دخی ماضی در ختم ایل چاغ من و آوا
 ایلک مفاصله در بیت باید لغزید چون پیل مست
 کندر بازو کمانی بدست غنید تخفیف را ایل اول
 تو ذر که قوجه به باکره در دیو و بریل قار چقه تکه که
 شمس فخری بوزر بیت دختر افکار رخ در مدح شاه
 هست عذرا نیست به شهنش غنید غوشاد جایگاه
 کو سفت و کا و مفاصله در **مع الزار**
 غنچار فتح غنیم و سکون نوین و جیم غنیلک کلو نود
 قاریک بوزر کینه سورر بیت ذوالان زرویش غنچا
 رنگ سرودر همی گفت بر نار و جنگه با ایل غنچاره
 دخی دیو رسته که کانی بوزر بیت لاله بغنچاره
 کرده هم رگوه از حسد خوید بر کشید سر از خوید
 غنچال لام ایل او معنایه دکلر اکتی بمش و میوه
 زشت مفاصله در تکه که شمس فخری بوزر بیت اگر صبا

سخن لطف او کند در باغ نبات مصر شود بر درختها
 غنچال غنور ختم ایل ما و را اله کرده بر ولایت در بیت
 بنه بر نهاد و سپهر نشانه بعوراند آمد دو هفت با
 فتح ایل قاحسته عورت در غزاد قجه او غیلدر رجه او
 دخی دیو رسته که لطیفی بوزر بیت هر مجلس کونتی
 زشت غره چو دباغ خانه شده باد غره و ختم غنیم
 دبه طشق مفاصله در تکه که رودکی بوزر بیت پیس
 و کنده دمان و کربایی خایکان غره یک چون در
مع الزار
 غن ختم ایل ما و را اله کرده بوزر بیت ز کلند بر قوم
 اکثری قاطع الطریق در سحر عصر نده ظهور ایدوب
 کنیزی مقهور اندر بیت الانا و غرگشت پر داخته
 ستان پادشاهی هم ساخته **مع السین**
 غن فخرین ایل خشم و باو زلوع مفاصله در تکه که رودکی
 بوزر بیت که نه بدینجی واکه فکند بکی جان چا زود
 غن **مع السین المعجزة**
 عاشق مخلص و هوادار مفاصله در **مع الفاء**
 غن فتح ایل قورجن صلیح و مور مجتد مفاصله در
مع الفاف
 غنید ایل دشت قبیله بر موضع آند قبی
 اوق او لورسنگ خاریه طوفانه تا اثر ایدر قاف
 بیت بیک کساد زشت تو بر غنیده شود چو باغ کسا
 باز غنید **مع الکاف**

غالوک هر نشه که طوب کبی بومری و مدور اوله کرک
خمیر زو که اولو کرک اغرتنگی بوالغی اولسون
غساک فتح غین و سین ممله و مجله ایله بوی بد و مردا
مغاسنه در غوک ضم ایله قورغه و ضفیع مغاسنه در

مع الکاف التکرار

غاشنگ سکون و او دفعه تین ایله او کدره در که او کوز
اور یور چفت سور یور اکی غدنک علی و زخ خدنک ایله
و بد شکل و بی اندام مغاسنه در غونک علی و زخ خدنک
اغرایکن بو غازده انجقون مغاسنه در غونک فتح غین سکون
نوخ ایله عصا زنگیدر که را و زو اغاجده اری طاش غلکون
آنگله یان چقرار کاف حذف ایدوب غم دخی دزرتنه که
رو دکی بوزر بیت هر کلی پزده میگرد و دهر مرک بفتا

مع اللام

غول عبیده ر دیو در که هر شکله تشکل ایدر و فارسیده
صغ و قویون اغلی در شمس خرنز بوزر بیت کاه چوز غول
در بیاباناه کاه چون کوسفند در بن غول مع المیم
علام ارک قو کدر دینه قو که کینه دینور و ایکینه بنده
اطلاق اولنور و عبیده او غلام مغاسنه در کرک قول
اولو کرک حوالا اصل بیت غلام و کینک برهم دوت
یکولس که با توم اجنگ نیست غوم ضم ایله ایکی معانی
تری میت دشی و بز کوی در که زکیده بی قوی دینو
بیت بیکنند نیزه بیارید چنگ چو در کوه بر غوم یازد
پلنگ نه نه ختم و غضب مغاسنه در بونده فتح را جایز

ایلی لغت بو بیت لطیفه موجود در بیت یکی غوم
اگر روم بخرم و آدمی شو تو اربلنگ غوم و تو مع غوم
اسم مصدر در غومیده خشنماک مغاسنه در تینه لطیفی
بوزر بیت نفس تو اژدهاست غومیده و نیکو
هر چه یافته چیده و غومانینه بوندن صیفه مباله در
خشنماک مغاسنه غوم زار و فارسی ایله ده خشم و کینه
مغاسنه در و آوزم دانه سنگ قابون غی مغاسنه
کلور که شیره ایله چکر دک اچنده اولور شمس فخری
ایکینی نظم ایدوب دیمدر که بیت بیج دانه که
چیت زاده تاک و مایه بی روی و موجب غوم
همچو خورشید در بلورین جام چون سهیل یاران

مع النون

غوبیدن ضم غین و رار و سکون نون ایله خورید
و کوک کورلک مغاسنه در بیت غوبیدن یار در کوه
و دشت و زتنر بلند زهر سوک زشت و غوبیدن
بوندن اسم مصدر در غضب ایله هیومن مغاسنه را
حذف ایدوب غنبه دخی در لرتنه که لبیبی بوزر بیت
دو چیزین برکن و دوشیکن و میندیش ز غفل و ز
غلبه بو معاده دکدر بلکه صغصغ فوشیدر که
عبیده عقق دینورنه که شمس فخری بوزر بیت
که آید در ظلال دولت او و همارا شود مسعود
غضب عبیده خشنماک و فارسیده منجیق طاسنده
نظمی بوزر بیت عاده و منجیق و غضب بر بام فلک

نهادن توان غلطان غلطان و در صیغه مبالغه
 غلطان یوارنمی و تکرار نمک معنای در غلظتیدن
 غلط مشهور در بیت که پیش جوایگی مردیره از افرا
 غلطان ستوار نیم تیره غارتیدن و غی غلظیدن معنای
 نه که شهاب آید و رکانه یورر بیت چگونه مدح تو
 گویم به نیم جان کوه بدست عشق گرفتار و غارتیده
 بوده رای خدایدوب غایتیدن و غی دینور نه که
 شاد و میسر در بیت تیغ غمزه است چوکان تدبیر
 بحر غایتیدن کوی سرم نیست غایتیدن و غی بو معنای
 کلور غایتیدن ماضی ده شرح اولند و حبیب جانور
 او فور می معنای ده کلور بیت بغزیدن از دمای
 دژم ای آتش افروخت گفتی بدم **مع الواو**
 غر و علی و زن سرواچی بوش فامشدر بیت یکی مرد
 چون یک ازاده سرده بر تن کوه سیم و میانش چو
 غر و غر یو فریاد و افعال معنای در بیت غر یو
 از بزرگان مجلس نجاست که کوی چنین شو چشم
 از کجاست غر یو بدین دن ما خود در فریاد و افعال
 آنمک معنای نه که نظامی یورر بیت غر یو بدین کوی
 که دوز سکاف زمین را بر افکند چشمت بناف
 غر یو آ بوندن صیغه مبالغه در نه که یوسف زلیخا ده
 یورر بیت مرا سر غریوان و دیده پر آب نگفتید
 کای داد فرمای باب غر و غیو یکس فریاد معنای
 غین مهله ایله ده مرویدر نه که شرح اولند **مع الهاء**

غازه زاو غریله کلکونه در که قاریل یوزلرینه سوزر
 بیت دوزخ را از غازه چو کل کرده بود به چشم تهن
 چو دوزخ نمود غر چه فتح غین ایله غر مصغریدر غنچه
 و بی حیت معنای در بیت زنی غر چه و ایله و دیو
 در اینجا بگو چون تو اگر جنگ آید و نادان معنای
 مذکور در نه که سنای یورر بیت در گذر زین سرا غر چه
 قریب بر گذر زین رباط مردم خوار غنچه و غی
 بو معنای در ضم غین و سکون تا و فتح قار و راه مهله
 ایله نه که و رکانه یورر بیت خدایکان معنای اما بک عظم
 که عقل کل بر ذهن تو هست غنچه عبد الرزاق محمد
 و غی یورر بیت فلک غنچه ام یافته که بکسل بداد
 حشمت غنچه خشم ایله کور لیمی معنای در مصدی
 و با صیسی شرح اولند بیت خوشا و جوشا و نیزه
 تو گفتی که غنچه پلیست مست **مع الیاء**
 غر چکی تخت لک و ایله ملک معنای در بیت بندت
 سامش بر بی بچکی زنادان و دیور و غر چکی
باب الفاء مع الالف
 فرا فعل و مصدر اولند بحین ایچون کلور یوقو
 معنای ده کلور اصلی فراز در نه که سعد یورر بیت
 بکفا فراز مجالم مانده بماندم که نیروی بالم مانده
مع الباء
 قرب فتح قار و راه مهله ایله بیابا خوار زنده بر عظیم
 جای در بیت رسیده زایران بر یک قرب سه جنگ

کران کرده شد در سبب فسخ ما و او سکون بین
 ایله انچه بیک در کرد که سفته و غیر سفته وضع
 بیت سر و ما ش چون آب نوسی فسخ چو خشم او
 بگذرد بر دوسب فزیب باز و لعب مغاسنه در بیت
 بر و بر چو بکشت چند سپهره بر افکند سیم رخ رزال
 که میکرد با بچکانش فزیب نمی بود سیم غراز و شکیب
 اصله فزیبیدن اسم مصدر در فزیب الدامن و ملام
 مغاسنه در بونده تقارض واقع اولند زنه که باز فزیب
 مغاسنه کلور فزیب و فی باز مغاسنه کلور مع التاء
 فروت بونامش و چون یشاش فوج مغاسنه در بیت
 تویه بر فروت کشته بسا زاید بیندیش در وقت
 فروخت فروختن دن ماضی در وقت صامتن و بیع
 مستقبله فاسینه تبدیل اولنور و فروختن
 مختصر و فی کلور آفروختن اشتعال و التهاب مغاسنه
 مستقبله غازی تبدیل اولنور بیت زبکانه
 آتشی بر فروخت بکوه اندر افکند و هیزم بسوخت
 و له چو از جوخ فروخت کردند شید جو اناز بیدار
 بر امید

مع الهم

فرخ فسخ ما و سکون نوا ایله بهره و نصیب مغاسنه در

مع الحاء

فلخ فسخ ما و لام ایله آغاز و ابتدا مغاسنه در

مع الدال

فرزد ضم ما و سکون زایه بیله روضه مغاسنه در

صولورده و چمن در که دایما تو نازه اولوب صوت
 بیت فرزند زکیو ترا او فرزده برخشانی لاله اندر
 فرزد فرزند علی و زن فرزند متعش و کندیده مغاسنه
 بیت زکته چاکشته فرزند واره بجار در خیمه زده

مع الال المعج

فرود موت و کینه و ک آنه او کی برادر بدر توران
 زمین ده سیاحتی پیرانک قندم که سپهسالار فراسا
 حاصل اولد کینه و طوس نو در سپهسالار ایدوب فراسا
 او زینیه ارسا اند که فرود ک قلعه سنده که نوران زمین ده
 ایدر او غراده مایلرنده محاربه واقع اولوب کینه
 قنداشی اولدوغن بلیب قتل اندیر بیت جریه زده
 نام فروده زکین سیاحتی دلس پر زود و فرود ضم
 و نوا ایله فرودن دن اسم مصدر در اوج مغاسنی و ار
 بر آسایش و آرام ایلمک مغاسنه در بیت فرود ضم
 ارسته کامراه غنود از تو دایم که باشم در راه مانای غره ای
 و آلدنوخ مغاسنه در تنه که کایه بوور بیت و فاش غار

عیب و عار او فانه بعیب و عاریتی چیز بر چاقوم
 قنوقختن ایله مغور مغاسنه در تنه که شمس فرزد بوور بیت
 ملکیت تیغ کو در پاک از حسد و محالمان فوه ناک
 کفارده یار قارده بر خطه توقف مغاسنه در تنه که
 لطیف بوور بیت منیچو زله زار و زارم که دوش وی

مع الراء

فرختیف و تسدیر ایله رونق و زینت مغاسنه در

بیت زمین کوه تا کوه پُر پُر بوده ز پُرس هم دشت
 پُر پُر بوده و تاب و طاقت معنای ده کلور بیت پُر پُر
 تیغها ز در و پای و پره مانند ایچ سیم غراز و زده است
 و فضل معنای ده کلور قره دخی دیورنه که کلور
 بیت سیاوش که از فرزدان پاک چنین باره را بر کشید
 از مغاک فرخار ز کستانه خطایله کاغذ ما بینده شهر
 حسن ایله مشهور در بیت بوغاز در راه رویایه
 چنان شهر و مردم نه بیند کسی و بدخستان ده طالع
 یوقار و سنده بر موضع اسمیدر و قتلانده بر موضع
 اسمیدر و مشهور بتخانه در بیت یکی خانه آراست
 فرخار دیس و در و شد بتسا در کل اندام کیس نور
 هند پاو شاهلر نوخ بر پاو شاه اسمیدر سکندر آینه قتل
 ایله در بیت جو یا ورنه بدست ز نزدیک و دور یکی
 نامه بنوست نزدیک نور فغفور پاو شاه چینه اطلال
 اولنور و اسکندر زمانده بر پاو شاه اسمیدر که حدود
 و جله دغ ماچینه دک جمله ملوک اکا اطاعت ایدرد
 التمش یکی ییل پاو شاه اولر اشکان نسلند
 و اشکان یافت این نوح علیه السلام نسلند در کذا
 فی اداة الفضل فکر کسر فاو کاف فارسی ایله کثرت
 عملدن حاصل اولر جواحد راغبی بیت بهر چون
 گرفتگی یل نامداره به نشکجه اندام او شد فکر
 فسر افسردن مخفف در بیت بهر کس بد از مشک سارنهر
 فروزنده جهنت جو تمش و قمر مع اترال المعجمه

فریبر زخم باره عیله کیکاوس او غلبه در بیت فریبر
 کاوس ایلخت زره فرستاد و دیار و چندی کهر
 فراز مجتمع معنای در بیت فسیله جوامد بتکی فراز
 بخوردند سیراب و گستند بازه و یوقار و معنای ده کلور
 از خشن دغ ماخو و در بیت نوکویه کسی آیه آفر
 نشان بر این آتسم از فواره فراز اول مجتمع معنای ده
 فرامرز فتح میم و سکون را ایله رستمک او غلبه در بیت
 فرامرز رستم که بد پیش روه نگهبان هر روز و لار نو فیروز
 اصلی بار قاری ایله پیروز در مظفر و غالب معنای ده
 و ملوک فرسک طبقه نشانده سندن که اشکانیان در ریاده
 اسمیدر فیروز این هر فراز این بکاس این بهرام این شاه پور
 این اشکان این اشکان این دارا در اول بدریل پاو
 اولر و طبقه را بعد سندن که ساسانیان در پاو شاه اسمیدر
 فیروز این یزدگرد این بهرام کور در اول بدریل پاو
 اولر

مع السین

فرکیس فتح فاو را بهمله و سکون نو نیله افراسیا
 سیاوش گنج اندک تویدر که کینه و اندن متوکر اولر
 فسوس افسوس دخی لغندر نه که ذکر اولندر آینه معنای
 وار در برتی نشین و طیز و استنزا و استخفاف معنای ده
 بیت جو بهنید باسخ چنین داد طوس که بر مانده خو
 کردن فسون مانای عجت و بهوده معنای ده در بیت
 بداند سپه دار دیوانه طوس که ایدر نبودیم بار فسون
 نالت نزل و خوراطه معنای ده در نه که ملا جامی بنور

بیت متوافسون پیسته باخودان ورنه قورز کیت
 برود و رابع کلمه ناسف و درجیت و درین معاشنه
 تکه که اولی بوزر بیت آخو افسونان نیاید از آنکه ملک
 در دست مشت افسوسیت و افسوی معارف اوله مشوبه
 و قشمت معاشنه در خامس اصحاب کهن زماشته اولان
 و قیانوس پادشاهک شهریدر سبک بوزر بیت حاصل اصحاب
 کهن و قیانوس قصه و بخشوس و شهر فوس و بخشوس
 بر پادشاهک اسفیدر نظامی دخی بوزر بیت طبلان نیز پیش
 کوس و رهبان کلیسای افسوس و سادس ممنوع و غیر
 میاح معاشنه در تکه که ملای روم بیت نام جو خود
 و فوس و نفس را در پیش نه مان سپوس **مع الشین المعجبه**
فش اداة تشبیه در متبه به آخریه لاجی اولور بیت
 چنین گفت رستم که ارشیر فش و دراپر و رانید بایکین
 و آت یلیس معاشنه ده کلور اصلی پیش در بار فارسی
 ایله و قشیدن دخی امر و وصف دخی کلور قشید کشیدن
 ویدمک معاشنه در بیت هر آنکس که استید فرهنگش
 که باشد و را مایه صد بار کش به پنجاه آب و خورش
 بر نهید و کز آلت پرورش بر نهید **مع الکاف**
قراک فتح ایله ترکی در که ایر آردنده قصه در کند و
 شکار و بکیده انگله با غلغور بیت میار اکیین برادر بند
 ز قراک بکشتای بیچان کند فرهنگ کاف فارسی ایله
 و ایله هنگ دخی و کبدر معرفت و دانش معاشنه در بیت
 بیا موخت فرهنگ و شد بر نفس بر آمد از آزار و سر نشین

فریخ جیم عربیله ده لغت رتبه که شمس فرخی بوزر بیت
 جمال دینی و دین آنکه دارده عطا و فضل و عدل و
مع اللام
قال کسره و نا ایله قنایید دخی امر و اسم مصدر در رتبه
 قور و بوزر بیت و کیر و دوزمک و کسک و اوزمک معاشنه
 بوبینده قال قنایله معاشنه در سکا لاضیمه سبک جار
 تکه که نظر برنده لیا بویله در بیت بر قنایله با لیا و لیا
 نشیند در دو سکا لای قال و یا و حلی ایله قنایله لغت
 لمخذه اول و ابندا معاشنه در تکه که ابو شکور بوزر بیت
 پس این داستانکس بکفت از قنایله ابر سبک و سی و
مع المیم
 قام کونه ورنک معاشنه در دین و بوزر بیت معاشنه ده
 بونک اصل و ام در تکه که سوزنه بوزر بیت شو خود
 چو کوکب ستوری جای بر جرخ نیلقام کنم سخن از کس
 بعاریت نهرم که هم از طبع خویش قام کنم فرجام
 عاقبت و انجام معاشنه در بیت بگویشم و فرجام
 کار آخ بوده که فرمان و رای جهانیا بوده و قائده
 و غایت معاشنه ده کلور تکه که سعدی بوزر بیت
 این دو چیزم بر کناه انگینخنده بخت به فرجام و غفل
 نامتام فرزام فتح فاد سکون را و زا و بیلایون و
 سزاوار معاشنه در تکه که دقینی بوزر بیت مکن از رو
 نکوزشی با عاشق خویش کز نکور و بیه رشتی نبود
مع التول فرزام

فرازون ایکی را به مملکت خود بگذارد که آسمانده
طایر طغان کورنور بری برینک اردنجه سیراید رایت
سناره شمر چون فرازون یافت و دید و بنزد
فرید و شافت و هر نشسته که بر روی اردنجه صلاح
یوزندن یوزر لیه کاکا فراز و عکسه فرید و فرید
دینور حکیمی بویله دیوب دقینک بویشنی ایراد ایله
بیت حسودت در بد از بهرام فیرون و نظری تو
زهر جیش و فرازون **فغان** ضم و فتح فایله فتح ایله
ستان دن مرکب ر قح محبوب و دلبر معناسنه در
وستان محل و مکان در یاد شهرک حرم خاصنه
اولنور که پوی و مستشنا محبوبه بریدر مجاز از وج
و مشکو و اطلاق اولنور بیت و ستن بسوی
خویش و سوی خواهر و فغان خویش و له فغان
جو آمد بشکوی شاه و یکی تاج بر سر چو مشک سیاه
اصله فتح بت و صنم معناسنه در و فغان بجای
نه که عنصری یوزر بیت کفتم فغان کنم ز تو اربت هزار
کفنا که از فغان بود اندر جهان فغان و بعد اوصاف
فغان در عطیه الصنم معناسنه نه که اصمعیل
بو تفسیر منقول در معرب اولیجی فایله تبدیل اولدی
و بعضی اصمعیل بر ردایوب و میشد که فرس قدم
جمله سی آتش پرست ایله ما بیکر نه عباد صمعه
و کله ریلکه اصلی باغ داد در صکه داد شمر خنده
اولی بعضی عطیه معناسنه در دیدی و بعضی اسم

دینور مجازا محذوم و معقل و فلبده و قح اولانده فتح
دینور ناپد شاه و محبوب کبی که صنم بود جمله مستعده
فغفور بوندن مرکب را اصلی فتح پور شاهزاده معناسنه
معرب اولیجی با و فارسی فایله تبدیل اولدی و پادشاه
مشکو حرمه فغان اطلاق بوندن ظاهر اولدی **فزون**
طوکون و یخ بستن معناسنه در بیت چو این روز
خوشی بگذرد و چو پولاد در زمین بغیر **فشر**
و قشاردن صغیر در عریوه عصر دینور بیت بیشتر
چنگش میان سخن و زبون با بخندیدم در کهن و پار فشر
ایق صفوب ثابت قدم اولعذر کمال اسمعیل
بیت پای بغشرم و در عشق تو نتایم پست
ستمع دارار بودم آتش سوزان بر سر و آتوز دخی
بوزر بیت هر کجا صولت فشرده قدم و زور بازو
آسمان شده زور و پای داشتن ینه او معنایه در
کمال اسمعیل یوزر بیت سهلت پایداری تو در مقام
وصل و چون دستبرد یوزر بینی مدار **فنون**
رقیه معناسنه در که ز کیده آوسون دینور حیلده
بر یونع اولفله حیلده ده اطلاق اولنور بیت چکوی
بهانه که تا ختن و زنیگونه رنگ و قشور ساختن
قشور رقیه خوان معناسنه در نه که تظلمی یوزر بیت
سپند از پی شد افروخته که آفت باتش نو و خسته
قشور در کوزه گفتست رازه که چون با سپند آتش
فرازه رسد بر فلک دود مشکین سپند فلک خود زره

باز دارد که کند فریدون افرویدون دخی لغت نه که
 شرح اولی که فرودین فتح فاکسون و او نو که دل
 ایله اول ماه سده در و تاریخ جلایله فصل بیست
 ماه اولید بیت مه فرودین و سر سال بوده لب و
 لشکر که زال بوده اصلی فرودین در را حذف و
 نه که شمس خرمی یور بیت همه تا که ز شیرین و کل
 زینت و چمن بوم ارد در بیت و فرودین و گاه
 اولور که را اول حذف اولوب فرودین ختم فای
 دینور بیت بانه تا بماند فرودین که نواید اند
 هور دین فلاخن فتح فاکسون صبا در که آنکه
 طاش آیلور بیت بسک فلاخن و آهوک رفت
 فرودان فرخ از و در سگفت و بخت دخی فتح با و بی
 و سکون لام ایله بو معنایه در نه که شمس و بخت
 بیت کله بانان او نه از قدر هر دم را چوشک
 در بخت و آقا فای و فلیخ فایله علاج چلی معنایه
 نه که لطیفی یور بیت چون در و نه کنم زانالان
 که جو فلیخ ترا زخم حداد و کاک دخی یور بیت
 که تو خواهی که بفلحند را پنبه هی و بیایم که بکلی
 دارم کاری و فلجیدون و فلجودن و فلجیدون و فلجودن
 و فلجید پنبه آتمقد و پنبه دین چکر دکی آیر تمقد فلی
 دخی فتح فاکسون ایله صبا معنایه در نه که او حد فاکسون
 یور بیت با صفت و الفکار در صفت جنگ و بخت از و
 کلون فلیاسنگ و میم حذف اولوب فلیاسنگ دخی

دینور و صبا طاشنه دخی اطلاق اولور ملای
 یور بیت معنی اندر شوجز با خط نیست و چون
 فلیاسنگست انور ضبط نیست مع الباء
 فرستاده معنایه سوله و اولانغ دخی اطلاق اولور
 بیت فرستاده نزد سیاوش رسیده چو آن نامه
 شاه ایران بدید فرسته کسرتین ایله بود دخی اول
 بیت بدل گفت کاری نو آمو شاه که کیوست
 فرسته براه فریه فتح فاکسون ایله لغت و لغت
 معنایه در بیت همیگر در کرد کارش فریه و چوره
 را کرد و آمد بدید و مشهور و مشاکر سکون را و فتح
 یا ایله در نه که معنی یور بیت بهره تو آفرین
 باشد ز سعد و مستری و قسم خصم از بخش کیوا فریه
 نوین بوده شاه ناصر خسرو دخی یور بیت دزدی
 ملاذیرت ز راه و فریه راغ خاطر طارکن
 فلیله علی وز و سبیل کله و سوری معنایه در
 بیت بنومود تا هر چه بودش کله و هیوان و وار
 یله و فلیله بیند اندر آرنو نیز و ناخواج بر کوه و بر
 چیزه فاکسون اولوب سبیل دخی دینور اکثر فلیله
 آت سوریسده و سبیل آه سوریسده اسقال
 اولور دخی یور بیت باغ اندر کنون مردم نبرد
 مجلس از مجلس و باغ اندر کنون آه سوریسده
 شمس خرمی دخی یور بیت برده زانعام شیخ ابوحنی
 هم فلیله هزار و هم سبیل فرزانه حکیم و فیلسوف یعنی

عبارت و فتنون معانیه در بیت فرستاد شایان لکلی
 کس پیش و چو بیکانه فزائکان و چه خویش و تنگانی
 یورر بیت عشق از نه کار فزائانه عقی در راه عشق
 دیوانه است و فزائانه ایله کار خجسته دگر کبر فزائانه
 و فلسفه در نه که بهرامی یورر بیت مخالفان تو بیه قه اند
 و بیه فرنگ موافقان تو با فزانه و با فزائانه فغواره
 فتح ایله اول متحیر در که ساکت قاله اندخ حرکت و آواز
 کلمه سزدن یا بختلند یا بختلند اول فتح ایله واره
 مگر کبر معنای ترکیبیه بیت کبی و مگر دفع فغانده
 شرح اولندی بیت از این تلخ پیغام کامد براه چو فغواره
 کشته دلمان بسته شاه آهوشکور دخی یورر بیت فغواره
 بودم دفع پیش من دفع رفت فر باندن فغواره
 فیداد فتح ایله بر عورتور که پادشاه بر دغ ایدی
 سکندر ایله محاربه ایدوب آخر الامر مغلوب اولدی
 اولی قات ایله ده مرویدر بوکا نوشابه دخی یورر
 فزانه فتح قان و مایه موقوفه ایله ایکی لغتی دارد در بری
 نسیب در ایله و بکر کسر را خفیه ایله اوج معنایه
 مستعمل در بر افروغ معانیه در که خجسته فضل
 زیادت دخی عبارت در که امور معنویه ده اولو رتبه
 و شوکت و شان و جلایه که بوبیده یورر بیت
 گارنده چرخ گردنده اوست و فزائنده فزانه اوست
 کرک امور حسیه ده اولو که ملای روم یورر بیت
 و ریکوید فرخوایم این فزانه کرکیر و هر که را خواهی بد

بیت تلخ و تیز و مالش بسیار ده و تا شود پاک و لطیف و
 با فزانه و فزائنده فاضل و کامل معانیه اوج لغتی و اوج
 بری کسر را ایله نه که لطیفی یورر بیت هر آنکه است
 دانا و فزائنده نکر و فزائنده این دیویرنده و بری
 سکون را دفع مایه نه که نه لطیفی یورر بیت فزائنده
 عالم معنی و نکند التفات بر دینی شاه ناصر خیر و
 دخی یورر بیت فزائنده را بدل در بجا ده سودگی
 شخص فزائنده و بری نسیب در را فزائنده ایله نه که
 یورر بیت قدانس یاب و دانستند بایش داده
 دادار را فزائنده بایش و نمانی افزون و زاید معنایه
 بود دخی کرک امور معنویه ده اولو افضل و احسن
 معانیه نه که ملای روم یورر بیت و ز غیرت صورت
 نبود فزانه صورتی کان از تو زاید در توبه و میر خیر و
 دخی یورر بیت زافیه شایان کله او فزانه و بر کله شایان
 هو الله که کرک امور حسیه ده اولو کثیر و بسیار
 معانیه نه که سنایه یورر بیت دیو در مشک او ده
 فزانه و از خود سوی خود شده فزانه و بعضی کرک زانکه
 دهد خدا بمن مال و فزانه بکنایم ازین کار فزائنده
 بونگ آخینه یا به مصدریه لایح اولوب فزائی دیویر
 شای و شوکت معانیه بیت چو آمد بکا و سناه اگهی
 که آمد بسیار خوش با فزائی و آه حسن و نضار معانیه
 بیت که چیست آن ده و دود درخت سبی که نازده است
 و شاداب و با فزائی و تریف عقل ده دخی یورر بیت

از و شادمانی و زو قوت نیست و زو هم فروغ و زو هم کسب
 ناک آسایش و ذوق و سرور معاشه در تنه که ملازم
 بیورر بیت دیده که نبود و وصلش در فیه آنجا دیده
 سپید و کور و غریبه فیه فتح فاکس را ایلک حاذق معاش
 فروخته اصلی آینه در آینه تنه که ناهود در صلاحی
 غلاف تنه چو بوب حواله انک و قصد انک در آینه
 اولنوب آینه دخی دیورنه که ذکر اولنوب بیت
 فروخته کسب هر دو سپاه بکر گراخ هر دو آن کینه خواه

مع الیاء

فرهنگی خواب و معلم الاطفال معاشه در فرهنگ ادب
 و دانش در ویا نسبت همچون بیت بفرهنگی ده
 از نخست چو آموختم زند و استاد است فرهنگی
 فتح فاکس و تدبیر را و مفتوح ایلک فیه کلمه سنده شرح و کلام
 باب الف بوح و دخی فارسیده موجود
 اولین حروف در جمعی بوییده مذکور در بیت
 بوح سکز حروف اهل فرسک و لکنده و خلا و نا و جا و صاد
 و صاد و طاء و ظا و عین و قاف
 قسطا کسب قاف ایلک این لوفا ایکیس حکما و یونان و ندر

مع الباء

قاف آشن و کعب لفظن نعیم اولنوب کاع و نا
 دخی دیورنه که میلی بیورر بیت بدوزانو دخی بنشیند
 همچو عروانه است کوزده چک مع الجیم
 قنوج فتح قاف و تدبیر لئون ایلک هند سنده دار الملک

اولان شهر ایدی مع الدال
 قراکند قراکند مع تبر واکند حشو معاشه در بر لوف
 قنادر ایچی خام ابریشم و پنبه ایلک طولو جنگده زره
 اوسته کیر لوتکا خصال و کجا غنود و کرا غنود و کراکند
 دخی دیورر بیت قراکند بید و درج و برش و بمیداد
 همانکه سرش قباد کیکاوس پیریدر اکثر کینقباد و دیور
 نه که کلور بیت یکی خشت ز در برش قباد که بند کلاه
 برکت ده و تلوک ساسانه در پیر نو شیر و ان قبادین

مع الراء

فارسیده زفت معاشه در قیر دخی دیورر و ترکیده
 برف معاشه در ایکیس دخی فارسیده مستعمل بیت
 نشا سیاوش بدیدار بوده چو بر کشتا نقطه قاف بود
 معنای اولده انیر اخسیکی بیورر بیت چو کشت
 شب ردای قاره شد غوی در غلامه زرقی کوشا
 و مغار ثانی ده انوری بیورر بیت چشم این دایم سفید
 از اشک حسرت همچو قاره رور و دایم سیاه از خاک

مع الراء

قنیز بر پیمان در که انکه غله او چو کفر دخی مع تبر
 بر آمد قنیز عمر تمام اولنوب کناه در نه که ذکر اولنوب
 قنیز را تمام کرد عمر بی آخاند و یکدر بیت همانکه
 بزدان با بر قنیز تمامی نکردست این وعده نیز

مع الیاء

قلیوس ایر قاسیدر قلوبوس دخی نعیم اولنوب قنیز

و ر ا یله بیت کنون تو بیک چوبه تیر کزین نهادی همی
 بعلبوس زین قوطاس لفظ عویدر کاغد و او دایه
 و طبله سی مغانه در بیت به تیری که بکافش الماش بود
 زره پیش او همچو قوطاس بود **مع التول**
قراخان افراسیابک بیوک او غلبه در بیت قراخان
 او بود مهر پسر بمزمود تا رفت پیش پدر و چند
 پادشاهید که اسکندره معاصر اید **قارن** فتح ران
 کاده آهنگر او غلبه که پدر ایلد خنجا که خروج یزد
 اکا سپهسالار او که بیت سپهسالار چون قارن کینه دار
 سوار جنگی چو سیصد هزار قتل بر پهلوان تور پیر
 بیت بمزمود تا زداوست قتل ز زرگان دلیرا

گوی رفون **مع الهاء**
 قید افر عورتی که پادشاه بر دایه ایله اولی فایله
 مرویدر نه که ذکر اولندی **مع الیاء**
قلوی فتح قاف و ضم لام ایلد قاتل سیاوش و کاکا
 کروی دخی و نوزنه که کلور بیت ستمکاره بدین
 چوبان قلوی همانا از انسان بر د کلوی و تور
 زین ده بر طاع در بیت سبانا کوه قلور انجواند
 از ان شاهزاده سخنها براند **باب الکاف**
 کوناشتم ایلد کوشنده و جهد اید یکی مغانه در بیت
 مصدریدر بیت بهر کار کوناشاید شدن به دانش
 نینوشاید شدن کجا مژ و ترناده ده اداة ربط
 مغانه چون موجود در بیت سیاوشی بکفت آن کجا

رفته بوده و زان در که سودابه آشفته بود کما ضم
 و میم ایلد تو لک زین ده بر شهر در بیت چغان و شکنی
 و سقلاب و هند کمان و بجری و دومی و سنبه
کالا متاع و قماش مغانه در که نقد مقابلی در بیت
 سواران ایران همی تا خنزه بکالا گرفتن پیر دختند
 ملار روم دخی بیورر **بیت** پیش خ افلاس و نیابت
 شدست نقد و کالا نیستش چیزی بدست
 دخی متاع و قماش در مدینه و سکون خا و کسر
 قصر هره دخی لغدر نه که کمال اسمعیل بیورر **بیت**
 چون میدی مرا تو عطا مار به کزین و چوبه کزین چه
 آرمت آخرا خیاں کیمیا علم اکبر و صنعت ذاب
 علمیدر ماده جواهر خیمه و لفظ بطریق الکیمیا
 ر دات اصل مغانه کلور بیت پیر که جنگ او
 بانیاه هم از ابلیس باشد و کیمیا بو کلمه لفظ یونان
 اول لغته زیر کلک ایلد مخزوم حبله مغانه در
 بیت که کس پدر باز جست از نیا بستمیر و هم جا
 و کیمیا کینه و غل و غش مغانه ده کلور بیت
 که او کینه جوید همی از نیا ترا کینه زیبا تر و کیمیا
 و له که ضحاک هراب را بونیاه دل شاه از بیتان
 پراز کیمیا و خاصه و منفعت مغانه ده کلور
 نه که میر خسر و بیورر بیت در ور زین هر چه سنگ
 و کیاست جدا کانه در هر یکی کیمیا ست ملاک
 دخی بیورر بیت صد هزار کیمیا حق آوند کیمیا

همچو صبر آدم ندید که خدا صاحب خانه معناسنه در
 که مخزنه شرح اول نور بیت چنان بد که روز زان پاک
 سخن گفت هر گونه با کتخدا کتایه طریقیله متروج و متا
 که خدا دینور شد که امید برور بیت پیرانه سر که قدامید
 و کما شده از چار خایکی دوسه جا که خدا شده
 و متصرف و مدبر معناسنه ده کلور عوام خلیف
 کاهیه در لریت قباد اندر ابران شده که خدا
 هیر اندکار چکاسو فراه کتخدا تا ایله ده رسمی مرد

مع الباء

کتاب ضم کات و سکون تین ایله رابع سلاطین
 کیا نیاند رابن لهراسب این اروندان که پشین این
 کیتباد در زردنت حکیم انگ عصر نه ادعای نبوت
 ایله نه که شرح اولند یوزیکرمی بل پادشاه اول
 بیت دراکت کتاب کاسب کار شهریار منم برد

مع التاء

کاست کاستن دغ ماضی واسم مصدر در کاستن
 اکسک معناسنه در کاست اکسک معناسنه ده
 بیت شمار سخن کاست باید همی ره خویش
 خواست باید همی کم ایله فو فی بود که کم ابتدا ناقص
 اولاندر کاست فعل فاعل ایله ناقص اولانده
 و بری بریک نمائنده استعلا اول نور کیت فتح کات
 و بارو بلیه غایت ایله آجی بر او نور و غنای بعض
 حنظل در که ترکیده ابو جهل فر پوزی دینور بیت

چرا کشت باید درختی بدست که بارش بود زهر و بخش
 کیت کشت کسر ایله کن و زرع در مت و زخام بسیار
 با کشت و دوزخ ندیدست مردم از انگونه مرزه فتح کات
 ایله ده لغز نه که بو بیده در بیت کور نیایه در
 بوم و کست سور و غار از زو از سوی و شست
 و کشتن ماضی واسم مصدر دغی کلور کن الگه معناسنه
 نه که کیت بینه در کت فتح ایله کشتن دغ ماضی در
 کاتن دغ مختصر در لریم و چلا من معناسنه بیت
 چو توکان شیندند کار جاسب فت هم پوستش از برغ
 از تن بکفت کت کسر ایله یزن و او موز در بیت
 نهتن بخندید و کت از کت به پیکان بدوزم فر او
 دو کت ضم ایله ده لغز بیت در یخ آن بر و باز دو
 نبودن بتور کس جفت و کلات فتح ایله ایکی قلعه
 امید بری طوس ایله ایور دما بینه در و بری
 جیچیل کنار نه در فرد که کجسر و برادر جریه نام
 والد سیده آنده اولور و اکا متصرف ایله بیت کت
 برکلات ایچ کونه مکن چوزان ره روی خام کو دختن
 اصله کلات یو کسک یرده اول قلعه و کوبد رنه که
 و قتی بیور بیت تیر تو از کلات فرود آورد زهر
 تیغ تو از فزات بر آرد نهنگ را کوست طول و جنگ
 نغاره سیدر کوس دغی دینور بیت دیر تر سوزاوان
 کوست که دو پاره چوبست و یک پاره پوست زو
 ایله طوقصتی معناسنه ده کلور که غریبه صدمه دینور

تندر شعیب بویر بیت شاکر لغت نبودم یافتی زمانه
زدم اناگاه کوست **مع الفاء**

کیومرث اول ملوک پیدا دیا نذر بونون اسبق رگه
پادشاه اولامندر بالا تقان بعضی حضرت آدم و نوح
و بعضی حضرت شیت برادریدر و بر قولوه حضرت
نوح اولاد ندر عوی یک یلی و مدت سلطنتی قوی
ابتدا شهر بنا ایله بود و اصطخر و دماوند انگ بناسیدر

مع الجیم

کاج ایکی معناسه وار در بری نمنی اچون کانس لیت
معناسه بیت همی گفت کاجی خ این انجمن توانستی بود
با خویستن و بری سانی و احوال معناسه در تندر که
ملا روم بویر بیت بو را اگنده مژگنده مخ و زری
بشی و کوی که اخ اخ افی برداشتی ای کیج و کاج و تاک
کالای بیت باید رواج و قیم فارسی ایله ایکی معناسه
دخی وار در بری سله در کر عبیده لطیفه دینور و بری
بر در خدر که اکاساج دینور شمس فخری کانس معناسه
اولان دخی جیم فارسی ایله طوب بوا یکی معنی ایله
بو قطعه ده نظم اندر **قطعه** ز انتقام شیخ ابواسحق قس
از چکا ظلم و تعدر خورده کاج از تنف محنت دل
بدخواه او شاخ شاخ آمد بسان شاخ کاج شهریار
ملک بخشی همچو او کاج بودی در همه آفاق کاج
کنج کوشه و بوجعدر بیت اگر تندیادی بر آید ز کنج
بخاک افکند نار سیده ترنج **مع الجیم الفاء**

کوج و پلوچ فتح باو فارسی و ضم لام ایله اصغیان ایله
کرمان ارگنده بر موضعدر بیت سپاهی زکر داکوج
و پلوچ سکالیده جنگ و بر آورده خوج و کوج بکوج
ایکی کاف و باو عربیله بر برینک عقیقه کوج انک و
دزدان معناسه مگیدر کوه سروج ایران زمین و بر
موضعدر اهلی بهادر و دلا و در بیت بهان پهلویارس
کوج و پلوچ و زکیلان جنگی و کوه سروج کیج فتح کاف
و کسر میم ایله دشمن و عدو معناسه در بیت شایم
کارام کیرند پیچ و سوالی ما و سپاه کیج **مع الحاء**
کاخ کوشک در و باغچه ده طارمه و منظره در بیت
بکاخ اندر و برنم کسر دشاه بشاد بهمنور می کینه
کرخ بغداد در محله در معوش کرخی اکا منسوبدر بیت
ز بغداد کران جنگ و لیم که بودند بازنگه سوار
کریده سپاهی زکر داکرخ و بوزمود با کمانهای جرخ
و تجوالواییده کرخ بر مشهور شهر و مملکت معناسه در
معروف کرخی اکا منسوبدر ظن ایدرم که اصل لغتده
بره دینور که زینت لرایله آراسته اوله تندر که فخری
بیت هر روز شادی تو و بنیاد راستی و زین نامع
این و زین کاخ کرخ دار **کلوخ** کسک در که عبیده در
دینور بیت بدر رفت پر سامر دشلوخ و بسر برهمزد
سان و کلوخ **مع الدال**

کر کرد فتح کاف اول و کسر کاف نامی ایله توران زمین
بر شهر و داماد افراسیاب ترا و سپهسالار انده و لوتی

بیت کو کرد بودی نشست تراوه سوار که بودی نشسته
 تاوه بو شهر قاتل سیاوش اول که و بنا سیدر بیت بندی
 بر آه اندر آورد در گو بسوی کرد و جای کر که میا فرست
 و باورد و طوس و زباورد درخت آواز کوس کند مند
 خراب و بیاب و مار و مار مغاسنه در کند کند
 ما خود در قرقمق و یقین مغاسنه و مند اتباع قبیلند
 بیت و کر نه شود بوم ما کند مند از اسفند یار آید
 پسند کر کند حرف فافده ذکر اولنا و کند در که
 فز و پتبه ایله طولو جنگه کبر که و اگر خفتان دخی دینور
 کستند انجی و مزروع و اکتلی بر در بیت هم اندر
 کستند و کیاست درخت برومند و هم آسایت
 و له بهتر کجا بر کشتی سپاه نیاز از کشتند راه
 که لغت پهلویده خانه مغاسنه در علامه شیر از سرج
 قانونده که خدا تر کیننده دیمشدر که کند یلسا الهی
 معناه البیت و خدا معناه الرب و قد یستعملونه بمعنی
 المدبر فی الامور کرده دخی دینور نه که میر خسر و جوهر
 بیت چو آمد کنون تا توانی بدیده بدید که درخت
 باید کشیده تو تک معرب کتج در نه که قانونده دیمشدر
 الکتج محرکه الماوی معرب که لکن که بر کلمه ایله کسب
 اولفنه جز اول واقع اولور که خدا و که بانو کبی
 که بانو اوی کور و ب کوزه دخی متصرفه خاتون در که
 ترکیده قادی دینور شایه بوور بیت مردوزن را که
 حص کون و کلوست نامشاه که خدا و که بانو ست

که دیور دخی بو قبیلند اولوب باغید در صاحب خانه
 مغاسنه نه که کلودر کدواوه دخی بو قبیلند در اساس
 مغاسنه در خمس خجندی بوور بیت ز فزع بیس طلب
 اصل کر بر آتیه درست کردن باید نخت که واده
 که آدخی اگر چه کاف فارسی ایله در بو قبیلند در اصله
 وصف ترکیبی در دلنجی مغاسنه در که قانونده کوزوب
 دینور که یاسم مصدر در دلنجیک مغاسنه نه که
 ملازم بوور بیت از سما که کویه زر میکنم و مرشکا
 کیمیا میکنم و کده مرکب اولور سه جزا اخر واقع
 اولور نه که از شاه الله کلودر کتوضم کاف ایله غیر طبع
 یعنی کسر بیت تو باشاه بر شو یا لار کنده ز پیر او لشکر
 مشو بهج کنده دخی او مجا غا جدر که طوق ساق الینه
 و ایایغنه اوریلور و متفق و مجتمع مغاسنه ده کلودر
 بیت چو کستند سه برین را کنده سهید بر آمد
 بیالای تنده بونده شد طلع یا سیدر کار و کرد فتح
 کاف ایله کسری دخی جایز در کردن اسد ر فعل
 و عمل مغاسنه ما قبلند اتباع قبیلند نورایش کوچ
 مغاسنه بیت همایه که آموز از غنبرده بدانی برزم
 اندر کار و کرد **مع الذا الیچیه**

کیتباد اول سلاطین کینان در این زاب این زو
 این طها سب این منو چهر این مستحور این فویدور
 افراسیاب ایرانه مستولی ایکن زال و رستم اعلی
 ایله کیتباد پادشاه اولوب ایرانی افراسیاب استیلا

ایله بد و رستمی امیرالاعوان جهان پهلوان ایله در و صفت
 دارالملک ایله یوزیل پادشاه اولکد عصره بنیاد
 خوقیل و الیکس و البس و التمول عیلم السلام موجود
 ایدی کسواد ضم کاف ایله کور در پیر و کیک و سس
 سپه سالار ننددر بر نامدار پهلوان در بیت چو کور در و
 بر میسه . بچه و کرانما یک کسه کالبد هر جانورک
 کورده سیدر که انچه جا اولور قالب آنک معیدر بیت
 همی گفت زاراد و کرد جو . چو استدی کالبد شاه زجا
 کاسه رود تور ازین ده بر چار در بیت خبر شد برگان
 کز ایر اسپاه . سدر کاسه رود اندر بر راه کباب
 ضم کاف و نون و فتح با بر عیله توران زین ده بر
 کور ز آنده اول طاعنه جنگ یارده رخده قویش
 ایله بیت زکوه کباب بر لک تا خسته سراز سورامون
 برا و خسته کشف رود بر چایدر که آنک اطرافنده
 سام زیمایا بر اژدها قتل ایله بیت کشف رود پر خون
 و زرد آب شد . جهان جا آرامش و خواب شد .

مع الزار

کدیور فتح کاف و کسه دال ایله کد ایله و رن مگر
 اوج معناسی و اردر بر کجی و برز که معناسی
 کدیور نیایه درین بوم و کشت . سوی مرغزار او
 از سوی دست . نماند دهر و روز کار در ناکت
 کتخدا و صاحب خانه در تنه که شمس خرنی بیورر بیت
 اگر کوشد کار عدالت نبوده دکر در کدیور نبوده کدیور

کدر علی و زنجعفر دست و دماغ کوه در بیت زخون
 کدر و کوه دریا نبوده در از زما بچو پناستود کور
 فتح کاف و ضم را و فتح کاف فارسی ایله فاعل مطلق
 و صانع حق خدا جل جلاله در بیت ندانم چه آید
 برین بوم و بره ز حکم کور کورینا بد کدره کور و او سر
 دخی لغت در تنه که دقیتی بیورر بیت چو بچاره کتشد
 فریاد جستده برایشان بخشود دادار کر که اصلده
 کر توان و قوت و کام معناسه در کور کور توانکر و قوت
 دیکدر تنه که سوزنی بیورر بیت و را از دولت سلطان
 سلطان زیادت نده شکوه و حشمت و دولت نفیم و
 و کام و کوه صاغ و اصم معناسه ده کلور و بوم معنی
 مستور کتیده زمار اول حیواندر که غایت اخراج
 اولمندر زمار قاسمدر غایه دز کبابدر بیت یکی
 رختن بودش بگردار کر که کتیده زمار و بلند و
 کاشغر سکون بین و فتح غین ایله ترکستانده بر شهر
 اهلی حسن ایله موصوفدر و آنده ایوسر و اولور
 غنصری بیورر بیت ایاشکست سر زلف ترک کاشغری
 شکج نو علم پر نیان شوشتری . سراز و باغ تو آراسته
 بسره و بلند . چه سر و کاشغری و چه سر و غانقوی .
 غانقو دخی بر شهر در ایوسر و اولور کباب فتح کاف
 و یار خطی ایله او شنگ و کاهل کد معناسه در بیت
 بنان بر ایام ستوبه کیاره نکر تا چه بینی نهاده باره
 کند او رضم کاف و سکون نو نیله دلیر و بهادر معناسه

بیت بکند آور چنگ جوی و سپاه به بختید و بنه اند
 اورا به گاه کند آید آورد و گرد کند او موجه در اول
 انچه که اسیر که الینه و ایا غنچه فور که نشک نظای بیور
 بیت چو طالع جهانگردی آرد به پیش و نشاید زدن
 کند بر پای خویش کند و دخی دینور که کمال اسمعیل
 بیت چو دوک این یکی ریسما در کلوه چو چرخ آن یکی کند
 بر دست و پا کند آور طوئسان کنور یکی دیکر کینور
 علی وزن جعفر انعام و براخلق جزای مغاسنه در
 بیت بر دشمنان چون بکینو مشدره بآیین شامان دیکر
 مشدره بآیین و ندامت مغاسنه ده کلور بیت که چو
 بچه شیر ز پر گره چو دندان کند تیز کینوری و لکه
 چنین داستان زد یکی پر خوده که از خور بد کوه کینور
 یکی مغاسی دخی دارد در بر یوغت غلو فیدر که بلند
 دیوار را از کله اوله که فال و پرور بیت شیر غایت
 به پستان در جفوات شدست چشم دارد که فرویزد
 در کینو تو نه گشته حصار او زره بر طاشدر دفع
 دشمن اچون وضع اولنور کو کنار بر نوع اغا جدر
 بیت نزدیک ایستان یکی مرغزاره فراوان در کوکنا
 و چاره و اصل افیون اوله خشیاش مغاسنه ده
 کلور منوم در شمس خرنی بیور بیت ما کند در خواب
 چشم فتنه راه ما جدا آمد بیتا کو کنار کینور
 علی وزن جعفر بیتا بور قصه سی اوله پست بکینور
 بر کویدر کشتا سب آنده اوله آتشکده سی فر بنده

بر سر و اغاجی دگر خشنده و طول استقامته نظیری
 یوغیدی اطرافنده کندی و اغاجی سر ایلر و کوشکربنا
 اندیلر روایت اولنور اول سر و خلتا رعبا بیتین
 متوکل زماننده موجود اید متوکل آنک او صافنی
 استماع آنک ایلر کور مکه غایت میلی اوله کتک مکن
 او لمیچی عیدته طاهره خبر ایلر کور اول سر و
 قطع ایدوب بغداده کوندره اول نواحی املی بوخری
 استماع اند کلر زده اول سر و یانته کلوب چوق کوب
 وزاری و فریاد و فغان اندیلر عیدته طاهر اول
 سر و قطع ایدوب کچه لره صاروب بغداده ارسا
 ایلر بغداده و اصل اولر زده اول متوکل قتل اولی
 بیت یکی سر و آرا زده چو بخت بهشت به پیش در آذر
 اندر بکشت چو بالای او کشت بسیار شاخ و چله
 کردش یکی خوب کاخ همه نامداران بزمان او سوی
 سر و کینر نهادند و بهشتیش خور ارند آن همی
 چو اسر و کینر شخو آن همی چو ایش نخو آن نهال بهشت
 که سر و کیانش بکینر بکشت مسعود مسعود دخی بیور
 بیت ای بت کینر و سر و کینر ار حور دلارام و ماه
 و هنده بر مشهور شهر در املی اصحاب حسن و صبا
 کینر و کاشم دخی دینور آنوری بیور بیت کنار جلد
 ز زکان سپهرن غلج میان رجبه ز خوابان ماه رخ کینر
 کارزار سکون جنگ و صوآش در بیت که و کان بهیو
 از شهر باره چو خواهی که بر کرد و از کارزار کردار

کسر ایله کرد ایله آردن مرکب رکفتار و زفتار کی فعل و عمل
 معناسنه در مقام تشبیهه مانند معناسنه ده کلور بیت
 اولنده اولور که **دکار کسر کاف** ایله و کاف ثانی قافیه
 فعال مطلق خدا شفا و صغیر بیت پیاده شد از آب
 و رخ بر زمین همیکدر که **دکار آفرین** که قوتیار
بیت کت دندم دلم سراسر که بخواب و بخور و نهان
 سره و طاعت غزل یواختش یومری قایه معناسنه ده
 کلور بیت تو چون غم مانوسنی اندر که پراز داور
 دل پراز کینه سر **مع الزام المعنی**
کنیز ختم کاف و سکون نون و کسر دال ایله تور
 زمین بر شهر در اصلی کهن دزد را بند اطمینان
 این هوشتک بنا ایستد و بجهه فرید و بجد یزدی
 و حالا اسمی بیکند در بیت نشست اندر که مرزا را
 کرده بوده که کنیز فرید و بر آورده بود و مکیون
 نام کنیز به بیکند گشت زمانه پراز بند و ترخت
کنیز حرف فافه ذکر اولنا قنیز در قنیز معربیدر
 و فی القاموس القنیز مکیال ثانیة مکاکیل و فی
 الارض قدر مائة و اربعین ذراعا و الملوک کتوز
 مکیال یسع صاعا و نصف کیشا و زاکنجی و بزیکر
 معناسنه در کشت ایله و زردن مرکب رکشت اکن در
 و زو و زین دن او و وصفه مجموعی مدح الزام
 و یکدر کشت استکمال ایله تا حدت اولوب بر الف
 زیاده اولندی **بیت** کتا و زو بامدم پیت و کسه

کوبلشکر بنند که کوز مخنی ارقه و بولکشم معناسنه در بیت
 بدو گفت نیزنگ سازر هنوز نکر دوهمی بیت شوخت کوزه
مع الزام المعنی
 کار خاشی و احوال در بیت بدو چشم کار و سرش بود کل
 بیک پای لنگ و بیک دست شل که اگر می و معوج در کج
 دخی و بنور بیت مباد که از راه کیهان خدیوه دلش را
 بکشی که اید و یوه و خاتم ابریت معناسنه ده کلور و مؤید
مع التین
کاس خنیر و خوک در بیت اگر باز خند گفت از هر آن
 بهر نامد لاریکی ماده کاسی و کاشانده بر موضع سمید
 بیت در پنج پیوسته و آس آدست و مارای رفتن بکا
 آدست کوس زو ایله طو قشمتد که عریده صدمه بنور
 بیت بر سید رستم پرمایه طوس که چون یافت پیل ایتک
 کور کوس تو کفتی ز پیل زیا یافت کوس زنا کبر و ک
 اندر افتاد طوس و مشهور کوب کبی بر ط و لدر جنگیده
 چال نور بیت کوازه بسی با شدت با فوس و نه مرد و
 نه کوبال و کوس و صد او آواز معناسنه ده کلور بیت
 چو بر خواند نام بر آورد و کوس بر آورد چون رعد غنده
 کوس کا موس حاکم اسفنجاب در اکا کا موس کشتی
 دینور افرا سیاه باغات ایچون کلدر و رستم الله کلا
 اولک بیت بر انکشت کا موس سب برده با و در اید
 با و روبرو در کس مشهور بر فوشتد عریده لدر دینور
 بیت رستم نیز یک شاه جهان تتر را کند که کس اندر نهان

یعنی سنی قتل ایدر جثه کی اگر کس بیوب تابید ادا و لورس
 کرباس کس کاف و سکون را از جمله و یا جملی ایل
 دیوان خانه معاشه در بیت چورسج بیامد زبده سرا
 زمانه می بود در دریا به کرباس گفت اسرار امید
 خنک روز کاندز تو بد چشید کیکاس این کینباد در
 و بر روایتده او غلینک او غلیدر و بر روایتده قزیده
 او غلیدر بهر جانمانه ملوک کینا ناندز یوزالتی بیل
 او کیکابوس کوس متویدر عصرنده انبیا و حضرت سلیمان
 این داود و لقمان حکیم ایلک مازندرانده کفزار اولوب
 رستم آنه خلاص ایلک بردقه دخی بر زمین پادشاهی
 آنه کفزار ایلک نه رستم لشکر کورتوب روم و نام مهر
 پادشاه ایلک جنگ ایدوب اندر قتل دین صکر و بر زمین
 وارک و کیکادوسی قوررتوب خشکانه دگ کتور کیکاس
 دخی اکامکافا یوزتن همیشه می مهرانزاکا وروب
 امیرالامرا خطابندن ترقی ایدوب پادشاهین ایل
 خطابندی کیوس فتح کاف وضم با ایلک کاس معاشه
 کیکاس لفظندن ضرورت شعر ایچون مختصر اولگیت
 کجاسته بد کیوکودرز و طوس شده خیره ازغم دوشیم
 کیوس **مع التین المعجیه**

کس فتح ایلد قولتی و بوش بوکر معاشه در بیت
 وزان پس یکی دست کرده کیش بیامد بر شاه خورشید
 فن آکا بر حضورنده الی قولتده صوفی ادب اصاخر
 بیت دلبران هم دست کرده کیش به پیش جابجوی خورشید

فن دل چنین گفت رستم که از شیر فن تراپور وراپند
 باید کیش و تا ورا الهده نخسته و تب برهنه در معنی
 خواست آنده بر فویدیه سجاد آرا کورسج و نه که سیام ده
 سرج اولگیت سوزن بوزریت سودا فاد بجزدی را
 هم از خوی تا آفتاب و ماه بر آید ز چاه کس کند روش
 فتح کاف و سکون لغز و فتح دال وضم را بر جمله ایلد
 یوحی و صرپ اولد یولدر بیت بر ای که بد کند روش
 و درازه بند باسبه در نیتب و صوفی از کیش درت
 معاشی واد در بر بلبلک اوق طویل یا نیدر که ترکش
 دخی دینورمانه دین و مذهب معاشه در ناکت
 سمور در که آندخ کورک اولور ما ورا اله لغتدر ملا
 ماتی بوزریت برون رفت قوت زدست و بر تفصیل
 کیش و کتانه و حیردله بود جامه شاهی مخ زره
 زره نزدخ زاطلس و کیش به رابع جزیره فارس
 بر جزیره در معمار اولد مشابیه اولمغه تشبیه اولندر کدا
 فی تاریخ الوصا الشیرازر سعد بوزریت یکی مرد دروش
 در خاک کیش چه خوش گفت با همسر زشت خویش
مع التین المعجیه

کتانه فتح کاف و لغز ایلد تا بر رستم و غیره که ترکیده تل
 و عیدیه خیط دینوریت زبیمین فی خ جزیرین کتانه
 زتابانه مخ چوسوزن چانغ کتار و طرف معاشه ده
 غنیرا دن بدله راستد بوزریت میان آبگیر بهسارخ
 شناورنده مای از هر کتانه **مع التین**

کاف کافتن دغ فعل امر در بر معنی و شکافتن معنی
 بیت بخنجر جگر گاه او را بکاف • هر باید از کار
 نه لاف • و یارق و شکاف معنای دغی اسم کلور
 بیت یکی کاف بد اندر بر ز کوه • بد و سخت نزدیک
 و دور از کوه **کفت** فتح کاف و بین ایلد قاپور باغه
 و بر جای سمیدر که آنک گنار نه سام زیبا را ز دما هک
 ایلد **بیت** کشف رود چون رود خواب کسنت • من
 جاز از امش و خواب کسنت **کف** فتح ایلد کو یک در که ایوه
 و دریا یوزنده اولور **بیت** سپاه دو کسور کسیدند
 هم جنگ بر لب آورده کف • اصلی کفک در آخر کف
 قاری ایلد نه که کلور و راستی دید کلر سپاه نشسته
 معنای ده کلور جماعت نسا انگله ابر و لیرین سپاه
 ایدر **بیت** چنین اژدها کوزر رود کسنت • روغ آمد
 و کردی چو کف • و کفیدن دغ فعل امر دغی کلور کفیدن
 بر معنی و شکافتن و چندان معنای متعذر و لا کلور
 نه که نظامی بویر **بیت** دلی گانه ناز شیرین کار دیده •
 ز حضرت کشته چون ناز کفیده • و عیدیه آیه معنای
 و فارسیده مستعمله **کوف** بیفوش انوا عین بر قوت
 طاعنه و استریراده اولور ز کیده اکا آرز قوتی
بیت دراز بارگاه نه دودگاه بسی کوف را خانه بینی
 دلی

مع الکاف

کاک مردم چشم در که ز کیده بیک و عیدیه ایلد وینور
 بیت دو چشم مرا کشته کاک واره نزار خوایم شو

ایلی معنای دغی و در بر کسپات معنای در کلک موز
 تان مردم معنای در که عیدیه ز جلی وینور نه که ساع
 وینور **بیت** از جنای آن بت چاکاه سوخت بر
 مز دل زنه و گاه سراج قوی دغی بویر **بیت** جاز خان
 نبود زو و منبر آری • کاک نا بخته کجای لایق منبر کرد
 کاکالالا و در تپه اطفال معنای در که ز کیده ایلد
 وینور ستایه بویر **بیت** در کنارش کن آن زلمه کاک
 ناسود راضی و مکش جفا کرک فتح کاف و سکون ایلد
 که کد مخفقد راندن سپر ایدر **بیت** بیکنز تیر و کمان
 بر کوفت • یکی کرک در قه ابر سر گرفت و له ای نیر بارید
 همچون نکرک • بران اسپر کرک و بر خود و زک **وله**
 کمانهای چرخ و سپر های کرک • هم بر جا جوش و خود
 و زک **ککک** بر فامند که اندن اوی ایدر لر اندن اول
 اوقده **ککک** وینور **بیت** نخسین که از ککک بکشد
 فراخان ز پیکان تیرش بخت **وله** زره بود و خفا
 و پیر بیا • ز ککک و ز پیکان بودش زیلا **وله** ازین **ککک**
 پولاد کریان شود • لار و قوطاس پشان شود •
 و آنده اولافم کسانه دغی **ککک** وینور و بو معنای
 نه که انوی بویر **بیت** صاحبانده را اجازت ده •
 تا بگویم که دشتت چون باده میل در چشم و **ککک**
 در ناحی • نیز در ریش و کبر در کون باده و **ککک**
 آرزو دیتی معنای ده کلور که عیدیه ناب وینور
 نظامی بویر **بیت** بردند موکلان ز راهی • از **ککک**

بصد رشاهت کیماک کسر ایله چس و ماچینه بر جای
 اسیدر بیت زدریای کیماک بر یکدم و بچین و بکرا
 سپه کترم کو دک طفل و صغیر معناسنه در بیت
 چو کو دک لب از شیر مادر نشست ز کهواره محمود
 کوید نخست کتیزک مصغر کتیز در جاریه معناسنه
 الاصله دفعی اطلاق اولنورنه که عریده فزه جاریه
 بیت چو کاوس روی کتیزک بدیده دلش مهر و پویند
 او بر کرد کیک کلک فوسیدر قیج معریدر بیت خدای
 کیک بینی بشخ نو کوی ز دیبا فکند ستخ

مع الکاف الفار

کلنک ختم کاف و فتح لام ایله طورنه فوسیدر که عریده
 کرکی دیور بیت چو بکدشت از آن نیره شب بیکرمان
 خوش کلنک آمد از آن کما رنگ فتح کاف و نوینک
 صوبتا و اوج یکی و حافظه معناسنه در که مرزبان
 دفعی دیور بیت ازین هر دو هرگز نکستی جدا کنار
 بودی و او پادشاه هر آنکس که باطوس در جنگ بود
 هم نامدار و کنارنگ بود **کلنک** فتح کاف و سکون
 ایله گویند در که دریاده و اغوده اولور بیت هیوان
 کلنک انکن باد گپا بچستند بر آتش ز کجا **مع اللام**
 کال لوز از باغده رفتن معناسنه در بیت توبه
 پیر فوت کشته بسا زایز و بندیش در قف کال
 و میوه خام و بر نوع کل معناسنه ده کلور و چری
 هر بیت معناسنه ده کلورنه که تمس خونی دیور بیت

بغیر کج عدم نیستش کر زکری . اگر زبیر زبختش بود
 کال کالید مصدر در قیج و منکسر اولن معناسنه کل
 فتح ایله قلندر با بندر اقرع معناسنه بیت بدو چشم کاثر
 و سرش بود کل . بیک پای لنگ و بیک دست شل
 کابل فتح با ایله قنداره قریب بر شهر سیستان ملکته
 متصل در کوپال ختم کاف و بار فارسی ایله کر ز و چو
 بیت سپردیم نوبت کنون زال راه خداوند شمشیر

مع المیم

کام ایکی معناسی وارد در بری مقصود و مراد در
 و بری و بر حلقه یعنی اندر و فردم در قیاز اغوغم
 معناسنه کلورنه که صفت از دما ده دیور بیت و چشمش
 چو دو چشمه تاب از خون . همی آتش آیدر کامش بود
 کهرم ختم کاف و فتح را ایله پادشاه تورانین ارجاب
 برادر دیور بیت برادر بدو را دو آهر مناه یکی کهرم دیگر
 اندر یگاه و او غلبنگ دفعی اسیدر بیت چنین گفت
 کهرم به پیش پیره که از نامور شاه خورشید فزه فتح با
 و سکون را ایله ده کلنک بیت سوار که انما به نامش کهرم
 گذشته بسی بر سرش سرد و کرم کز دهم فتح کاف و سکون
 زاب فارسی و فتح وال و با ایله رسم افراشته بر پش
 ایراندر کستم پاد و زنده مذکور که او غلبدر بیت
 چو شست و سه از نجه کز دهم بزرگان و سالار تان کستم
 کنام ختم ایله این در که وای و خوشدر بیت به سیستان
 پاک ویرا کنیده کنام بلنگ و شیر کنیده کم کسر ایله که ایله

ضمیمہ منکلم و حده دن و کبر در که مراد بیکد ریت بدانتان
روم کم نو فرمان دی جهاندار و فرخ بد پست ریتی

مع التول

کشکین بر نوع آنک در که ارپه دن و بقلاد و ایر طرد
اولوز ریت بکتر ذکر باس و چین نهاده بچین بران
نان کشکین نهاد کیوم سمار سابعده زحل بله زید
بیت ز بهرام و نامید و کیوم و تخت و چه چاره کنم
چون مرا نیست بخت کی پیشین فتح با فارسی و کسر
ستین ایلد کیتباد اوغلی و کیکاوس برادر بد ریت
کنون از بزرگایکی بر کزین و نیک کن پس پرده کی پیشین
کیوم فتح و کسر ایلد چپا و دنیا مفسد در بیت بدین
بسیار شایان بدنه هم نامدارم کیک بدنه ایکی لغتی
دخی وارد بری کمان حذف با ایلد و بری کیکان
حذف با ایلد نه که کلور کتان کسر ایلد تورم زمین ده
بر ولایت در کاموس کنانی اکا مشوبد ریت زمین
کنانی و ترکاز چین و ترابا شد آن همچو ابراز زمین
کیان جمع کی در پادشاه بلند پایه مفسد و کلان
فوسک و در نمانیسه کیک و کیکانیا دینور بعضی کیک
که ایلد و کیک و لغت در مجموعی او در اول کیتانمانی
کیکانی نالت کیک و راجع که لهر سب خامس کیک سب
سادس بهمن سابع کیک و راجع داراب ناسع دارا
عاشر اسکندر ریت ز شاه کیک خواستند ز بهار
دور بخت آلت کار زاره کیک اوج مکتا دخی وارو

برتی صحرائین چادر در خیمه عوب و خیمه کرد کبی
ضمیم و کسر و بدرا بوشکور و بور ریت به باز بست بدین
آسمان که پرورده بینی بسا کیکان و نانی روزگار و کیک
مفسد در تو کیک اصلی کیکان در با حذف او لمتدر
خاقانی بور ریت قیداف مکت که دهرش و خراج
کیان ندیدست و کدانی نرج دیوانه نالت طبیعت و خیمه
مفسد در لکین بور ریت این کیکان بد کیکان کیکان
غافلند و یارب این ناز و نعیم و دولت و رفعت چو
کیکان زباده الف ایلد ده لغت ریت که خیمه و بور ریت
هم آزاد کیت تمت او و قهر کرد دست مر کیکان راه کیکان
حذف نوخ ایلد ده لغت ریت که سنای بور ریت
اخترانی که حال گردانند و تیغ او را اجل کیکان
کیان مر زبان مفسد ده کلور که اطراف مکت
ولایتی و تمدن حفظ ایدر شمس خیمه ایکی مفسد
جمع ایدوب دیکندر ریت شکوه کیکان و ارش کیکان
که تخت و مرز کیکان ز اشه نشاست و کیکان و کیکان
و سنای که مثل او نایده ز اقوان نجوم و زامناج کیکان
سمع اکیان کسرین و فتح ایلد و کسر کاف ایلد ده مرور
بر کباب سمیدر که مبادی علم طبعین بر علم در کیکان
بیننده طبایع احوال مشترک در بخت ایدر مولتی
ارسطا لیس حکیم در خاقانی بور ریت از لفظ مر کاه
بیان در مدحت ارسیم کیکان و کیکان است از سمع اکیان
و انار بخت و له خاطر بر سمع این سمع کیکان مشکل سمع

خواهد گشاده آتام جو البقی شرح خطبه ادب الکاتب
 و بستر که سمع الکلی کتاب رخ کتب ارسطالین و الکلی
 بالسرانیة الطبیعة و یریدو بالطبیعة التی الذریر
 هذه الاجسام و یحرکها الی مواضعها کالمغنی الذریر
 المجتهد الی اسفل و المغنی الذریر حرک النار الی العلو
 و یروی سمع الکلیان علی ان سمع فعل ماض و الکلی
 مفعول به و لیس بالجید لانه یستوی سماع الجواهر و سمع
 اقرب الی سماع لانها مصدر و السمع انما هو الصیت
 و سنی بذلك لانه اول ما یسمعه المتعلمون لهذا العلم و لی
 ایضا السمع الطبیعی و یطبیقونی شرح کتاب مذکوره
 و بستر که سمع الکلی روایت کسرین الیه در فتحی دخی
 جایز در سمع کسر الیه صیت و آوازه مغاسنه در سمع
 الکلی ذکر الکلی و یک اولور و سمع فتح الیه مصدر در
 سماع مغاسنه و کلبی و ابن ربیع شرح کتاب مذکوره
 کی جمع کون مثل سوط و سیاط یا خود کانه یکون کونا
 و کیانا مثل صام یصوم صوما و صیاما کیانه عربی
 طوبی جمع کون یا مصدر کان دید که بعید در
 کتابیون فتح کاف و تا نوشت الیه قیصر روم و دیگر
 کتابه و یروب انخ اسفندیار و بنون حاصل
 اسمی نامید و کتابیون لقی در بیت پس آن نامور
 قیصر که نامید نام آن دختر که کتابیونش خواند
 کرانمایه شاه و دو فرزندش آمد جو خوشید و ماه
 کرانما حرف قافه ذکر اولی قراخاندر که افرسیابک

بیوک او غلبه رکبید با و عربیه کردین مغاسنه و که
 ترکیده و نمک و عربیه اعراض دینور بیت میکبید
 و زراستی مکذوبه چو داندان بند خوش بستوب
 کان فتح الیه موش و منازل شمس و قمر در برج در
 عربیه دخی قوس بویک در بیت چو خوشید از ان
 پوشش آگاه شده ز برج کمان بر سرگاه شد کتان
 فتح کاف و تشدید با و عربیه بر نوع میراند رقیبان
 معربیز بیت هم کج ارجاسب در باز کرده بکتاب دیم
 سخن آغاز کرده و بستون فتح قاف و راه مملکه الیه بوجی
 قبان مغاسنه در نه که فرخی بیور بیت کر تو خواجه
 بزخم تیر بسنده چون قلم آمین عمرو فرستوه الیه
 فرسطون دخی در و بد رتبه که لطیف بیور بیت نظر شاه
 فرسطون فراست بیخ است که مقادیر همه میسو دارو
 معلوم ککشان صا او غر و سید که خاجبر بول دخی
 دینور و عربیه مجره دینور بیت ره ککشان کر و لکر
 گرفت ستاره باند از ان در گفت کر یا زما بدید
 رستمک جد نیک جدیز بیت بالای سام زما بود
 بر دوزور کر بان بود کون مقعد و دوزور بیت
 شکسته شود جرخ و کردونه بل از انجون تر شود کونا
 مع الواو
 کخسر و نالت سلاطین کیانیاندر ابن سیاوش این ککشان
 والده فرکیس بنت افراسیاب در دورت آرید کاف
 اولند قدن حکم متولد او که حد بلوغه و اصل او بجون

کیو این کودرز صفای تو را زمین و آروپ کینه
 و اله سید ایران زمین کنورد کیکاوس اول و قنده
 پیر و عاجز اولمغه سلطنتی اکا تفویض ایله عیسی فری
 طوس نو در ایله افراسیاب محاربه سده ارسا ایدوب
 افراسیاب مقاومت اتما مکایله کندر بالذات جنگینه
 واردا افراسیاب منهنم ایله آخر الامر افراسیاب آذربایجان
 برادر کرستوز ایله دارفایه ارسا ایله بونن صکر
 التمن بیل پادشاهون ایله دی بعده لهراسب بن ائو
 ولی عهد ایدوب سلطنتی اکا ورگد و بلخ و آروپ هلاک
 اولمغه آنده اتما منایله و برروایند جمله ایران پهلو
 ایله لال و رستم و کودرز کوه کیلویه ستمه و آروپ
 آنده برف و دیله ایله هلاک اولدیلر کا و بهادر و بیجا
 معاسنه در بیت تو با جنگ رستم نادر تو ناوه بانه
 تو بی نام و بی کام و کاوه و کا و بدین دن فعل امر دخی
 کلور کا و یز قزموغ و اشک معاسنه در تنه که شمس خدی
 بیور بیت در بحر دکان جوی نه بهشت جو داوه کت
 باورت برو و هر دورا بکا و کو فتح ایله بودخی شجاع
 معاسنه در کا و دن مخفدر بیت شاه چهار بر زسام
 و کوه هزار آفرین باد هم بر هوا کندر و ختم کاف
 و سکون نوز و دال و فتح را ایله ضحاک و زیری
 کنده ایله رود مر کبدر بیت و را کندر و خواندند بنام
 بکندی زدی پیش بیداد کام کیهان خدیو خدا ایله
 اول نور رب دنیا و مالک الملک معاسنه بیت

مع الراء

کاوه ضحاک زمانده بر آهنگر اسحیدر ضحاک آنک او غلغ
 او موزنده اولامرضی ایچون قتل اتدکده او بر او غلی
 قاتل ایله او زینه فرود ایدوب ضحاک هلاک ایله
 و فریدو پادشاه اتدی در قس کا و یان اکا مشهور
 کاوه زار و عیله بر کو که لکدر که بستایند و صیاد لور
 نشینلر قامشون و سازدن چتر و او سنی اوت ایله
 ایله اور زور دفع حرارت آفتاب ایچون ایچنده او تور
 بیت سپه راز بسیار اندازه نیست بدی دنت بکند
 کاوه نیست و تجار ایله جن با پلش کو تیر اوده دخی نور
 تنه که ملار روم بیور بیت همچو درویشا و اور کاوه
 نیست که از میری و را آوازه ایست و سوز
 بیور بیت ار رسیده سنی کاوه مخ و مازه بوده بروی
 مازه مخ و مطلق سالی معاسنه ده کلور و صیاد
 انجدر معاسنه ده کلور که دوزاخه قوشو در کا و صید
 اور کو ب دوزاخه دوشه شمس خدی بوا یکی معایه
 ایله بیت سپهر نیکون باین هم قدره برار شاه عادل
 راست کاوه بیای خود بدام آیند بخیره اگر از نام
 سازند کاوه کاله درت معاسی و ارد در بر بصاعت
 و متاع معاسنه در بیت زبیر و دز کاله بکذا شتم
 جهان در پناه تو پیدا شتم و تان که دوی تراب یعنی تراب
 قباخی معاسنه در آنور بیور بیت کند قزاق کردون
 نمی زور دشتی و شبی که زهره بنامش نشاط کاله کند

ثالث خام کاون و فروز مغاسنه در شمس فخری بوزر بیت
 انگه جالیز اصطناعش را بود مهر و مهر بجز کاله را آید
 بدرک در کافار پیر پند فتنه اگر راکاله بر خوتجه حدی
 بلور دیجک برده ضرب مثل در ملا جانی بوزر بیت
 کاله دجال نه بر خوت، رو به بیایا عدم ده شمس
 کنبوره علی وزن طنبوره آواز خلق و شطاطه مغاسنه
 بیت ز کنبوره نشیند آواز کس که از پیشین تازان و گاه
 ز پس و خیل و مکر مغاسنه ده کلور حقیقتده اول در کربنه
 بزکسته تک درت باقی طولانوز و آینه آدر رودکی بوزر
 بیت دستگاه او نداند که چه رنگ و تنبل و کنبوره و شطاطه
 اوی کنبوده فتح ایله حصار طرافنده اول خندق درو
 آنک معتبر بیت یکی کنبوده سازیم پیش سپاه و چنان
 چون بود رسم و آیین و راه و له و ونیزه بیایا یکی کنبوده
 سپه را بگردش پراکنده کرده و قوت و کوز او غلان
 مغاسنه ده کلور رکن الدین بکران بوزر بیت او
 قرآده هر کجا در دهر کنبوده خوب و فخر زیباست
 و تصحاده مسافر ایچون بر آئنده مهیا اولک مقام مغاسنه
 کلور کامه مقصود آرزو مغاسنه در بیت اگر زامان
 دم زنی بکرمه بر آید هم کامه دشمنان کله کسر کاف
 و تسدید لام ایله لفظ عیدر جین که مغاسنه ده
 ناموسیه دخی و بنور و خیمه کبی بر پرده در که ایچنده
 عروس اولور بیت هم راه به راه کله زده و زمین بر زده
 زار آزده و قار سیده سقف خانه مغاسنه در سحر

بوزر بیت توکی بشنوی ناله داد خواه و بکیوان برت
 کله بازگاه کونه ضم ایله قیامه مشابه بر طبلوس در کعبه
 حال اگر دکی دینور انکی و کتی قصیر در نیمت و زبون مغاسنه
 قوطی معتبر و بعضی بر رده پیر این مغاسنه در بیت
 هم دایر کونه بدر بر چاک و هم خنیکهاش بر بست پاک
 کلبه ضم ایله حجره و آوده مغاسنه در بیت بوزر بیت
 تا سرایه فراخ و بیدر یکی کلبه در پیش کاخ کا کله
 ضم کاف ناله ایله نسل تورون بر پهلواند بیت که آمد
 نیز دیکی کا کله ابا لشکر چون هزار یله کنبوده فراسیه
 چو بانیدر کوه پیش و پس این مغاسنه در که ابرک
 اوک قاشی و آرد قاشی در بیت میاغ تنک بر کوه
 زین بیت سپه را بکلبا در دل بست و جنگده
 حمله انک مغاسنه ده کلور تنه که نظامی بوزر بیت
 چو در مو که بر کسم تیغ تیزه بکوه کیم کوه را بر زریزه
 و تخنیق طاشنه دخی دینور تنه که نظامی بوزر بیت
 چنان ز در و کوه و تخنیق که سده کوه در خون چو دریا
 غریبی و دهر نشنیده و سوزر اولک بر مغاسنه
 کلور کرک طوارار و شنده اولک تنه که اسد بوزر بیت
 ابر کوه پیل در قلیکاه و بلورین یکی تخت چون مهر و ماه
 مختتم دخی و صفا سپه بوزر بیت بلنکوه و کوبه
 بست و کوه سرین کشیده کردن و فریبش و میلاغ
 کرک موجوده اولک تنه که طغیانی لاجی دینور بیت
 صبح نوروز کزدل غمناک و موجه عیش کوه ز و بسماک

کالویه سرکنده و جیران و دنگ و دینگ معنای در
 بیت چو کالویه گشتند در کار شاه مگر نیند لشکر کشید
 براهه کالویه دفعی تبار فرست ایله اول معنای در تنه که
 شمس خیز بوزر بیت دوستش عاقبت و پابر جاده شمش
 ایله است و کالویه کالیوه دفعی او معنای در تنه که
 شاعر دیکند **ریت** چون شدم نیم مست و کالیوه
 باطل آن روز پیش من حق بوده تا سر کالیوه دفعی
 لغز تنه که سعد بوزر بیت شبی مستند آتشی
 بر فروخت و نکون بخت کالیوه دفعی بسوخت که **وزر**
 بر مبارز تو را نیدر که قاتل سیاوش در زره پد **رسمید**
 بیت یکی نامدار بود و پیر کرده برون رفت تا شمس که **وزر**
 گفته فتح کاف ایله گفتن در اسم مفعول در جمل شمس
بیت زد بوان بسی سز بر پیکان **هکلا** بس زهره گفته
 قتاده بجاکه اصل کاف فتح و کاف در آسدر بوزر بیت
 جهان ز آتشی تیغها مافه دل که زبانک یلا کافیه که
 فتح ایله خانه و منزل معنای در معرب کتج و نیت که
 سر خنده ذکر اولندر آنجی مرکب است **اولندر** میگوید
 یکی گوده ضم کاف ایله یکی معنای دارد در برتر و لیک
 معنای در که لسان آتنده اولور نای قاپو آردنده
 کلید اوزره بر تخته پاره سیدر کلید اوزره دوشده
 قاپو آجلر شمس خیز بوزر بیت آنکه طفلان امل **رایه**
 کام و مراده جز بهند و شکر شکرش نیکتاید که
 کشته ایمن ساخت ملک زردان آنچنانکه خانه این

سده از زحمت در با کرده **مع الیه**
 کروی قاتل سیاوش اول مبارز تو را نیدر **ریت**
 ز کوشیز آمد ترا این بر که نوزین بود و پس **ریت**
 کروی کسر کاف و ضم را ایله بولدره طوار یا غزل
 اوزر شمس **بیت** چهارست و ششک بالا راوی
 پراز سبزه و آب و دور از کور کور شهر محله سیدر
 ایله فرج بودر که بر زن محله صوفی در و کور صوفی
 مشتمل محله در **بیت** هم بر زن و کور و بازارگاه **بیت**
 آذین بشهر و براه که معرب و پادشاه عظیم الشان معنای
 علو و رفعت کیهان لفظن مافه در **بیت** نشست یکی
 بر تو خنده باد معرب بدسکال تو کنده **باد و آوازه**
 بهلول معنای در مذکور در **بیت** ز شاه کیا خوشند
 زینهاره فرو ریختند آلت کار زار کیا که لفظن زیاده
 الف و نون ایله مشوبدر تنه که خسر و لفظن نسبت
 خسر و نون در غز و نفیس و فاخر استبایه پادشاهانه
 ایدر **بیت** بر و بر خسته سر مهر و ماه **بیت** بر نهاد آن کیا
 کلاه کشتی ضم ایله یکی معنای دارد در بری کور شمس
 معنای در که غوبیده مصارعت و بنور آخونده کی یا
 نسبت **بیت** چون در کشت ضم ایله بوش بودر که غوبیده
 و بنور کشتی بین مملکه ایله ده لغز تنه که معنای در
بیت پیل زور که چون کند کشتی **بیت** پیل زور که کند کشتی
 شیخ عطار دفعی بوزر بیت **بیت** مور زایش از کمر چستی گرفته
 با سلیک لاجرم کشتی گرفته **بیت** کشتی که نیاید اوزره

نوشاند و غی ز ناره مشابه ایپ در شمس فخری بورد
 بیت جوین را تربیت فرمود رایت . هر که گفاز گشتند
 کشتی بودنی بین مملکت ایل لغتد و موی کشتی و رتبه که
 قاموسه و میسند که الکشیج بالضم خط غلیظ شده
 الذی فوق نیایه دون الزنار موی کشتی انتهی شاه
 ناصر خسرو بورد بیت تو باز سبک زخی سوزانا .
 اگر تو کمر بسته و او کشتی **باب الکاف** **مع الف**
 کاتا ایل و احمق در کاف عریله ده مرید بیت کبیر
 فریفته کانا بود . و که چند پر زور و دانا بود .

مع الباء

کنج افراسیاب خبر و پر و زک خزان شایه سندر بسک
 اسمیذر بیت و کر نامور کنج افراسیاب که کس نبود
 آه بخشکی و آب کتیب اصلی کس اسب در فتح کاف ایل
 بر آتشکده صاحبید راول آتشکده یه آذر کتیب و یو
 نه که ذکر اولی آخر سلاطین پشیدایان در این زو
 این طرما سب در و غنڈ البعض زوک فرزندانی اغلیه
 والد بیت یامین ابن یعقوب علیه السلام دریم
 ز الک جد اعلی سید افراسیاب ایل محارب ایدوب
 قتل اولی بر و ایتده او تو زیل و بر و ایتده الح
 یل پادشاه او که و بعض مورخین پانده پادشاهی
 مسلم دکلر و لهندا شایه ده ذکر اولی **مع التاء**
 کانت کانتی دن فعل ماضی در دوندی و چوردی
 مفاصله در بیت غنا را پیچید و بر کاتب سب میاید

بکر و آذر کتیب **وله** هی تان کشکین و از آوزم .
 چنین کانتی ز دلم قضا بر سرم . تیغ ایزد قضا و قدر
 همچنین بر سرم کردانید **کزیت** ضم کاف ایل و کسر زای
 و میلدن اخذ اولی خراج در بیت کزیتش بداد و نشانی
 هم . بشستی دل نیکو امان هم . کسر کاف و سکون زای
 لغتد ز موی جزیه در تکه که سعد بورد بیت اگر نه رخی
 خلقت زهر مارش باده که هر که میخورد او کزیت شمس
 کنک در هوش فح کاف اول و سکون نوخ و کسر کاف
 تان و دال و سکون زای فارسی و ضم لا و سکون و
 و خا و معجه ایل بیت المقدس شهریدر بیت بخشکی رسید
 سر جنگجوی . به بیت المقدس نهادند که در پهلوی
 چون سخن را نهند . هی کنک در هوشش خوانند
 کنک بهشت زوایم زمین ده دار الملک افراسیاب
 بهشت کنک وینور نه که ذکر اولی گرفت گرفت و دن
 ماضی در معر و مواخذه و جرم مفاصله ده اسم مصدر

مع الجیم

کر کا کنج ضم کاف و سکون را و نون ایل خوارزم
 جرجا معربید رکیج کسر کاف ایل باشی و شمس کشته
 مفاصله در احمی مفاصله ده کلور **مع الحاء**
 کتبخ به تکلف بر ایتده جرات ایل جهور مفاصله

مع الدال

کر دضم ایل شجاع و پهلوی مفاصله در بیت هی گفت
 صد و کرد سوار از خویشتان شایه چنین نامدار

کند ضم کاف و فتح زایل معضرت و الم معنیه در
بیت و زانجا بیا مد سور میر منده همی بود ز سازیم
مع انزال المعجزة
کس رید ضم ایلد کساریدن دن ماضی در نوشیدن
و ایچمک معنیه در انجیح باده ایلد و غم ایلد استیلا
اول نور بیت کئی می کسارید که چنگ شت تو کفنی که کارو
نیزک شت کماند ضم ایلد کما نیدن دن فعل مستقبله طین
ایلمک معنیه بیت کماند که از تیغ او در جهان
بلر زید یکسر کما و کما کلبا و ضم ایلد بر پهلوا نور نیر
بیت میان تنگ با کوه زین بدوخت سپه را بکلبا
بر دل بسوخت کرد باد کسار ایلد قصر غه یلیدر که عویده
زوبه دینور بیت در افتاد ناکه در و کرد باده بزد
کز بر پست او کیتبا کیند معنیه دینور بیت تو در جنگ
باخ فرس رانده همی جوز بر کیند افشاندده شتوا
بو مضمونی آلوب تصرف اندیزا نور بوزر بیت خصم را
در کیند کردا قراره همچو بر کیند قرار کوز باده شتور دخی
بوزر بیت بر تونیکان نیکر دهر که بنیادش بدست بیت
تا اهل را چون کردگان بر کیند است شانه کلکو جمله
ایو استیلا ایدوب مدح رسوله صلی الله علیه وسلم ابرار
ایلمد نته که خطاب طریقی ایلد بوزر بیت بکسلی کر شت حفظ
از ثبوت نباتات چوخ و انجم را مثل بر جوز و کیند میر
طوار درت ایاغی ایلد صبرامی معنیه ده کلور نته که
میر خسرو بوزر بیت زحمت ساختن رختن فلک کام بیک

کیند رسیدم بر نهم بام و قلا باغی دخی بوزر بیت بیک
آهوسیرت ملک برون جنت از کیند نته فلک معنیه ارا
کر کسار ضم ایلد بر مبارز نور ایندرا سفند یار آنی اسیر
ایدوب رویین دز شهرینه مفتوحان یولندن کیند که آن
دلیل ملو تیر واروب اول شهر فتح ایدوب از جاسب
شای قتل ایلد و ایکی همینه لرین اسردن خلاص ایلدی
بیت بدینا که کوبدمی کر کساره تن خویش اقرار باده
کبر آتش پرست در درع و خفتان معنیه ده کلور
بیت بکی کبر پوشید زال دلیر بجنگ اندر آمد بکودا شتر
کازر ضم زایلده بر آغ و بجیدر که عویده قصار دینور
بیت بدو مرد کازر بسی بر شتوده و زان پس بنور نیکس
سپرد کور اوج معنیه وار در بر قبر در شانه بیک اشکی در
بیت انجیر کور و بی دست برده از ان کونه کچند خورد
و شتوده ثالث عشر و نشاط معنیه در کور یا ایلد
دینور شته که رودکی بوزر بیت کور کینم و باده کیشم و بوم
شاده بوسه دیم بر دولتا پر و شانه کچ بار خسرو پرور
خوان شانه سکر بریشک اسیمد ریت دکر انکه بدنام او
کچ باره ندیده چنان دیده روز کاره و چه شمیم بودر
بر طول فارغ قریبی فوجیه و بروب چهار زنی بر اینک
صغره یو کلدوب اوستنی دیبا ایلد او رندر میدا خشر و بوزر
کلد کده طور کلک و ترک بر افند کلکو که او رد یلیر زن
آرملو خسرو پرور بولجی مشاده ایلجک دیدر البته
بر حکمت وار در صغوک طور دخی بی قاز دیکر دقای

اسکندر و بر دین بولند در لود لو او ده لر واری
 جمله سی تحت و تباری ایله مستحون ایله بری کوش ایله
 طولو ایله و بری زرین انبان لایله ملوایدی و بری
 قوت و قیلا و دوه و انواع و حوش و طیور متالری
 جمله نفیس جواهر ایله مرصع بولند و اول دینه
 آلوب اسمنی کنج بار و کنج کا و اندیک کدانه عجب بیلخند
 الفارسیه مطرب پرویز بارید او تونز لختند بر لختک
 اسنیدر که حال استه دینور نظامی بوری بیت چو کنج کا و
 کردی نواسنج بر افشاندی زمین هم کا و و هم کنج
گلشهر ختم ایله پیران سپهسالار افراسیاب منکوشید
 جیره نام قری سیاوش منکوشه سی ایله بیت چو پیران زرد
 سیاوش رفت و نزدیک گلشهر تازید تفت کسار
 ختم ایله کسار بدین دل فعل امر و وصف در نوشتیدن
 و ایچمک مغاسنه انجی باده ایله و غم ایله استعلا و انور
 بیت بکینی مرا خود همینست و بس چه انده کسار
 و چه فریاد رس کجور خزینه دار مغاسنه در بیت کجور
 خود جامه نوجیت و باب اندر آمد سروتن بشت
 مع الزار المعجبه

کراز ختم ایله سکر مغاسی وارد در بری ارکک طوکور
 آرد و دینی وارد در خوک دینی طوکور که آرد و سی یوز
 کاس مطلقا طوکور در کرک ارکک کرک دینی بیت سیر
 چون سر پیل و مویش دراز و دهن پر زدن و ناز
 میر خسر و دخی بوری بیت خوک که دندان کرازی نمود

طعم اسکندر کراز چر سوده ناله آلات و سلاطین
 به پاک اولان شجاع و دلاور در اندن منقول و ریت
 شه بر سر بنا بچنگ کراز که قنار شد با چهل رزم ساز
 ثالث کیوکان اولاد نغز بر نامدار پهلوان در بیت
 در قش کراز ست و بیکر کرازه که هرگاه سپهر اندر آرد بیکر
 رابع بر سوک بیل در که ایکی طرفنده اولاد در حلقه
 بر ایپ کجور بر طرفند بر کسه ایپی طو توب یا کو
 با غلیوب آنکه بری سوکر خامس حارتن صا و ل
 استه در اکثر قاریله چین ولادنده اولور ساکن
 انغری طار بر بعضی بر داقدر که مسافر لایله اولور انغری
 غلاف ایله قولقنور شمس فخری بواج معنای نظم ایله
 بیت چنان ز معدلت راستی گرفت زمین که بر زر
 نکتد بعد ازین زمین بکرازه ز تاب آتش خست چنان
 شدست حوده که از حارت بچاره شد اسیر کراز
 هر آن کراز که لب ساه بر لبش بنده شد و زلال خضر
 آب در دماغ کرازه سابع خا میله مغاسنه اسم
 و کراز بدین امر و مسند زنده که انوری بوری بیت
 ساحت غز زانیت کسار در بخرام و عصبه عمر زانیت
 کراز بکرازه نام چوبان چو ماغیدر را بر ممله رینه
 و او ایله ده مرویدر شمس فخری بوری بیت بستور و
 عوسن طغوز کرد قش بکوب تارک اعدا ملک بکراز
 کوز ختم ایله معوض و قوز در جوز معیدر و کاف عیله
 منحنی ارقه مغاسنه در نته که ذکر اولد مثالی کتیده

در در ایله ختم ایله اولدوغنه تهاد سنایه پور ریت
 تو چو بادام و پیسته رخ مفروزه کا پنجه کیندنگ نوار
 کوز کنگ دز کسه دال ایله حدود دز کسانده سیاه
 با اتد کج شهر دریت جها پنجوی جون کنگ دز را بریدین
 سوا از آب دیده رخت نابدید کوز کیکاوس سیاه
 بر نامدار پهلواند کشتاد او غلی و کیو پدید ریش
 زیاده نامدار او غولتری و ارایه ولایت صفایان
 آنک اقطاعی ایگ بیت جهان آفرین تا چکا آفریده سوا
 چو کوز دز نامد بیدیه و سلاطین اشکانیه دز کوز
 این بکس این اشخ در که فریز این کیکاوس کشتند
 یهودیل دز حضرتیگی این زکریا علیه السلام استغاثی
 آلدی او تو زیل پادشاه اولد کوز کاف ناندی
 فارسیدر علی و زحرموز بر پهلوان تورانیدر که پیران
 و یسریه امداد بکون کلدی کار صندر و مقراض در
 و در کسبک بر آلد ریت ازین پس هم کینه بازیم
 هرخت دشمن بکار آوریم و له سر دشمن پادشاه
 بکاره بریده چنان کین سران کرازه و طوزانی خوش
 و یکلن انجدر مفاسنده کوز که مید آندخ اور کون
 دامه و در ریت درفش کرازست و بیکر کرازه که نر
 سپهر اندر آرد بکاره و دنداز ایله اصرم و اکسایله
 و چوالدز ایله منجمی مفاسنده کوز ملائی روم
 بیت تیر بدم باش کوار شیر سازه که دلم سستی
 کوفت از زخم کاز کیشوز افرا سیاب تور برادر

سیاوش فکند باغش اولدی بوسبب ایله رستم و قلی
 صو تو کوب آخ لام کندی و برادر افرا سیاب
 طعم شمشیر اولدی کوز رستم کاف و با ایله زک
 و عیار و طراز و مکار مفاسنده در جز مؤید ریت
 جوان و توانا و کوز بدم به پیری در کونز چو مین
 سدم کزار بنون و ذراع مفاسنده در ایکون اغاجی
 مفاسنده ده کوز رستم او ق که اسفندیار کوز
 اور و به کلا اندر بوندن ایدیت بدین کز بود
 یوش اسفندیار تو این چوب اضار مایه مدا
 چقال مفاسنده ده کوز و کتیز دز فعل امر دخی کلو
 اصرم مفاسنده **مع الشین**
 کیس بر عورت سید ریت یکی خانه آراست و خاوس
 در و شد نشاد کل اندام کین کیتو و صابج مفاسنده ده کوز
 ننه که اسد بود ریت سر کیس در پای چنبره کشا و خم بلف
 بر باد غنچه فشا کنج عروس خسرو پر و بزرگ خاوس کاشه
 بر سید ریت خشتین زیناد کنج عروس و رجب و زبر
 و از روم و روس **مع الشین المجهه**
 کوش ایکی معناسی دارد در تر قولا قدر مو کین دخی
 اشک انتمدر تته که این آتو پور رستم با اصلم الکوش
 ننگ ضامنه جمع انوف و سلم الکوش و کوش دین
 حفظ معنی ایچون اصفا ایلمک مفاسنده در ریت کونز هرچ
 کفتم ترا کوش داره سخنها خوجم در آغوش دار و له نوبش
 سیاوش رد رو بهوش و نکر ما چه فرماید آه دار کوش مجازا

مطلقا حفظ معکونه کور بیت را ندیم که اسباب انگلی
 هوش داره سیلح و هم آورد در اکوش داره کوش کدای
 کردن اعلام معکونه در تنه که والهی بپور بیت بر فلک
 ناله اغوش کدای میگرد چرخ را از غم کوش کدای
 بن کوش کسر نوخ ایله طاعت و انقیاد معکونه در تنه که
 سعور بپور بیت اندر طلبت بجای بگویم و انگاه ضرورت
 از بن کوش معقای نانی هر ایک اون در دخی کوش معکونه
 مسعود سعور بپور بیت کوش روزار کار مشکین خال
 کوش بریط بکیر و نیک بجاکش فتح ایله خوب و نفع معکونه
 کاف غریله دخی و ویدر بیت هانکه برآمد یکی باد خوش
 بر دآبر و روی هو اگر دکنس **مع الفین المعجزة**
 کرین اصله کوز در غین زاده بدلدر بیت بدل در ز تو
 کر کریم بدی بن جان و دل را در یغم بدی

مع الفاء

کراف ضم ایله جواف مویدر عبث و بهوده معکونه
 کرک سوزده ولسو نه که بو بیتد در بیت بگویم خراب
 از کراف زبان زو نکستایم از بهر که کرک فعلده
 نه که او کجام جمده بپور بیت پای رفتن نبود درستم
 در نه فرج کراف نشستم و اندازه نر و تخمین نر معکونه
 کور نه که سنای بپور بیت روز و شب بمسطر انصاف
 تسویت داده نه برج و کراف قاسم کونا باد دخی
 بیت زپرواز شا بهشتان بیکراف نهان کشته سیم
 در کوه کاف کراف دخی لغدر نه که نظامی بپور بیت

بازاره باید سخن کسریه کراف سخن را نباشد سینه

مع الکاف

کرک کسریله مضمر کرد و خیره و محضی پادشاه معکونه
 کور نه که نظامی بپور بیت ز کرد کهار دوراد و بسته
 و خور سید چشم از نور بسته درین کرد کشته خسته
 دران کرد فاده شور شیرین **مع الکاف الفاء**
 کاورنگ سکون و اولیه فیدو کزیدر که آنکه ضحاک هلاک
 ایله بیت دمان پیش ضحاک رفتی بیک ز در پیش
 کرزه کاو رنگ اول کوز صوفی باشی شکنده ایلی
 بیت نه که دآخ هم بدست تو بره بدان کین کشد کرزه
 کاو سره چهره سی دخی اول چهره ده ایله بیت سرش
 بدین کرزه کاو چهره بگویم نه بخشایش آرم نه مهره اصلی
 بواید کر فیدو طفل اکیں و الکه ضحاک کجور ندین
 خوف ایدوب فیدو بر بسته ده صقلدی جواب ایله اول
 آنک بر صوفی و ارایدر که آنک سکاد ایله کجوری
 ضحاک اول کادی هلاک ایله فیدون دخی اول کاو ک
 کله سی شکنده بر کرز ایله و آنک ایله ضحاک هلاک ایلی
 کنگ فتح کاف و سکون نو نیکه بتس معکونه و اردری
 نوزان زمین ده سیاوش با اندک شهر در بیت جو کون
 بکنک اندر کوشند درازه بدیدار کاوستن آمد نیاز
 نانی ترک ساند بهرتجاده اسیدر ناکت اقصای هنده
 بر نر در خسروانی بو ایکی معقایی نظم ایله بیت تاجون بهار
 کنگ شد از کون تو چاه دو چشم خسرو کا دورود کنگ شد

رابع جویره مفاسنه در غنقری بیور بیت هاندیم سپاه
 اندر آمد بتنگ سپه همچو دریا و دریا چونک ه خاس
 اغوجاج و غم مفاسنه در تنه که شمس خرنی بیور بیت
 اگر جلال تو ارجح مشکا سازده زیار قدر تو در خط
 محو افتد کنک **مع اللام**
 کیل کسر الیه بر طایفه معروفه در جمعی کیلان در ولا بتنگ
 دخی کیل و کیلا دینور معریه جیل و جیلاندر ایوب پر
 آنده اولور ایله سپر کیلی دینور بیت سپر ایله کیلی پیش
 اندر و همی از جگر شای بچو شید خون بهار در و سجاج
 مفاسنه ده کلور بیت و را گفت هم دور تو کیل نیست
 هاتده دست تو پیل نیست و له ایله یلو یارس و کوچ
 و یلوچ و زکیلا جنگی و کوه سروج **مع المیم**
 کا و دم صغر تو بر و غنی شکنده تو جند اولور بوردی
 عیدیه بوی و غیر دینور بیت سپیده جود نار و توتنه
 غم و خروش آمد از ناله کا و دم گرم ضم ایله خن و
 اندوه و انقباض قلب در بیت ز چنگال شیر است
 غم و دریده بر و دل پر از داغ و کرم و له سر اسیر
 هم کرد کرده بسی کرم و بیمار لشکر بخورد **مع النون**
 کنش فتح کاف و سکون بین مجیه الیه کاف عریله ده
 بسیار و فراوان مفاسنه در بیت اگر کنش کرد در مشکا
 بنو و بنام جهاندار شاه فتح بین دخی لغدر بیت کنون
 تا بیامد ز جنگ پیش از از کنش و رزمگاه کنش
 کسرتین دخی لغدر بیت بنزدیکی رود که سکش کنش

ز نایه بدید اندر و همی کردون فلک و فکلی در که عوبه
 دخی دینور بیت یکی تو کردون چوبین بساخت
 یکد اندر تن تیغ و رو بین شای کرازان ضم ایله کرازان
 صیفه بمالغدر خال مفاسنه بیت کرازان کرازان
 نه آگاه ازین که بیزن نهادست بر بورزین کرین
 ضم ایله کریده و منتخب مفاسنه در کزین دخی ما خود در
 بیت سپر و پیاده ده و دویزاره کرین کرد شاه در
 کارزار کلان جمع کل در شد و ذالف و نون ایله جمع
 اولور بیت بنالدهی بلبل از شاخ سرو و در ارج ز بران
 باندرو که و کان کاف تانی دخی فارسیدر طو تو وین
 مفاسنه در بیت مراجع و دل زیر فرمان تست و روان
 هیئت کروکالتست و یا کز کرد دخی دینور کرد و دیدن
 لفظند اسم مصدر در اینتمق و اطمینان مفاسنه
 کزل علی و زنج جوز بادشملک دیبا در نیم ناجیدر جوا
 ایله طو قمشدر دیوانده آصیلور تحت اوزرینه اولور
 اچانا با شنه کیر بیت بیا و بخت کزین چوبتست شاه
 بی پیش ایستاده بسی داد خواه کوزل فتح کاف و دا
 و سکون زاب و عریله کا و کو هیدر که ز کیده مض کیکی دخی
 ایل دینور بیت شکارش یکد در کوزمان بدره بر شیر
 با کز تنها بدی کرازان ضم ایله جمع کرک و بر مشهور شهر
 جوا مع تیر و قیل بر بیایا اسیدر بیت ز کرک بیامد
 سوی راه پشت پر آژنگ رخساره و دل درشت
 کرا بیدن کسر الیه قصد و آهنگ ایلمک مفاسنه در بیت

همی بر کرایه سپاه ترا. همان تخت و کج و پناه ترا.
 و چور یک و دوند یک معانسه ده کلور بیت **عنان**
 بر کرایه و آمد چو تیر. باور و گرفت کرد و لیر. و تجربه
 و امتحان ایلمک معانسه ده کلور **بیت** یکی بشمیر زد
 برد و نسیم. و دستش ترا زو بد و کور سیم. کرایه
 هر چند بیت و بسود. بیک جوز یکسو کرا نتر نبود.
 و صالبتی و میل ایلمک معانسه ده کلور **کر وید**
 کسر کاف و فتح را ایلد ایانمی و تصدیق معانسه ده **بیت**
 تو خواهی که هر کس که این بشنود. بدین چوب گفتار تو
 بگردد و له تواز پهلوی خویش بشنیده. بگفتار ایست
 بگردد و **کرایه** فتح کاف و ترا و غلبه ضرر ایلمک و زیان
 ایرشدر یک معانسه در بیت. هر کار رو پیش کن رستی
 چو آبی که نکو آیدت کاستی و له چو سودا به او را وینده
 کرده نو گفتی که زهر کرایه کرده **کاشت** دوند یک
 و چور یک معانسه در بیت بخانه نهانش همید اشم.
 از ویشته هرگز بزرگ اشم **کستن** ضم کاف و کسین
 ایلد او ترک و قور برقی معانسه در بیت پس آن **بشکا**
 بر خورست. که خ سر ز تشنه بخوام کست کسار **بیت**
 ضم ایلد نوسن ایلمک و بچمک معانسه در همین تراب
 و غم ایلد مستعد را آب ایلد و غیری ایلد مستعمل و کلا
 بیت کنون می کساریم نایم شب. بیاد بزرگ **کشتیم**
 لب و له می خسروانی بجام بلور کسارنده را واد
 و زور کرا **کسار** ایلد بهای و عالی معانسه در ثقیل و غر

معانسه ده کلور **بیت** بر آورد کز کرا **را بگفت**.
 سپه ماند از و در شکست کز کین ضم ایلد رستم او **تثنی**
 بر سپه سالار ایراندر میلاد **بیت** کسار سمیدر **بیت**
 بیازید کز کین میلاد دست. بدان راه رفتن مبارزا
بیت کل زربون ضم کاف و سکون لام ایلد و تسدیر
 را ایلد تو راخ زمین ده بر چای سمیدر که کنارنده **التو**
 زنگنده چچکر تنک ایلد بواسم ایلد مستی اولند **بیت**
 درخشش گرفته بچنگ اندر و له بشوالب آب کل زربون

مع الواد

کا و صغر معانسه اسم جنس را رگه و دیشی **بیت** ایلد
 و دشتیه و صوغریه اطلاق اولند و نیز و قصد **بیت**
 کا و زو کا و ماده کا و دشتی و کا ویش دینور **بیت**
 طفل ایکن سودی ایلد پرورده اولد و غی کا و صوغری
بیت یکی کا و کس نام پرمایه بوده ز کا و **بیت** و را
 بر زمین پایه بوده و منازل شمس دغ دغی بر برج در
 برج نور معانسه **بیت** چو خورشید سر بر زدا **بیت** کا و
 زامون بر آمد خورش چکا و و کا و شکنده بر **بیت** حاجی
 معانسه ده کلور تنکه سلمان بیور **بیت** می اندر کا و زور
 چون زهره در ثوره فتح چون انجم سیاره در دور کو
 فتح ایلد چو قور و مخاک معانسه در کیو کس ایلد کو دور
 صفایان او غلبه در شک داما دیدر و بین **بیت** اندون
 حاصل او که مشهور دیرانه چکلری دارد در کینه وی **بیت**
 تور از زمین ده والدیه سیکه قاچوب کیکا و کتوردی

بیت بدو گفت کاخ پور کو در زکیوه که خوانند شامان
 و را کیونیه ز کو در زیابره مهرست از ایران سپه
 بر دو بهره سرست **مع الهاء**
 گاه درت مفاسد دارد در بر زمان ایله مکار اسنده
 ظنون مشر که رتانی تحت و مشند مفاسد در بیت
 از بهر تو شاه راه بماند افسر و کنج و هم گاه راه نماند
 قوی مجید پوت سید که ایچنده کومش و التون ایدو
 غل و غشند پاک ایدر که بیت چنانم ترا نیک اندیشه خواه
 که سیم بنهر بر آید ز گاه ر آید لغت در یابارده قطب
 فلک مفاسد در قافیه بیورر بیت شمشیر اوست گاه
 ظفوزان بچرخ گوید کالایات لغش تو هم بسری اندام
 یعنی مود و حک شمشیری قطب ظفوز که فتح و نصرت
 انک قلیچنه داور در و ظفوز چه خطاب ایدر که بکا
 متابه و مسکو بود قدر آلا سنگ بنات لغشک نه که
 بنات لغش قطب ایله دایر در بند خیمه و مود و حک شمشیر
 دایرم که از زده خواننده مفاسد در کرا زیدون
 اسم فاعل در نخته و صالمن مفاسد بیت کرا زید
 از پیش و در بهر ز پس جهنده زمان و کرا زیدون
 که گاه بدن مخفف در بوبنده تحت مفاسد در بیت
 ترا دتمن آمد بکه بر لغشست یکی کوزه کا و بکربد
 کوازه فتح کاف و زار فارسی ایله طعنه و استهزا
 مفاسد در بیت کوازه بسی با شدت باخوس
 نه در در فشی نه کو پال و کوس و له زبانم سید کوه غزه

بجاست . همی منو کیوازه کوازه بجاست و کوازه مانر
 دخی لغش رتانه که شمس خرنی بیورر بیت کند طبع او
 بحر اسر ز نش و زند جود او در معاد کوازه کر کینه
 فتح کاف ایله او یوزلو و بیکدر که او یوز علقی در بیت
 نو مازندر را بکس نشتری که کر کینه سک به زمانندی
 کورابه ضم ایله چورق بر در که ایراقن صوبکی کورنور
 سیراب مفاسد بیت بکورا به اندر نهادند روی
 همی آموا سیم و پوی بوی . کوراب مانر دخی لغش
 تته که میر خضر و بیورر بیت فریب کمتر از جور و ستم
 که چاه کور از کوراب کم نیست کله فتح کاف و نشد بد
 و تخفیف لام ایله سوری و قطع مفاسد در بیت
 از اسبان بهر جا که بودش یله و بطوس سپهبد سپرد
 آه کله کرده گاه ضم ایله بوش بو کر نهیکاه مفاسد
 کرده بو کر که در بیت چنانم زدیوان کرده کاهش
 که از خشک جنگی برون شد سنان کرده که حذف الف
 اول معنایه در بیت بکردم بوزمودنا بهجتین
 بستند بر کرد که بند کین کوینده سوییچی و خواننده
 مفاسد در تجارز ال مفاسد ده کله در بیت اگر
 شاه زمان دهد بنده که بکشایم از بند کوینده راه
 کرازه ضم ایله بر پهلوان ایراند بیت ز تخم کوازه صد
 و پنج کرده نگهبان او را هم او را سپرد کرده ضم ایله
 اوج مفاسد وارد در تری کوز مفاسد در که قوییده
 نوع سلاحداری جومنی بانه آخر نشد در بیت

همی برخویند چون پیل مست . یکی کوزه کاو پیکر بخت
 نمائی بیوک ایلا ندر که باستی یغیر خیر و بیور بیت
 تریه صهباست آن کاسه که دارد آسمان . تریه جلواست
 آن کفچه که دارد کوزه باره ثالث آلت رحل قضیب
 مغانسند و رسته که لبی بیور بیت که سیر شد رزمین
 بنا در خورشست . ریزا که ندارم از صنم کوزه رسته
 کونه ابکی معناسی وارد در تری لون و رنگ در بیت
 همان کونه آب را تیره دیده پر سخته را دیدگان خیره
 لوح وجه و بستره دن اطلاق اولو رسته که نظای بیور
 بیت مباد ایچکس را دیده بر راه . که کونه زرد کرد
 عمر کومه . نمائی بدید قوسی مغانسند در کذاغ اداة
 کر مابه فتح ایله ایلیجه و حتام مغانسند در بیت و زانجا
 ابا چاکر و یار چند بکر مابه شد باقی در دمنده کمانه
 صنم ایله کمان و فلن مغانسند در بیت تو دلایر شادمان
 مداره روارا بند کمانه مدار **مع الیاء**
کیلی کیاه و بیت مغانسند در حذف آخر دخی جایز در
بیت بر شانه بر اسبان جنگی بگاه چاکاه اسباب رو
 بس کیلی کرامی بالکسر و قبل بالقصم غریز و محترم معیار
 لفظ عریه و کلدر بیت کوف شاه مارا کرامی کند بدن
 خواهنش امر و زنامی کند کوا بخی صنم ایله بود غریز
 و محترم مغانسند در چغنائی یغیر بیت بدرگاه شاهت
 میانجی منم که در شهر ایرا کوا بخی منم کردی صنم ایله لری
 و تبا عتدرا خنده کی یا مصدر تیره در بیت چو بر گشت از نو

بشوق بگفت . که کردی و مردی نشاید هفت کسی
 صنم ایله دفع ایدوب یولقن و با شدن صاومی مغانسند
 اسم مصدر در آخوند لام حذف اولمندر بیت کسی کردی
 و خود بر راه ایستاده سپاه و سپهبد بدین کار شاد کوی
 طو پر که چو کاه ایله اولور بیت چو میدم سرایدنایدی
 بدینا سپارید یکوست کوی **باب الاقام مع الیاء**
 لهراسب رابع سلاطین کیلیان ندرین ارونه این کیلیان
 این کیلیان در کینجروک اولاد اولما مقله سلطنتی حال
 حیاسته اگا ویردی کیلیان و ارنجه بابا کرامت دار و پاد
 اولما مقله خلعه پادشاه اوکمه غریب کلدی **بیت** همی هر که
 و شکفتی بانه که لهراسب شاه بایست خوانده تو ز کبری
 بیل سلطنت صکوک حکومتی او غلی کشا سه نفولین ایدو
 بلخه عباد ایچون اقامت ایله پادشاه تورک زمین
 ارجاسب بلخه ایلیار ایدوب لهراسبی قتل ایدوب تو ز
 اسیر ایله **مع الیاء**
لخت اوج مغانسند وارد در تری بر نوع چو ماقدر با منی
 در ایله قاپلو اولوب دشر وارد در خودی و زری
 پاره پاره ایدو نمائی پاره مغانسند در بیت برین اندر
 کشته چون کوه سخت . سر تیغ ایلیا کند کوه کجست
 لخته پاره لشمش مغانسند در خسر کوا بیور بیت بازنده
 کرغیم اوزانکه در سست . از تنگ دلی جام کند لخته و پا
 ثالث برزواندک مغانسند در بیت دیر خود مندر ایش
 خوانده وزان چاره و جنگ لختی براند وله که ای

فرگشتی یکی لخت نیز نهانی بد از این بدخشان پس نیز
 لخت اصلی لخت در اوج معانی دارد در تری مذکور
 معنای در بیت لنی بر سر نوک زد پنج کرده سر و پشت
 افتاد بر خاک زرد لخت خوردن کو تک یک معنای
 اندن تا خود در نه که سعدی بر بیت در تهوت نفس
 کاویند اگر عاشق لخت خورد و سر میند لخت زدن
 او رمی و دو یک معنای در نه که لطیفی بر بیت
 لوت نادان لخت کز منت میزند طبع نازک لخت را لخت
 لوت لوت بزرگ معنای در اکا منسوب بر عجمه لوت لوت
 بیکار و قلات و عیار و او با شکره اطلالی مشهور در بیکار
 اطلالی بر بیت هر که روزی بره تنها خورد و در میان لوت
 خوران مرد نیست و او جد و غی جام عجمه بر بیت
 چون لیکن میانی لوت پرست کاسه از معده کرده کچه
 ز دست نهانی پاره معنای در لخت در قاپو قنای
 مصرع معنای بوندن تا خود در لخت پاره پاره
 نه که شمس غفری بر بیت بحر خم دهد جامه کج
 نه بدره بدره دهد وقت جو دیا لخت نه ثالث بزر
 و اندک معنای در
معجم
 لخت فتح لام و سکون نون ایله لختی دن فعل امر و هم
 مصدر در و نخت معنای در اگر بخواهد اولور بیت
 کنون ما یلی اندر آمد بلنج که تا تو هم رزم جوید رنج
 لختی دخی و بنور نه که کیسی بر بیت آن یکی را بخت
 و از یکی را بلنج و رفاره لختی طسره چو قوس معنای

کلور نه که طیان دیندر بیت کسی را کو بکیر و در و قونج
 بکافس بست و زو سر کین بر کو لخت لخت فتح لام ایله
 آورد معنای در که عجمه شدی دینور کرک طسره
 یوز را و لک نه که شمس غفری بر بیت که چو لخت بزر
 کرم در آب هم در خون نهند لخت و فرنج و فرنج فتح
 و را ایله اغر چور معنای در کرک ایچ یوز را و لک
 نه که سنا بیه بر بیت فرنج پر از باد ازین کو را بکیر
 در خلعت تو زده شکر سرایه لبتی دخی یوزر بیت
 نه هم کار تو دانی نه هم زور تراست لخت پر باد مکن پیش
 و کنت بر مغاز لوج ایراز زمین ده بر ولایت سمیر
 کاف و جیم فارسی ایله ده مردیدر نه که ذکر اولندی
 شاشی و احوال معنای در کلور نه که شمس غفری بر بیت
 بیت هر که در ملک بنا میس نه یکتا بیند بود از کوکی
 آن بدنگر لوج و بلوج و بلوج ترکدن بر قوم در قنق عقل
 و صاف ایله مشهور و جیم فارسی ایله چو چلاق معنای
 و آوی حریف ایدوب بلج دخی دیر **معجم الفار**
 لخت فتح لام ایله ایکی معنای دارد در بر قاک طوطی
 دوه طوطی کبی و بر کسه که غضبه کله لخت را فو و پشت
 دینور بیت خوشای زکابل همرفت زالی و فو و پشت
 لخت و بر آورده یال نهانی پاره کوشت بی استخوان
 معنای در نظامی بر بیت بیاورد خوان زیرک او
 بران لختی سر کو سفند لختی دخی دینور نه نظامی بر
 بیت سر و لختی را چو آورد بیند چو دچون سر و لختی

مع الحار

لاخ سنگلاخ و دیو لاخ دیور یعنی اول بر که آند سنگ
چون اول و دیو چون اول **مع الال**
لکد فتح لام و کاف فارسی ایله دیکه معناسنه در که ایام
ایله او زعفران فتح لام ایله دخی بو معنایه در تیره کس
فخری بویر بیت کر که کشد راروی از انجم و افلاک بر هم

مع الزار

طایر افلاک بیکلج
لنکر کی دمرید مجازا بر سنه تک اغوغنه ده اطلاق و لنور
حانقاه و تکیه معناسنه ده کلور آوکی جام جمده بویر
بیت هر یک آوازه در فکنده بشهره جسته از کو و گازیبا
بهره که در لنکر کی کت داخی انکه چون او زاده هیچ سخی
سزده و نمشت و شربت و قنده سرگزشت و سماع و حجت
و بند و له در لنکر نهاده باز فراخ کرده ریش دراز را
بد و شاخ و باقون بیوک صحنه لنکر دیدگری اکا منسوب

مع التین

نیکه صحنی دیکدر
لوش کچ دلم معناسنه در بیت زلوسین دلمش سخن
راست راز و دشمن مرا اکهی ده نهان **مع الحان**
لاک ایکی معناسی وارد در تر بندن کلور بر نوع
قول بویر صحنه رگ دخی دیور مرکبی بر او تک صحنه
و بر قوله اول نبات او زرب یاغ آنکه ابریشم و پشم
و غیره قول بویر با نور و قلیج و بچی دسسته سی آنکه محکم
اولو بیت همی گفت و پیچیده بر خشک خاک و زخونش
خاک هم تک لاک و نانه کنه در که اچکنده دقین عجیب اولو

و ثیاب غسل اولو نور و بچی طاسنور بستیاق اطعمه بویر
بیت مالم داند در لاک فلک شد کس از سر خوانم
ملک لاک نیست قبلو باغ در لک فتح ایله بودخی ایکی معناسی
وارد در تر حق معناسنه در بیت چوبینی تو خسر و بشو
از سپاه و لکی راز خود دور کن ز د شاه و بونده ضم
لام دخی لغت در تنه که شمس فخری بویر بیت کی ز بندگی طلق
حق سدر مایوس اگر بودی آن کو ریخت ایله و لک
سعاد و شرف بندگی حضرت او خشک کسی که باید از بار
یک و لک فتح بار فارسی ایله رغالوی و به هر لک معناسنه
نه که شمس فخری بویر بیت جویا چو خاک درشت و صده
چو آنکو بد عقلش بهمت یک و لک و لک و یک تقدیم
لام ایله ایکی معناسی وارد در بری مناع البیت معناسنه
نه که لطیفی بویر بیت خواهی که بر آید افتخارت و منع
و یک کن تجارت و نانه یلمک بویر یک تک و پوی
معناسنه در تنه که رودکی بویر بیت ار لک ارنار خواهی
و لغت و کرد درگاه او مکن لک و یک و عسجد دخی
عسجد نام او تو نیز میره جگنی خیره کرد او لک و یک
نانه لاک دخی محقق در مذکور قول بویر معناسنه در تنه
عوامده ضم لام ایله مشهور در شمس فخری بویر بیت نهان
نحت شمی تاج فخر بر تارک و زفر مقدم این زبده نجوم
فلک و هزار سال بماند ظل تو که شوده بجار تو منکن
چو پای تیغ از لک و لک کاف فارسی ایله بند و ریخ
معناسنه در خاقان بویر بیت با نظم و شتر خاطر خاقان

طبع کشایم از درک باشد با سنبلی که آهوی چین خانه
عطر بلنگ مشک چه سکه باشد **لنگ** ضم لام و سکون نون
و فتح یاء عربیة برستا اسعید که بهرام کوراکال برانام بود
مالی ویرود **لنگ** کسر لام و سکون نون و کاف فارسی الیه
ساق و بالدر معنایست در بیت یکی مادی تیز بگذشت **لنگ**

برتن چون بر شیر و کوناه **لنگ** **مع اللام**
لال دلسر و اکم معنایست در نوع مشهور جوهر قیمتی
معنایست ده کلور لعل آنک معرجه در عنقه یابور **ریت**
دولب چونار کفیده دورک سوس سرخه دورخ
چونار شکفته دورک **لاله لاله** **مع المیم**
لالم فتح لامین الیه مالا مال معنایست در بیت نه از لشکرها
کسی کم شدست نه این کسور از خون **لالم** شدست

مع النون
لاون فتح و او الیه توران زمین ده بر مکان اسعید رطون
ایله از آسیات میثده بر عظیم جنگ او که گودرز که اکثر
اولاد آند قتل اولند و آکا چنگ پیش دخی دیورته که
ذکر اولند **ریت** بلاون مرادیده روز جنگ باورد و با تیغ
هنری بچنگ کوسیدن یلد قلنق و اظهار بجز ایلمک معنای
بیت بلوسید و اندر زمین او قناده بدان چا پلوسی
دل کیو شاد کن معرود و بر نوع شمع اندر که اسفلی توک
کنند **ریت** شمس بود همراه با همتن پرستار کی چند
و شمع و لکن و منتقل و آتشده معنایست ده کلور
نه که شمس فخری بیور **ریت** مخالفش بشت و روزگشته

و سوزان چو شمع باشد بر پاش بندگشته کن چو چار
برنجیر حادثان کشان همیشه سینه بر آتش بود بجای

مع الراء

لا به یلوار من و خضوع معنایست لا بید دن اسم مصدر
ریت چو دانست رستم که لا به بکاره نیاید همی پیش
استند یار لجه فتح لام الیه صالفتش و خرابی معنایست
اسم مصدر در لجه ده شرح اولند **ریت** بیاید نیزد
نه لجه داره دو کیسوف و هشته کل در کنار لته فتح
و سکون نون فرشت الیه پارچه و پاره معنایست **ریت**
بدولته کرد آن زره را تیغ زره خمش همی جست راه
کریخ لانه بوه و آشیاء معنایست در کاهل و بکار معنایست
کلورته که شمس فخری بیور **ریت** سزدار نام او بنگ
زانکه سخت ابلهست و بس لانه **مع الیاء**

لای دردی و نقل معنایست در و قره بالجم معنایست
کلور که عریده حادینور آوج معنایست دخی دارد
بری قات معنایست نیابده یک لایه دولایه دیور
کمال اسمعیل بیور **ریت** زار زوی لقا نوم دم چشم
همی بدرد بر خویش هفت لایه ده نمانه و الیه کلور
و لطیف قماش معنایست ده کلورته که اسفونکی بیور **ریت**
پیراهنی که دانست ز لار شب از اینجک حادثه کرک در بد
بوکالاد دخی دیور آخر ذال الیه تنه که کمال اسمعیل بیور
ن و اندام با سمین و سمن بس لطیفست در غلا لاد
معرجه دخی بولفظ الیه در نه که ابن العارض بیور **ریت**

اربت لطافت علی نشر الصبا وابت ترافقه المتعقل اذا
 و یوارقورینه دخی لا ذوینور که عیدیه بد باک دینور
 بنکاذ اساس و تمل معنانه در قوالا و بیوریت
 لا ذرا بر بای محکم نه که نگه دار لا ذ بنکاذ ست . ثانی
 لا یذکر امر و صذر لا یذکر ایت اور مک در قجرا مالاینه
 و هرزه سو یلمک معنانه در تاج بها بیوریت چند باپی
 چون بتیره هرزه لای . همچون در پرده و آهسته لای
باب المیم مع الالف
 مانا مانستن و نه ما خود در مقام طن و تخمین ده بگز معنای
 عیدیه فعل مستقبل ایله تغییر و لنوب یسبه دینور بهمانی
 دینور قرق بود که بهمانا تحقیقه و بیدر شمس قرق بیوریت
 از قاف تا بقاف تا مور حکم کرده ماناکه کرد و ایدو
 نزدیک سندها ماناکه زیاد کاف ایله ده لغت نه که
 خامان بیوریت رنگ سیاهی لاله ماناکه اندر دل شتر
 کیومر غوا ختم غین معی ایله پرافر قال در بیت در گوشت
 شد کار شاهی و تخت . حرام غوا گشت پیدار بخت . ثانی
 حسن و جیده مرد و دینور نه که غنای بیوریت بخت
 فیروز را خنده . مانیز مردای و خنده . و مطلق قاله
 شکون دینور ختم بین و کاف فارسی ایله قال المیم
 معنانه ده کلور که طپور و حیوانا تک آواز نون و نون
 اخذ اولور عیدیه بوکا زجر دینور که شاپور بیوریت
 آزرده جور روز کارم آزرده جون می شکون نیست
 رباعی دلی لذت می زجام خون میکرد ماناکه می خویش

شکون

شکون میکرد . یک لحظه خلاصش ز کفتار نیست . کرد و
 کد ار دین جون میکرد **مع الباء**
 هراب پاوشاه کابل در که قوز زال منکوه سید بیت
 بر کورفت هراب کابل خدا . سور خانه زال زابل خدا
مع الحاء المهملة
 فرخ خراج ایا لسی لفظ عیدیه لطیفه و خوراطه معنانه
 بیت کشف بد و کفت کوبت سیلج . نه بینم همی خرفس
مع الحاء الموحدة
 مخ ختم ایله آغرم در که سرکش طواره او ریلور و کلمه
 یواش اولور بیت معنی بر سر سب سرکش نهاده جهان
 بست کرد و یاده و فتح میم ایله مخیدن و فعل امر در پاشی
 و دیر نمک معنانه در نه که شاه ناصر خسر و بیور
 بیت دانس آموز و چونا دل به پس میر مخ . نو چو
 دانا ستوی آنکه و گران بر تو مخند میخ اکسر و قازق
 معنانه در بیت ز نعل نونان پولاد میخ زمین
 ز جنبش بر افتاد میخ و آنچه در هم و دیار سکه سی
 معنانه ده کلور بیت از ان پس دگر کرد میخ و دم
 همان میخ دینار و هر بیش و کم **مع الدال**
 مرد در کسر دال و فتح کاف فارسی ایله توارری میکرد
 مبارز و شجاع کنایه در بیت بدان دزد و رون بد
 یکی مرد کرده که سالار شای بود با دار و بود مرد
 یکی میم فتحی ایله هر جانیدن ریزا و هر طرفه آقا
 دیکدر ریتل ریتل معنانه بیت با ضول یکی طشت

بر آب کرده و درخت بر مار کش مردم و مندا و اداه صند
 اسباب اجناسه لاحق اولور عریده ذو معنانه در نیاز
 و حاجت کبی یار مندا اصلی یار مندا و اعانه معنانه
بیت که اکنون که زده بود یار مندا بکرو و بیالیت
 چوخ بلند کشتند و زرع دارض ذات زراعت
بیت هم اندر دوش کشتند و کیاست درخت بر مندا
 و هم کیاست مستمند ضمیم و سکون تا ایله مبادی
 و دشکایه معنانه در **بیت** چه جوید ازین تیره خاک
 ترشده که هم باز گرداند مستمند مست ضمیم ایله
 شکایه و ظلام معنانه در **بیت** که اسدر بیور **بیت**
 کز و مرک را کست چنگال مستند شد از دست او
 پیش یزدان بخت ضروره ستوده زیاده یا ایله مستی
 و فی دیور نشه که کبیری بیور **بیت** باده خورد و مستی کن
 چکنی از غم و زرا که بود مستی بهتر ز غم مستی

مع الاله المجله

مرور و خراسانده برار منی کنارنده بر مشهور شهر
بیت سورت لمان آمد و مردود و چاکر شد از ناله
 نار و روده و قوت ساجا بود فی خراسانده بر عظیم شهر
 ابکیسنگ مابینده مسافت قوی فرسخد رکن مرد و ساجا
 اندر اعظم خال ذرت کرسی شهر لری و ارد بری
 بلخ و بری هرا و بری نیسا و بر و بر و ساجا در
 و بوسر پادشاه ایگ بونی اسکندر و القونین بنا
 ایلر اوله نسبت اولجی مرد و مرد و مرد و فی دیور

ز ایلله و مرد و ساجا نه نسبت اولجی اگر مستی
 ایلله مرد و دیور و اگر غیر ایلله مرد و دیور کذا
 فی وقیات الاله لایس خلک **مرداد** ضمیم ایلله قون
 قدیمده خامس شهر سده در و تاریخ جلالیده وسط شهر
 صیفه رموز معنانه **بیت** ز مرداد کام توایزد و داد
 همیشه تراخت آباد باده و هر ایک بدیخی یومنه و فی مرد
 و دیور مقود سعد بیور **بیت** ز مرداد مرد و داد و ایل
 که جهاند بطبع باز جو **مخند** مخند و فی فعل با صند ز با شکی
 و صار لک معنانه **بیت** چه مست از فی سوار و دیده
 برهنه باندام او در مخند موید ضمیم یومنه و فی مرد
 و التمد و عالم و فاضل معنانه در آملده محوسده
 اولود التمد در که مسائل مشکله به جواب و بر و ب
 اندر نقل و روایت اولنه مجتهد کبی **بیت** چه خوش گفت
 آن موید پیش روه که هر کز نکر و دکن کسته نو

مع الزا

مامار دوه بولاری مامار معنانه **بیت** رفتند و رفتند
 بخت کینند و مامار استر بخت مهر بن معنای
 و اردر تر آفتاب معنانه در نمان بر آشکده سمیدر
بیت چه آذر کشت و چه خاد و مهره فروزا چو بریم
 و نماند و مهره نمانت شفقت و محبت در رابع قون
 قدیمده سابع شهر سده در و تاریخ جلالیده اول شهر
 خنیز **بیت** هم مهر و آذر خجسته باده در هر بدر و تو
 بسته باده مهر بانی خریف فصلنده طبوس اوله شایر

اصل مهر آینه در لوح کنگره که در هر در که خلیک است
 آید و در هر آینه در که خلیک است آید و در هر آینه
 محبت معنای اول و دوم یا در مصدر اول و دوم
 طریقی که بود در هر آینه در که خلیک است
 از نوای نیافتن و سلام و خج بود در هر آینه
 هر مهر بانی که در هر آینه در که خلیک است
 در آینه در که خلیک است و در هر آینه
 و ماه مهر و جشن و خج مهرگاه مهر بانی که در هر آینه
 مهرگان و خج اول و دوم در هر آینه در که خلیک است
 اول کونده و خلیک و خلیک که در هر آینه در که خلیک است
 حبس آینه و خج اول و دوم در هر آینه در که خلیک است
 و ما بعد از اول و دوم در هر آینه در که خلیک است
 کونه رام روز و خلیک و خلیک که در هر آینه در که خلیک است
 و بنور کونه که در هر آینه در که خلیک است
 البیرو مهر آینه کانه در هر آینه در که خلیک است
 آید و در هر آینه در که خلیک است
 معنای در هر آینه در که خلیک است
 و کلاه و کمر و خج و خلیک و خلیک که در هر آینه در که خلیک است
 جابر و خج اول و دوم در هر آینه در که خلیک است
 قاموسه و خلیک که در هر آینه در که خلیک است
 کامل و خج و خلیک که در هر آینه در که خلیک است
 مرغ و خج و خلیک که در هر آینه در که خلیک است
 و در هر آینه در که خلیک است

تولده و خود معنای در هر آینه در که خلیک است
 برش و خلیک معنای در هر آینه در که خلیک است
 پست و آینه در هر آینه در که خلیک است
 اسمی معنای در هر آینه در که خلیک است
 بو قول آینه معنای در هر آینه در که خلیک است
 پادشاه و کمر و خج و خلیک که در هر آینه در که خلیک است
 اجوت آینه ایست و خدمت آینه ایست
 تابع کبی بیت و توتیل و جادو و در هر آینه در که خلیک است
 بر دیو و در هر آینه در که خلیک است
 مرغ و خج و خلیک که در هر آینه در که خلیک است
 بیت هم کابل و در هر آینه در که خلیک است
 سنده اصل معنای در هر آینه در که خلیک است
 بسیار با کست و در هر آینه در که خلیک است
 و خج و خلیک که در هر آینه در که خلیک است
 استعمال اول و دوم در هر آینه در که خلیک است
 مردی و زان و در هر آینه در که خلیک است
 بو و در هر آینه در که خلیک است
 و مرغستان
 یکس و خج و خلیک که در هر آینه در که خلیک است
 بر اسپر و خلیک که در هر آینه در که خلیک است
 معنای در هر آینه در که خلیک است
 غش و خج و خلیک که در هر آینه در که خلیک است
 بیت و خج و خلیک که در هر آینه در که خلیک است

برکردن نقش **دل** بیا موخت فرنگ و ستر نقش
 بیا مد ز آزار او سر زش **مولش** اسم مصدر در اکلنه
 ولت مفاسه در مولد مصدر در اکلنه و **طو**
 مفاسه **بیت** بدو گفت کاموس کاین را نیست
 بدین مولش اندر و پای نیست **هر نوش** استفعا
 او غنید رستم برادر زواره آنه قل ای **بیت**
 ز نو ساز کرد و از مهر نوش بستون بیا بدوش
 باخوش **میش** قویوز در که عبیده ضا دیوز کرک
 اهلی اولو کرک وحشی اولو بوبیده و **جشید بیت**
 بدین چشمه جابلو میش نیست . این غم دشمن
 خویش نیست **مع الفین المعجمه**
مرغ میم ایله هندستانده بر شهر در **بیت** ز قنوج
 و از دیر و مرغ و گاه برقت چون باد لشکر زجا
 و عبیده او تو بر در روضه مفاسه تنه که مرغاره
 سرح اولندر استدر یوزر **بیت** زمین رو اچرخ چون
 پر جرخ . پراوازا مشکرا ز مرغ مرغ . و قسم میم ایله
 قوشدر آفتاب و کونش مفاسه ده کلور و بوخ
 غنیدر نظامی یوزر **بیت** نو دمی صبح راستب افروز
 روز را مرغ و مرغ را روز مرغ ضم ایله مجوس
 و آتش پرست در **بیت** چو شب رفت و بردست
 پستی گرفت . هوا چون مرغ آتش پرستی گرفت .
 و فتح ایله ایکی مفاسه وارد در یکی چو فور بر در کیمین
 اول و صوبه اولیه مفاک مفاسه و تری ظلم و یکی

شیدر بو معنی ماغداں محققدر ملار دوم یوزر **بیت**
 کو بختدم میخ و دم باغ . نورچا و الله اعلم بالبلاغ
 باغ قره بانق دید کبری صو قوشیدر که صو بخت طار بانق
 طو ز استدر یوزر **بیت** بهر سو یکی آیدان چون کلاب
 شتا ور شده باغ یوزر آید . و گفت چقا بیده
 مذکور در که باغ بر کبوز مفاسه در که باسی و قویوز
 و قانکر نیک اوچی بر رنگ اوله اگر سیاه و اگر آق
 اگر سیاه اولور سه سیاه مرغ دیوزر و اگر آق سه
 سفید باغ دیوزر نه رنگ اولور سه اکلنه استعمال
 اولور میر علی شیر سبزه سیاره ده صفت سبزه کیم
 طولمنق و صفزه دیمشدر **بیت** چونکه خورشید صند
 باغی . او چو باچی قانات تولون زاغی . تولون
 بر دخی طولمنق مفاسه در آق و کونش طولمنق
میخ بولت و ابر مفاسه در **بیت** ذوغ سر نیزه
 و تیر و میخ . بتابد چان چو شماره زمین .

مع الفاء

مطر ف ضم میم و فتح را ایله لفظه بیدر اول
 فاش در که کنار رنگی ساریه مخالف اوله **بیت**
 چو خورشید از آه چادر لا زورده . یکی مطر ف کرد
 دیبای زرد **مع الکاف**

مردک ضم میم و سکون زا و فارسی ایله نوشیدر
 پدر قباد عصر نده ادعا نبوت انش بر که در
 جمله استیا با صدر دیمش قباد نبوت تصدیق آید

اتباعه خلقی جبر الیدی نویسنده آن جمله انبیا علی
 قتل الیک منافک فتح میم ایلد چوقور معناسنه در بیت
 سیاوش که از وزیر دانا پاکه چنین باره بر کشید از مناف
 چکرک فتح میم و جیم قار و سکون را و کاف فارسی ایلد
 احوال شریفش در که سحره دیور بیت منوای هیچ آدمی
 چکرک چنین گفت مارون ماروز مرک **مع الهم**
 مول مولیدن دغ فعل امر در اکلمک و ابطاء معناه
 بیت نمیش بدو گفت ایدر ممول برو تا زیل بارزه
 طول و آسم مصدر دغی کلور در نک معناسنه بیت
 جو با بهلول گفتی این داستان مکن مول و باز از اندر
 و آویناش و معنوی معناسنه ده اسم کلور ملازمی
 یورر بیت آن زنی میخواست تا با مول خود برزند در
 شوی کول خود مول ختم ایلد باده و تراب در میل
 ثلث و سحر لفظ غیر بیدر بیت نگردد کچنر و از بیت
 بدید آن سپه رارده بر دو میل و قار سیده سر
 معناسنه مشهور در تیر خسر و ایکی معناده یورر بیت
 شدیم آرزو مند خاک سیاه بیک میل سر نه بیک

مع الیم

مام والده و مادر معناسنه در بیت تو ایرانیان زانما
 و پدر بهی و ز تخت و ز کنج و کهر میم فتحین ایلد تو
 زمین ده بر طاع اسعیدر کچنر و برادری فردا اولدو
 قلعه سینگ مقابل سنده در اول قلعه نک اسمی کلور
 بیت تا به که سوی کلات و جرم برانیم و منزل کنیم

وله بال چو طوس از میم بگریده شد آن کوه بریم
 نابید **مع النول**
 ماندن و مانیدن اوج معناسی وار در تور لغت خوا
 قومین و نهاد معناسنه در بیت بیازر و از بهر تو
 شاه راه بماند افسر و کنج و هم گاه را **وله** سوّم بید
 روی در یابی چنین بدو نام این مرز تور از زمین
 و لغت غیر خوا سنده قالمی معناسنه در شاف بگرنگ
 و مشابهت معناسنه در آتش دغی بو معناسنه در
 ثالث او یونده و لجه مغلوب اولی معناسنه در
 سنا یه یورر بیت با منی خود زود فنا باخته بسیار
 صد دست فزون مانده و یک دست نبرده و شمس
 دغی یورر بیت خود سطرنج دانش باخت با شاه
 ولی حال نخستین دست مانده **مان** مصدر مذکور
 فعل امر در یو بنده قال معناسنه در بیت یکی ترک
 نام او بارگاه همی فتنه را گفت بیدارگاه و آوری
 معناسنه ده اسم دغی کلور خانما معناسنه گاه یا کلز
 خان دیور شته که ذکر اولدو و گاه یا کلز مان دیور
 بیت که ختم بوا میهن و مان تو بکینی پراکنده و مان
 و گاه یکبیس جمع ایدوب خان و مان خانمان دیور
 بیت ترا خان و مان باید اباد تره دل دوستان را
 بتو ساد تره و بعضی مان اسباب خانه معناسنه در
 دیمندر و ضمیر متکلم مع الفیر معناسنه ده کلور حالت
 بر فلک منقو اولی اعتبار بیک بیت که او داد ما در

و شکاهه سنایس مراد را که بنمود راه و حالت جو
 راسته مضایقه اولی اعتبار ایل استی بیور بیت
 ره نیک بر کشته تخم ماست خود کشته و توشه کار راه راست
مولیک اکلتک و ابطار معناسنه در بیت کر ز از خاک
 اندر آیه باب به به زمولیک ایدر شتاب دله بمولیم
 باز د خسر و تونده بدرگاه اولشکرتو شوند **موبین**
 بجار و غلمی معناسنه در **مولیا** مصدر مذکور و صیغه
 مبالغه در بیت بستنوش پوشیده روان او به راز خو
 دل خورد مولیا او **مرزبا** مرزایله بان دین مگریدر سرحد
 بکار بکسید که حافظ ثغرا عدد در وصفه صغلا بیجی در
میزبان قونق صاجی در مضیضا معناسنه نیز ایله بان
 مگریدر نیز قونق و مهیا معناسنه در تته که شمس قرنی
 بیور **بیت** مکارم نعت یار میزبان کرم بخوان جو تو خطا
 و سنا بان میزه و میزیدن فعل امر و فی کلور میزیدن
 ایستاک و بول امک معناسنه در تته که خسر و بیور
 بیت هر که ارجحت یار شده بود کولتو مرده راز خاک
 انگیزه یا بگردار پیر سرشیره چیره کرد و بکوشش اندر
میهن کسر میم ایله اداة الفضلا ده پسر و فرزند و
 خویش و جای قوم و زاد و بوم یعنی مسقط راس
 اول استر معناسنه مذکور در بیت ز بهر یکی باز گم بوده
 بر انداختم میهن و دوده را **وله** اگر دورم از میهن
 و جار خویش مرا یار یار ز بهر کار میهن و خوش خو
 و مسکه یعنی تزه یا غی معناسنه مذکور در **ماهیان**

جمع ماه در سالیان که الف و نون ایله شدند و اجمع
 اولستدر بیت برآمد برین برهمنی بیاه برنجی بنسند
 ایست **یکدن** امک معناسنه در که بریده مصل و بیوریت
 بمنهار از ان خستکی خون یکده و زوشت پیکان
 به بیور کتید **میدین** بودنی امک و صورتی معناسنه
 بیت که می خار پوشد بجای حیره مرز کوشت هنگام
سیر مکران چس و ماچس و لایتنگ و تهر طرفدن
 بر شهر در که تختگاه پادشاهیدر اول ولایت سی
 نیز در کسرتون و زار و عریله **بیت** زمین کوه تا کوه
 لشکر گرفت همه نیز و مکران سپه در گرفت

مع الواد

مینو کسر میم و ضم نون ایله ایکی معناسی دارد در بی
 بهشت و جنت در **بیت** چو مینو بیار شهر مرا
 میای و مگو بیج جون و چرا مانه صرجه معناسنه در
 تته که نظامی بیور **بیت** ز بر جد بخوار مینو بین
 در قهای زر در عهای بین بوکامینا دخی دینور که
 شاعر **بیت** در بیت دیده انصا چو بیاستود در سر
 که چه مینا شده مینا اول لاجورد معناسنه ده
 قوی مجید کوشش یوزنده نقش ایدر لک حاسوا و ایله
 مشهور در **مشکو** فتح میم و ضم کاف ایله پادشاه که
 خاص اوده سی و خلوتخانه سی معناسنه در **بیت** او را
 کتم از پدر خاستار چو زید بیکوئی آن نگاره و خسر
 پرویز که بر مشهور کونکیدر اصلده بتخانه معناسنه در

مسعود سعد بویور بیت بسته پیشتر کرد و پیکر ولید
 بت مشکور ولید کاشا میل و بر سپه سالار از پند
 بیت ز خویشاں میل و صد نامداره دلیر و سرفراز در
 اصل معنای شاکر و معنای در میل و هشتاگردانه
 معنای در تنه که ابو الحظیر بویور بیت شیر گردون
 ز پیشتر کاوست • او ستاد ز دانش میل و ست

مع الیاء

ماه اوج معنای دار در تری سبعة سبانه در
 یلدر در سبانه در یلدر بویور بیت مذکور بیت
 کواکب و تیر و نامید را دم • جو خورشید و بهرام
 و برجیس و کیوم • اسامی عربی دخی بویور بیت
 بویور بیت جمعه در بیت قمرست و عطار و وزهر •
 شمس و مریخ و مشتری و زحل • ماه سبانه دنیا فلکند
 اولور و عطار و یکین سبانه فلکند اولور و یکین
 ما زحل و یکین سبانه فلکند اولور و زحل فلکند
 ما فوق فلک ثوابت حرکت انحر و اکا فلک البروج
 و منطقة البروج دخی وینور و فلک ثوابت ما فوق
 فلک الافلاک در که فلک اعظم و فلک اطلس دخی وینور
 آنده هیچ یلدر بویور اتوری افلاک سبعة به و نجم
 سبعة به انشاز انشاز بیت پارس سبانه سبانه
 نه فلک چار طبع و هفت اختر • فارسیده ما یک
 دخی مانگ در و غیر مشهور در سکون نون و آخری
 فارسی ایلدر در تنه که ساع و یکمدر بیت سبانه پیش هر روز

مانگ • که از شش دانگ حسن او ست یک دانگ •
 و بر سبیل استعاره سبانه با شنده بعضی دگر می نشسته
 کو مشند یا آلتونند یا با قورخ اولور بیت سبانه سبانه
 و تو غش بتفش • بزر بافته پر نیان و رفتن • بوکا با
 دخی وینور تنه که خاقان بویور بیت جام صدف ده چنان
 کو هر زیر بجره • ما به بزر کند برن ما بهی درم • مانگ
 عریده شهر دید کاری معنای در که سبانه اولور
 حصه سبانه بر حصه در و بو حصه در هر بر سبانه او تونر
 کو ندر و مخصوص اسطری وارد در اول کتابده از در
 سبانه ذکر اولند اول حصص کرک سبانه قمریه اولور
 تنه که عریده محرم و صف و ربع در الحجه به دگ بویور
 کرک سبانه شمسه اولور حساب رومی که فصول
 متعلقه سبانه شمسه و سبانه ایلکی و جمله در بری
 اصطلاح فرس جالیت در که تاریخ قدیمی و یک ایلده
 ابتدای جمیع زمانند در سبانه شمسه بی ضبط
 ایلون یلی اولور ایلکی حصه طوبی هر بر سبانه او تونر کون
 طومغه او چوز التمن کون اولوی و ایلان اینک
 آخونده بش کون فرید ایدوب او چوز التمن پیش کو
 اولک و هر آیده بوز کون یلیه دگ بر ربع بوم دخی
 اعتبار ایدوب بر آئی زیاده ایلدر اول آیه بهر
 ایلده سبانه ایدوب اولند آخیره دگ بر ایلدر اول
 سبانه اول اوج آرا اولور اید عیدری و قانونلری
 مختل اولور منجهون کبیره اعتبار ایدوب بوز سبانه

وضع اولندی و تبری اصطلاح فرس اسلامی در که
سلطان جلال الدوله ملک سلجوقی عصره متوفین
ذکر اولیای آئینی کیسه اعتباریه فروردین آئینک آوی
نوروز کونته طو توب درت فصلک هر ریسنه اوج
آئی تعین اندیل و بواسطه تاریخ ملک و تاریخ ملکی
دخی دینور و تاریخ زومی و هندی اسکندری بن قلیقوش
اکا تاریخ هر یک دخی دینور فصل رجب آئینی آزار
و نیسا و ایارد در فصل صیف آئینی خیز و تموز
و آب در فصل خریف اسلمی ایلول و تشرین الاول
و تشرین الثاني و فصل شتا اسلمی کانون الاول
و کانون الثاني و شباط در جموعی بویته مذکور
بیت آذر و نیسا ایارست و خیزان و تموز آب
و ایلول و دو تشرین و دو کانون و شباط متعانت
هر ایک اوز ایکنجی گویند مسعود و سعید و رجبیت ماه روز
بروی خوب جو ماه باده لعل مشکوی بخواه **میشه**
فتح میم و کسر یارب و زاو فارسی ایله بایرینه نون
ایله ده و ویدرا فراسیاب قزیدر که **میشه** عاشق و
بیزنه آنک خلوتخانه سنده طو توب یدی ییل بر قوی
حبس اندیل رستم بازگان شکنده نور از **میشه** و آب
میشه اعانتی ایله بیزنه قویله اخراج اید و بایر **میشه**
میشه ایله قاجیلر بیت **میشه** منم دخت فراسیاب
غیده رخ را بخواب آفتاب **میشه** کسر میم و سکون ایله
اولو و محترم **مفاسنه** در **میشه** فتح میم و یارب رسمی ایله

اداة نخی در نه **مفاسنه** بیت بتو بر شمارم همه نامش
که نه نامشان باد و نه کامش مویه ختم میم و یارب رسمی
اسم مصدر در یگار و کریمه **مفاسنه** موبین مصدر در
بیت برار همه مویه آغاز کرده همی بر کشید از جگر پاک
مهره مهره و او کورغمه کموی **مفاسنه** ده کلور که بویلو
قویروغده و ارنجه بل اوزنه سنده حلقه حلقه کمو کلور
هر ریسنه فارسیده **مهره** و عربیده فقره و مجموعنه
فقره و بیات مجتمعه سنده صلب **بیت** ترانیک داند
بنام و کهره زهم پشت و از مهره یک پدرو له بر و بر میا
بلاشان کرده هم **مهره** پشت پشت خود و نزد و پوز
مهره دینور و زارک اسمی کجستین در و کوس چالچی
بر آله دخی که باشه **مهره** کبی بومیدر دینور **بیت**
بر **مهره** در جام بر پشت ییل و زو بر سداوار تا چنده
وله بر **مهره** بر پشت بیلا بجام **میشه** نغ کین کشید
از نیام **میشه** کسر میم و زاو فارسی ایله **مهره** و کوز کر یکی
مفاسنه در **بیت** سیه **میشه** گردند و در آب
زبان بر کشادند بر آفتاب وله سیه **میشه** گردند و در
دژم و خو خوابند و نزد هیچ دم وله کنه کار که بود
مهره بود و پراز خون دل و **میشه** بر آب بود وله
ورادید نو در فرورخت آب از آن **میشه** سیر نادیده
وله بست و بس نامیش فراسیاب ز در و پسر **میشه**
ورخ بر آب **مهره** فتح میم و زاو **میشه** ایله حساب و شمار
مفاسنه در **بیت** یکی ترک بد نام او کساره کشته **مهره**

روزگار **مع الیاء**
 میا بنی فارسی و ترکی مرکب بر لفظ روا سطر معنای
بیت ترا از دو کیتی بر آورده اند بچندین میا بنی
 پرورده اند و حایل و فاصل معنای ده کلو بیت
 زچین است تا ماوراءالنهر بر که چون میا بنیست اندک
مای هندستانه بر شهر در که جمله اهل جاد و ساحر در
بیت هم کابل و دهر و مای و هند و اوجین
 بدریای سند **مای** بر مشهور نقاش اسمی در که ادعای
 نبوت ایلدر و صنعتی معجزه ایلد و خلق زندگانه
 دعوت اندر ملوک ساسانیان بهرام این هر فر
 این شاپور این اردشیر بابکا حیلد یوزندنگ اکا
 و اتباعه تعظیم و کریم اتوی تاکه اکا اعتماد قلوب
 جمله سی ظاهر اولدیلر بر کون علمای جمع ایدوب
 آنک زندگه و الحادنی ثابت اندکون صکره توبه
 عرض اولوب قبول اتامکله درین یوزوب
 صکما ایلد طولدر و با صدیلر و اتباعی فرج اولم
 الی آخر هم هلاک ایلدیلر اصلا فرجه بند نام و نشانی
 قالمی و دیر که چینی ده مذہبی موجود در می
 افعال ثلاثیه مخصوص بر اداده در امر و نهیه و دخل
 اولور سه تا کیدافاده ایدر و ماضی به داخل اولور
 حکایت حال ماضی اولور و مستقبله داخل اولور
 حالیت افاده ایدر بوندن غیر نفی ایلد فصل آخر
 الی نادرا نکه بویته مفعول ایلد فصل اولی

بیت که می غار پوشد بجا حوریه مزدکوشنت هنگام
 پستان تیر مرده ری ضمیم و کسر را را غیر ایلد
 میراث و ترک میت در بیت رفت و جفا مرده ری ماند
 از و نکر تا که اماند از و آبروه و مقام دمده زکیده
 ار نه قالمی و ار نه قالمی معنای ده کلو بیت
 برین مرده در تخت تا هشتی تراشد سر از جنگ
 جستن تری **وله** چه اسبی تو ای بدرک مرده ری
 کجا بردی آن شاه هر کشتی اگر مرده ریک دینور
 نه که ملای روم بیدر بیت از خواجه ارجی آری زر
 چوریک آخو آن از تو بماند مرده ریک **وله** میل تو
 سور مغیلاست و ریک **وله** ما چه کل چینی زخار مرده ری
 عربیده این احتجاج شونده جوق و اقعدر جمله دن
 بر دو ستنه صراحی کوندر و بپاده طلب اندکوه
 صراحی مکسور اولوب خدمتکار الی بوش کلکوه
 دیدی تو سمعتم قط شومی و کیفیت قد صار فی قبی
 عادر سولی بغیر شی و انکسر المر در یک منی **وله** ایضاً
 فاذا شئت ان تناطح فاطرح **وله** رهنک المر در یک منی
 الرهون و تقدم من تاخرنا کبشه قدموه
 للسکین **مهرکانه** مهرکانه لفظه منسوب در مهرکانه
 قهریده مهر مایک او التیجی کونیدر معرب مهر جان
 اول کونده فرید و ضحاک ناپاکه ظفر بولوب کوه
 دماونده حبس تمکله اول کونه و ما بعد نده اول
 بش کونه دخی برام اندیلر التیجی کونه رام روز ایلد

تسمیه اندیز و عیدیه مهر جان کبر و بنور و فی المصباح
المهر جان هو الیوم السادس عشر من مهرماه و کان یوافق
اول الثنای عند اهل الکلیسته ثم تقدم حتی بقی
فی الخریف و ذلک عند زول الشمس اول المیزان عید
اول و غنیه با و حکیم از رتبه و بمسند بیت مهرگان
نور آمد بس مبارک مهرگان فال سعد آورد و روز
فرخ و بخت جوانه انور دخی بویور بیت فرخنده و
مبارک و میمون و سعدیاده نوروز و مهرگان و بهار
و خواجه توه مهرگان اول عید منسوب اول نشانه
بیت بلند آتش مهرگان بساخت که نقش ز چرخ از
کد اخت و خسرو روز مطرب اول بار بر اختراع
اند که او نور لحنک بر رسید رخنه حال بسته و بنور نظر
بویور بیت چونو کرد در نوای مهرگان و بیروی بوش
خلق از مهرگان و تاریخ جلایده مهرگان مهرگان
اول مغله مهرگان کبی فصل خریف ابتدا سینه مخصوصه
اصلا تحلف اثر خریف فصله ده اطلاق اول نور که
انوری بویور بیت شاخ عمر تو در بهار وجود سال
و به سبز و مهرگان معدوم و ظهیر فاریاب دخی بویور
بیت اربار نامه حسن تو آینه کرده و آسیب مهرگان
با کل و کلتن و شتر اربع بدن بریسه دخی و بمسند شعر
احب مهر جان فیه سرور الملوک ذوی السناد
و یا المصیر الی اوان و فتح فیه ابواب السماء
باب النون مع الالف

نوا بس معناسی و ارد در بری سپاه و عسکر معناسی
بیت چنان چون باید بساز نوا و مکرترین از بند
نای رهن و طو تو معناسی در بیت بر رخ فرستی بر نوا
که باشند ز کفار بر تو کو اوله امیران و انکس که بود
از نوا و بیار است مهر یکی را جدا و ثالث لغت و نوا
و انتظام حال معناسی در بیت باید فرستاد اندر نوا
و کرد ستود کار مایه نوا و تیغ به انتظام و نوا اول
رهن معناسی در و له کنون چون چرا کرم در خون هوا
بکیر دخی رزم لشکر نوا و معروفی دخی بویور بیت
آخ رفتن و آمدن کجا شده کار بنوا چه به نوا سید
رابع لغات دخی بر نغمه امید رنغمه صفای که اصوات
بر رسید رایکی نوعی و ارد در بری نوا و بری حسینی در
و مطلق نغمه و آهنگ معناسی ده کلور خاتمن بر نوع
ساز اسبیدر حال بو آلت متر و کرد خواب حافظ بویور
بیت نامطرب از ستون منت آگهی دهند قول و
غزل بساز نوا میفرست نغوشا فتح نوا و ضم غین
معجم الیه ایکی معناسی و ارد در بری مجوسده بر نغمه
بیت بایزد که مارا نغوشا کزید که چشم بی میجو رستم
ندیده تو ننگ اصلی نغوشا که رسته که ابونشکور بویور
بیت سخن کور کشتی سلیمان کرده نغوشا که بودی
مسلمات کرده نای او کوزک قور بوقیدر که او دی
کبی با قور عیدیه چله و بنور بیت چو بهریم بخت نشانی
ندیده ز سر ما نغوشا و خارا کزید نیا فتح نوا نیکه جدو

مغاسنه در والد طرفندن و والده طرفندن بیت
 نيره که جنگ آورد با نياه هم از ابله می باشد و کیمیا •
 نوشتن تو نيله نوشتن دندر که استماع و التمشک
 مغاسنه صیغه مبالغه در بیت هر کار کوشا باید شدن
 بدالتش نوشتا باید شدن **مع الباء**
 ناب صفت و خالص مغاسنه در بیت هم صفتی تا
 خوردند شاه ستایش کنایه برشته کیتبا تشبیه بهبوط
 والتش مغاسنه مقابل فرار در نهیب تو ر قو و خوف
 مغاسنه در **مع التاء**
 نخست اول و ابتدا مغاسنه در نشاخت فعل مضارع
 تو نیکو و او تورنگ و وکری مغاسنه در بیت همی
 تخت فیروزه تخت همی تاج را کوه اندر نشاخت **نشد**
 نشستن در ماضی و اسم مصدر در او تور مقی مغاسنه
 و دو شام مغاسنه ده کلور قالیچه و کلیم کبی نشستی
 یا نسبت ایله ده کلور بیت نشستی نو آورد بر پهن
 یکی جام می خواست اندر شتاب همی آورد با میکدا
 نو نشست نو آیین و یارای نو و آقامت مغاسنه
 کلور بیت نشست اندر مرز از آن کرده بود که کندز
 وید و بر آورده بود نهفت نهفتن در ماضی و اسم مصدر
 کز ملک و پنهان اتمک مغاسنه که تو و پوشیده مغاسنه
 کلور بیت بر مادر آمد پرسید و گفت که بکشتار بر رخ نه
 از نهفت و حرم و سرای مغاسنه ده کلور علاقه ظاهر
 بیت کنون دختران تو جفت و بند با رام اندر نهفت و بند

مع الجیم
 تشکیم کسر نو نيله چمدک مغاسنه در که طرفن ایله کسر
 طو مغاسنه تشکیمدن در اسم مصدر در بوبیده صفت
 مغاسنه در بیت بر چون گرفتش یل نامداره تشکیم
 اندام او شد فکار **مع الحاء المعجنه**
 نایح فتح جیم ایله مشو باله و نجون در و نزه کوچک
 مغاسنه ده کلور تو رو بین که اوجی چنل بر چه در
 بیت زبیر و کمان و زبر کستوا زکوبال و از نایح
 هند و نایح فتح ایله بش مغاسنه و ارد در تری صر و
 مغاسنه در بیت کشیدند بر نهفت تو سنگ نایح و فون
 بود مردم ز مور و ملخ و ثانی زیلوچه و قالیچه در که
 او بوزینه دو شکر بیت خوا میزد کیک مینی بشخ و نو کوی
 ز دیبا فکند ست نایح و له کشید از بر کوه بر رفت نایح
 سر پرده و خیمها کشت نایح و ثالث علم و سنجاق و رطله
 بویاچی و رنگ و زایی در که رنگارنگ زار و زرینه
 سر لر و باد حرکت اندک الواف مختلفه کور نور بیت
 بجنید لشکر جو مور و ملخ و زک که تا بکه بر کشیدند نایح
 یعنی طاعن طاعه الوان مختلفه سنجاق و بویا
 ایچنه بکر که در لو در لو ز او زرینه بر لاش اوله رایج
 مار ریشما و حور و کمان علی مغاسنه در خامس و
 و شیط مغاسنه در تیه که شاعر دیندر بیت
 از تخشی مدار طبع در چاک گرم نایح نام دیو باشد و شب
 تیرکی و غم **مع الدال** نوند

یورغده طوار معنانه در آتة مخصوص دکلر بیت سمنه
 نونوش بیهاندر کم بر و برهی آفرین خواند کرم **وله**
 نخستین گرفتیم دشت و کوه که از ناخشن شد تویم
 ستوه **وله** چو او را بین میانه را بنده ایا او بیابستور
 نونده تجار اولاق و قاصد معنانه ده کلور بیت
 نوندر فرستادنزدیک زان بدو گفت رو همچو بادستان
 و آیران زمین ده بر طغدر که آتشکده بر زمین او نونده
 اید بیت بجایه کجا نام او بد نونده بدو اندر و کجا
 بلند کجا آذر نیز بر زمین کنون بدو انجا فروزد و بجای
 نونده نیز فهم و ادراک معنانه در شته که یوسف عرو
 یورر بیت شناس که مردیت او بدانش تو بهنگ
 و خرد دارد و نونده نیز جنگ و حرب معنانه در **بیت**
 فرام ز پیش پد رسد جو کرده به پیر و زار و زکار نبرد
 نوندر آلتی مغلس وارد در تکی جنگ معنانه در اصلی
 نبرد در نمانه چوله نیک بزی طوقد قی از زین و شتر
 انجدر عتیده او حد یورر بیت از نوندر سخن بسی
 چند و زر صدگاه فضل ز بجای چند نالت قماش طوطی
 معنانه در که طوقد قدن صکر بوکلمش و طی اولش
 اوله نه نظامی یورر بیت نوندر ملوکانه پیش از شما
 شتر بار ز زین پیش از هزاره قماشه مخصوص دکلر
 ننه که بوکلمش اوله اکا دیور طومار مکتوب کی ننه که
 نظامی یورر بیت از نمانه آفاق کرده ندیم
 کاریده در یک نوندر **وله** در انبار اکنده خور و نمانه

نماز در خزینه نوندر نمانده بیهاندر دخی یورر بیت زان
 ولوله چون دخی بیاسوده بکشد نوندر نمانه را زود
 رافع طوز و اسلوب معنانه در معنانه نمانه نمانه خود
 ننه که عتیده منوال لفظی بویله در شته که نظامی یورر بیت
 سخن میرفتن از هر نوندر که چنانکاید زهر کرم و سر
وله به شینگی کمان نوندر دست و زنجیر بر صلاح مرد
 خامس لایق و مناسب معنانه در بود دخی آندن نمانه خود
 ننه که نظامی یورر بیت اولم خوان نهاد و خور و آورد
 خدمتی خوب در نوندر آورد تو معنانه الا معنانه اول
 جمله سی نوندر و یکدن نمانه خود در نوندر و یکدن و یکدن
 اتمک معنانه در کر که حسته اوله نمانه که ذکر اوله کر که
 معنانه اوله طوطی مگا که که قطع مسافدن عبارتند از
 النونک بو بنیده امر در بیت چنانکاید و پرو دانه کما
 نه زمین نوندر و درونم نیکنامی کار و سعدیک نوندر
 و صندر بیت مخ و چند سیاح صحرا نوندر بر قند کما
 بدرگاه مرد نمانه آورد بود دخی جنگ و حرب معنانه در
 النون حدت ایدوب نوندر دخی دیور ننه که ذکر اوله
 نوندر بر او بوندر و انج او زدی معنانه ده کلور
 قار سیده ننه درخت دخی دیور بیت ز خاک که خون
 سیاه و نوندر به بار اندر آمد یکی سبز زده نگاریده
 بر بر کجا چهر او به بی بوز مشک آمد از مهر او به بزم
 بسا بهار از بدی پر سنکر سو کو ارا بدی مین سیاه
 فانه ریخته او گایرده بر نمانه ویشل بلند درخت پیدا

اولد بر پراقری سباوش چهره سی مصور ایله و مشک رایحه
 کبی رایحه سی و ارایه قش فصلنده پراقری صولوبهار
 فصلنده اولدوغی کبی سبز و ساداب ایله مصیبت زده
 عبادتگاه ای ایله نزد پریشان و متغیر احوال معناسه در
 کرک خویش و اندوه اولسون نه که بوبینده در بیت بکوش
 در ایمن درینده متوجا و دانه زمر کم زنده کرک
 غضب و او یکلنگ ایله اولسون نه که بوبینده در بیت
 فرودش چنین پاسخ آورد بازه که نذر نذر زندی
 کرک آبله قش و پستلک ایله اولسون نه که بوبینده در بیت
 چه جوید ایزن تیره خاک زنده که هم باز گردانند

مع الال المعجزة

ترا و زار فارسی ایله اصل نسب معناسه در بیت زخم
 فرید و از کیتاده فروزنده تر زین باشد زاده زاده
 بار نسبت ایله اصیل معناسه در نه که شاعر دیکند بیت
 فیله با زاده که هر یکی کرک کند بسختی سم سنگ خاره
 شایار نامید انا امید دخی دیور سبده سیاره دل
 بریلد ز در سمار ناله ده اولور زهره معناسه بیت
 زهرام و نامید و کیوا و تخت چه چاره کنم چون خرا
 بخت و قیصر روم و زنگ اسمندر که کشا سبب مشکو
 و اسفند یار والده سید و لقبی کتا یوندر بیت
 پس آن نامور دخترا قیصره که نامید بد نام آن دخترا
 زهره نگ فارسیده ایکی اسمی دخی وار در بر بیت
 ع و زن می بخت و بری بلیف در کسر بار و ع و ضم لام

ایله نوید مرده و بشارت معناسه در بیت بجزی که
 داور دلم را نوید همی باز خواهد نویدم امید و
 نوید دخی اسم مصدر و فعل ماضی دخی کلور نویدن یکی
 اولمن جدت معناسه و تواله ویریک معناسه و اضطرار
 و نوحه اتمک و آرزیدن و حرکت اتمک معناسه در اضطرار
 و نوحه اتمک معناسه تبیی بیورر بیت زرد دل آتش
 بد ایشا نوید که از نالاش بیچکس لغویده و حرکت
 و لرزیدن معناسه شاه ناصر خسرو بیورر بیت بهان
 سر و کز بس کستی می نوید کنگر باز چون می خوشی
 کایج بهاد دخی بیورر بیت چو در دشت ایجا هر سود و
 دل تیر از بیت او نوید صفت متبیه دخی کلور
 مضطرب و لرز معناسه نه که نفس فخر بیورر بیت
 لب ولی تو باد از خرقی خند آه تن عدو تو باد از عینا
 چونال نوید و تواله معناسه ده اسم کلور نه که میر
 بیورر بیت زو ضعیفا را امید و زو فقیرا را نوید
 زو کسیرا را عطا و زو بیتها را مثال تغزید لغزیدن
 فعل ماضی در لعن و طعن ایله معناسه تغزین لغزیدن
 ما خود در بیت بیارید خون زنگه شاور را بنفوذ
 بر بوم ما ما و را و له هر انگس که بد پیش در کار تو
 بنفوذ بر جا بد خواه تو نهاد اصل و بنیاد بدن در که
 ترکیب و بنیه و بنور جلی و خلقی معناسه و نهادن
 فعل ماضی و اسم مصدر ده کلور وضع معناسه نافذ
 مستی و معین و ت نو معناسه در بنید نوید دخی

مع الزا

تا با آج و کرسنه معانسه در بیت خوشتران نامار و ما چون
جواز که کس اندر آید و ده و تا شتا معانسه ده کلو کرسنه
طعام بامش اوله بیت نهادند خوان و بخندید شاه که نامار بودی
هنا ماراه و که چنین کرد هر چند سالار بوده که بدگر سخت
و نامار بوده بهار صفر الق دید کلهی آژ طعما مدر که آنکه
اول نور نامار لفظه منسوب بر حذف الف ایله تنه که شمس فخری
ببور بیت بقالم آژ عهدی بود ناماره ز خوان شاه بردگنون
هنا که بهار لفظه منسوب و کله ریز بر انهار نقصا و کسلک
معانسه اسم مصدر در تنه که شمس فخری ببور بیت خدایا
هر چند ماه دانش فضل و خوشخص عالم فاضل گرفته است
و بهار بدین دن امر و اسم مصدر دخی کلو رنهار برید قوی
و رسید معانسه در تنه که شمس فخری ببور بیت رخ مرغ از
از چیت کوبه مکر از انتقام شه بهار بدستور کشاکش
برادری زریک او غلبه بیت پس ازاده دستور بور زری
به پیش انگدا سب چون زه شیر نیر او غل او غلبه نیر
معانسه بیت نیر و پسر دایم لشکری شده نامار
هر کسوی نهار فتح نو نیله بسیار معانسه در بیت چو پیش
دانشت کودل بداده برافسانه اش گشت نهامار شده
و بوک و عظیم معانسه ده کلو رتنه که رودکی ببور
بیت کندی نهار بر برده بلند نه ستونش از بر و نه
بند نخ شکار و او معانسه در بیت چو سیراب شد ساز
نخ کرده کمر بست و ز کس پر از تیر کرد و نو در ضم نون

نامر سلاطین پیشداویان در و طوس به سالار پدید این
منوچهر این پیشخور این فرید و ندر پدید زنده حکم بدی
پادشاه او که افراسیاب علیه جوق محاربه ایله آخ
الامر افراسیاب آنه قتل ایله بیت و را دید نو در زو
آب و از ان میزه سیر تا دیده خواب نامر و نامار
و مشهور معانسه در بیت که آمد سوار سوی بهر مند
یکو اندر ش نامر و ار چند نکونسا ربا نه اشغ سر نکون
معانسه بیت نکونسا رکتی بجاه دراز که هرگز ازو
بر نیایه فراز نو بهار بلخده بر آتشکده سمید که انواع
ریت و آرایش ایله مزین و مجوس قبله گاهی ایدی
بیت بیلج کریش شد بدان نو بهار که آتش پرستان
بدان روزگار و مران خانه را داشتند چنان که هر
مازبان زما بهار دخی دیور تنه که نظامی ببور بیت
بهار و لغوز در بلج بوده گران سرخ کل را دمان بلج بود
بر پیکرانی در و چون نگاره صنم خانهایه جو خرم بهار
در و بیش از اندازنه دیار و کج نهاده بهر گوشه دست
رنج و زده موبدن نقل زری بر آه شده نام آخ آذر
توز گشتب بهار که درت معانسه دخی وارد در برتی
فضل ریح معانسه و تری بر تنه سمید رتنه که خوار
مفاتیح العلوم ده و میسر آلبهار بیت اضام الهند و الفضا
بیت اضام الصین و البده هو الصنم الاکبر الذی یجبتو
و یسمون کل صنم بدایم شمس فخری ایکی معنایله ببور
بیت رسید موسم نور و ز کسیم بهار و شود بساتین
آراسته بسان بهار و ناکش بر جزیره سمید و آج برضا

چنگد که اکا کا و چشم دخی دیور و عیدیه مشهور در
نوش آذر بود دخی بر آتشکده اسمیدر بیت بدادار در
و دین بی . بنوش آذر و آذر قوتی . و آسفند یار او علی
اسمیدر رسم برادر زواره آنه قلی ایله بیت ز نوت
کرد و از مهر نوش . بستون بیامدر برقی باغوش

مع الزار

نماز مغرب و تعظیم معانیده کلور بیت چوز دیکم
فراز آمدند . پیاده برسم نماز آمدند . اصلده ایکی کات
بو کلوب تعظیم انمکدر بیت چوز دیکم کچنر و آمد فراز .
بر و آفرین کرد و بردش نماز . نماز پاک و طاهر معانیده
نه که کمال اسمعیل پور بیت ابراز آب دیده وقت کچنر
جامه شاخ را نماز کرد و نیم وز رسم زالک باغ جید مکتیدر
ز اول شاخ دخی دیور بیت چو آگاه شد لشکر نیمروز .
که آمد سپهدار کیمی فوزه یا قوت جموی مع الیله
ویمسدر که نیموز سحتمان و لایتنگ و نواحی سنگ
اسمیدر وجه شمیم بود که فرس علی سبیل المبالغه
زعم ایدر که اول ولایت نصف دنیا مقداریدر
و در آمد و مدخلی روی زمین ده اولانم متوعد
لصفه مقاوم و برابر در بو مبالغه یا زینج سعدی
بو بیتیه پور بیت و بر براهی فدا از مملکت . که سینه
خسبد ملک نیمروزه پادشاه نیموزی تخصیص بالذکر اندکی
نکته سی ظاهر اولور یعنی بویه مملکت پادشاه اولان
که صنعتی اولیوب مملکتدن جدا اولوب غریبه
دو شهره بی سر و سامان و زار و پرتیان اولمکه مقرر در

و اولیه و ظهر وقت دخی نیمروز دیور نه که سعد پور بیت
طالعی راحنه دیدم نیمروزه کفتم این فتنه است خواهی
مردم به نخبه فتح نون و کسر خار مع ایله پوصو و کین
مفاسنه در بیت چورستم و را دیدر نیکو نه تیره اشتفت
ز انشا که یور از نخبه . یور بونده اصب مفاسنه در
نوز ضم ایله نیموز دن مختصر در بیت سپهر که پشت مرا
کرد کوزه نشد بیت و کرد ایجا لیست نوز نماز زار
قارسی ایله جام انجیدر که عیدیه صنوبر دیور بیت
دران مرزینی در خصال نماز . زمینش هم لاله زار
و نثاره نوز و او ایله دخی لغت رفته که شمس جز نیموز بیت
ز آب دولت او سر فراز همچو سرو . بیاغ فطرت سر سبز با
همچو نوز

مع التین

نوش ضم ایله انچه چوره سیدر مع التین المعجیه
ناغوش ضم غین مع ایله صوبه طالع غوطه معانیده
بیت دران آب ناغوش کردن روتا که یک مرد بالا
آب راست نیایش کسر نون و یا و حطی ایله حد و ثنا و
جلیل مفاسنه در بیت تمنی بیزد استایش گرفت .
جها آفرین را نیایش گرفت و له به پروزی اندر نیایش
کنیم . جها آفرین استایش کنیم . و عباد و پرستش معانیده
کلور بیت نیایش کنایه بدان کوسار . به پیش
جها ندار پروزد کار . و کضع و یلوار مع معانیده
کلور بیت نیایش نمود چون بند کمان . به پیش کریں
شاه نو خندکان نکوش فتح نون و ضم کاف عجز بید

نکویدن در اسم مصدر در ذم و عیب الیکه مفاسده
 از آن پس کوشش نیام ز کس مکافات بد جز بد نیست
 نوشتن ضم نون و یا حقل اید فعل امر در ایست و در
 و یکدیگر بنویسند در مصدر در بیت فرستاده در گفت
 نیکو نوشتن و بگو آنچه شنیدی از نیز نوشتن نوشتن بال
 و غسل در بیت مرا چون تواند رزم آمد بکوش هم
 ز هر کسیم شد پاک نوشتن و آنگاه مفاسده ده کلور بیت
 به روز اندرین حال فرستاده ای می نوشتن خورد و زخم
 آزاد باش اصل مفاسی بود در کرک تیرت اول کرک
 غسل و شکر اوله سار طنلوره اطلاق اوله و
 نوشتن در اسم مصدر در ذم و عیب الیکه مفاسده
 وزیر کیلا بویور بیت علمست چون جیات اید از
 بکوش از چشمه جیات خود آب جیات نوشتن

مع الغین المعجمة

نوع ضم نونیکه دست قیچاغه قریب بر موضعدر

مع الفاء

نوف ضم نونیکه بنقود که طاعده و حمامه عکس
 عریده صد مفاسده نون فیدون مصدر در بیت
 ز زخم تیر زین و بیکه بلاء ز که نون باز آمد در زما

مع الکاف

ناک اداة تکلف و انصاف در غمناک کبی و جگر خسته
 ایله مسک مغشوش مفاسده ده کلور تته که عید از زما
 بویور بیت چه زاز طیان نزدیک تو چه ای سخنان

چه مشک خالص پیش دماغ خشک چه ناک ناک
 اوق مفاسده مستعمل در یکی مرتبه مجاز ایله در زما
 ناک اصلی اول اوق که نسته در که بچند اوق
 ناک ایله کاف تصغیر در کبدر ناک و ناک و ناک خود
 ناک و ناک بر نسته قاف و بوش و مجوف الیکه مجوز
 ایدوب بچنده که اوق اطلاق اوله در بچنده مطلقا
 اوق مفاسده استلک اوله ندر ناک فتح نونیکه ضم
 لغت در هر نسته تک سوار و چند و نور بیت کنون
 خوردنت ناک زوین بود ننت را کفن جنگ است

مع الکاف الفاء

نارنگ نارنج و ترنج در بیت چو نارنگ سدر در نش
 زام بخش بدو گفت رای ز در اهر من نملنگ که نون و فتح
 لام ایله قریان و کاند مفاسده در که بای طر فیدر بیت
 کما زاره کرد و آمد بچکده بیکند از خویشتن نملنگ
 قنخی دخی بویور بیت برور کار زار خصم و روز نام و
 فلک در گردن او زد شفا و نملنگ نوه شفا و سکا دخی
 لغت در زکس و تیر داف مفاسده در شمس قنخی بو کلمه
 غلط ایدوب کمان مفاسده در و یوب بویور نظم ایلک
 بیت بیک تیر پای فلک شل کند اگر برکت اید بکین نملنگ
 نیرنگ جله و مکر مفاسده در نیرنج دخی و نور بیت
 نومر دیر زکی و زور آزما بیسه چاره دا و نیرنگ
 و رای و تیر و افک مفاسده ده کلور علم نیرنجات که
 علم سحر و سیما در بوندن مأخوذ در بیت بدو گفت

نیرنگ ساز منوز نهنگ دهمی پشت شوخیت کوزه حکیم
ارزق دخی بویور بیت جوارق فندق سیمین درالیک
ریزده برادر دازل فیروزه شکل سیمین رنگ مشعبد
که بر خورده مهره های رخام به جوتار بلورین همبکنند نیرنگ

مع اللام

نال نالیدون فعل امر در ایکی معنای دخی و از دور
برای قلم ایچند کی نعل در اتوری بویور بیت جمله تونک
کرد عرصه موقت چنان پهلوی خصما جوتال یک بدر
در شکست ناله بر نوع صکار و آنچه فامشدر کایچی
طلو لواله قرخی بویور بیت از لب جوی عکس و نور آمد
ز نخست زبان سبب کاسته و زرد و نوان آمد نال
نهال فتح نونیکه یکی دکلمش تازه فداخ در آرام و اکسرا
معناسته ده کلور نهال و نهالچه اکا منسوب بر بسته و دو
و سایر دو شجک نشسته معناسته که او زرنده شرا
اول نور نهال دخی که کیشگاه صیاد و در اکا منسوب بر صیاد
استراحت ایچون ایچنده کلور نهال صید آن کور و
اور کیه بیت منم رستم زایلی پور زال نه نهال
خوابست و جای نهال و له تن مرده را خاکه باشد
نهال و توار کشتن مرغ بدینا منال و له و ایچو کشید
از تن نهال و ز دورم تو کو یی که چندین منال
نیال کسر نون و یا و حطی ایله حال چنانده اولان
ولی عهد معناسته در ترک جمله رئیس لر نهاده او و لور
کرک پادشاه کرک دهقان که افی شرح الجانی علی

مع المیم

نیشیم نیشیم و آسبانه مرغ معناسته در بیت
پس آنکه چنین گفت با پور سام که ار دیور نیشیم کنام
وله یکی مرغ دار و پریشان کنام نیشیم بام این
بود آه بستم وله نیشیم تو فرخنده کاه منست و دو پرتو
فر کلاه منست وله بر در نیشیم جوجوخ بلند و زهر سو
بر بسته راه کرتد نیرم رستمک پدر نیرنگ جدید
معناسته بیت چنین داد پاسخ که مرغ رستم ز دست

مع التون

نهدن کسر نونیکه نهال و قومق معناسته در آندسته
کردن و غم خوردن معناسته ده کلور نهال که سبب بود
بیت آنرا که بجای نشت مردم گرمی و غدرش نه اکند
بعمری سنی ناسودن اصله نیا سودی در قرار و شرا
اتما مکدر یا حذف اولنمده بیت بامور شکوگی
ساختن سب و روز ناسودن از ناخن نال وید
و او ایله بغور و چه یا غمخ در و بر نشسته بی جوت
و قاقون انمکدر رفتن و خرامید معناسته ده کلور
نهال که سوزنی بویور بیت فخانه چو ساخت با قلم کاوی
از بس هوش شعر بس نال وید و تا و ایندن متعبدی
نوبدن درت معنای و ارد در بری یکی و جدید
و بر نالیک و زار کردن و بری جنبیدن و حرکت کردن
و لرزیدن و بری الکک و اخنا معناسته در نون
بو مصدر دخی صیغه میالغه در نال معناسته بیت

چو باز آمدی با چو در نوشت **وله** کسی را که درج
طبع در نوشت . نباید بکس عید و خادم نوشت .

مع الواء

نا و قطره و طمله در نا و دان اولو قدر که بغور صوب
اندخ او نا و بدین دن نا خود در بیت **بها** بکشد تنگی
بد اندر چها شده خستک خاک و کیار ادا مان .
نیامد همی زاسنا و دم . همی بر کشیدند با دم
بر تاج معناسی دخی دارد در تری چوبک بست یعنی
او کور غه که عریزه صلب دینور و تری در کرم خنجر
که ایچنده بغدا اولوب اندخ یاب یاب و کر منه
ایز تنه که سنایه یورر بیت هست بسیار خواره
همچون کاوه معده چون آسبا کلو چون ناوه و
تری صو در منی نک اولو خنجر که آنون صوب
در کرم و زتنه که عطار یورر بیت در تکیه طفل نبرد
دست و پا . آب میبردش نا و آسبا نو فتح آید
قطره معناسه نا و دن مخفد ریت سخنهاست چون
در کلمه نوشت . ترا هوش بردست کجسته دست
و نو بدین دن فعل امر دخی کلور تو نده تا لیدن
معناسه در بیت کنون زود پیرایه بکشا و رو .
به پیش بر پس برار بنوه و جدید و بیکی معناسه
کلور تو نده ضم نون دخی لغتد رتنه که ملا جامی
بیت زیر ناف تا بالای زانو . نکونم پیچ و
کهنه یا نو نیر و فتح نون و ضم را اید قوت و زور

معناسه در بیت بنور زنگفت این جوان چو است و بنور
خویش این کمانه چو آینه کسریله بهادر و شجاع معناسه در
بیت همین زمان بانوی کیو بوده که دخت کرین رسم
نیو بود

مع الهاء

ناوه نا و لقطه منسوب در نا و لکم معناسه در و هر چکه
ایچی او یولش و مجوف اوله اطلاق اولو را و لوی
و نکته کی بالچی طاسیا جی نکته به دخی اطلاق اولو را
کمال اسمعیل یورر بیت زحل زهر ترف ناوه از شکل
هله . بساخت تاکه بر و کل نبرد بان آرد **وله** بوده
از شکل هلاش دوش کرد و ناوه کش . و افشایش
روز و شب اندر کل اندایه بام . بتم معناسی دخی
دارد در تری او کور غه و صلب معناسه در تکیه در کرم
صند و غیدر که اندخ بغدا یاب یاب و کر منه ایتر
ناوک معناسه در که ایچنده اوق آیلور رایع کهنه
چو شغ معناسه در خامس بر ملا اسمیدر **نبرده**
فتح نون و با اید نبرد لقطه منسوب اولو را
نبرد جنگ در تنه که ذکر اولو را کنگر که بهادر و شجاع و لک
تنه که بو ایدانده در بیت **نبرده** چو او در چها سر سبز
بایر او تو لکم نه بندد کمر **وله** و زیر نبرده سر از
بخوانده می آورد و را مشکرا از ایدانده **وله** بسته
بودش نبرده پسر ز شیران جنگی بر آورده سره کنگ
جنگ بگا و نیایه اوله تنه که بو بسته در بیت **بیارید**
کفتا سیاه مراه نبرده قبا و کلاه مراه یعنی خفتا جنگ

و خود آهین نایره زار فارسی ایلد اکن بالدری دگر
 بوغلی اولوب اوزرینه یایون بر واکا متابه لانه
 دخی اطلاق اولور جولده ماسوره سی کی و ابرقی
 لوله سی و صولو که کی که حالا موصول دیورنهره
 فتح نون و بار و بیلده هر نشه تک مغشوشی که حالت
 اصلیه سی اوزرینه اولیه بهترج مغشوش
 کومش و آلتون کی بیت چنانم ترانیک اندیشه
 خواه که سیم نهره بر آید زگاه ناسره مثله نهره
 و خالص معنیه در و نالغی اچوند نواده فتح
 ایلد بر سپهسالار ایدر بیت ز تخم نواده خود
 و پنج سوال جنگ و کیمیا کنج معنای لغوی
 اوغول و قز اولادیدر نهره بودخی اوغول
 و قز اولادیدر بوبیتده قز اوغلی در بیت نهره که
 جنگ آورد بانیاه هم از ایللی با و کیمیا ناله فتح ایلد
 پوصو و کین گاه در که اچکده دشمن با صید و کز لک
 بیت بدشمن کنون روزم خوان نموده ناله بسایم شیکیر
 زوده آمیر مغزی دخی بوبر بیت غزال آید
 بدامش اگر نیروش باند در ناله نشوه قور و کز
 و جنگده و محاصره عاجز اولین کسه در سوده ایلد
 نون نافیله دغ مرکبدر سوده عاجز معنیه در بیت
 کجا جار بازور نشوه بوده با فسل و قنبل بر آکوه بود
 بازور بر سحاره و جادو سمیدر نوشته فتح نون و و
 ایلد دورلش و مطوی معنیه در ضم و ایلد ده لک

نه که مصدرده شرح اولندی بیت ولیکن سر انجام کشته
 سوده نگو نامش اندر نوشته شود نوشته ضم نونله شاد
 و ختم و خوش حال معنیه در نوشته دخی دیورنهره که
 ذکر اولندی بیت همی آفرین خواند بر شهر یاره که نوشته ی
 تا بود روزگار و له که نوشته زرای شاه تا باد و لک
 هر کشتی دست کشت بر باد و اچکده معنیه نونله دون
 اسم مصدر دخی کلور کریم و خنده کی بیت بجای که زهر
 آکند روزگار از و خیره نوشته مکن خواستاره مقام
 د عاده ماکولاتده و مشربانده نون معنیه ده
 کلور که عیدیه بیتا مرید دیور بیت می و هر چه خورد
 ترا نوشته باده روان تراراستی نوشته باد و له هر آن کی
 با تو خورم نوشته کشت و روان خود مندر نوشته کشت
 قوس و قز معنیه ده کلور بیت زبان و کز کون
 هر گوشه در قستی نوا این بر و نوشته نوشته سیم
 ایلد بودخی قوس قز خدر که یعنور کونکرنده اولور
 بیت ز بار و از برت و از نوشته شاه یکی چکر زد
 در میان دوراه شمس فخری دخی بوبر بیت بدکلی
 کیوم با هم قدره ندارد در درش امکا بوسه کرا
 یار آراخ باشد که روز کند تشبیه در کاهش نوشته
 نمونه مغشوش زشت و پاشت معنیه ده کلور بیت که
 شمس فخری بوبر بیت ار خضر و کز زمت شد غلدر
 با حسن نور رایت خورشید شد نمونه آمیر مغزی
 بوبر بیت کتاب و کلک هم کاتب نمونه شوده چو کلک

بنکار و صیغه های کتاب بشکریه کسر نون و سکون شین محذوف
و فتح کاف و یاء شمعیه و سراج بقیه و در که آنکه در
بیت بشکریه برید او را کلاه تغیر چنین کار باد

مع الیاء

نای در بیت معناسی دارد در بر نور در که جنگه جل
بیت بغیر کوس و بغیر نای تو کفنی که عالم را مدح
تو جند اولفند کاه نای روین و بغیر نه که بوینده در
بیت بغیر نمود یا رختن رازین کشد دم اندرم ناز
کنده و گاه روینده نای و بغیر نه که نای بغیر بیت
خود سید کوس و روینده نای در آورد بعد از ناز
کره نای تشدید را و با تخصیصیه ایله عجمه و ترک محض
برایری بوری در اینجند صاغ او لور محترمی استغفار
بیت برآمد خود سید کره نای دم نای سرغین و نای
در که تشکین را دخی لغیر نه که میر خسر و بغیر بیت
آنکه کنده کوش کر آوای او نای کر نای بود نای او
نای ترکی خطا و خن ترک نای منسوب بر بوجن ارتون
مقدار بر نوع بوری در دودک کبی دلکری دارد و
بر قاندر بوری کبی ایکی اوج قات دکلر با نیش
دوه پاشه کبی مخنید آوازی دنیای و لوله و ویر که
نظا بغیر بیت جهان آمد از ناز ترکی خوش که از نای
ترک را آورد خوش نای نای بوغاز و حلقوم معکشر
وله ایضا نای ترکی بر آورده توره باز و ترکان
بر آورده زوره معنای نای دودک در که عریده فرما

دیوار بونک الغیر حذف ایدوب نه در لر معنای قلک
الغیر حذف اولغیر بیت می و بریط و ناز و نه سنجید
دل از بود نیها پر دختند یاس حذف اولغیر نای
دیوار نه که کمال اسمعیل بغیر بیت یکی بر کشیده که
از نین چو جنگ یکی کعب سوراخ کرده چو ناه نارنم
ایله وصف اولغیر نای نازنم دیوار که آواز جزین ایله
اوله شعر عرب جا بلینده توصیف ایله استعما لغیر
نه که اعشی و یمندر شعر و النای ناز و بریط و و کج
والصنح یکی شجوه ان یوضعا و مولدین لغیر
قیاسا یاسنی همزه یه قلب ایدوب ناز و یمندر نه که
ابن المعتر بغیر شعر ای التوزع فر قلب هم الی
ساقی بهیج حسن العود و الناز بغیر دفعی دیشد
شعر امارتی الصبح یخنی فی دجته کاتما هو سقط
بین احشایه و الطیر فی عذبات الدوح ساجده تطایق
الکلی بین العود و النای سر نای ترکیده تحریف
صورته دید کلری ساز در سر ایله نای دین مر کبدر سر
فرح و دودکون و عیش و عشرت معکشره اوله سور
مخفدر الغیر حذف ایدوب سر نه دخی دیوار نه
اینان طولم پور و سیدر که طولومی او فورب و دکل
ایله چلر حکیم شقای بغیر بیت عالوت که کیک
پسته در کوچه و بازار میبخت باهنک نه اینان
بجارت کیک و پسته تعلید صاحبی مهر که کبر لک بر
او یوندر که بر ساز که آهنگنه اصولو طو توب پیره یلیت

ار ابروی جمله اسبابین مویر و بین و پیرهن اولدو
 کسبه یه تعلید ایدر دؤک اگرچه لفظ ترکیب ر شعر فارسیده
 واقع رنه که پیره دیمتد ر بیت دلم از عشق همچو دؤک
 شده ناله ام از عشق دؤک شده معنائی لبت
 کر تلیک معنائی در که بوغاز کدایچ یوزیدر عریده طلق
 دیور که موضع تنفس و منفذ شراب و طعام و ترش
 بیور ر بیت نای و چنگی که کربکان دارند موتی را خود
 برقص نکذارند و صراحی بوغازینه ده بطریق الماشایه
 اطلاق اولنورنه که عمر خیام بیور ر بیت در ناز قینه
 غفل می چه خوشست و از زار غود و ناله است
 چه خوشست تنگنای طار بوغاز در نحو زاید و ب
 منفذ و تنگ موضع اطلاق اولنورنه که کمال تعبیل
 بیور ر بیت به تنگنای دو چشمش در لود و جادوی
 همیشه بر دل استیاض کین دارد عرق تیرازی
 بیور ر بیت بجیرتم که چه صنعت بکار برد که در ده تنگنا
 چک و وضع این بنا معماره معمار رابع هند اطرافنده
 بر قلعه اسیمد مسعود سعد آنده مجوس ایدی نه که کمیندر
بیت عالم ز دل چو نای فر اندر حصار نای پس کی گز
 همت مخ زین بلند کجا زسی ملک فرسک طبعه ناله است
 اشکایان در درت پادشاه اسیمد بری زسی این
 بکاس این بهرام این شاپور این اشک این اشکان
 این دارا در اوان درت پیل پادشاه اولگه نمانه زسی
 این کودرز این بکاس این اشخ در که فریبرز این

لک

یکاوس نسلند در یکرمی پیل پادشاه اولدی ثالث
 زسی این زسی مذکور در اوان پیل پادشاه اولگه رابع
 زسی این اردو این زسی مذکور در و آخر ملوک
 طوایف در اردشیر بابکا جنگنده قتل اولگه او نوز بر
 پیل پادشاه اولگه و طبعه را به سندن که ساسانیان در
 بر پادشاه اسیمد زسی این بهرام این بهرام این بهرام
 این هر فر این شاپور این اردشیر بابکا در طوقریل
 پادشاه اولگه **نوی** ضم نویله مازنه لک و جدت معنائی
 نو جدید در ضم نو ایله لغت اولدوغی ذکر اولندی
 و آخونده کی یا مصدریه در بیت دل رستم از در
 نجست میاز از کینه بنوی بهست نیمیدی نو میدی
 لفظندن محققه رباعین معنائی بیت ز تنشان
 نیمدر بر در و بکیر و بدانم خدار چک نهاله فتح
 نویله دو شجک نسه دو شک و بسته کبی نهاله
 مصغیر نهاله لفظنه منسوب در نهاله راحت و
 آرام معنائی در نه که ذکر اولندی بیت همه کینه را
 چشم روشن کینه نهاله ز خفتان و جوش کینه و
 اگر شاه یایه و کوز زرد هشت نهاله ز خاکست و این
 ز خست ملار روم دفعی بیور ر بیت جامه مار و زتاب
 آفتاب سب نهاله و لحاف از ماهتاب

باب الواو مع الالف
والا بلند معنائی در که ک مقدارده نه که بویتده
بیت سرکوه والا کز یکد و بزر آرمیت فر یکز کز

کرک همته اوله نه که بوبیده در بیت سیرند کشتن نه اوله
بوده نشست آجایی که بالا بود و افعال و مصادر
اولنده تجسین لفظ همچون مزید اولنور و اگر دو خود
کبی فادخی دیور غایله نه که ملار روم بوبر بیت
اعتماد زن بران کوچی باره این زلفا خانه نامداو
و آچون و کشاده مغاسنه ده کلور نه که آصنی بوبر
بیت مغاسنه کشاده در فیض و بسته در فیاض
که باد و آهمه در نامی فیض و فیاض و جمیع اطعمه یخی
اطلاق اولنور اسم چندر غوره و اکبی با و ابا دخی
دیور معوی باج در ستایه بوبر بیت کت نزهت
هی آید بصحرای قناعت شوه که انجایانغ در باغخت و
خوان درخت و وادروا و را اکا وانی دیکدر و در
مخفقد روی اشارت غایب یله ضمیر غایب بنیده نه که
بیت نو کرد در رستم داستان و کونه خور بود در

مع الباء

دریب اگر و محرف معنانه در بیت توانی بروکا
بستن فریب که نادانم راست بیند و ریب

مع الجیم

در تاج فتح و او سکون را به ممله و نایه فرشت ایل
آفتاب پرست بر گیاه در که صوده بر و پیراقلی
کوفت سمته دوز نیلوفر دخی دیور بیت چو در تاج
کردش در ایدر زود بهر شور آید از کاه دود
در بخت قدر و قیمت و عزت و حرمت مغاسنه در بخت

دخی دیور نه که ذکر اولنور بیت از و یا فتح لاجرم
درج و فوه بند و برج و را از ان حد و فرغ **الذال المجه**
و را زاده اولی ممله در پادشاه استیجاب در فرمای
امداد همچون کلوب رستم او غلی فرامرزانی قتل ایل
استیجاب حدود ترکستانه بر عظیم شهر و کشتای بیت
و را زاده سبجیاب بوده که بالشکر و کج و با آب بود
و رز و دما و را را النهر اقلیمید که نورک زمین دیور
بیت اگر پهلوان ندانی زبانه و رز و دما و را النهر
آزار و دخی دیور نه که شمس فخری بوبر بیت یکموی
مباد از سر و کلم که جواراه آن مور به از جمله سمرقند و
از اردو

مع الزا

ویر کس و او ایله خاطر و قوت حافظه مغاسنه در بیت
پرسید نامش ز فوخ بجهر بد و کفت نامش ندارم بوبر
تیز ویر کوزل قوت حافظه سی اوله کسه در نه که ذکر
اولندی ویرا شدید الحفظ مغاسنه وصف ترکیبی در
ویر ایلد آردن مر کبیر ابو العباس بوبر بیت یلی مر دیا
باید نخست که گوید نیوشیده مارا درست و هر
فتح و او سکون ایلد نورک زمین ده بر دلا اندر بیت
کشان و چینی و دهری سپاه و دگر کونه جوش دگر کونه

مع الزا المجه

و رز اصل بر و رگشت و زرع مغاسنه بیت درختان
بسیار با کشت و و رز و نذیه بیت مردم از انکونه مرز
ویر کس و او و زار فارس ایلد محض خالص مغاسنه

غیر نشد ایل مخلوط اولیم بیت سرش ویز کنی که سندا
 شدست برو باز ویش پیل وندام شدست یعنی
 باشی محض و صرف سندا در **مع الشین**
 واس بسیار و کثیر معانسه در بیت مار پنج پیوسته
 و اس آمده است و مرار ای رفتن بکاس آمده است
 و بعضی را تا عدد دینش چقل و مقل و اوقی و فک
 قبلند در **مع الشین المعجمه**
 و ریشین سلاطین هند و یزید و شاه اسمیر بیت
 بچند تاراج و ریشین با کج گرفتند کشتیش را
 و ش حوت نشید در مشبه به آخریه لاحق اولور
 و ترکستانده بر شهر اسمیر **مع الکاف**
 و یک کسر ایل از یکجفت معانسه در بیت سخن گفتن
 نکر و دارنیک و نکر و دکن با جهالت و یک اسد
 و خی بویر بیت پیشما نگر و کس از کارنیک و نکر
 زینکی چه چیز است و یک اما شمس فخری و ارمغانه
 دیوب بوینی نظم ایلک بیت کز زلفک شکایتی
 بنزد شاه پاسبان زجوخ نشود الا که و یک و یک
 و فتح و اوایل و ای سنی و یکد ر عیده و یک
 معانسه نکر که لطیفی بویر بیت ایا در پی دیره
 بولیا جو پیک اگر وانگودی تراویل و یک
مع اللام
 و یل فتح ایل لفظ بویدر و ای معانسه و کسر ایل
 فارسی در وقت بولقی و مراد او زره مظهر المونی

معانسه اینم مصدر و رتبه که سخن فخر بویر بیت
 او جو فخر شد و خصم خون ذره است و زره و هر خون
 باید و یل **مع المیم**
 و ام بویج و قرض معانسه در و ریک معانسه و کسر
 ایچ و ریک است و اولور فام کبی کلانم و کل و ام
مع النون
 و رستلن فتح و او و کسر را ایل ایت و ایتای معانسه
 بیت و ریشین بسوی شستای خویش و رخواه
 و در شستای خویش و رخواه و شستای خویش
 نکر و کرا و کرا و ارون و ریشین و ریشین
 بیت و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین
 و ارون و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین
 که یک جفت اولر چهار صد اقصه و محض و مخلص و ایل
 که معانسه و کسر و ریشین و ریشین و ریشین
 با و ایل و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین
 سپید سپار و سپاه و خود و ریشین و ریشین و ریشین
 و ایل و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین
 خویش و ایل و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین
مع المیم
 و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین
 اول و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین
 و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین
 کون که و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین و ریشین

ول تو دانی که مخ دوستدار توام و هر یک و بدو ده
 یار توام و در جهان و دیر که دم ز تیار ما بسی شهر کردم
 بسی بار ما ول ما زین سخن و دیر اندوه نسبت
 که بیدار دل با دلی و تندرست و زار و عریضه اوج
 تحت قیله و پرند که پوینده در بیت ما از بد و دیر
 داشتی بر زم اندر و نیر او داشتی و یسره بسیار
 او اسباب فلان پیران پدر و پدر بیت ز کرد و اندر آمد
 درفش سپاه سپه دار و یسره به پیش سپاه و نشه
 اصیل بیت در درگاه معنای بیت بخار و ترکا
 چنان بگذاشت که بوم ز شیران و نشه گذاشت
 و آرو نه مخوس و بیوم و بیخت معنای در بیت
 خورستم گفتار او بگرید و تن اندر کف دیو و آرو
 دید و ول با بر اندر از هر سو غریبه پس سبب کار
 و برون و دیو و ترس و مقلوب معنای شده کلور
 بیت نزدیک خواهر خوا میزد و و که ایجا که کار
 و آرو نه بود و از و که گفت که بر سر اندر تو سخن
 سخنهای و آرو نه و درین کی و یکه فتح و آوای
 و دل و دای و بکدر بیت فرو و آید از بخش و بیک
 زمان بر سر و کوش و ابرو کنان ول بیالار آمد و جگر
 مرده خور و عجز و نشان یکی و بیکه و در نامه اصیل
 بر نامه و در عیون مکتوب معنای که مکتوب از و نشه
 یاز و بیت و خور و نامه و نامه بر خواند و نشه
 خوش بر افشاند و نشه معنای

و شی تشدید شین ایلد منقش بر در ز کسانده و شی
 شهریه منسوب در بیت ز زر کرده قبضه و و صد تیغ
 جو و شی ز آب داده برند و له چا بست از بیت
 بنده تیغی که باشد جو و شی پرند اصل تحقیق ایلد
 نشه که نظامی بیورر بیت ز رنگین علمها و دیار روم
 و شی پوش کشته همه مرز و بوم

باب الهاء مع الالف

همانا بکرم معنای در مقام طلی ده استعما اول نورش
 ناخود در بیت نهادند خوان و بخندید شاه که ناما و دی
 همانا براه هر افق ما و تشدید را از جمله ایلد ایکی معنای
 و آرو در بر سر و آواز معنای در بیت نه آوار مرغ
 و نه برای دود زمانه ز با بسته از نیک و بد و ول
 ز برای اسب و آواز کوس و همی آسما بر زمین داد و کوس
 و ز برای درندگان چنگ دیو و شده سست چشم
 کیهان خدیو و وری آنک مرصع ابری و رختی معنای
 سینه بند و جام کی بیت پذیره شدندش سران سر سیر
 زمین پر ز بود و برای ز و له نویدی بر ریش برای
 فرو را بدیدار و زیب و فر ملا فتح با ایلد کلر و حث
 و خربند ز کیده ما و بیورر بیت ملا تیغ و کوبالها
 بر کشیده سپرهای چینی بر سر بر کشید معنای
 هزار اسب معرو و خوار زنگ قرینده طرف غریب
 بر کوچک شهر در مارنج دولت ساهیده مذکور در که
 سلطان سخر کنده طرفند خوار زمره حاکم اولان سخر

اوزرینه عاصی اولیجی عساکر بشمارایله توجہ ایدوب
هزار اسب قلعه سنی محاصره اندکده انور بوز باغی
نظم ایدوب بعضراوق اوزرینه یازوب قلعه ایدوب
ریاضی ارشاه جهل ملک جهل حسب تراست و زود
واقبال جهل کسب تراست و اوزرینک جمله هزار اسب
بکیر و فردا خوارزم و صد هزار اسب تراست و رشید
وطواط و فی قلعه اچنچن بوجینی روانه ایلد بیت
کر خشم توارشاه بود رسم کرده یک فرزند هزار اسب توار

مع التاء

هر هفت دوزن و آرایش و زیور معفاسنه در اصله
جماعت نسایونند کلریدی سنه در مجموعی بودر خنا
و سه کلکونه سقیداج زرک غاکیه سره اما زرک کلکونه
ورقیدر هفت در هفت دخی دینور نه که خاقان بود
بیت شش بانوی پیر کرده هر هفت عالم ز تو دیده
هفت در هفت و تو کانه ده دخی دینور هم نوع و فتح
دال ایلد کترافه مجمع الفوس هفت ده دخی دینور هفت
دخی دینور نه که پیر خسر و پورر بیت هفت و نهش کرده
چو ماه تمام و جلوه و هم در نظر خاص و عام

مع الجیم

بج لاشی معفاسنه در بعض و اندک معفاسنه ده کلور
بیت اگر بج شایسته بیند کینج و بیارد و کانه ندارد
برنج و خاقان دخی پورر بیت کینج کسبه کسبی سوی
انجا ستر و جهان بینم مع الدال

همانند اصله هم مانند مشابه معفاسنه در ماستی دن
تا خود در بیت زکار آزموده گرفته همکاه همانند تو
اندر جهل هر فرد و سوار ساد و لا مستر بلد زیدر
و هر ایک اوکی یو میدر بیت بیستم درین زرک کینج
روزه ششم روز هر فرد کینی روز پیر مند کسر و
فتح میم ایلد سرحد ولایت نیمروز در که رسم و لا
و بر جای اسبیدر بیت جهل بخوی بکشدت بر پیر مند
جوان سرخوار سرد بلند مند فتح و سکون نواح ایلد
هستند معفاسنه یعنی وارلدر بیت کشاده برایش
شود رازم و بهرنیک و بد مند انبار مخ و بیم دخی
دینور فحش ایلد هستم معفاسنه بی دخی دینور
فتح و کسر با ایلد هستی معفاسنه نه که سوزنه بودر
بیت خانان ساز اگر پیری مردم و و چوم غی بکن
نشیم خولیس و هست با ایلد است دن مرکبدر
هشونند و هشونند مقلوبیدر بیت زنجی که کشتی دینور
روز کاره ترا دادانی هشونند بارها و رود جنگده
عزل و همتا اولد کسه در که عربده قرن دینور کسر
ماف ایلد هم ایلد آوردن مرکبدر آورد جنگ معفاسنه
نه که ذکر اولد بیت خروشی بر آورد کای شیر مرد
هم آوردت آمد بدشت نبرد مع الدال المعجیه
پیر بد کسر و فتح با و عبله مجوده پیشوا معفاسنه
که آشکده خدمنده اولوب بیندنده فاضل و فضل
حکومت ایدر بیت و را پیر بد بود هشاد مرد و زبانش

زیزدان برآید کرد هر بد حذف یا ایله ده لغت رسته که
بویمده در بیت همان روزه پاک یکشنبه و زیر بد پست
ایزدی **مع الزار**

هیشوار ضم ما و کسرتین ایله هیشار و عاقل معنایند
بیت هیشوار و از تخمه کیوگا که از درد و سختی نکود
زکان بر رخ فح ما و کسرتین ایله پسندیده و نکو
معنایند در بیت بشاه بهیلا گفت زردشت پیر که در دنیا
این نباشد هر چه و له ترا پند فرخ هیچ نامد هر چه و هر چه
وزار سر خویش گیر **بجیر** کور ز صفا مانع او غلیدر و کیو
برادر بر اصلی هر چه در زار فارسی چیمه تبدیل اولید
بیت نکه کرد کور زار پست او ای که دارد ز کردار پر خا
جوی و کرامی پس سیر تر زده چیمه بهشت پذیر بود با تیغ
و تیر هور لغت پهلویده آفتاب معنایند در بیت چو
از باختر بر زنده تیغ هور زکان سبب هر برآرد بلور
سببه زده بو بخت رگیجه به استعاره اولمشدر رسته که
بلور کوند زده مستعار در هور ساره اولوح اعتبار
ایله بخت و طالع معنایند ده کلور رسته که ساره و خضر
بو معنایند کلور بیت زبیرن فزون بود هر مان بزور
هنر عیب کرد و چو بر گشت هور **مع الزار المعجیه**
هر فرایکی معنایند و ارد در تری مشتری بلد زید اصل
هر فرد در رسته که ذکر اولندی بیت بهر فر بود پاک فرما
پرستش بفرمان دادار ما و له هم با سنان سرافراشته
چونامید و هر فر در خست شدند مانع هر ایک بوم

اسمیدر بیت سر سال نو هر فر فردین که بنزد و زدن
روی زمین و له هر سال نو هر فر فردین بر آسودنی
از رنج تن دل زکین و ملوک ساسانیه دخت درت پادشاه
اسمیدر تری هر فر این شاه پور این ارد شیر با بکا ندر
ایکی پیل پادشاه اولگه نمانع هر فر این زسی این بهرام
این بهرام این بهرام این هر فر مذکور در طغوز پیل پادشاه
اولگه نمانع هر فر این یزد کرد این بهرام کور در بریل
پادشاه اولگه رابع هر فر این نو شیر و اندر و بونوک
اشهری بود در اوان ایکی پیل پادشاه اولگه **بهر** هوز
مختصر در بیت خبر دارد ازین بآیین هنر بهر بهر بهر
نماندست جز **هنا** ز اصله انباز در ما همزه دخت بدور
شریک و اورق معنایند ما زار فارسی ایله کشته
و ذنگ و ننگ معنایند در بیت چه میترسی از رستم
چو باثر بانی نو در کار زار **مع الشین**
هر اس بلک معنایند در هر اسید دین اسمدر بلک معنایند
بیت بیزدان هر انگس که شد تا سپاس و بدلتش اندر
زهر سوهراس **مع الشین المعجیه**
هوش اوج معنایند و ارد در تری اوک در که عقل خلقی
عبدیه اندون بیکیز ایله بقیه اول نور انگله خبر شدن
و نفع ضرر و فوق اول نور هوشمند و هوشیار بوند
مرکب زو او حذف اولنوب هوش دخی و بنور بیت
برآمده و کیر و دار و یکش نه با اسباب و نه با مد
هوش مانع روح و جان معنایند در بیت بسار زار

برارند هوش تو از خون بکش دست و چندی بگوشت
 و له کرد ز رستم برارند هوش نه آواز یار دین
 نه گوشت نه مال نه گفت پهلورده موت و هلاک معاشه
 بیت بدین گز بود هوش اسفند یاره تو این چوب را
 خوار مایه مدار و له و را هوش دوزا بخت بود
 بدست تهم پور دستان بود **مع الکاف**
هیاک فتح ما و بار عز بلیه مینا سر و باش و پیدر
 بیت یکی گز زدم در بار هیا که اسب اندر آمد مدام
 بخاک تراک فتح ما و ز او فارسی ایله کیکاوسک بر باغچ
 که طول ایله رضی بر فرسنگ ایله کوشه سنده برتر
 و اراکی و او حیور باغبان خدمت ایدر گاه اولور
 که اعیان دولتی ایله اول باغچه ده بریل اقامت ایدر
 بیت نشست تو بازیر کا در مغاک بهت از بهشت
 و نشست تراک **مع الکاف الفار**
مفتورنگ بنات التفت کبر معاشه در رنگ درت
 معاشی وارد بر معاشه در که ملا غده اولور دین
 کینخس و فتح کیر اولوب بر دوع ملا غنده بر غارده نه
 اولور هم زاهد اول غارده آن طوب کینخس و نسیم
 ایله بیت همی بود چندی بهنگ اندر و ز کرده پیش
 و دل پر ز خون و ز کیمج یکی غار کیندر آ چه د
 کاه بهنگ جار ملا نه آن غلق و لنگر معاشه در
 زور قوت ایله تعمیر ایله عبد الرزاق بیورر بیت
 نبات خرم او بهنگ از قضا یافت نفاذ عزم او بهنگ

از قدر برد و له جویم رایش قوت بهنگ زمینی می نه
 عزم نیزش سرعت طبع زمانه میدهد و مجازا و قاروین
 معاشه ده کله در تنه که ملار روم بیورر بیت بهنگ
 بهنگ بشکنم بهنگ بامش نام و شکست بشکنم نه مال
 هوش و اذک معاشه در تنه که شمس فخری بیورر بیت
 اگر بخواد تدبیر و بجا صیت ازین سپس نکند باد
 هیچ ازالت بهنگ و رایع ادب معاشه در تنه که
 لطیفی بیورر بیت تعظیم پدر کن از فرنگست و کاهیک
 خلاف ترک بهنگست **هوشنگ** نه مال ملک پیشداد
 این سیامک این کیومرث در هوشمند و عادل اولور
 هوشنگ ایله تشبیه اولند و غایت معدلتند پیشداد
 ایله ملقب اولور و ما بعدنده اولو سلاطین الکاف
 اولوب پیشداد ایله دینک و علم حکنده جا و دا خود
 انگ تالیفی در قوی ییل پادشاهلق ایله نه سوس
 و شهر بابل انگ بناسیدر و ابتدا سلاحی و دیگر پیدا
 ایله و باج شاهی باشته وضع ایله بود در حضرت
 ادریس عصر نه ارکا اولور **مع اللام**
مال قرار و شمع معاشه در اصل نهال در تنه که ذکر
 اولندر بیت دلش کشت رآتش مهر زال و زود و زود
 خورد و آرام و مال و مال و مال کیو بیدار دل هفت سال
 بتور ازین بودی خواب و مال هول فتح ما ایله قورق
 نشه در مال معاشه بمالغه مصدر فاعله اطلاق اولور
 لفظه بیدر بونده مصدر در بیت ز چنگ و پرو باز و مال

بگردن بران بول کو پال او با مال نظیر و همتا معنای
بیت از و بستنی نیز هر سال بازه چاداد باید به
باز مال اصل مال در الف حذف اولت در بیت چنین
را رستند می پور زال که با نسی فریزری را پله هله
شربک و اتناز معنای درت که خسر و بیوریت این
و این باد در خاک و در آب و در چار موافق نه بیکجا
و نه بیکجا

مع الیم

هوم ضم ایله نسل فرید و ندن بر پار سادر که افو کس
بر دع طاعنه طو در بیت کجی نام آن نامور هوم بود
بسته سال دور از بود هوم بود **مع التون**
مان حرف تینه و تاکید در البته معنای همین
و ادات تحریک و تحریر بیت چو بستنی ز اول
این گفتگوی بچ گفت ہیں چاره خویش جوی هو
بر مبارز تو را نذر پیران سپه سالار برادریدر کین و علی
بیز آن قتل ایله **بیت** زبیرن فزون بود هو با بر
هنر عیب کرد و چو بر گشت هو **زمان** هر زمانه
بیت نبود یکتی چنین کهرم که هر با بد و پیل و شیر
اشکر **اما** در بر روز میسر که کیکاوس آنده اسیر
او که رستم کلوب خلاص ایله **بیت** بر پیت اندر
شاه **اما** و راه هر کسور و سپاهی کر **مفتخو**
بلخن روین در شهرینه اولدی مندر اصلی بود
کشتاب اصطفا آتشکده لر با ایدوب زند خوا
مستغول ایکن پادشاه توران زمین ارجا سب طرا

خاسانی خالی اولد و غن غنمت عدا ایدوب ایلمار
بلخن کلوب لهر اسبی قتل ایله و کشتاب تو لرین
ایدوب روین دزد و جس ایله اسفند یار همیشه
خلاص ایلمیچون بلخن کلد کرده جنگده اسیر اندو کی کرک
تور ایله سوال ایله کر بلخن روین دزد و کلو
مسافر اوج بولی وارد دیو جواب و برادر
ایکی آیلوی یولدر و بری اوج آیلوی در و بری
مرحله در اما بونک هر مرحله سنده بر محذور و ادر
سلوک طوبی ممکن دکلدر بری قوت و برار صلا
و بری از دما و بری جاد و عورت و بری سیمین
و بری بر نیره قدر رقد و بری او تون فرسنگ
که آنده اصلا صوبولنر اسفند یار بو طریق اختیار
ایدوب و بو آفتوری هلاک ایدوب تاجر قیافتده
اول شهری بدر کونده وارگ و ار جاسب شای
قتل ایدوب همیشه لرین خلاص ایله و بوکا انتخون
دید کلرنیک وجه تسمیسی بودر که اسفند یار بویدی
مرحله نک هر برین قطع ایدوب فوند قد خوان
عیش و عشرت و وینوب باده خوشکوار نوش ایدی
و کر کسار دن احوال طریق سوال ایدرد و بویدی
مرحله به محفوف و محل خطر اولمغه ترسخوان و غمی
بیت در گفت کوازد در ترسخوان سپه برد و شد برده
همدا موافق و متابع معنای در بیت کراید و
باشید همدا **استا** برستم فرستم یکی داستان همدست

دخی دیورته که حافظ یورر بیت کی دهد دست
 این غرض یارب که همه ستا شوند خاطر مجموع
 زلف پریشان شما **همید** و همچنین و بوجلیں معانیه
 بیت سخن هر دایر بدیشان بکوی وزیشان **همید**
 سخن بازجوی اصلی هم آید و ندر با لکرا آید و دخی
 دیورته که ذکر اولندی **همکان** فتح با سکون میم
 هم و جمیع معانیه در **هیون** فتح با و ضم با و خطی
 ایله بیوک دوه در که بسیرک دخی دیورر بیت بدستور
 فرمود ما ساروم **هیون** آرد از دست صدکار و
 هیونان بهیزم کشیدند همه نامدار آید کشیدند
 بصدکار و **اشتر** سرخ **گو** همی بهیزم آورد بر خا
 جوی **بوکرک** و دونده دوه به دخی اطلاق **النور**
 قاصد اکا بنوب سرعت ایله خبر کو توره **بیت** سخنها
 زهر کونه ساختند **هیون** نکا و در بر و ناخند مجازا
 قاصده دخی **هیون** دیورته که الاغ و نوندر صیده
 قاصد بندو که آذر مجازا قاصده دخی اطلاق **النور**
بیت **هیون** دلا و در بر زال سام **باید** فرستاد و
 پیام **همسیرکان** بری بریله سودا بچند در عوفده **بیت**
 اطلاق اول نور اخوت معانیه اصله ذکره دخی
 شامله را خوت و اخویه صادق در ته که بویتده اخوه
 معانیه در **بیت** که اینند همسیرکان پدر نزد کرجوا
 ازیشان گذر **مع الباء**
 همراه بولدانی و رفیق معانیه در اصلی همه در

الف فیدا و لند **بیت** سک و کرک و همسایه و **بیت**
 بدندن همه ساله بویا راه **همانده** نظیر و همای معانیه
 مانند و مانند کبی **بیت** و را گفت همزور تو گیل
همانده دست تو پیل **بیت** **همانده** و سکون
 خا **همانده** ایله هوختن دن اسم مفعول و محققدر
 هوختن هوختند دخی دیورر **بیت** و پیر و آردن معانیه
همانده زما **همانده** طنائی چو طمس جوانی کنا **بیت**
 سونل چو شیران **همانده** زما ره که باشد پر خست روز شکار
 و له بگردان شیران روز شکاره بران باد پایا **همانده** زما
 کشیده زما دخی دیورته که ذکر اولندی **همانده**
 عقوبت و اشکجه در هر دانه گاه **اشکجه** اند کلر بر در
بیت بوزمود کین را بهروانه که برند و کشندش هم
 ایجانیه **اصلده** هر دانه بیمارستان و دارا **اشفا** معانیه
 نه که شمس خنی **بیت** است دیوانه حکم کی شاما
 تارندنی بسوی هر دانه **همانده** **همانده** فتح با و کسر زا و **همانده**
 خرج و مصرفت و نفقه معانیه در **بیت** **همانده** **همانده**
 کینج کن **دل** از بیتی کینج به رنج کن **همانده** و اندازه
 و مقدره معانیه ده کلور **بیت** **همانده** زره باز
 که دامنش **همانده** سخن با هرینه بر افشامش **مع الباء**
همای طیر معروف در و اسفند یار همسیره سی **همانده**
بیت **همانده** خدمند و به آفریده که باد هوا و در **همانده**
 ندید **همانده** و سابع ملوک کینا **همانده** **همانده** **همانده**
 اسفند یار در **همانده** سالک او غلندن رنجیده و **همانده**

اولوب و همار کنندن دارا به حامل اولمقله سلطنتی
همایه وصیت ایلدی حکم وصیت ایلد پد رندن هسکره
پادشاه اولدی وضع حمل ایدیک حب سلطنت
کننده غالب اولوب او غلنی بر صندوقه قویونلار
براقدر بر کار اول صندوقه آلوب او غلانک آستنه
دارا بیلدی همای او تونز ایکی بیلدن صکره دارا
بولوب پادشاهلغی اگا تسلیم ایلدنته که شرح اولد

باب الباء مع الالف

یغما تاراج و غارتدرو ترکسانده بر شهر اسیمدنته
امیر مغزی بوزر بیت زنی سازه خوبان خلق و یغما
بدلیری دل مارا همیکنند یغما

یوب ضم ایلد نفیس و کرانها دو شاه قالد کچه
کبی با بر علیه م ویدرنته که ذکر اولندی

یکدست برکته و بد دفعه دیکدر دست بومخت
کله که شرح اولندی بیت جو میدا سر آید بتابید
بدیشان سپارید یکدست کوی بونده کور چوکان

طلو پیدر
یرغنج آغ بضم قدر که عبیده کا بوس دینور بار

عربله دفعی مرویدرنته که شرح اولندی مع الدال
بزدکو و ضم کاف فارسی ایلد ملوک ساسانیندن
درت پادشاه اسیمد رومی بزد کرد این بهرام این
شاپور ذوالاکتا قدر بریل پادشاه اولد رکنه
بزد کرد بزه کار در که این شاپور ذوالاکتا قدر

یکمی بر یکن بیل پادشاه اولدی ظالم و ستمکار
خوس اگا بزه کار و عرب بزد و دالایتم دیدیلر
نالت بزد کرد این بهرام کور در او سکزیل پاد
او کور آغ آخر سلاطین خوس در بزد کرد این شهریار
این پرویز این هرز این نوشیر و اندر یکمی بیل
پادشاه اولدی عساکر اسلام آن قتل اندیلر

مع الدال المعجی

یار د یار سن دن فعل مستقبلد یار سن قدر
و کوچ تنگ معفاسنه در بیت نشایدنکه کرد آسان
بدوی که یار د سنل پیش او جنگجوی یازد

یازیدن دن فعل مستقبلد یازیدن کشید و دراز
کردن معفاسنه در بیت بچیز کسان دست یازد کسی
که فرنگ برهوشی نباشد بیسه و او لچک و میل

معفاسنه دفعی کلور

یکسر بر او خور دن و دفعه دیکدر مع الزا المعجی

یاز یازیدن دن فعل امر در میل ایلد دیکدر بیت
کنون از گذشته مکی بیج یاده سور آشی یازد کیفیا
یا گسا چندر هم بد مکتوسی سور مردی یازد و باز

بهوش یازیدن ایغ ایلد او لچک و آد ملین
معفاسنه کلور یاز بوندن مأخوذ اسمد آردم
که فارسیده کام و عبیده خطوه دینور سرخ خطوه

و بطی الخطوه به تند یاز و دیر یاز دینور بیت
نشت از بر باره تند یاز به میرفت باک و بیسه رزم

اول بایوان شاهی سبب دیر یازده بخواب اندرون بود
 بار نواز یوز موش پارس دید کلری ریجی حیوانند
 عربیده هندو بنور و یوزین دن فعل امر و وصف
 دخی کلور تو زین طلب اتمک و اتمک مغاسنه در
بیت زهر طلا ییکی کینه توزه فرستاده بالشکر رزم
مع الفین المبحنة
یالغ او کوز بونیوزندن قوح در که آنکه شراب
 بار عریله دخی م ویدر نه که ذکر اولندر یوغ
 بوندر قور که او کوزک بونینه قوتوب جفت سور
 و قلیکه و عربیه دخی قوتور **بیت** و راید که پیش
 تو گویم دروغ دروغ اندر آرد سرخ یوغ
مع اللام
یال بویون و کردن مغاسنه در جمله حیوانانک بونینه
 اطلاق اولنور **بیت** سپید چو بشید گفتار زل
 بر افراخت کوش و فرو برد یال **وله** عتاز پاک بو
 اسبانهید بر انسان که آید خورید و دهید
 و بویون دبینه دخی اطلاق اولنور که او موزه
 ملا صدق **بیت** خود و کیو و کودرز و چند سر
 نهادند بر یال کرز کرک و آتمک بونینه اولان قله
 دخی اطلاق اولنور **بیت** سرخ خیل بر این در بند
 دم و یال ستور از ابریدند و آل و جمله مغاسنه
 کلور **بیت** و کر جنگ اوراندار تو پای بسیاریم
 و یکی خوب رای بچر زره باز گردانمش سخن

با نر بر افشا نمش و قول و باز و مغاسنه کله
 بومعن بار عریله دخی م ویدر نه که ذکر اولندر **بیت**
 بده سال کو دک بر افراخت یال بر شاه کابل فرشا
 زان **وله** پروزد من بر آهد یال شد اندر جهان
 سر سیر به **بیت** تیغ قول قنت صاحب اولری یال
 فتح ایله پهلوا و شجاع مغاسنه در **بیت** سپید آشت
 از گفت او بند بند بهرام بل جفت او و زمر کرده
 و مطلق العالم مغاسنه ده کلور **مع التون**
یزدان یزاد یکی و خالین مغاسنه در و یزدان
 الوجود و عبادت سزاوار اولا معبود حضرت علم
 عربیده لفظه اتمک **بیت** تراباک یزدان چا آفرید
 که مهر آورد هر که روز تو دید مانع نقاش مزیند
 یزدان خالین خیره مخصوص و اهر من خالین شتره منصوب
 شاء مزینه تصریح اتمد **بیت** که آن دو عارض
 مشکین ز فعل یزدانست ز فعل اهر منست آن
 و وزلف چو کاه زده بدین دلیل همی مانور در
 کنده که خیر هست یزدان و شتر اهر من **مع الهاء**
یاره درت مغاسنه و ارد در بری ایا رج دید کلری
 دار و در ایا ره دخی دینور نانی قار لیره بلازک
 مغاسنه در و رجاله قول باغی و قول باقی در **بیت**
 لیا طوی کچنر و کو ستوار هماغه یاره کیو کو بخار
 نالت جرات مغاسنه در یار دخی دینور نینه که
 هستی دیندر **بیت** جز زهره که از هر که بوسد با

جز یاره که یاره که بوسه دستش رآنج رشوت معنا
 بومعنی باد فارسی ایله دخی مرد و بد رعنتی بیوریت
 در آنجا که یاره شد از در دل شود استوار روز
 بر دل یافه و یاره ایکی معناسه و ارد در تری نیا و معنی
 سوز در بیت کنون آمد ارشاه کرکین ز راه زبان پر زیا
 روم پر گناه نمانم شده مضایع اولس معناسه در بیت
 زمانه می بود بایافته بوش بران خاک بنشست و کشتا
 کوش و خواجه حافظ دخی بیوریت زبان مور آصف
 در از گشت و رستا که خواجه خاتم جم یاره کرد و باز
 بخت پنجه مصراع در روز معناسه و طولو معناسه
 کلور که کوکدن یا غریت ز باران و از پنجه و باد سر
 جهان گشت چون دیو در روی مردیکه و جید و منور
 معناسه در بیت شکارش یک در کو زمان بدی
 بر سیر با کر ز تنه بدی یو به ضم یا و فتح بار و عیله
 و بر طقس حرفین دخی مرد و بد رعنتی که ذکر اولندی
 آرزو مندلق و استیای معناسه در بیت
 ز بس یو به کاندردل شاه بوده دیر فرام زرا
 خواند زود یله فتح ایله سالمه و رما کرده و مطلق
 العنا معناسه در بیت بیاورد چو بان بکیده اکل
 نماذج بر دست اسب یله ولا ایضا که کین سبک
 با سبکله نشاید چنین خوار کردن یله و
 کزینم ز کیننی یکی پیغله کتم هر چه دارم بریشان یله
 مع الیاء

یاری موقوف و ایکی فردا قاریلر معناسه ده
 کلور که قاریلر بری برینه یار سولر رود کی بیور
 بیت چه نیکو سخن گفت یاری بیاری که تا کی کتم
 از زبان دل و خواری شمس خیز دخی بیور
 بیت اگر چه خصم بودند از و فاقش دم یاری
 زند یار بیاری اما بر کسه نک قاریلر بری
 برینه و شنی سولر فتح و او و سکون سین مهله و
 کسه نو نیله عریده اول قاریلر بر برینه ضربه سول
 نه که عسجد بیوریت دوستانم هم مانده و
 و سنی شده اند هم زانست که بافرنه درم ماند و
 زره بنای دخی یو معناسه در فتح بار و عیله و سکون
 نو نمانم و جیم عریله نه که شمس خیز یوریت
 بقا سازد با خصم شیخ ابواسحاق بدان صفت که
 نسازد بنای پیش بنای یک خدا معبود بجن و
 خدا بر شریک و بی نظیر معناسه در بولکف شهنشاه
 جو قدریت به پروزی داد کو یک خدای
 سر جادوان اندر آرم زیای
 تم و لله الحمد علی بر النیر
 محمد شعبان زاده